DEĞİŞTİRMEYE GELEN SPOR DERGİSİ

DEPLASE

25.SAYI | HAZİRAN 2021

BİZİM ÇOCUKLAR

OKAY YOKUŞLU | EURO 2020 REHBERİ

UEFA EURO2020

RUH

Yıl 2008, yer İsviçre, Haziran ayının tam ortası ama hava biraz yağmurlu! Euro 2008'e damga vurmaya hazırlanan bir milli takım var sahada daha doğrusu pes etmeyi bilmeyen bir milli ruh desem daha doğru olur! Geri dönüşlerin, pes etmeyişlerin ve o milli ruhun ayyuka çıktığı günlerin üstünden tam 13 yıl geçti fakat biz tabii ki de o günleri unutamadık. Zaten o günden sonra da Selçuk İnan'ın frikiğinden başka o milli ruhu görme imkânımız olmamıştı ta ki Euro 2020 elemelerinde beklentileri alt üst ederek son Dünya Şampiyonu Fransa'nın da olduğu gruptan çıkana kadar.

Benjamin Franklin'in bir sözü vardır; ***"Dünyada işlemesi güç üç şey vardır. Elmas, çelik ve insan ruhu."*** Bu milli takım bizim ruhumuza öyle bir işlemişti ki, saha içerisinde o kadar bizden bir parça gibiydi ki her maç sonunda gurur, sevinç, kıvanç gibi artık günümüzde ülkece uzak kaldığımız daha birçok duyguyu bize hissettirirdi. O takıma dair herkesin kafasında yüzlerce, binlerce hikâye, anı vardır. Haliyle benim de neredeyse her maça dair dakikalarca anlatacağım komik, neşe dolu hikâyem var ama geniş pencereden baktığımda o turnuva benim için Tuncay Şanlı'nın azminden başka bir şeyle açıklanamaz. Beş yıllık Fenerbahçe kariyerinde tüm Fenerbahçelilerin kalbinde taht kuran Türk futboluna ***"Tuncay ruhu"*** diye bir benzetme katan Tuncay Şanlı'dan uzak geçen bir yılın ardından milli takım forması ile onu izlemek benim için zaten yeteri kadar heyecan vericiydi. Belki diğer takım taraftarları için bu söylediklerim biraz havada kalabilir ama 18 yaşında genç bir futbolcu aday adayı olan ve futbolla yatıp kalkan benim için çok önemliydi.

Tuncay Şanlı'yı izleyenlerden onu 3 kelimede özetlemesini isteseniz en çok duyacağınız sözcükler, azimli, savaşçı, pes etmeyen, enerjik, sıradışı ve cesur yürek olacaktır. Bu ve bunlara benzer tanımlar Tuncay'ı ve futbolculuk karakterini açıklamak için en kolay tanımlar zaten izleyen herkes bana katılacaktır. Fakat bana göre en önemli özelliklerinin başında formasını giydiği takımın ya da temsil ettiği armanın ya da ülkenin ya da tribünde maçları yaşayan taraftarların bazen bir ülkenin "ruhunu" temsil etmesi. Bu biraz soyut bir kavram herkes bunu hissetmeyebilir ya da ben abartıyor olabilirim ama sahada bize o ruhu hissettiren ender sporcuların son temsilcilerinden biriydi Tuncay Şanlı.

Euro 2020'nin arifesindeyken ve bu jenerasyondan beklentiler tavan yapmışken bu ruhu anmadan geçmek istemedim. Bu yüzden de Euro 2020'ye özel hazırladığımız Haziran sayısının giriş yazısında bir daha hiçbir kimsenin ülkemi ya da takımımı bu kadar samimi, istekli ve bizden biriymiş gibi yaşayıp, liderlik edemeyeceğine inandığım bu özel isime ayırdım.

Girişteki bölüme yani 2008'in 15 Haziran gününe dönecek olursak; Stade de Genevre'de otuz bine yakın bir taraftar topluluğu ağırlık haliyle Türk. Grubun ya tamam ya devam maçına çıkan iki takım, Çek Cumhuriyeti ve Türkiye. Galibiyet halinde iki tarafta turu cebine koyuyor, beraberlik halinde ise Euro turnuvalarında grup aşamasında çok alışık olmadığımız bir şekilde direkt seri penaltı atışlarına gidilecek. Çünkü iki takımın da puanı, averajı, attığı, yediği her şeyi aynı duruma gelecek. Maç başlıyor bir önceki maç İsviçre'yi geriden gelip yenen milli takım ip üstünde dans etmeye devam ediyor. Dakika 34'te Çeklerin dev kulesi Jan Koller maç sonunda apayrı bir şekilde ters köşeye yatıracağı kaleci Volkan Demirel'i avlıyor, 0-1. Esasında kötü oynamıyoruz ama sistemde bir şeyler yanlış gibi. İkinci yarıya başlarken Semih Şentürk yerine Sabri Sarıoğlu'nu oyunu girmişti. Fakat işler hâlâ yolunda gitmiyordu bir de üzerine bu turnuvada yakamızı bırakmayan sakatlıklarda gelince iş bambaşka bir hale bürünmeye doğru gidiyordu. 60. dakika civarı sakatlanan Emre Güngör'ün yerine girmek için kenarda bekletilen Emre Aşık'tan yoksun olan milli takım, biraz hakemlerin arasındaki iletişimsizlik biraz da aceleyle beraber ani hücum sonucunda kalesinde ikinci golü gördü ve tabiri caizse gardı düştü. Yoğun itirazlar sarı karttan başka bir şey getirmezken sahneye 65. dakika civarı o gecenin gizli kahramanlarından olan, yazının başından beri bahsettiğim "bay ruh" çıkıyor. Fakat bu sahne alımı öyle bir gol, asist ya da kritik bir defansif müdahale değil. Maçın ikinci yardımcı hakeminin kırılan ofsayt bayrağı için sahanın diğer ucundan yeni bayrağı getirmeye başlayan maçın dördüncü hakeminin elinden bayrağı alan Tuncay, skor 0-2 iken, maçın bitimine yaklaşık 25 dakika kalmışken sahadaki diğer 21 futbolcu gibi beklemeyi tercih etmeyip, üşenmeden o bayrağı kısa bir deparla yardımcıya ulaştırıyor. Çünkü Tuncay bizden biri gibi hâlâ maçı hissediyor bir gol atıp o maça ortak olunabileceğinin farkında…

Dakikalar 71'i gösteriyor yine bir Çek Cumhuriyeti akını, atak yönüne göre sağ kulvardan ani bir hücum, içeriye orta, bir dokunuş, Volkan uzanıyor ama nafile çünkü top direkten dönüyor. İkinci top tehlikeli noktaya düşüyor geç de olsa oyuna giren Emre Aşık orada ve top bir şekilde uzaklaşıyor, kader ağlarını örüyor. Bu arada üç oyuncu değişiklik hakkımız da bittiğinden Fatih Terim saha içinde oyuncu yerlerinde oynamalar yaparak bir şeyler deniyor. Nitekim son koz olarak Hamit Altıntop ve Kazım'a verdiği saha içi direktifler maçı yavaş yavaş da olsa bize çeviriyor.

Dakika 75, Sabri-Hamit-Kazım ile sağ kanatta yarattığımız alternatifli üçgen ve Hamit'in ceza sahası içine yaptığı koşu sonrası yaptığı orta ve Arda'nın bitirişi ilk kıvılcım oluyordu. Sonrası malumunuz, Nihat! Nihat! Kulaklarımızda hâlâ o yankılanan ses; ***"yok uzatma! Bitti bu iş, bitti!"*** Skor 3-2, maç ve tur cepte ama biz Türkiye'yiz biz de drama bitmez bize bu kadar drama asla yetmez. Artı dört dakika verilen uzatmanın ikinci dakikasında bir karmaşa sonrası Volkan ceza sahasında Koller ile bir itiş kakış yaşayınca. Maçın hakemi tereddüt etmeden Volkan'a kırmızı kartı çıkardı! Yine o kulaklarda yankılanan sese dönelim; ***"…yapma! Kırmızı kart yapma, Volkan ya! Zaten öyle bir attı ki oyuncu yapma! Oyuncu değişikliği hakkımız da doldu!!!"*** Doldu, Rıdvan hocam doldu ama merak etmeyin yine sahne sırası gelen kişi aynı. Volkan'ın eldivenlerini teslim alan kişi yine takımın ve tüm ülkenin temsilcisi olan "bay ruh" Tuncay Şanlı! Kaleye geçer geçmez, üzerine ters olarak geçirdiği kaleci kazağı ile ellerine kocaman gelmiş o iki eldivenle beraber ellerine gökyüzüne açıp "Allah'ım sen bize yardım et!" demesi herhalde o an tüm ülkenin dileğiydi!

Neyse ki korkulan olmadı ve kalan sürede bir kaza kurşununa denk gelmedik ve son düdüğü gördük. Aksi bir durumda eğer Çekler bir gol bulsaydı maç penaltılara gidecekti ve bizim kalemizde Tuncay olacaktı. Öylesine bir senaryoyu en çılgın Guy Ritchie filmlerinde bile göremeyebilirdik ki şanslıyız buna şahit olmadık ve yolumuza devam ettik.

O gece Nihat Kahveci'den pek sıra gelmemiş olabilir hatta ben bile çok farkına varmamışım ama Tuncay'ın o gece aldığı sorumluluk, sahaya yansıttığı ruh, liderlik siz buna ne derseniz deyin bambaşka bir histi. Çünkü o dakika kırılan bayrağı alıp taşımak, o eldiveni giymek inanın kolay kararlar değil. Bunlara ancak ve ancak o "ruh"u taşıyanların yapabileceği şeyler.

Sözün özü ve kısası, yeniden milli takıma inandığımız bu dönemde sahada ***"Tuncay Şanlı ruhunu"*** yansıtacak pek çok futbolcu adayımız olduğunu düşünüyorum. Tarihimizin belki de en iyi, en formda lejyonerlerle bezeli milli takımının Euro 2008'de yarım kalan hikâyeyi sonlandırmaması için hiçbir engel yok. O ruhu bizlere hissettiren oyuncular olduğu sürece bu takımın bu işin sonunu görme olasılığı çok fazla olacak.

Bu sayı her daim o ruha sahip olanlara ya da o ruhun bir yerlerde sizi/bizi temsil ettiğini inananlara, sahada ya da hayatta asla pes etmeyip lider ruhuyla fark yaratanlara, Tuncaylara, Nihatlara ve artık Okaylara, Merihlere ve Buraklara gelsin. İyi okumalar.

Tufan Karayel

E U R O 2 0 2 0

K Ü N Y E

İMTİYAZ SAHİBİ
DEMİR TELLİOĞLU

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
TUFAN KARAYEL

YAYIN DANIŞMANI
NECATİ METE

GÖRSEL YÖNETMEN
MEHMET ŞAHİN ERGEÇ

REKLAM VE PAZARLAMA
ALPTUĞ DENKEL

YAZI İŞLERİ
EMRE BAŞER (SORUMLU)
ANIL ŞİRİN

Y A Z A R L A R

ALİ CAN KUTLU - ALPTUĞ DENKEL - ANIL UYSAL - ANIL ŞİRİN - ARAS BASMACIGİL - BARIŞ GÖRGEÇ - BERCESTE ŞEBER - BUĞRA COŞKUN
BURAK KATAR - CENGİZ İZMİTLİ - CEM AĞRI - EMRE BAŞER - ERDAL VAHİD - FATİH SABOVİC - FARUK ALEMDAR - KEREM GÜREL - MAHİR YÜKSEL
MÜJDAT ÇETİN - NECATİ METE - OĞUZ ÖZTÜRK - ONUR ALTUNEL - ÖMER KAYA - TUFAN KARAYEL - TUĞÇE ÖZDENOĞLU - EGEMEN ERTOP
MEHMETCAN ARISOY - MURATCAN ÖS - ERSİN SEZER - FIRAT DEMİRTAŞ - GÖKALP TAŞKESEN - ANIL ARASLI

K A T K I D A B U L U N A N L A R

ALİ CAN KUTLU - ALPTUĞ DENKEL - ANIL GÜLER - ANIL ŞİRİN - ANIL DİNÇER - ARAS BASMACIGİL - EBRAR EFKAN BİLGİÇ - BARIŞ CEVAHİR
BARIŞ GÖRGEÇ - BEDİRHAN KANŞİRAY - BERCESTE ŞEBER - BUĞRA COŞKUN - BURAK KATAR - BURAK ÖZGÜL - BURAK YEŞİLCAN - CAN AYHAN
CEM AĞRI - CEM KERPİÇÇİLER - CEMAL GÖRKEM ERİM - CÜNEYT KAŞELER - ÇAĞRI UZUN - DEMİR TELLİOĞLU - DENİZ SARITAÇ - EGE ÖZIŞIK
EGEMEN ERTOP - ELİF BEKFELAVİ - EKİM DENİZ ÇİFTÇİ - EMİR GÜNEY - EMRE BAŞER - EMRE BAŞOĞLU - ENVER ARSLAN - ERSİN SEZER - EVREN GÖZ
FATİH SABOVİC -FARUK ALEMDAR - FURKAN BUĞRA YOLCU - GİZEM ÇAM - GÖKALP TAŞKESEN - GÖKHAN ARGUN - HAKAN KARAKOCA - HİLMİ SEVER
İLKER DURALI - KEREM GÜREL - KAG MEDIA SPORTS - MAHİR YÜKSEL - MEHMET ŞAHİN ERGEÇ - MEHMETCAN ARISOY - MERT EREZ - MURAT TAŞKOLU
MURAT ÇOLAKOĞLU - MURATCAN ÖS - MÜJDAT ÇETİN - NECATİ METE - OĞUZ ÖZTÜRK - ONUR ALTUNEL - ONURCAN ÖZYURT - ONUR TUĞRUL
ÖMER KAYA - ÖMER YAVRU - ÖZGÜR ERDOĞAN - ÖZGÜR DENİZ BARUT - SERHAT BİÇER - SERKAN AKKOYUN - TALENT360 PRO - TUĞÇE ÖZDENOĞLU
UĞUR PALA - YAĞIZ SABUNCUOĞLU - UTKU EREN AYDIN - KEREM CAN ORTASÖZ - BURAK İŞLEK - ANIL UYSAL - HALİT GÜRER - HAKAN TABAKAN
GÜVEN GÜNGÖR - ANIL ARASLI - ALİ BARIŞ BİNGÜLER - OKAY YOKUŞLU - ANIL SEL - CENK ÖZKAÇAR - EMRE YOSMAOĞLU - UPX MEDIA
SIRIUS NETWORK AGENCY - LEONES MEDIA - FIRAT DEMİRTAŞ - ERDAL VAHİD - CENGİZ İZMİTLİ - KADİR ÇİVİCİ - CEMAL UTKU AĞKAYA

S P O N S O R L A R

BOŞ YAPMA ENSTİTÜSÜ - GORİLOFFICIAL - HYPE MERCH - PUB MEDYA - TELLİOĞLU - TERAS KİTAP - TURKCELL DERGİLİK - UPX MEDIA - RAKET SERVİS

@deplasedergi info@deplasedergi.com | **www.deplasedergi.com**

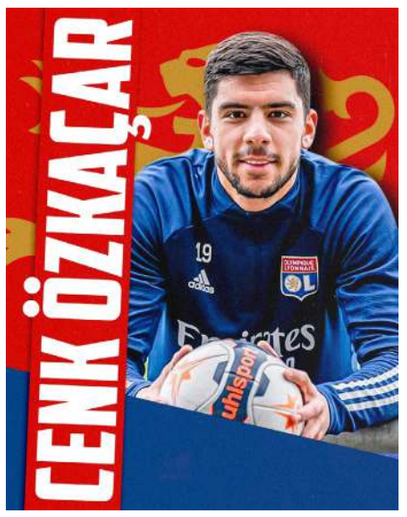
E U R O 2 0 2 0

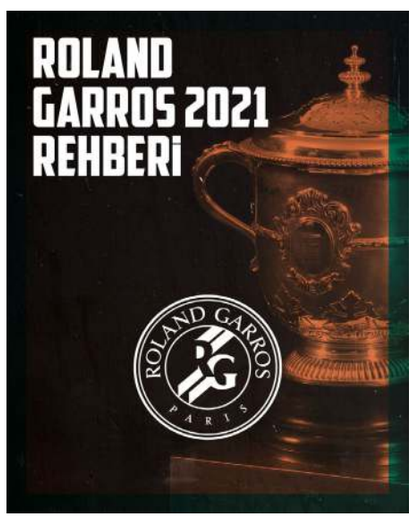
İ Ç E R İ K

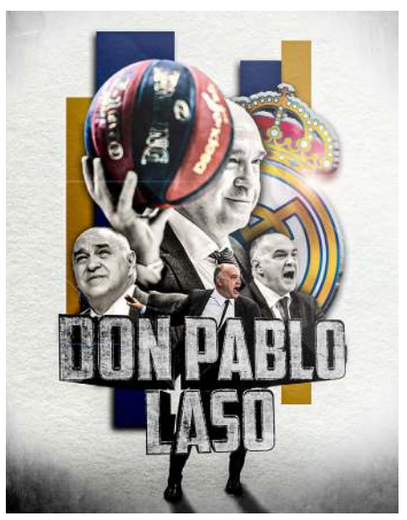
HAZİRAN DOĞUMLULAR	10	HAZİRAN
#İZLENMELİ: MONEYBALL	12	MÜJDAT ÇETİN
#OKUNMALI: GÖZDEN KAÇAN POZİSYONLAR	14	CEM AĞRI
SPORUN YENİ SOSYAL DENEYİMİ	16	ALİ BARIŞ BİNGÜLER
TECRÜBELENDİK	16	ARAS BASMACIGİL
ERTELENEN EURO2020'NİN PSİKOLOJİK ETKİSİ	20	BERCESTE ŞEBER
BABALAR GİBİ	22	EMRE BAŞER
DİNAMO: OKAY YOKUŞLU ÖZEL RÖPORTAJI	24	TUFAN KARAYEL
A GRUBU - TÜRKİYE	34	ALPTUĞ DENKEL
A GRUBU - İTALYA	37	MEHMETCAN ARISOY
A GRUBU - GALLER	41	ALPTUĞ DENKEL
A GRUBU - İSVİÇRE	44	MEHMETCAN ARISOY
B GRUBU - DANİMARKA	49	ÖMER KAYA
B GRUBU - FİNLANDİYA	51	BURAK KATAR
B GRUBU - BELÇİKA	54	BURAK KATAR
B GRUBU - RUSYA	58	ÖMER KAYA
C GRUBU - HOLLANDA	61	ALİ CAN KUTLU
C GRUBU - UKRAYNA	64	ALİ CAN KUTLU
C GRUBU - AVUSTURYA	67	FARUK ALEMDAR
C GRUBU - KUZEY MAKEDONYA	70	ERDAL VAHİD
EURO'S	73	OĞUZ ÖZTÜRK
D GRUBU - İNGİLTERE	79	BURAK ÖZGÜL
D GRUBU - HIRVATİSTAN	82	BURAK ÖZGÜL
D GRUBU - İSKOÇYA	85	CENGİZ İZMİTLİ
D GRUBU - ÇEK CUMHURİYETİ	88	ANIL ŞİRİN
E GRUBU - İSPANYA	92	ONUR ALTUNEL
E GRUBU - İSVEÇ	94	MURATCAN ÖS
E GRUBU - POLONYA	97	EGEMEN ERTOP
E GRUBU - SLOVAKYA	99	EGEMEN ERTOP
F GRUBU - MACARİSTAN	102	MURATCAN ÖS
F GRUBU - PORTEKİZ	105	ONUR ALTUNEL
F GRUBU - ALMANYA	107	ERSİN SEZER
F GRUBU - FRANSA	110	FIRAT DEMİRTAŞ
BUGÜNÜN KÖTÜSÜ GEÇMİŞİN KAHRAMANI	115	MAHİR YÜKSEL
SON LEJYONER: CENK ÖZKAÇAR	118	MAHİR YÜKSEL
ROLAND GARROS 2021 REHBERİ	124	GÖKALP TAŞKESEN & ANIL ARASLI
KAYIP KUPA MEKSİKA	141	BARIŞ GÖRGEÇ
EMRE YOSMAOĞLU ÖZEL RÖPORTAJI	144	BUĞRA COŞKUN
DON PABLO LASO	148	ANIL UYSAL
ADANASPOR İÇİN ÖZGÜRLÜK	154	HALİT GÜRER

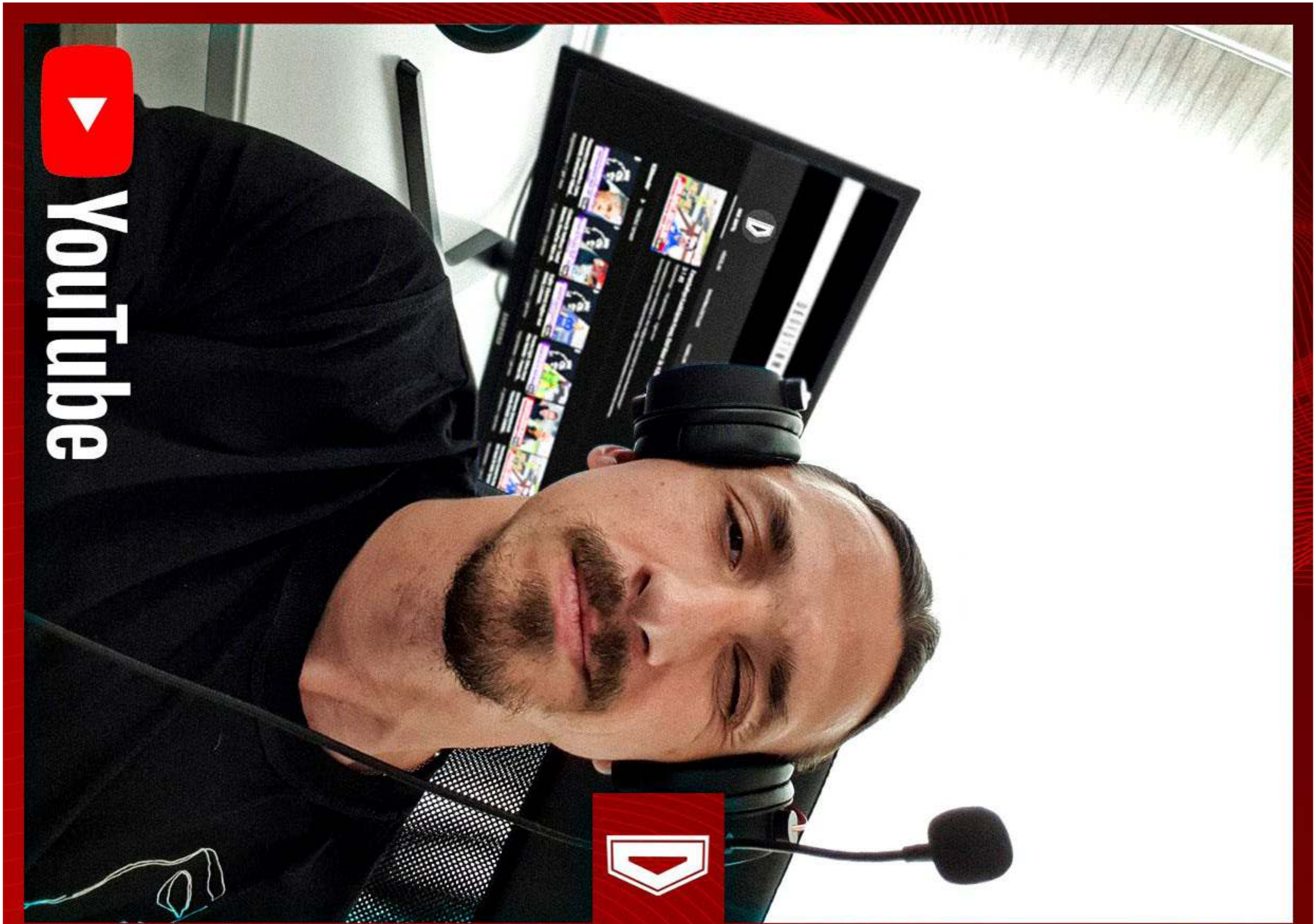

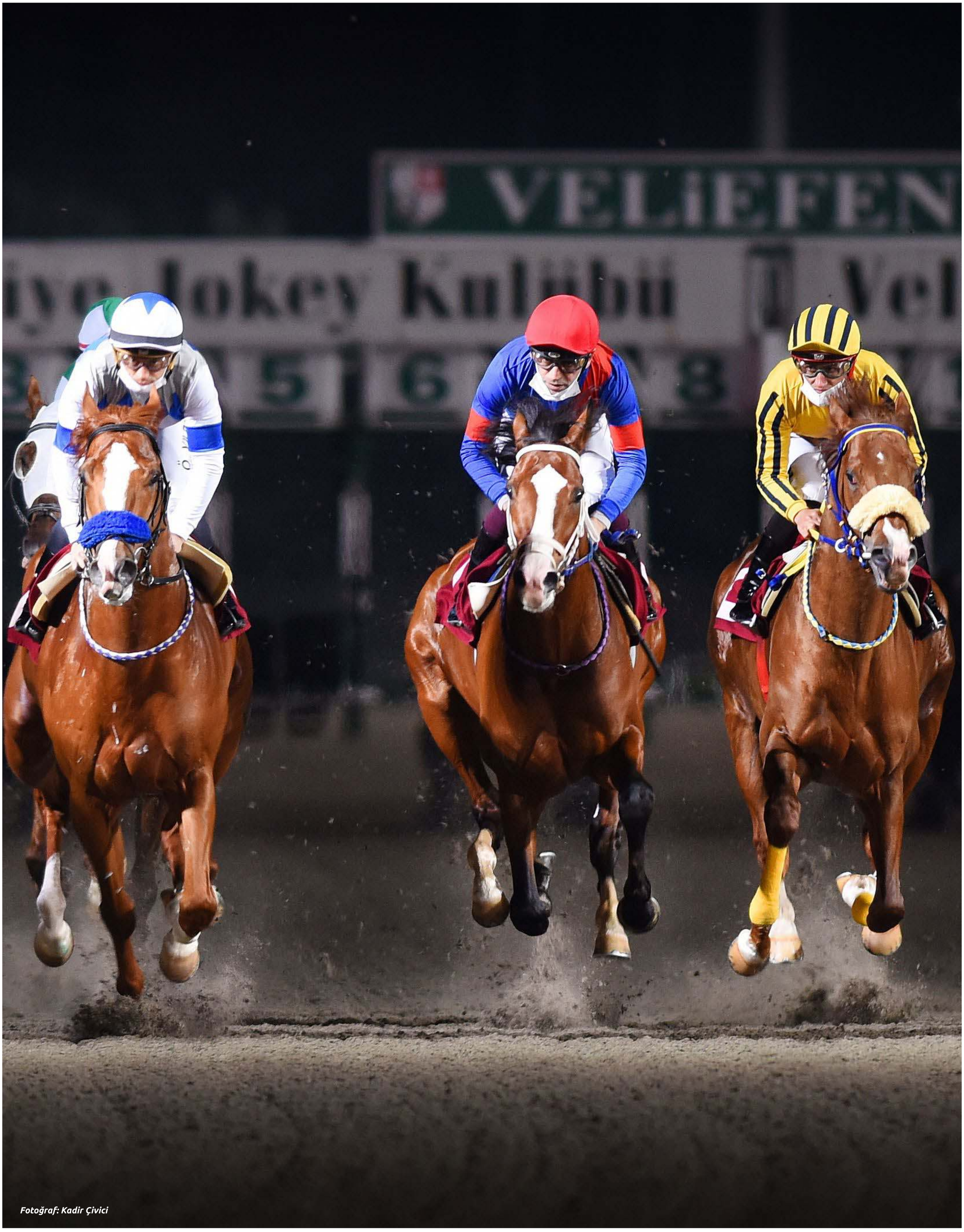

EURO 2020

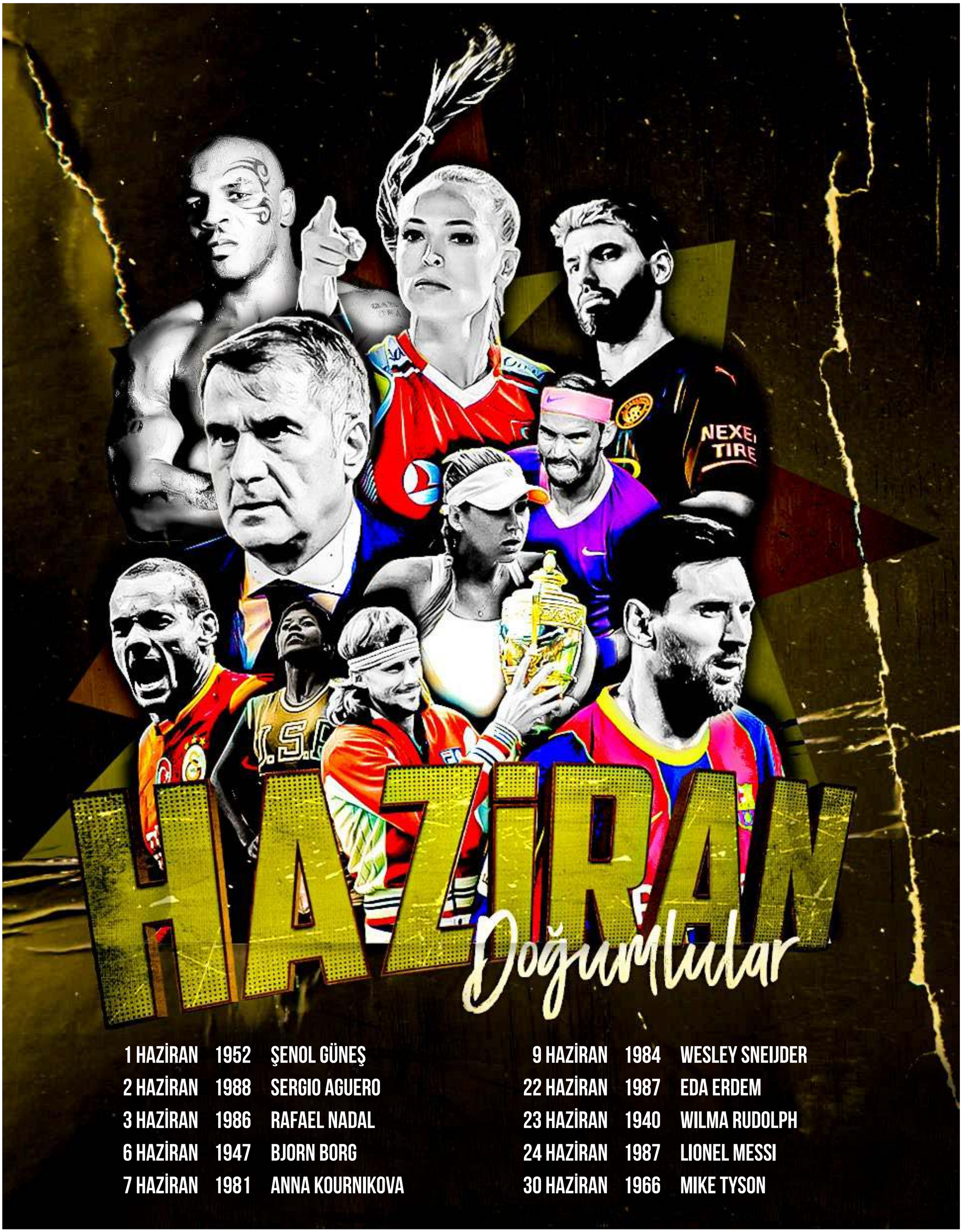
E U R O 2 0 2 0

Fotoğraf: Kadir Çivici

E U R O 2 0 2 0

HAZİRAN
Doğumlular
1 HAZİRAN 1952 ŞENOL GÜNEŞ
2 HAZİRAN 1988 SERGIO AGUERO
3 HAZİRAN 1986 RAFAEL NADAL
6 HAZİRAN 1947 BJORN BORG
7 HAZİRAN 1981 ANNA KOURNIKOVA
9 HAZİRAN 1984 WESLEY SNEIJDER
22 HAZİRAN 1987 EDA ERDEM
23 HAZİRAN 1940 WILMA RUDOLPH
24 HAZİRAN 1987 LIONEL MESSI
30 HAZİRAN 1966 MIKE TYSON

HYPE MERCH

Türkiye’nin ilk orijinal Hype alış-satış platformu olarak yayında!

Konseptimize uygun ürünleri diledig iniz gibi alıp-satabilirsiniz!

www.hype-merch.com

E U R O 2 0 2 0

İZLENMELİ

İZLENMELİ İZLENMELİ **İZLENMELİ** İZLENMELİ **İZLENMELİ** İZLENMELİ **İZLENMELİ**

MONEYBALL
(KAZANMA SANATI)

YIL
2011

ÜLKE
ABD

YÖNETMEN
BENNETT MILLER

YAPIMCI
MICHAEL DE LUCA
RACHAEL HOROVITZ
BRAD PITT

SENARYO
STEVEN ZAILIAN
AARON SORKIN

MÜZİK
MYCHAEL DANNA

OYUNCULAR
BRAD PITT
JONAH HILL
PHILIP SEYMOUR HOFFMAN
ROBIN WRIGHT

Sporun her alanında kazanmaya giden birden fazla yol vardır fakat tüm yollar kolay değildir. Bu sayede sporun dinamik kalması sağlanır ve sonuç almanın farklı yöntemlerinden bahsedebiliyor oluruz. Bu yöntemlerin hikâyesi de, sunuş biçimi ve dönemin konjonktürüne göre tüketici kitleler tarafından ilgi görebilir. Spor filmlerindeki başarı odağı, genellikle sporcu özelinde işler. Sporcunun bireysel azmi, hayatına yön verişi gibi unsurlar sonucu belirler. Bu sayede katharsise ulaşmak veya ibret almak gibi seçeneklere gideriz. Ancak koç, antrenör ve Moneyball'da görebileceğimiz yönetici odaklı filmlerde ise sonucu, sürecin başarısı belirler. Protogonistin etki etmesi gereken çok fazla sporcu hayatı ve çok fazla süreç içi dinamik vardır.

Oakland A's beyzbol kulübünde menajerlik pozisyonuna getirilen Billy Beane (Brad Pitt); takımın bütçesinin normal seviyenin oldukça altına inmesi üzerine, verimli bir kadro kurmanın yollarını aramaya başlar. Billy Beane'in dramatik yapıdaki karakter ormanına girişi, bütçeyle olan savaşıyla başlar. Sonrasındaki süreçte lig verilerini analiz edecek yöntemleri ve ekibi keşfeden Beane, buradan yola çıkarak ucuz oyuncuların peşine düşer. Bir özelliği ortalama üzeri olan ve bu özelliği dışındaki nedenlerle rakip kadrolarda barınamayan oyuncular, Beane'in ve yardımcısı Peter Brand'in (Jonah Hill) radarına girer. Bütçe tutarını aşmayacak şekilde imzaları attıran Beane, bundan sonraki süreçte karakter ormanında ekip ekseninde ilerler. Koçun oyunculara inançsızlığı, oyuncuların oyuna ve yapıya olan inançsızlığıyla birleşir ve sonuç hüsrana doğru ilerler. Ancak en dibin görüldüğü andan itibaren inanç unsuru kendini belli eder. Sistemin çarklarının nasıl işleyeceğini bulan Beane ve Brand, bu sayede oyuncuları ve koçu yeniden kazanmayı başarır.

Sistemin inançla birleşmesinin sonucu ise oyuncuların sistem içinde kilit rolleri üstlenmesiyle ve sahada sonuca gidilmesiyle kendisini belli eder. Sezon başında beklentilerin çok düşük olduğu Oakland A's, o yılı beklentileri fazlasıyla aşarak tamamlar. Billy Beane'in çaresizlikten doğan idealizmi, yapılan doğruların rayına oturmasıyla sonuç bulmuştur. Bu sayede Beane, kovulacak menajerler arasında ilk sırada gösterilirken, tarih sayfalarına adını altın harflerle yazdıracak bir başarıya imza atar. Beane'in yöntemleri, sporun her dalına ilham verici sonuçlara yol açar. "Yıldız oyuncu" kavramının yalnızca başarıyı getirmeyeceğini ispatlayan Beane'in Moneyball sistemi filmde başarıya ulaştığı gibi, gerçek hayatta da önemli sonuçlara yol açar. Billy Beane'in karakter ormanı; duygusal sebeplerle ulaştığı katharsisin yanı sıra, salt verilerle desteklenmiş bir başarıyla da taçlandırılmış olur.

Sporun klasik anlatımcı sinema anlatısına uygunluğu, karakterin yolculuğu yapısını gözlemlemek için önemli bir alan olduğu artık yadsınamaz bir gerçektir. İlham veren spor karakterleri masalsı yükselişleriyle hikayelere konu olurken; toplumun ihtiyacı olan umudu, film muhtevasında 2 saat içerisinde aşılamayı başarır. Michael Lewis'in 2003 tarihli Moneyball kitabından uyarlanan film ise bu görevi farklı bir iletiyle gerçekleştirir. Moneyball sistemiyle gelebilen başarılar, umudu spor camiasına vermiştir. Küçük bütçelerle ve doğru planlamalarla başarının geleceğinin ispatı olan kitap ve film, her takımın günün birinde büyüyebileceği bir yolu keşfedeceği umudunu spor dünyasına aktarır. Ancak seyirciye aktarılan ileti, yalnızca bu umut değildir. Billy Beane'in bir beyzbol kulübünde keşfettiği bu yapı, hayatta da kurtuluşun mucizelerden geçmediğine işaret eder. Beane'in o dönemki kariyer düşüşü, sadece beyzbola entegre olmak durumundaki hayatı ve girdiği yol, sistematik bir ilerleyişle rayına oturur.

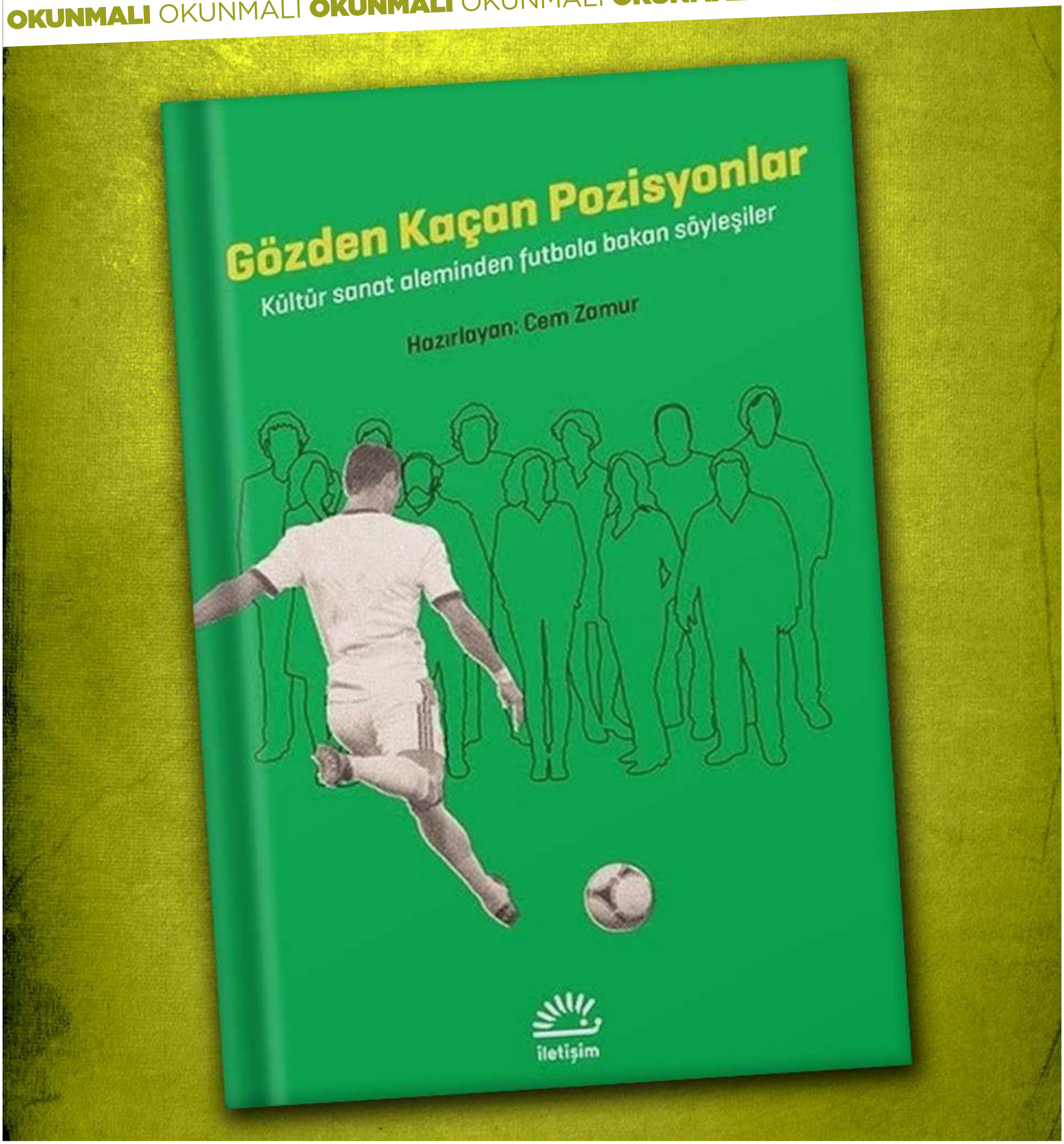
Mucizelerin beklenerek gelmeyeceği, bu filmin seyirciye aktardığı en önemli ileti olur. Planlamayla ve çok çalışmayla gelecek olan başarı, karakterin yolculuğunu anlatan filmlerdeki gibi masalsı bir yöntemle gelmez. Her sporcuda ve her protogonistteki çalışma ve azim unsuru, bu sefer yeteneğin büyüsünün ardına saklanmaz. Beane'in planıyla yola çıkan ekip, yıldız olma potansiyelinin çok uzağında görülmekteydi. Plan ve analizler, Oakland A's'i beklenmedik başarılara sürükledi. Sonuç ise masalsı bir şampiyonluk değil, oldukça sürpriz olarak görülen bir play-off katılımıydı. Gelen başarının eldeki malzemeye göre başarı olarak tespit edilmesi şartı da, filmin masalsı olmayan bir diğer yönü olur.

Hollywood'un en yetkin kalemlerinden Aaron Sorkin ve Steven Zailian'ın kalemiyle uyarlanan Moneyball; "İzlenmeli" köşesinde Foxcatcher'la da konuk olan Bennett Miller'ın yönetimiyle beyazperdeye yansıdı. Hikâye anlatıcılıklarını verilerle, tarihsel gerçeklikler zemininde ve hayatın akışından kopmayarak gerçekleştiren bu üç sinemacı; Moneyball'ın realist bir anlatıya sahip olmasına neden oldu. Kitabın özündeki veri temeli ve başarının plana olan sadakatle gerçekleşme zorunluluğu, filmin dramatik zeminine sonuna kadar aktarılmış durumda. Karakterin yolculuğunun spor düzleminde en başarılı aktarımlarından olan bu yapım; sporun ruhunun ve aklının birleştiği anlara başarılı bir şekilde ışık tutar.

OKUNMALI

OKUNMALI OKUNMALI **OKUNMALI** OKUNMALI **OKUNMALI** OKUNMALI **OKUNMALI**

E U R O 2 0 2 0

Futbolla resmin ne alakası var? Ya da sinemanın yahut müziğin? Bir mimar, futbolun "tasarımına" nasıl bakar? Psikiyatrinin bakış açısından futbol ve futbolcular nasıl görünür? Futbolsever ve futbolsevmez edebiyatçı gözünde, futbol, nasıl bir âlemdir? Cem Zamur'un hazırladığı bu kitapta, sanat ve kültür dünyasının dört bir köşesinden ustalar futbol sohbeti yapıyorlar. Kimisi ta içinden, "damardan"… Kimisi tamamen yabancısı olarak, dışarıdan bakarak… Topun gerçekten yuvarlak olduğunu gösteriyorlar sohbetleriyle: Dairenin bir sonsuz çokgen oluşu gibi, bu oyunun da binbir çehresi var…

Kimisi acemi merakıyla bilmeyenin hayretiyle konuşuyor, kimisi hâlâ tazeliğini koruyan bir hevesle, kimisi sönmüş bir hatıradan bahsederek…

Ve futbolun çağrışımıyla tekrar edebiyata, müziğe, resme, mimariye, sinemaya, zihne, ruha, siyasete, hayata dönerek... Tam teşekküllü sohbetler.

Eserin künyesi, normalin dışında çok doyurucu ve ilgi çekici. İlk defa duyduğum ve ilgimi çekebileceğini asla düşünmediğim, hatta sebebini bilmediğim bir önyargı vardı kitabı elime aldığımda. İlk 24 sayfayı okuduğumda içimde oluşan sevgi şelalesi, gözlerimden kitabın üzerine doğru aktı. Kendi iç sesimle kavga ettim ve mahcupluğumu kendimden saklayamadım. Kitap, mesleğinin önde gelenleri ile yapılan bir röportajın yazıya dökülmüş hali. Bu yetkinlikleri anlatırken aynı zamanda futbol üzerinden, statlardan, psikolojiden, mimariden benzerlikler de yakalanarak kitaba yön verilmiş. Okurken futbolun sadece bir spor dalı olmadığını, hayatlarımızın bir kesişme noktası olduğunu daha derinden anlıyorsunuz. Bölümleri okuduktan sonra üstüne düşünmek istiyorsunuz. Galiba kitabın en fazla bu yönünü sevdim. Irkçılıktan kavgaya, toplumsal ayrıştırmadan aynı renkler altında verilen mücadeleye kadar birçok konu ile yüzleşiyorsunuz. Cezalı maçlarda tribünlerin sadece kadın taraftarlara açılmasını esas alan soruların sorulması, cinsiyet üzerinden toplumsal baskı yaratılması, hatta ve hatta cinsiyetçilik ile bir spor dalını ayrıştırma çabası üzerinde durulması, okurken beni çok mutlu etti. Aslında bir nevi 'değer veriyoruz' mesajı taşıyormuş görüntüsü yaratılmak istense de, içeriği ve yüklenen anlam ile toplumda kadın-erkek eşitsizliğinin en belirgin örneğidir bu cezanın uygulanma şekli. Cezayı çeken erkekler mi, yoksa eşitsizliğe maruz kalan kadınlar mı? Hâlbuki kadınlar da pek tabii sporun her alanına olduğu gibi futbola da ilgi duyabilirler.

Kitabı okurken beni etkileyen kısım; resim, sanat, ressam ve küratörlerden sıkça bahsedilen, bir nevi sanat tarihine giriş dersi niteliğinde olan Orhan Taylan bölümüydü. Bu kısım, su gibi akıp gitti bende. Üstüne üstlük resim incelemesi, ressamın bakış açısı ve çalışma şekilleri hakkında bilgi vermesi, benim için Amerika'yı tekrardan keşfetmek gibiydi. Ayrıca kitabın oluşmasında katkıda bulunan bu güzel insanların, oturdukları semtten ötürü semtin takımına bağlanması durumu var. Beşiktaş semtinde oturup bunu aşka dönüştürmeleri ise futbolun bağdaştırıcı yönüne bir örnek aslında. Kitabın Meltem Gürle'ye ayrılan 'Yedi-Sekiz Hasan Paşa kurabiyelerinin üstüne mi?' bölümünü, çayın yancısı olarak satılan o dillere destan portakallı kurabiyeyi çaya banarak okumak isterdim fakat mâlum Covid-19 salgını tüm zevklerimizi bizden çaldı. Yazımın sonuna gelirken, Uğur Yücel bölümünden bir kesit ile sizleri uğurlamak istiyorum sayın okur:

"En tehlikeli deli, hayatı idare edebilendir. Bak bize; hayat ağır geliyor, idare edemiyoruz, dağılıyoruz."

- Karanlıkta Koşanlar, Uğur Yücel

SPORUN YENİ SOSYAL DENEYİMİ: CANLI SOHBET

Tam bir sene önce, Deplase Dergi'nin Haziran sayısında "Futbolda Teknolojinin Geleceği" başlıklı yazımda yerleşik kameralardan performans ölçebilen elektronik dövmelere kadar birçok teknolojik gelişmeden bahsetmiştim. Yazımın son kısımlarında da, pandemi etkisiyle maç izleme deneyimlerinde de birçok yenilik olacağını söylemiştim.
Şu ana kadar devrim niteliğinde şeylerle karşılaşmasak da, bir sene içerisindeki dünya yatırım trendlerine baktığımızda ciddi bir ivme kazandığını görüyoruz.

GELİŞEN SPOR DENEYİMİ

Sporun her zamanki seyirciler ve sporcular için farklılıkları ve dil engellerini ortadan kaldırarak insanları birbirine çekme gücü, onları oyunlar ve yaşananlar hakkında hevesle tartışmaya ve sonucunda da spor etkinliklerini nihai paylaşılan bir deneyim haline getiriyor.

Google'ın yaptığı son anketlerin birinde spor hayranlarının %30'u telefonlarında veya tabletlerinde canlı yayın yapıyor. Bunun yanında izleyicilerin %80'i istatistikler ve skorlara bakmak için ya da olaylar hakkında arkadaşlarına, ailelerine veya takipçilerine bilgi aktarmak için canlı olarak statta ya da TV karşısında maç izlerken bir bilgisayar veya telefon kullandıklarını bildiriyor. Bu da demek oluyor ki spor artık sadece saha içinde yaşamayan, çevrimiçi hareket eden bir olguya dönüşmüş durumda.

İnsanların hayranı olduğu takımları ya da oyuncuları takip eden diğer kişileri bularak onlarla etkileşim kurması, zor olmaya devam ediyor. 'Hashtag'ler işe yarıyor, evet ama bir yere kadar. 'Koca bir yığın içinde kaybolmak' diyebiliriz, bu 'hashtag' dünyasına. 'Aynı hissiyatı paylaştığınız bir toplulukla bağlantı kurmak yerine bir mesajın en azından bir avuç insana ulaşmasını umarak boşluğa bırakmak' gibi de diyebiliriz. Burada ihtiyaç duyulan büyüyü yakalamaktan çok aksine söndüğünü söyleyebiliriz.

DEVRİLME NOKTASI

Ligler, takımlar, organizasyonlar, bahis ve spor medyası siteleri sürekli olarak taraftarlar ve sporcularla etkileşim kurmanın yollarını arıyorlar. Bu, sadece oyunun içerisindeki duygu yoğunluğunu arttırmaz, aynı zamanda milyonlarca dolarlık bir gelir akışının olmasına sebep olur. Zamanla daha fazla insan internette spor içeriklerini tükettikçe, bu kuruluşların izleyicileri çekmek ya da elde tutmak adına yeni yollar bulması gerekiyor. İçerik tüketmek için bir uygulamayı, arkadaşlarıyla sohbet için bir uygulamayı ve daha geniş topluluklara aktarmak için başka bir uygulamayı kullanmak zorunda kalan insanlar, ortak paydada buluşabileceği hayranlarla bağlantı kurmanın daha kolay olmasını istiyorlar.

CANLI SOHBETİN GÜCÜ

İşte tüm bu parametreler göz önüne alındığında, karşımıza varlığı eski ama spor dünyası için hâlâ emekleyen bir seçenek karşımıza çıkıyor: Canlı Sohbet.

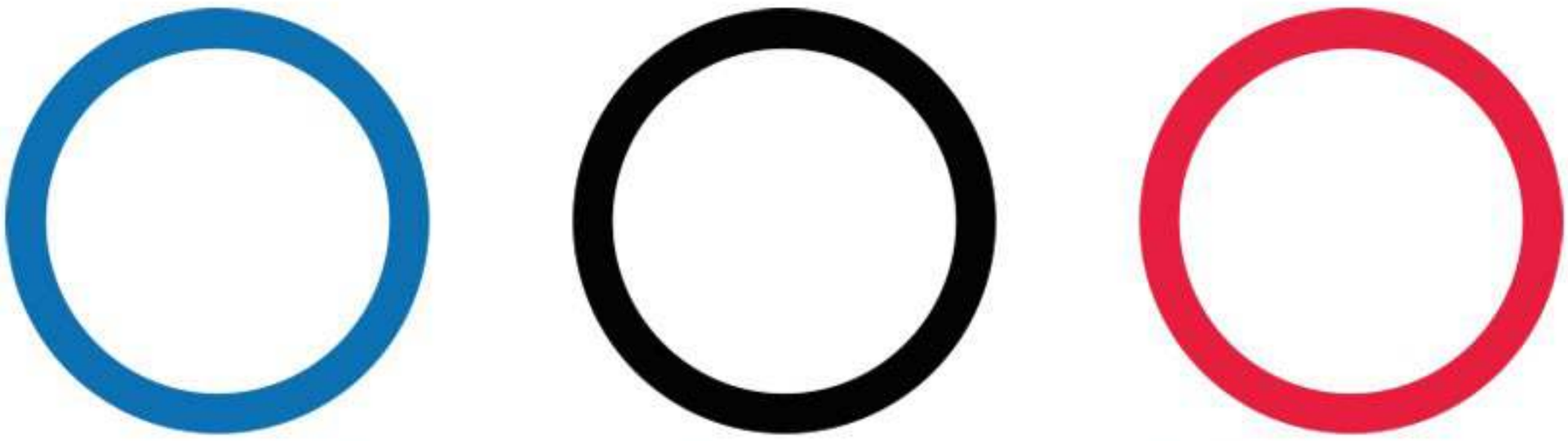
Spor kuruluşları ve bahis şirketleri, son dönemlerde kullanıcı deneyimlerinin her şeyden önemli olduğunu fark ederek, birleşik bir deneyim için o anki uygulamanın yanına yerleştirebilecekleri etkileşimli çözümler sunan teknoloji şirketleriyle ortak olmaya başlıyorlar. Bu konuda dünyada Yahoo Fantasy Sports, ZenSports, Betmo ve Who Knows Wins gibi bilinen iyi örnekler bulunmakta. Ayrıca India's Dream11 veya Cricket Australia gibi bölgesel odaklı siteler, kendi çevrelerinde oldukça popüler.

İzleyicileri tek bir hedefte toplamanın yanı sıra, canlı sohbete entegre etmek daha iyi bir sosyal deneyim oluşturabilmek adına önemli. Daha kontrollü, trollerin ve botların filtrelendiği sohbetler, geleneksel sosyal ağların yapamayacağı ya da "yapmayacağı" biçimde güvenli, pozitif ve uyumlu sürdürülebilir. Zengin bir etkileşim ortamı sağlanmışken, bunlara ek olarak yiyecek satın almayı yiyecek teslimat firmalarıyla birlikte entegre edilebilir, o anki deneyim dahilinde mağazalara yönlendirip oyundan kopmadan alışveriş yapmaları sağlanabilir.

İdeal olarak, yeni çevrimiçi ortamlarda spor hakkında sohbet etmek daha çok bir stadyumda, arenada, hatta bir spor barında oturmak gibi hissettirmelidir. Canlı spor deneyimlerinin bu kadar keyifli olmasının en önemli nedeni, insanların oyun hakkında aynı hevesteki diğer kişilerle çevrelenerek heyecanının çok daha fazla artmasıdır. Canlı sohbet de, burada benzer bir şekilde hayranların heyecan verici ortak deneyimler yaşamasını sağlar.

Takımlar ve spor odaklı kuruluşlar, teknolojinin gittiği yerin gerisinde kalmak yerine, ön planda yer alacak ve çevrimiçi sosyalleşmenin evrimleşmesine destek olacaklar.

TOKYO 2021 OLİMPİYATLARINA

1 HAZİRAN İTİBARIYLA

KALDI

Espor'da mayıs ayı, sezon ortasındaki büyük uluslararası turnuvaların habercisidir, Riot Games'in iki oyununun (League of Legends ve Valorant) sezon ortası turnuvaları da yakın zamanda bitti. Bu yakın zamanda biten iki turnuvadan MSI'a 1 temsilci, VCT Challengers'a 3 temsilci gönderdik ve maalesef yine "tecrüb'ELENDİK"…

LoL konusu, zaten tamamen farklı bir dünya… Hem Türkiye'nin yerli oyuncu havuzu Avrupa ve Amerika tarafından fark edilmiş ve en değerli yerli oyuncularımız yurt dışına gitmişken hem ülkenin ekonomik şartları bu haldeyken hem Espor yatırım alamazken hem de Riot da bir gelir üretmezken, LoL'de büyük bölgelerin takımlarıyla düzenli rekabet edebilmeyi ve global bir başarı elde edebilmeyi beklemek büyük hayal.

Valorant ise yepyeni ve daha önce rekabet etmediğimiz, buna karşın çok umutlu olduğumuz ve performans açısından da çok iyi gözüktüğümüz Riot'tan 8 takımlık turnuva için 3 kontenjan alabildiğimiz bir espor'du. Fakat evdeki hesap çarşıya uymadı… Metayı takip edememe, ısrarlı bir şekilde düellocu ve Jett oynama sevgisi ve oyunu hâlâ strateji oyunundan çok 'aim' (hedef tutturma) oyunu olarak algılamamız, turnuvada büyük hezimete uğramamıza sebep oldu… Hem de öyle 1-2 takım da değil, 3 takım da hezimetle döndü.

BBL ve Futbolist, turnuva boyunca tek bir maç bile kazanamadı. Hatta BBL 1 raund kazanırken, Futbolist onu bile elde edemedi. İki maç kazanan Oxygen belki de elle tutulur bir şey kazanmış gibi gözükebilecek tek takımken, onların yendikleri takımların da Futbolist ve Avrupa'nın en güçsüz ekibi Guild olması, aslında o kadar da iyi bir sonuç elde etmediklerinin kanıtı. Burada esas üzücü olan nokta ise kendi işlevsiz metamıza o kadar gömülmüşüz ki, bu oyunun getirebileceği bir dolu olasılığı da çöpe attık büyük ihtimalle.

Yıllarca CS:GO ve klon oyunlarıyla acı çekmiş olan Türk FPS sahnesi, sonunda global karşılığı olan bir oyunda başarılı olabilmeye başlamışken, bunun hezimete dönüşmesi ve muhtemelen bir daha uzun süre bu düzeyde kontenjan bulamayacağımız gerçeği çok acı…

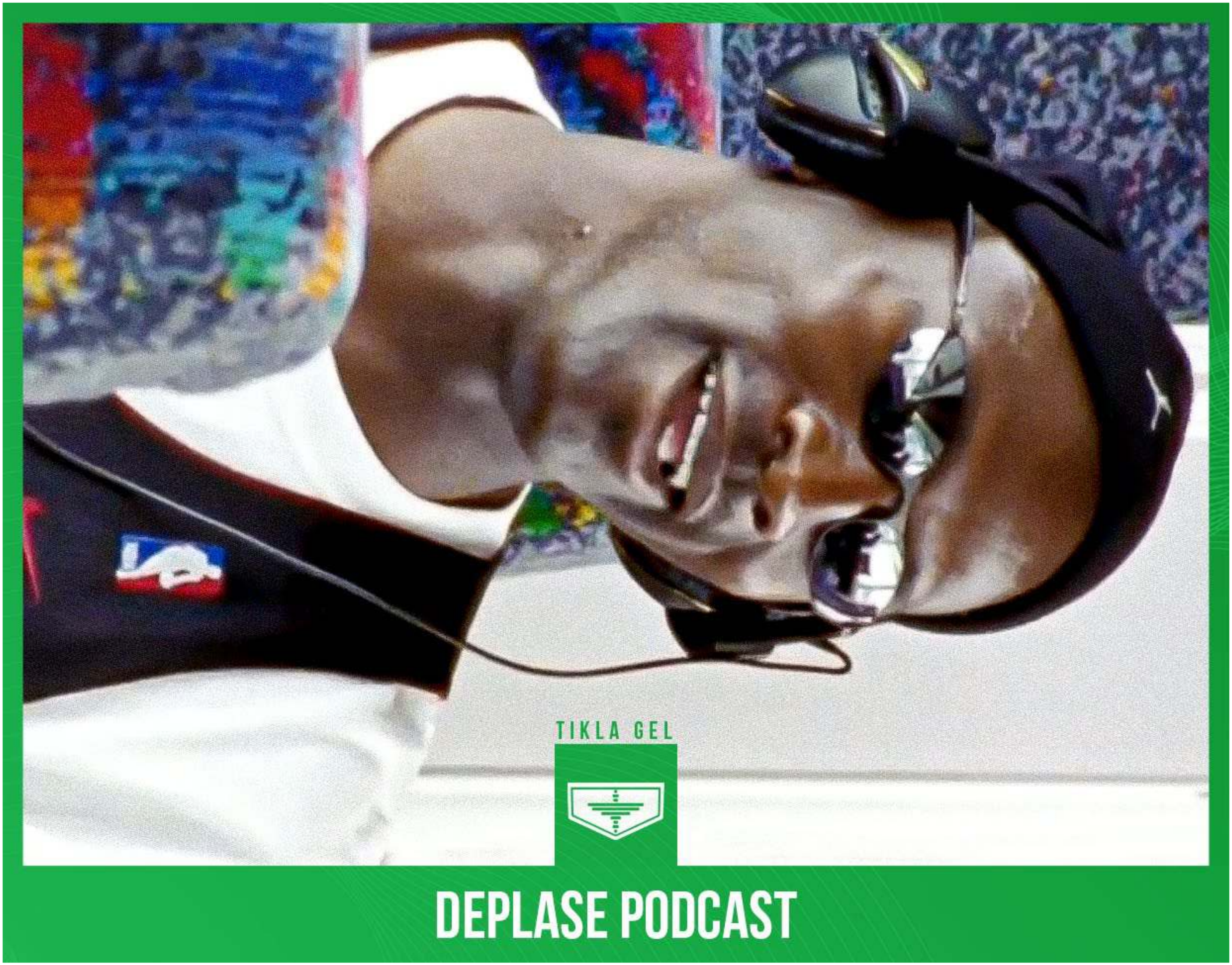
MSI'da oynadığı 6 maçın sadece birinden galibiyetle ayrılan İstanbul Wildcats içinse söylenecek söz bile yok maalesef. Türkiye seviyesinin çok altındaki Brezilya takımı Pain'e iki maçta da yenilmek yetmezmiş gibi, PSG Talon'u hiç zorlayamamak kabul dahi edilemez. Grubun en güçlü takımı MAD Lions'ı yenmek ise en azından 0 çekmemiş olmak açısından züğürt tesellisi oldu…

Fakat zaten problem şu ki, Türkiye Şampiyonluk Ligi, yukarıda saydığım sebeplerden ötürü belki de tarihinin en kötü dönemlerinden birini yaşıyor. Sezon başında play-off yapmasına ihtimal bile verilmeyen 1907 Fenerbahçe'nin finale çıktığı bir ligde kaliteden söz etmek maalesef zor, zira takımların güçleri üst seviyede değil, alt seviyede birbirlerine denklenmiş durumda. IWC özelinde de, sezonun en iyi desteklerinden biri gözüken Farfetch'in özüne dönük gösterdiği performans, globalle mücadelede nerede olduğumuzun resmini çok net çizdi…

Peki, bu durumdan çıkabilir miyiz? LoL için kısa ve orta vadede maalesef bir çözüm gözükmüyor. Hatta bu problemin farkında olan Riot'ın TCL'i majör lig olmaktan çıkartıp, yerel lig statüsüne indirme dedikoduları da dolaşıyor. Bu yazının yazıldığı 15 Mayıs itibarıyla, 2021'den sonraki üç yıl için hiçbir takımla görüşülmemiş olması da bunun bir emaresi olarak gözükmekte. LoL için tek kurtuluş formülü, ülkenin ekonomisinin genel olarak düzelmesiyle mümkün. Zaten gelecek seneden itibaren Şampiyonluk Ligi şimdiki statüsüyle kalsa dahi, ligde mevcut olarak bir olan Arap bölgesi takım sayısının en az dörde çıkacağı da konuşuluyor. Yine de özellikle genç oyunculara yapılabilecek doğru ve istikrarlı yatırımlar, en azından yerel ligde en tepede rekabetçi olmak için her zaman doğru bir anahtar ve globale açılan da bir kapı.

Valorant ise özellikle antrenör kadrosunda yapılabilecek ve oyunculara oyunu farklı anlatabilecek bir ekiple çözülebilir gözüküyor. Zira yetenek açısından bir problemi olmayan takımlara doğru bakış açısı sağlanırsa, oyunda mücadele etmek şu an çok zor değil. Yine de VCT Challangers'ın bir yara olduğu yadsınamaz ama büyük bir yara olmadığını ummaktan başka da elden bir şey gelmiyor.

Günün sonunda espor'da, özellikle de uluslararası arenada istediğimiz başarıyı yakalayabilecek miyiz? Bu, hâlâ büyük bir soru işareti. Ancak bu potansiyeli daha az israf etmek için çok da zor olmayan adımları atmaktan geri durmazsak, her şey çok daha güzel olacak.

TIKLA GEL
DEPLASE PODCAST

ERTELENEN EURO 2020'NİN PSİKOLOJİK ETKİSİ

Geçtiğimiz sene yapılması beklenen fakat Covid-19 ile birlikte bir senelik erteleme yaşayan Euro 2020 için sayılı günler kaldı. Futbolcuları, idari ve teknik kadroları, hakemleri, seyircileri ve spor yorumcularını 11 Haziran 2021'den 11 Temmuz 2021'e kadar sürecek 1 aylık uzun bir serüven bekliyor. Herkes çok heyecanlı ve her Avrupa Futbol Şampiyonası'nda olduğu gibi yine favoriler üzerinden tahminler yapılıyor. Peki, bu 1 sene içerisinde yaşanan belirsizliklerden ve Covid-19'un yarattığı psikolojik zorluklardan dolayı takımlar, Euro 2020'ye psikolojik olarak yeterince hazırlar mı?

Özellikle spor dünyasında yaşanan birçok erteleme, iptal veya anlık değişimler, sporcuların kaygı seviyelerinin yükselmesine ve kontrol hislerinin azalmasına sebep oldu. Alışık oldukları düzenin dışına çıkıp, uzun bir süre her şeyi evden yapmak zorunda kaldılar. Yalnızlık hissi artmaya başladı. Antrenman düzenleri değişti, seyahatleri farklılaştı, tüm rutinler bozuldu ve yerine yenilerini eklemeleri gerekti. Bu süreçte özellikle sonuç odaklı olan, takım ruhunu ve iletişimi yaşatmakta zorlanan, kendine yeni rutinler yaratmayan takımlar büyük zorluklar yaşadı. Bu dönemde belki de sporcular için en önemli kavramlardan biri olan psikolojik dayanıklılık, sporcuların bu dönemle nasıl baş ettiğini veya nerelerde baş edemediğini göstermeye de yardımcı oldu.

EURO 2020'nin ertelenmesiyle birlikte en çok da sporcularla ilgili kafalarda soru işaretleri oluşmaya başlamıştı. Çünkü Haziran 2020'den Haziran 2021'e kadar oyuncuların ne kadar maç oynayacağı büyük bir soru işaretiydi. Liglerin devamlı ertelenmesi veya durdurulması gibi büyük belirsizlikler, takımlar için ciddi bir stres faktörü oluşturdu. Bu sürecin getirdikleriyle birlikte bazı büyük takımlar hâlâ mental tarafa yatırım yapmayı önemli bulmasa da, tam tersi olarak psikolog desteğinin önemine inanan takımlar da oldu. Örneğin; Manchester United, birçok oyuncusunun kaygı semptomları gösterdiğini fark etmesiyle beraber psikolojik desteği devreye soktu ve ekip bu dönemde yoğunluklu olarak sporcularının mental sağlıkları üzerine odaklandı. İngiltere'deki en tanınan spor psikologlarından biri olan Bill Beswick, bu dönemin her spor branşındaki sporcu için zor olduğunu fakat belki de en çok futbolcuları zorladığını düşündüğünü belirtti. Bunun sebebi olarak ise; genelde futbolcuların psikolojiye daha az öncelik verdiğini, mental dayanıklılıklarını geliştirmek için çok fazla çaba sarf etmediklerini ve bu nedenle karşılaştıkları bu belirsizlik süreciyle baş etmelerinin çok daha zor olduğunu vurguladı.

Bu turnuvada performans olarak hangi takımların daha güçlü olduğu tahmin edilse de belki bu sene takım ruhu, psikolojik esneklik ve adaptasyon, her zamankinden daha önemli bir faktör olarak karşımıza çıkacak. Her ne kadar negatif olarak gözüken bir dönem yaşansa da hangi takımların bu dezavantajlı dönemi avantaja çevirdiği ve daha pozitif tarafından baktığı önemli farklar yaratacak. Örneğin; Roberto Mancini, bu ertelenmenin hayal kırıklığına sebep olduğunu düşünse de kendileri için bir avantaj olacağını ve genç bir takıma sahip oldukları için tecrübelenmek adına bunun İtalya için bir fırsat olduğunu düşündü. Bunun yanı sıra Yusuf Yazıcı da, bir senelik ertelemenin üzücü olduğunu fakat milli takımımızda çok fazla sakat sporcu olduğu için bunun Türkiye adına takımın güçlenmesi için pozitif bir durum olduğunu savunmuştu.

Başlı başına tüm turnuva boyunca futbolcuların ailelerinden, sevdiklerinden uzak bir şekilde, yalnızca takımdakilerle bir arada kalmalarının psikolojik olarak yansımaları varken, bu sene bir de Covid-19'un bu denkleme eklenmesiyle birlikte futbolcular daha sınırlı bir alana, daha keskin kurallara tabi olmak zorunda kalıyorlar. Sporcular, hatta özellikle futbolcular için kontrol çok önemli bir temadır. Dünyada en çok izlenen sporun futbol olduğu ve en çok para kazanan sporcuların da yoğunluklu olarak futbolcular olduğu gerçeğine bakıldığında, kendilerinde büyük bir gücü hisseden de yine futbolcudardır. Güç, bir noktada kontrolü de beraberinde getirir.

Fakat Covid-19 ile birlikte futbolcular, istedikleri kadar ünleri veya paraları olsa da hayatta kontrol edemeyecekleri şeyler olduğuyla yüzleşmek durumunda kaldılar. Bu kontrol temasına daha işlevsel taraftan bakabilen futbolcular, bu süreci daha dayanıklı şekilde atlatıp yaşadıkları duruma daha kolay adapte olabilirken, bazı futbolcular da kontrol hissinin azalmasıyla birlikte ciddi güç problemleri yaşayarak hem özel hem de spor hayatlarında büyük olumsuzluklar yaşamaya başladılar.

Bu sene kuralların Covid-19 gerçekliği göz önüne alınarak koyulmasıyla birlikte Covid-19 vakalarının olduğu durumlarda, takımlarda en az 13 sağlıklı sporcu olduğu müddetçe maçların oynanacağı söylendi. Eğer takımlar bu sayıyı karşılayamazlarsa, 48 saate kadar maçı erteleyip tekrardan organize etme haklarının olacağı açıklandı. Buna ek olarak, eskiden takımlarda 23 kişi bulunurken, bu sene takımlardaki oyuncu sayısının arttırılmasının sebebi Covid-19'un etkilerini minimuma indirmek, oyuncuların üzerindeki baskıyı hafifletmek ve takım yöneticilerine belirsizlikle yüzleşirken daha çok esneklik sağlamak oldu. Bunun yanı sıra seyircilerin olup olmayacağı büyük bir tartışma konusu iken, son karara göre her maç için en az %25 seyirci kapasitesinin sağlanması zorunluluğu konuldu. Bu kural özellikle dışsal motivasyonu yüksek olan; yani seyirci, ödül, para gibi dışsal faktörleri motivasyon kaynağı olarak kullanan futbolcular için büyük bir avantaj haline geldi. Her ne kadar bu kurallar süreci daha kolay yönetmek için birer fırsat olsa da önemli olan; takımların bu fırsatları ne kadar işlevsel olarak kullanıp, kontrollerinde olmayan şeylerle karşılaştıklarında bunlara karşı nasıl bir dayanıklılık göstereceklerdir. Bu belirsizlik sürecinde kendine mental antrenmanlarla yatırım yapan, psikolog desteği alan, süreç hedefleri oluşturan, dezavantajı avantaja çevirmeye yönelik hareket eden ve kendi içsel motivasyon kaynaklarını güçlendirmeye çalışan futbolcuların Euro 2020'de takımları için büyük bir güç olacağı kesin.

E U R O 2 0 2 0

BABALAR GİBİ

Siz ne kadar kaçmak isteseniz de peşinizi bırakmayan, nereye giderseniz gidin sizinle birlikte gelen sorunlar vardır ya hayatınızda, 2020 yılı da kendi başına bu sorunların "mafya babası" adeta...

Yakanızı kurtaramazsanız bu dertlerden, zilinizi çaldıklarında içeri buyur etmişseniz ve o andan itibaren kafanızın içinde oturmaya devam ediyorsa bu misafirler, nereye kaçarsanız kaçın sizinle gelirler zaten. "Biz de tam kalkıyorduk sevgili 2020! Eh peki sen şimdi ne yapacaksın?" "İyi madem, ben de sizinle çıkayım, eşlik ederim size!" 2021'e girdik, dertlerin "şan babası" 2020'den kurtuluruz dedik ama nereye kafamızı çevirsek 2020'den kalma tonlarca sorunla burun burunayız. 2021 yolunun yarısına vardığımızda Avrupa Şampiyonası'nın, Euro 2020 adıyla düzenlenmesi de geçmişimizin bizi bırakmaması gibi. İnsanın adını değiştirmeye cüret etmesi ailesine bir başkaldırıdır belki ama bu şampiyonanın adının değişmesine ebeveynler yani UEFA izin vermedi. "O adı sana ben koydum sonuçta!" dediler.

Geçmişe özlem hep var, ama şu yakın geçmişten bir sıyrılabilsek neler olacak neler! "Ah o günler! O günler! Şimdi yabancı gibiler..." diyen Ferdi Özbeğen'e "Bir Başkadır" yapımıyla geri dönüş yaşandı örneğin tüm Türkiye tarafından. Eskiye dair görüntüler, kasetler, geçmiş dönemlerin İstanbul'u, Türkiye'sine ait fotoğraflar bizi alıp götürüyor. İstiklal Caddesi bir başkaymış, Kadıköy Rıhtım bir başkaymış, boğaz bir başkaymış. Herkesten gördük, 20'li yaşlarımız bambaşkaymış. Gelin görün ki şu anda biz ancak "iskele babası" konumundayız!

"Babaların babası" futbolun siyasi yönünü "Patron Duymasın" diyerek bir kenara bırakıp futbolsever gözüyle ve de "Babacan" bir tavırla işlemeye çalışsak çok daha hoş olur düşüncesiyle, Avrupa Şampiyonalarının "EURO" adıyla anılmaya başlandığı ve katılan ülkelerin sayısının artırıldığı yıl olan 1996'ya doğru uzanmak istiyorum. O zamanlar, şimdi kalmayan çocukça heyecanla ve tutkuyla futbolu takip ederdik. Elemelerde İsveç ve İsviçre maçları kritikti ve biz de bu maçların kritiğini ortaokul sıralarında yapardık. Dünya üçüncüsü apoletiyle grupta yer alan İsveç'e karşı deplasmanda oynadığımız maçla ilgili değerlendirmemizi de hatırlıyorum hatta: "Adamın forma sarı, şort sarı, çoraplar sarı, saçlar sarı, kaşlar sarı, bir de sarı kart gördü, tam oldu!" Bunu konuştuğumuz arkadaş okul bahçesinde bir gol yemişti, top servisin camından içeri girmişti! O günler! O İsveç maçı sonrası Euro 96'ya gitmeye hak kazanmıştık. Hak kazanmanın değeri ne büyükmüş aslında genel hayat çerçevesinde, bu bilgiden yoksunduk belki de o zamanlar. Recep Çetin'in İsviçre'ye orta sahadan attığı gole şok olmuştuk. Rövanşta ceza sahası dışından sol ayakla gelen Hakan Şükür golüne İsviçre rejisi de bizim gibi inanamamış olacak ki Sergen Yalçın'a odaklamıştı kamerayı. Euro 96 ülkemiz açısından önemliydi, Amerika Kıtası'nda hazırlanmıştık ve ilk kez Avrupa Şampiyonası'ndaydık. Daha sonra Fair Play ödülü alacağı pozisyonda Alpay'ın indirmediği Vlaovic'in çalımı ve plasesiyle başladık. Fernando Couto havada taklasıyla taçlandırarak fişimizi çekti... Ve 96 kişinin vefat ettiği 15 Nisan 1989 Hillsborough Faciası'nın yaşandığı Sheffield Wednesday Stadyumu'nda 19 Haziran 96'da bir "çarşamba" günü Brian Laudrup ile veda ettik turnuvaya. Gol atamamıştık İngiltere'de. O dönemler bitcoin yoktu ama Gascoigne vardı! Kimse bizi dolandırmaya çalışmıyordu. İlgiyle ve keyifle izliyorduk. Alan Shearer 5 kez o elini havaya kaldırarak sevinmişti, gol kralı oydu. Ama bol uzatmalı, bol seri penaltı atışlı turnuvada yarı finalde ev sahibini eleyen Panzerler adına final maçında ilk kez Altın Gol gelmişti Oliver Bierhoff'tan ve o gol de kupayı Almanlara getirmişti Çekler karşısında.

EURO 96

EURO 08

EURO 16

E U R O 2 0 2 0

Euro 2000'i "İçimizdeki İrlandalılar" mottosuyla, Bursa'da uçan kafa atan amigomuzla, ekonomik kriz, sel ve deprem faciaları sonrası Ada'da Tayfur'un penaltısıyla başlattık. İlk gol İtalya'ya, sahanın en kısası Okan'ın kafasından gelmişti ama Conte'nin röveşatası engeldi. İlk puan İsveç'e karşıydı Rüştü'nün devleştiği gecede. Yine facia yaşanan bir stat ve yine gruptaki son maçımız! 29 Mayıs 1985'te yaşanan Heysel Faciası sonrası adı Kral Baudoin olarak değiştirilen statta bu kez elenmedik ve ilk galibiyeti alarak çeyrek finale çıktık. 96'da fişimizi çekenlerden biri olan taklacı Couto'yu, o turnuvanın tartışmalı Fair Play'lisi; marş okumasıyla, Beckham'a sataşmasıyla, tekmeleriyle meşhur Alpay'ın 4 yıl sonra özüne (!) dönerek yumruklamasıyla da Euro 2000'i terk ettik. Penaltıcımız da değişmişti nedense! Penaltı demişken, Hollanda daha dramatik terketti bize nazaran gerçi.

Psikolojide "Verpakovskis Sendromu" olarak adlandırılan olay ülkeyi bir süre sarstı tabii ve sonra ver elini Euro 2008. Yine bir şampiyona ve yine gol atamadığımız Portekiz ile başladık. Fakat gruplarda yine de heyecanlıydık. Grubun ikinci maçında yağmurlu bir akşamda, Cenevre'de ev sahibi İsviçre karşısında Semih ve Arda ile geri döndük. Radyodan dinlediğim maçta spiker 90+2'de Arda'nın golünde "kalkın ayağa!" dediğinde kalkmıştım cidden, ben de heyecanlıydım. O dönemlerde artık biraz hayata atılır gibiydik, çocukluğun, öğrenciliğin bitmesi hevesimizi ve totemlerimizi engellememişti. İçimizde İrlandalı değil de sporsever bir çocuk yaşatmak istiyorduk. Öğrenci değildik ama eğitim devam ediyordu, arkadaşlarla Avcılar'da bir bekâr evinde en olması gereken şekilde izlemeye başlamıştık devam eden maçlarımızı. Grubun son maçı Çek Cumhuriyeti'yleydi. Maç öncesi puanlar, atılan ve yenilen goller eşitti, bu nedenle beraberlik halinde doğrudan penaltılara geçilecekti. Başlı başına bir heyecan daha en baştan sarmıştı bizi maç öncesi. Her şey hazırdı ancak 2-0 yenik başladık maça. Arkadaşlarla "gitti maç gitti, artık 2010'a!" diyerek geleceğe içiyorduk. 75'te Arda'nın golü de çok umutlandırmıyordu aslında ama acaba diyerek soru işaretleri oluşuyor muydu yoksa kafalarda! Derken efsane kaleci Petr Cech 87'de elinden akıl almaz şekilde kaçırdı, Nihat tamamladı. Hepimiz coşmuştuk, alt alta üst üste. Millilerimiz dalga dalga geliyordu hala, yorumcu Rıdvan Dilmen'di ve "penaltılara da bırakmayacağız bu işi!" dediği sırada Nihat Kahveci, Hamit'ten aldığı ara pasını çatala doğru yollamıştı. Direkten içeride! Yüzük parmağını öpmüyor, vakumluyordu forvetimiz. 90+2'de Volkan Demirel'in saldırısıyla "Yapma Volkan ya! Yapma be! Oyuncu değiştirme hakkımız da doldu!" yorumları arasında kaleye Tuncay'ı bile geçirdik! Tüyler diken dikendi çeyrek finale çıkarken. Bir ritüeldi artık Avcılar'da Kerem'in evi bizim için, vazgeçilmezimizdi. Dolayısıyla Milli Takım Viyana'ya, biz Avcılar'a. Ernst Happel'de uzatmaya gittik, 119'da Klasnic'in golü sonrası yine "hadi artık 2010'a!" diye kadeh kaldırdığımız anda Rüştü'nün degajına soluyla abanan Semih Şentürk parmağını ağzına götürüyordu, biz de dağıldık tabii, birbirimizi sakatlama pahasına bir sevinç yumağı olduk salonda, koltuk-çekyat savrulmaları arasında.

Yarı finalde rakip Almanya'ydı. İlk yarı istatistiklerine bakınca Almanya'yı adeta ezmiştik dokuz eksiğe rağmen. Bir biz, iki onlar, hatalar derken yine mi geri dönüyorduk, Sabri'den Semih'e 86'da 2-2'ye getirdik. Hatta bu gol sonrası Eurosport'ta özetleri izlerken anlatıcı Dağhan Irak, gol sevincinde Fatih Terim'e gelen sert bir el darbesi sonrası, "takımda sakatlanmayan bir Fatih Terim kalmıştı, şimdi o da sakatlandı!" demişti. Ama bu sefer sonda yıkılan biz olduk: Philip Lahm ve 3-2. Rüya sona ermişti, Avcılar'da bu sefer gerçekten "hadi artık 2010'a!" nidalarıyla şerefe kaldırdık kadehlerimizi, ilerleyen zamanın o anları, o anıları aratacağını bilmeyerek!

Euro 2016'ya Selçuk Şahin - İslambek Kuat işbirliğiyle gittik ama sonrası biraz karanlıktı. Olaylar ilginç boyutlarda ilerledi ve sanki ardımızda kalan arkadaşlıklara, ekip çalışmasına ara verildi, kavganın ve paranın hüküm sürdüğü bir atmosfer bizi sürükledi ve bugünlere kadar getirdi. Bakalım 2021'de düzenlenebilecek uzatmalı Euro 2020 bizlere neler vadedecek? Heyecanla ve mecburen "Koyun Baba" gibi bekliyoruz. Ne derlerse o sonuçta!

Karşıyaka, Altay, Kayseri, Trabzon, Celta Vigo ve son olarak West Bromwich Albion… Okay Yokuşlu bu kariyeri adeta santim santim ölçtü, biçti ve bugüne geldi. Başarılı Süper Lig serüveninin üstüne hiç vakit kaybetmeden La Liga serüveni başlatan Okay bu yıl belki de tüm takipçilerinin "İşte burası tam onun ligi" dediği Premier Lig'de çok iyi bir yarım sezon geçirdi. Okay ile hem bu başarılı dönemini hem de Euro 2020'de milli takımla başarabileceklerini konuştuk.

Hikâyeleri her zaman en başa alıp dinlemesi çok keyiflidir. Senin hikâyenin başı da İzmir Karşıyaka'ya/Alaybey'e dayanıyor. Alaybey'de mahallesinde arkadaşlarıyla top oynayan genç Okay bugünleri hayal ediyor muydu?

Açıkçası, futbola tamamen mahallede oynarken ilgi duyduğum için başladım. O yaşlarda futbol okuluna başladığımda buralara geleceğimi tahmin etmiyordum. Futbol okuluna gittikten sonra yaşıtlarımın arasında da fark edilmeye başladım ve adım adım hayat buralara getirdi diyebilirim. Profesyonel olduktan ve genç milli takımlarda forma giymeye başladıktan sonra yavaş yavaş kariyer planlamam kafamda oluştu, milli takım ve yurt dışında oynama hayali öyle yeşerdi diyebilirim.

Bugün Premier Lig'desin, 6 aylık bir macera yaşadın; WBA küme düştü ama sen ortaya koyduğun performansla sadece bizim gözümüzde değil taraflı tarafsız o ligin oyuncusu olduğunu ortaya koydun. Sen bu konuda ne düşünüyorsun sence senin özelliklerin açısından en uygun lig İngiltere mi?

Şu anki görüntü itibarıyla bunu söylemek mümkün. İspanya'da da güzel maçlar geçirdim, iyi performanslar sergiledim ama İngiltere Premier Ligi'nde bir seviye daha yukarıya çıktığımı düşünüyorum. Aslında futbolun dilinin bir olduğuna inanırım, belki de bulunduğum kulüp şartları, bana duyulan güven sayesinde performansımı arttırdığımı düşünüyorum.

Takım fark etmeksizin bir ligde başarılı bir performans yakalarsanız size o ligin oyuncusu etiketini yapıştırırlar bu bazen iyi bazen kötüdür ama şu an senin için çok iyi bir etiket olacak diye düşünüyorum. Fakat Vigo ile bir yıllık daha sözleşmen mevcut La Liga'da mı kalmayı tercih edeceksin yoksa yeni etiketini benimseyip İngiltere'de kalmak senin için bir tercih olacak mı?

Dediğiniz gibi Celta Vigo ile olan sözleşmem devam ediyor ve önümüzde Euro 2020 var. Şu anda bütün konsantrasyonumu bu turnuvaya vermiş bulunmaktayım. Gelecek için düşünüp planlar kurmak yerine, elimden gelenin en iyisini yapıp uygun şartların oluşmasını bekleyeceğim. Sonrasında gelecek fırsatlar olursa, bütün şartları göz önünde bulundurup öyle bir karar vereceğim. Tabii bu kararı verirken, burada yaşadığım güzel zamanların da etkisi olacak diye düşünüyorum.

Şimdi gelecek sorularından biraz sıyrılıp saha içine girelim. Bu sezon WBA her ne kadar kötü bir sezon geçirse de sen takıma katıldığın şubat ayından itibaren hep bir ivme ile oynadın kısa sürede taraftara da iyi oyununla kendini sevdirdin. Hatta adına birkaç Twitter hesabı da açılmış sohbetin sonuna doğru o konuya de geleceğim. Takıma bu kadar kolay adapte olmayı bekliyor muydun? Saha içinde de işler bu kadar kolay mıydı?

Açıkçası, İspanya'da yaşadığım sakatlıktan sonra bu sezonun başında işler benim için daha da zorlaştı. İstediğim süreleri bulmakta güçlük çekiyordum. İlk devrenin sonunda artık bir değişiklik zamanı geldiği, kafamda iyice netleşmeye başlamıştı. Gerçek potansiyelimi ortaya çıkarmak için güven ortamının daha çok olduğu bir yere gitmem gerektiğini düşündüm. West Bromwich Albion'ın, transfer sürecinde bana olan yaklaşımı ve isteği, benim bu kararı vermemde etkili oldu. Kulübün zor durumda olduğunun farkındaydım ve bu mücadelenin içinde onlarla olmaya karar verdim. Buraya gelirken de büyük bir motivasyon ve kendini tekrar ispatlama duygusuyla geldiğimi söyleyebilirim. Kendi potansiyelimin farkındaydım ve sadece uygun ortamı arıyordum. Sonuç olarak tabii ki nasıl bir performans sergileyeceğim bir belirsizlikti ama bazen böyle zamanlarda başka bir meydan okumayı kabul etmeli, olduğunuz durumdan kurtulmak için kendinize güvenmeli ve bir reaksiyon göstermelisiniz diye düşünüyorum. Nitekim geldiğim ilk günden beri doğru bir karar verdiğimi görüyorum.

Premier lig mücadelenin üst seviyelerde yaşandığı bir yer. Senin mevkiinde tabiri caizse mücadelenin en alevli yeri. Gelir gelmez o mücadeleye girdin, antrenman temposu, maç temposu bize Premier lig hakkında gördüğün farklılıkları söyler misin?

Evet, mücadele ve teknik gücü yüksek bir lig ama ben sezonun ilk yarısında da gittiğim yerde hazır olabilmek adına çalışmalarımı hiç aksatmadım. Buraya geldiğim zaman da bir anda beklentilerin çok yüksek olduğu ve temposu çok yüksek bir ortama geldim. Hem fiziksel hem de zihinsel olarak kendimi hazır tuttuğumu düşünüyorum ve buraya adapte olma konusunda çok zorluk yaşadığımı söyleyemem. Aksine ilk günden itibaren çok keyif alarak maçlarımı ve antrenmanlarımı geçirdim.

Sam Allardyce'ın vazgeçilmez oyuncularından biri oldun. Kendisi ligin en bilindik hocalarından biri onun çalışma tarzı hakkında neler söylemek istersin, seninle iletişimi nasıl? Son olarak hocayı eşleştirmek istesek hangi Türk hoca ile eşleştirirdin?

Sam Allardyce, çok renkli bir insan, öncelikle onu söyleyebilirim. Kendine has bir antrenör. Ligi çok iyi bilen ve takımını da ona göre oynatan birisi. Onun ve ekibinin bana olan güveni ve benim de saha içinde gösterdiğim performansla iyi bir ilişki kurduğumuzu söyleyebilirim.

İletişiminin kuvvetli olduğunu düşünüyorum. Bazen size çok direkt ve sert konuşabiliyor, bazen ise çok babacan bir tavırla espriler yaparak sizi uyarıyor. Hocayı iyi tanıyıp, onunla yakın bir ilişki kurduğunuz zaman, onun ne demek istediğini daha iyi anlıyorsunuz. Türkiye'den biriyle eşleştirmek zor çünkü önceden de belirttiğim gibi kendine has bir tarzı var.

Belki ilerleyen sorularda yine İngiltere'ye döneriz ama daha fazla vakit kaybetmeden esas konumuzu açmak isterim. Milli takım ve Euro 2020!

Euro 2020 elemelerinin büyük çoğunluğunda senin sakatlığın vardı ama sen her daim o takımın ana parçalarından biriydin. Sonuçta Fransa ve İzlanda'nın olduğu gruptan 2020'de gerçekleşmesini beklediğimiz turnuvaya biletimizi almıştık ki pandemi araya girdi ertelendi. Önce buradan başlayayım sence ertelenmesi daha mı iyi oldu yani şimdi hem sen daha formdasın hem de takım, sen ne düşünüyorsun?

Turnuva bittiğinde tabii ki o havayla gidelim, oynayalım istiyorsunuz ama o dönem takımdaki önemli oyuncularımızın bazılarının sakatlıkları oldu. O açıdan ertelenmesi, aslında bir bakıma iyi oldu diyebiliriz. Bu dönemde geçirdiğimiz Uluslar Ligi'nde de eksiklerimizi daha iyi görme fırsatımız oldu. Maalesef Cenk Tosun'un tekrar geçirdiği sakatlık tabii ki hepimizi çok üzdü çünkü bu turnuva, her futbolcu için çok büyük önem arz ediyor ve büyük emekler sonucu bu durumlara geliniyor. Sonuç olarak, Dünya Kupası elemelerinde gösterdiğimiz iyi performansın bize bu turnuvada özgüven olacağını düşünüyorum. İnşallah öncelikli hedefimiz olan gruptan çıkmayı gerçekleştirir ve turnuvada ulaşabileceğimiz en iyi noktaya ulaşırız.

Bu sezonun ilk yarısında Vigo'da toplam 3 tane 'tam 90' dakikan vardı, şubat ayında WBA'ya transfer oldun, mart ayının sonlarında milli takım ile üç tane öyle 90 dakika oynadın ki bence takımın neden ana parçası olduğunu tüm kamuoyuna kanıtladın. Özellikle Hollanda ve Norveç maçları senin bize izlettiğin en iyi Okay performanslarıydı! Şubat'tan Mart'a neler değişti sence Premier Lig efekti mi yoksa milli takım da sana verilen görev senin maksimumuna ulaşmanı mı sağladı?

Açıkçası, Vigo'da oynadığım son maç ile İngiltere'de oynadığım ilk maç arasında 2 haftalık bir süre var. Bu süre içerisinde ne fiziksel olarak gelişebilirsiniz ne de teknik açıdan. Bunun tamamen size sağlanan uygun ortamdan kaynaklı olduğunu düşünüyorum. Düzenli olarak oynamaya başladıktan ve o güveni aldıktan sonra kendi potansiyelimin tekrar ortaya çıktığını düşünüyorum. İyi geçen bir West Bromwich Albion sürecinin yanında, milli takımda da tekrardan kendimi kanıtlamanın sırasının geldiğin farkındaydım. O yüzden oynadığımız son Dünya Kupası grup maçları da bunun için çok güzel bir fırsattı. Bir yandan lig oynanırken, aklımda hep milli takım vardı. Çok şükür, ilk aşamada koyduğum hedefi hem bireysel hem de takım olarak gerçekleştirdik ama hep dediğim gibi, futbolda dünün olmadığının bilincinde olmak gerekiyor. Her maç yeni bir meydan okuma, kendini ispat etme mücadelesi, hem takım hem de bireysel olarak.

Şenol güneş ile Trabzonspor'da çalışmadın ama milli takımda çalışma şansın oluyor. Şenol hoca sana diğer hocaların vermediği hangi görev tanımlarını sağladı da sen hem defansif hem de ofansif anlamda bu kadar ön plana çıktın ya da tamamen bize mi öyle geliyor?

Şenol hoca, bizden istediklerini geldiği ilk günden itibaren bize direkt olarak hissettiriyor. Bunu sizin yüzünüze dürüstçe söyleyen, her oyuncusunun gelişiminde etkisi olan önemli bir isim. Her oyuncudan olduğu gibi benden olan beklentilerini biliyorum ve benden ne istediğinin farkındayım. Bence oyuncular üzerindeki en belirgin olumlu etkisi, oyuncularından çok talepkâr olması ve onlarla kurduğu iletişim olduğunu düşünüyorum. Zorlayıcı bile gözükse, doğru söylediğine inandığınız zaman, sizin gelişiminizde faydası oluyor. Önemli olan; kendi eksiklerinizin farkında olup, kabullenip, bunları geliştirmeye açık olmanız. Hoca da bu noktada size faydası dokunacak isimlerin başında geliyor.

Ozan Tufan – Okay Yokuşlu – Hakan Çalhanoğlu orta sahası şimdiden gönül rahatlığıyla yazabileceğimiz bir üçlü oldu bile. Tabii ki nihai kararı Şenol hoca verecek fakat hocanın oyununda önemli bir rolün olduğunu düşünüyorum. Bize bu oyunda kendi rolünü biraz detaylandırabilir misin?

Yani tabii ki bu oyunda, aslında bu mevkiinin gerekliliklerini yerine getirmek önemli. Çünkü oynadığım pozisyon, bir o kadar göze batmayan ama bir o kadar da kritik bir mevki. Bazen alacağınız bir pozisyon, takım arkadaşlarınızın metrelerce geri koşmasını önleyebilir ve onlara daha verimli ataklar yaratma, bütün takımın enerjisini daha tasarruflu kullanma şansı verebilir. Yanınızda, arkanızda bulunan bütün oyuncuların kademelerine girmek zorundasınız. Hem toplu hem topsuz oyunda aktif olmak gerekiyor. Sonuç olarak, bu mevkiinin rolünü kendi açımdan oyunun ritmini ve dengesini bulma, iletişimi sağlama olarak söyleyebilirim.

Senin rolünün yanında büyük resime de bakmamız gerekirse Türk milli takımı turnuvada nasıl bir oyun ortaya koyacak? Euro elemelerinde sıkı duran az pozisyon veren ve bulduğu pozisyonlarla rakibi cezalandıran yapısı vardı. Pandemi de Uluslar Liginde bu oyundan uzaktık ve biraz dağılmıştık açıkçası ama dünya kupası elemeleri ile bu oyuna dönüş sinyalleri verdiniz. Turnuva da nasıl bir milli takım oyunu olacak?

Bence son Dünya Kupası grup elemelerinde oynadığımız oyunun, bir turnuva için uygun bir oyun şekli olduğunu düşünüyorum. Tabii ki her maçın ayrı bir hikâyesi olacaktır ama arkada sağlam durmak ve az gol yemek, özellikle bu tarz turnuvalarda önemli bir unsur diye düşünüyorum. Zaten hücumdaki ayaklarımız da gole çok yakın oyuncular. Umarım son maçlardaki performansımızı devam ettirir ve üstüne koyarız.

Gelelim A grubuna… İtalya-Galler-İsviçre… Öncelikle grup tahminini alayım ve 1-2 cümlelik kısa açıklamalar olsa kâfi…

Kâğıt üstünde İtalyanlar grubun favorisi ama her türlü sürprizi yapabileceğimizin sinyallerini verdik. Açıkçası, sıralama yapma taraftarı değilim.(gülüyor) Büyük konuşmayı sevmeyen birisiyim. Biliyorsunuz ki maçlar oynanmadan kazanılmıyor, özellikle bu seviyelerde. Son Letonya maçındaki sürpriz puan kaybı, bunun en büyük göstergesi. Umarım en iyi performansla en iyi sonuçları alabiliriz.

Peki, tahminlerini aldık, grubun ve turnuvanın açılış maçını biz yapacağız. Senin de ilk milli takım turnuvan olacak. Neler hissediyorsun? Herhalde neredeyse iki yıldır o maçı düşünüyoruz hepimiz. İtalya ile oynayacağımız açılış maçı hakkında neler söylemek istersin?

Çok önemli bir turnuva tabii ki. Hem biz oyuncular hem de Türk halkı için. Böyle büyük turnuvaların hepsinde olmamız gerektiğini düşünüyorum. Bu da onlardan bir tanesi. Benim için de bir ilk olacak, bu yüzden ben de heyecan ve merakla bekliyorum. Açılış maçını bizim yapıyor olmamız ve bunun da İtalya ile olması, ekstra bir heyecan veriyor. Belki de bütün insanların gözü, o gün üzerimizde olacak. Umarım açılış maçına yakışır bir müsabaka olur.

İtalya maçının ardından Bakü'ye diğer grup maçlarımız için gideceğiz. Büyük ihtimalle tamamen seyircilere açık olmayacak ama belli sayıda taraftar olacak Azerbaycan'daki maçlarda bunun bizim adımıza avantaj olacağı kesin, sence Galler ve İsviçre maçlarında bizleri neler bekliyor? Grubun en kritik maçı sence hangisi olur?

Azerbaycan'da oynayacak olmamız, tabii ki bizim için bir avantaj. Bence Galler ve İsviçre maçları, geleceğimizi belirleyeceğimiz asıl kritik maçlar diye düşünüyorum.

Açıkçası kadromuza baktığımızda neredeyse tüm mevkilerde Avrupa standartlarının üzerinde bir oyuncu kalitemiz var ve bu oyuncu grubunun uyumlu şekilde işleyebileceği bir düzen de mevcut. Eğer gruptan çıkarsak şansımızı nerelerde görüyorsun? Euro 2008'de yarım kalan hikâyeyi bu oyuncu grubu tamamına erdirebilir mi?

Dediğiniz gibi her mevkide çok iyi oyuncularımız var. Baktığınız zaman, övünebileceğimiz bir defans hattımız ve bir o kadar iyi hücum hattında oyuncularımız var. Genç ve birbiriyle oynamaya alışmış bir kadromuz var. Gruptan çıktığımız takdirde, ben turnuvada her sonuca açık bir geleceğimiz olduğuna inanıyorum. Bu potansiyeli taşıdığımızı düşünüyorum. Umarım tarih yazabiliriz.

Daha önceki röportajlarının birinde 5 numaralı formayı her zaman tercih edeceğini söylemiştin. Turnuvada da 5 numarayı senin üstünde göreceğimizi tahmin ederek; 5 numaranın neden senin için bu kadar anlam taşıdığını öğrenebilir miyiz?Milli takımda bu forma daha önce Emre Belözoğlu ile özdeşleşti onun oyuna bakış açısı ve tarzı bu tercihinde ne kadar etkili? Ve tabii senin yabancı oyuncular arasında en beğendiğini bildiğim Zinedine Zidane da bir dönem 5 numara giydi belki ondan dabahsetmek istersin?

5 numaranın özel bir anlamı yok. Sadece seviyorum ve o yüzden giyiyorum. Bir kişi veya futbolcuyla ilgisi yok ama belki bilinçaltımda etkilenmiş olabilirim.

Kendi oyununu nasıl yorumlarsın daha doğrusu Okay Yokuşlu klasik deyimle bir çapa oyuncusu mudur yoksa çift yönlü bir orta saha oyuncusu mu? Kendini nasıl yorumlarsın?

''Çapa'' olarak görüyorum diyebilirim. Daha önce de belirttiğim gibi takım iyi oynuyorsa, benim için 'İşimi iyi yapıyorum' demektir. Takım arkadaşlarımın açığını kapatmak ve onların daha iyi oynamalarını sağlamak, benim için öncelik diyebilirim. Hücuma katkı vermeyi de seviyorum ama önceliğim, takımın güvenliği ve oyunun kontrolünü sağlamak.

İngiltere'de sen, Çağlar, Cengiz, Ozan, Fransa'da Burak, Yusuf, Zeki, Umut, İtalya'da Hakan, Merih, Mert, Kaan İspanya'da Enes ve Almanya'da Kenan… Artık Türk milli takımı sadece Süper Lig'den oluşan bir oyuncu gruplarından oluşmuyor. Bu da toplum üzerinde daha özgüvenli bir bakış açısı yaratıyor. Bu yüzden artık milli takım için şampiyonluk hayalleri kurulabiliyor. Sence oyuncuların yurt dışında oynamaları ile milli takım başarısı arasında nasıl bir ilişki mevcut?

Bence yurt dışında oynayan oyunculardan kurulu olmanın avantajı şu; Avrupa'nın 5 büyük liginde futbol, maalesef bizim ligimize göre daha tempolu ve hızlı. Bunun birçok nedeni olabilir tabii ki. Uluslararası maçlar da aynı şekilde. Her zaman bu şekilde oynayan ve antrenman yapan bir kadro, diğerlerine göre avantajlı duruma geçiyor. Bir de milli maçlarda oynadığımız rakipleri bireysel olarak daha yakından tanıma fırsatın oluyor. Karşımdaki rakibimi ligde yenmişim veya ona karşı iyi oynamışım mesela. Bu, bir değerlendirme yapmanı sağlıyor. Onlara kıyasla hangi seviyede olduğunu daha iyi anlayabiliyorsun. Aslında bazen de bu ülkelerle karşılaşırken, takım olarak "Biz bunları yeneriz." hissiyatını, güvenini yaşatıyor diye düşünüyorum.

Süper Lig'de oynadın ve daha sonra İspanya, İngiltere gördün. Sence bizim ligimizle bu iki ligi birbirinden ayıran en önemli özellik nedir? Ayrıca İspanya ve İngiltere arasındaki en gözle görülür dediğin fark ne?

Bir önceki soruda da belirttiğim gibi, ilk olarak, futbol daha hızlı oynanıyor. Maalesef ülkemizde oyunun çok durduğunu düşünüyorum. Topun oyunda kalma süresi çok az, bu liglere kıyasla. Böyle olunca seyir zevki de düşüyor. Bazen çok kolay düdükler çalındığını görebiliyorsunuz bizim ligimizde. Benim naçizane fikrim, bu konuda bir an önce aynı seviyeye gelmeliyiz diye düşünüyorum. Bunu söylerken de yanlış anlaşılmak istemem, bu olay sadece hakemlerimize bağlı değil. Futbolun bir spor olduğunu unutmadan, yenmenin ve yenilmenin doğal olduğu bir ortam yaratmalıyız ki futbolun içinde kalabilelim. Hakemlerimiz de bu baskı altında düdük çalmak zorunda kalmasınlar. Burada da hatalı kararlar oluyor tabii ki, hem de ne kararlar bazen. Ama bu hatanın da olabileceğini biliyorlar ve buna saygı duyuyorlar. Rekabet her zaman olacaktır ama futbolun güzelliklerini de görmemiz gerekiyor.

Dünya Kupası üçüncülüğünde çoğumuz gibi tahmin ediyorum sen de TV'den milli takımın başarısına alkış tuttun şimdi o takımın efsane hocası Şenol Güneş ile başka bir başarıya yelken açmış durumdasınız. O takımla şimdi ki oyuncu grubu arasında düşününce gözüne çarpan benzerlikler var mı? O takımdaki favori oyuncun kimdi?

Tabii ki ilkokuldaydım ve maçlar olduğu zaman derslerimize ara verilir, kantinde büyük ekranlar kurulur ve maçlar izlenirdi. O kadro tabii ki tarihe geçti, hepimizin halen daha övünerek bahsettiği çok büyük bir başarıya imza attılar. Biz daha o tarz bir başarı gerçekleştirmedik, o yüzden önümüzde daha çok yolumuz var ama bunu yapabilecek potansiyelimizin olduğunu düşünüyorum. Umarım biz de onlar gibi halkımızı gururlandıracak büyük başarılara imza atabiliriz. Favori oyuncum, o zaman için İlhan Mansız'dı.

Turnuvada milli takımın en fazla öne çıkan oyuncusu kim olur?

Bu konuda hiçbir fikrim yok açıkçası. Herkesin bunu yapabilecek durumu var diye düşünüyorum. Umarım takım olarak öne çıkarız, bütün oyuncular olarak hem bireysel hem de takım olarak kendimize değer katarız.

Milli Takım'da saha içinde en iyi anlaştığın oyuncu?

Bir kişiyi sayarsam haksızlık olur. Açıkçası, herkesle iyi anlaştığımı düşünüyorum.

94 doğumlusun, sohbetin başında geleceğine dair sorularım olmuştu fakat şu şekilde sorumu genişletmek istiyorum. 27 yaşındasın ve turnuva sonrası yapacağın transfer ya da yeni sözleşme, futbol kariyerinin performans ve verimlilik anlamında zirve dönemini kapsayacak. Senin bu çerçevede olmazsa olmaz kriterin ne olacak, Şampiyonlar Ligi oynamak mı? Lig şampiyonluğuna oynamak mı? Yoksa benim için lig önemli mi diyorsun ya da başka bir kriterin var mı?

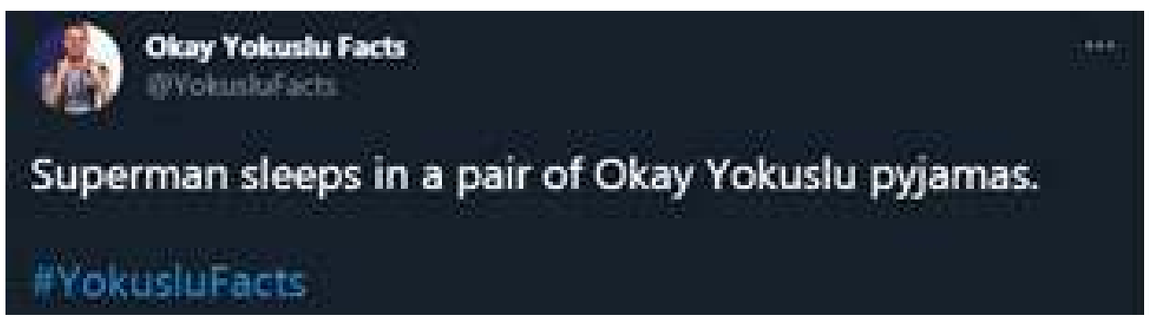
Açıkçası, kariyerimin geri kalan bölümünde en az bir kere kupa kaldırmak istiyorum ama asıl hedefim Avrupa'da güzel izler, hatıralar bırakıp burada uzun yıllar istikrarlı bir şekilde oynamak. Son dönemlerde Türk oyuncular, genç yaşlarda yurt dışına transfer yapabiliyorlar. Burada ülkemizi iyi temsil edip Türk futbolcusunun değerini arttırmak, benim için daha önemli diyebilirim. Çünkü şu an burada yaptıklarımız, bizden sonra gelecek futbolcu kardeşlerimiz için büyük önem taşıyor.

Twitter'da senin adına açılmış bir hesaba denk geldim adı @yokuslufacts açıkçası biraz inceledikten sonra çok hoşuma gitti birkaçını seninle paylaşacağım ve senin yorumlarını alacağım o paylaşımlar hakkında? Hatta turnuva boyunca bu hesap ile beraber dergi hesabında da senin ve milli takım adına bu tip paylaşımlar yapacağız.

Evet, bu hesaptan haberim var. İlk gördüğümde benim de çok hoşuma gitti ve çok eğlenceli, yaratıcı paylaşımlar yapıyor. Bu ilgiye sahip olmak, tabii ki çok sevindirici bir şey.

İspanya'da sana kamyon lakabını takmışlar WBA'da ya da Milli Takım'da sana verilen yeni bir lakabın var mı?

Trabzon'da oynarken taraftarlar, bana "Dinamo" diye sesleniyordu. Benim de en sevdiğim lakabın bu olduğunu söyleyebilirim.

Tek Kelime Tek Cevap

ALAYBEY
SEMT

KARŞIYAKA
ÇOCUKLUK

CELTA VIGO
İLK TECRÜBE

BIRMINGHAM
PEAKY BLINDERS

M'BIA
PARTNER

BİZİMÇOCUKLAR
ARKADAŞLIK

EURO2020
HEDEF

GUARDIOLA MI KLOPP MU?
GUARDIOLA

TÜRK ÇAYI MI İNGİLİZ ÇAYI MI?
TÜRK ÇAYI

BOYOZ MU KRUVASAN MI?
BOYOZ

VIGO MU BARCELONA MI?
MADRID

FISH &CHIPS Mİ YARIM EKMEK BALIK MI?
YARIM EKMEK BALIK

5 NUMARA MI 35 NUMARA MI?
İkisi de diyebilirim. Bundan sonra 35 giymeye devam edebilirim. Bir sonraki sezon göreceğiz.

E U R O 2 0 2 0

STICKER

SİPARİŞLERİ İÇİN

D E T A Y L I B İ L G İ

GORİL OFFICIAL

@gorilofficial

W W W . G O R I L O F F I C I A L . C O M

E U R O 2 0 2 0

EURO 2020 REHBERİ

E U R O 2 0 2 0

A GRUBU

TÜRKİYE

İTALYA

GALLER

İSVİÇRE

KALECİ
Mert Günok, Uğurcan Çakır,
Altay Bayındır

DEFANS
Zeki Çelik, Mert Müldür, Merih Demiral,
Ozan Kabak, Çağlar Söyüncü, Kaan Ayhan,
Umut Meraş, Rıdvan Yılmaz

ORTA SAHA
Okay Yokuşlu, Taylan Antalyalı
Dorukhan Toköz, Ozan Tufan,
Yusuf Yazıcı, İrfan Can Kahveci,
Hakan Çalhanoğlu, Orkun Kökçü

FORVET
Cengiz Ünder, Efecan Karaca,
Abdülkadir Ömür, Kerem Aktürkoğlu,
Burak Yılmaz, Enes Ünal, Kenan Karaman,
Halil Dervişoğlu

TEKNİK DİREKTÖR
ŞENOL GÜNEŞ

AVRUPA ŞAMPİYONASI'NA GİDEN YOL

Yeni jenerasyonu hep bir umut ışığı saçmış olan Türkiye, Euro 2020 elemelerinde H grubunda Fransa ve İzlanda ile gruptan çıkma yarışı sürdürecek şeklinde beklentilerle yer aldı. İlk üç maçında gol yemeden sırasıyla; Arnavutluk 0-2 Türkiye, Türkiye 4-0 Moldova ve Türkiye 2-0 Fransa sonuçlarıyla üç galibiyet alarak çıkan A milli takımımız, Şenol Güneş önderliğinde hem oyun karakteri hem de mental anlamda olgunlaşmış bir yapıya sahip olduğu görüntüsünü verdi.

İzlanda deplasmanı öncesi yaşanan 'mini diplomatik sıkıntılar' sonrası milli oyuncularımız, Keflavik Havalimanı'nda 3 saat bekletilmesi ve kaptan Emre Belözoğlu'na fırça uzatılması olayları sonrası oynanan karşılaşmadan grupta alacağı ilk ve tek mağlubiyetini alarak ayrılan Türkiye, geriye kalan altı maçta dört galibiyet ve iki beraberlik alarak son haftaya kadar taşıdığı liderlik yarışında, kalesinde sadece iki gol görerek grubu, Fransa'nın ardından ikinci sırada tamamladı.

GÜÇLÜ VE ZAYIF YÖNLERİ

Avrupa'nın ve Premier Lig'in önemli kulüplerinde forma giyen oyunculardan kurulu kadrosu ile turnuva öncesi dikkatleri üzerine çeken Türkiye'nin gol yollarında yelpazesi oldukça geniş. Hakan Çalhanoğlu'nun frikik yeteneğinin yanında, son dönemde envanterine bir yeni yetenek daha eklemeyi başaran Burak Yılmaz ise frikik kullanmak konusunda bu sezon özelinde Hakan'dan bir adım öne geçti bile. Kornerlerde doğal golcülerimizin yanı sıra Çağlar, Merih ve Ozan Kabak gibi hava toplarında hâkimiyet kuran oyunculara sahip olmamız, muhtemelen grup aşamasında kısırlaşması beklenen maçlarda elimizi güçlendiren bir başka etken olacaktır. Savunma konusunda ise Avrupa'nın hâlihazırda ekiplerini göz önünde bulundurduğumuzda, ilk üç sırayı zorlayabilecek kariyer ve yetenekte oyuncularımız olması dışında, takım savunmasında konuyu ele alırsak, Türkiye'ye gol atmak ekstra bir meziyet durumuna geldi.

Fakat son resmî maçlarda Türkiye, neden ikinci yarıya mental açıdan düşük başlıyor? Özellikle 45'-60' arasını tümüyle rakibe verdiğimiz maçlarda, takım halinde kendi sahamızın içine kadar kapanmak zorunda kaldık. Bu sekanslarda göze çarpan noktalardan biri, topu ikinci bölgeden sakin şekilde çıkaramamak ve rakibin presinden pasla ya da bireysel kabiliyetlerle kurtulamamak olmuştu. Sahada yer alan oyuncu profilleri gereği; Hakan Çalhanoğlu, Yusuf Yazıcı, Cengiz Ünder, Ozan Tufan gibi isimler, kendilerini rakip alanda daha rahat hissediyor ve kendi alanlarında yapılan baskıyı Okay Yokuşlu haricinde süpürebilecek bir oyuncumuz bulunmuyor.

TEKNİK DİREKTÖR VE KİLİT OYUNCU

68 yaşındaki tecrübeli çalıştırıcı Şenol Güneş ile turnuva bileti alan A milli takımımız, devamında Uluslar Ligi'nden şok sonuçlarla ayrılsa da Dünya Kupası öncesi yeniden istenilen enerjiyi ve oyunu yakalamayı başardı. Daha önce 2002 Dünya Kupası'nda Türkiye ile üçüncülük başarısı yakalayan Şenol Güneş, yaptığı bir açıklamada "2002'de Dünya Kupası'nda üçüncü olan takımın elektriği, enerjisi bu takımda da var. Zaman ve oyuncu farklılıkları olsa da bu konuda şu an çok iyiyiz." ifadelerini kullanarak turnuva öncesi takımın moralini üst seviyeye çıkarmış gözüküyor. 2019 yılında başlayan milli takım teknik direktörlük görevinde çıktığı 23 maçta sadece 3 mağlubiyet alan hoca, maç başına topladığı 1.91 puan ile kariyerinin en yüksek ikinci puan ortalamasına (1993-1997 Trabzonspor, MBP 2.14) ulaşmayı başardı.

Burak Yılmaz: Lille ile Fransa Lig 1'i tabiri caizse sallayan Burak, Fransa Ligi'nde sezonun futbolcusu seçilme konusunda en büyük adayların başında geliyor. Bitiricilik konusunda kariyerinin her döneminde üst seviye bir yeteneği olan Burak, envanterine ilerleyen yaşına rağmen bir majör yetenek daha eklemeyi başardı. Uzak mesafeli şutları ve frikikten bulduğu sansasyonel goller ile adından oldukça söz ettiren Burak, Euro 2020'de gol yükümüzü geniş yelpazesi sayesinde çekebileceğe benziyor.

Okay Yokuşlu: West Bromwich her ne kadar Premier Lig'e veda etmiş olsa da Okay, gösterdiği performans ile kendine Premier Lig'de çoktan yeni talipler oluşturdu. Şenol Güneş'in 4-1-4-1 formasyonunda savunmanın hemen önünde konumlanan Okay, mevkisinin tüm gerekliliklerine sahip profilinin yanı sıra, top kapma konusunda ve takımını hızlı hücuma çıkarmakta üst seviye yeteneğe sahip. Premier Lig'de üst düzey rakiplere karşı çıkardığı performans ve milli takımımızda son dönemde gösterdiği oyun ile turnuvada belirleyici etkenlerin başında geliyor.

Çağlar Söyüncü: Merih Demiral ve Ozan Kabak ile birlikte savunma konusunda Avrupa'nın en iyileri arasında yer alan tandemimizin en önemli parçası ve lideri Çağlar Söyüncü. Oyunun 90 dakikası boyunca rakibini boğan yapısı, ayakta savunma konusunda üst düzey kabiliyeti ve oyunu uzun toplar ile hızlandırabilmesi, onu komple bir stoper yapıyor. Merih'in son dönemdeki sakatlıkları nedeniyle daha çok Ozan ile beraber görev yapsa da, her iki oyuncuyla birlikte bütünlük sağlayan bir yapıya sahip olan Çağlar, saha içindeki liderlik özelliğiyle en önemli oyuncularımızdan.

BONUS - Kenan Karaman: 'Gizli kahramanımız' desek yanlış olmayacak Kenan Karaman, Türkiye formasıyla neredeyse hücumun her bölgesinde forma giydi. Savunmaya yaptığı üst düzey katkı ve soğukkanlı oyun yapısının dışında ceza sahası içine attığı zamanlı koşular, takım arkadaşlarına açtığı alanlarla görünmeyen en önemli faktörlerimizden biri. Skora katkı yapma potansiyeli ve grup aşamasındaki rakiplerimizin oyun stilini düşünürsek, Kenan turnuvayı iyi geçirmeye aday.

DİZİLİŞ VE İDEAL 11

Son dönemde 4-1-4-1 ve düz 4-3-3 konusunda karar kılan Şenol Güneş'in 4-1-4-1'den aldığı katkı, yadsınamaz derecede yükseldi. Savunmanın önünde Okay'ı, hücum hattında ise; Yusuf, Ozan, Hakan Çalhanoğlu, Kenan Karaman ve en ileride Burak Yılmaz'ı kullanan tecrübeli teknik adam, turnuva öncesi provalarını Dünya Kupası elemelerinde yapmıştı. Milan'da olduğu gibi Hakan'ı maça göre sol kanat ya da merkezde değerlendiren Şenol Güneş, elindeki geniş orta saha rotasyonunu ise 90 dakika içinde kullanmayı ihmal etmedi. Maça dinamik ve üçüncü bölge presiyle başlama konusunda tecrübelenen milli takımın, oyun içinde küçük sekanslarla baskı altında kalması ise turnuva öncesi en çok merak edilen konuların başında geliyor. Skoru tutabilecek ya da kilidi açabilecek hamlelere sahip yedek kulübesiyle, eli eskisine göre daha güçlü sayılan Şenol Güneş'in ideal 11'i ise şu şekilde;

GENEL BEKLENTİ

2019 yılını çok başarılı geçiren Türkiye, pandemi sonrasında sıkıntılı bir süreç geçirse de 2021 yılında çıktığı maçlarda yeniden başarılı futboluna dönmüş gözüktü. Fransa Lig 1 şampiyonluğu yaşayan Burak Yılmaz, Yusuf Yazıcı ve Zeki Çelik, turnuvada Türkiye cephesinde beklentileri bir seviye daha yükseltmiş oldu. Sakatlıkların olmadığı durumda, kadrosunun önemli bir kısmı Avrupa'nın büyük kulüplerinde forma giyen oyunculardan oluşan Türk milli takımının gruptan çıkması konusunda kamuoyu hemfikir gözüküyor. Turnuvanın sürpriz beklentisi taşıyan takımları arasında da gösterilen Türkiye, mercekleri üzerine toplamış durumda.

YAZARA GÖRE

A grubunda yer alan milli takımımızın ilk maçının İtalya ile olması, kaderimizi belirleyecek faktörlerin başında geliyor. Bu maçta alınacak en kötü ihtimalle beraberliğin devamında, ikinci maçta grubun görece kolay takımı Galler ile karşılaşacağız ve galibiyetin bu maçta geleceğini düşünüyorum. Kadro kalitemiz, gol bulma konusunda geniş yelpazeye sahip olmamız ve gruptan çıkmamız halinde B/C grubundan rakiplerle eşleşme faktörlerini birleştirdiğimizde, Türkiye'nin Euro 2020'de çeyrek final oynama ihtimali azımsanmayacak derecede yüksek. Turnuvanın favorisi İngiltere haricinde, Türkiye'nin eşleşeceği rakipleri eleme şansını ise %51 görüyorum.

KALECİ

Gianluigi Donnarumma, Alex Meret, Salvatore Sirigu

DEFANS

Francesco Acerbi, Alessandro Bastoni, Cristiano Biraghi, Leo Bonucci, Giorgio Chiellini, Giovanni Di Lorenzo, Alessandro Florenzi, Manuel Lazzari, Gianluca Mancini, Leo Spinazzola, Rafael Toloi

ORTA SAHA

Nicolo Barella, Gaetano Castrovilli, Bryan Cristante, Manuel Locatelli, Lorenzo Pellegrini, Matteo Pessina, Stefano Sensi, Marco Verratti

FORVET

Andrea Belotti, Domenico Berardi, Federico Bernardeschi, Federico Chiesa, Vincenzo Grifo, Ciro Immobile, Lorenzo Insigne, Moise Kean, Matteo Politano

TEKNİK DİREKTÖR
ROBERTO MANCINI

AVRUPA ŞAMPİYONASI'NA GİDEN YOL

Tüm dünyayı etkisi altına alan pandemi süreci turnuvayı bir yıl ertelemiş, bu da hemen hemen her takıma olumlu/olumsuz olgular katmıştı. Eleme sürecindeki formu soğuyan İtalya'nın gizli favori olarak gösterildiği bir gerçek. Yine de son Dünya Şampiyonu Fransa'nın zengin oyuncu havuzu herkesi korkutmaya yetiyor.

Fransa'da düzenlenen EURO 2016'da favoriler arasında gösterilmeyen İtalya, Belçika ve İspanya'yı mağlup edip oldukça başarılı olmuş ancak Almanya'ya penaltılar sonucunda yenilip yarı finali görememişti. Bu kez 10/10 ile geçilen bir eleme sürecinin sonunda dikkatleri üzerlerine çekmeyi başardılar. Şimdi yenilenen kadroya biraz daha yakından bakalım.

Roberto Mancini geldikten sonra 28 maçta sadece iki mağlubiyet alan İtalya, oldukça sancılı bir geçiş döneminden geçen kadroya rağmen turnuvaya bir 'takım' olarak gelecek. Elemelerde sadece dört gol yemeleri de kaleci dahil tüm savunmanın değiştiği bir takımda oldukça kıymetli bir done. Değişimi yaparken sonuç almak, ülkedeki turnuva beklentilerini yükseltmişe benziyor.

Euro 2012'deki sürpriz final, 2014'teki hayal kırıklığı, Euro 2016'daki son dans ve 2018'de dibe vuruş. İtalya geciken revizyonu yapmayı başardı ve bu turnuva yenilenen kadronun ilk kez sahne almasını müjdeliyor.

GÜÇLÜ VE ZAYIF YÖNLERİ

Rusya'ya gidilememesi malumun ilamı oldu ve İtalya yıllardır ertelediği kadro revizyonunu hayata geçirdi. Önce genç oyuncular eklendi, sonrasında da tecrübeli isimler yavaş yavaş milli takım kadrosundan uzaklaştı. Roberto Mancini ile değişen kadro, bizlere yepyeni bir İtalya sunuyor.

Eleme sürecini firesiz geçiren oyuncu grubu artık bir takım fikrine sahip. Kadroya seçilmeyenlerin de turnuva süresince takıma destek olup bütünlüğü bozmayacakları kesin. Mancini'nin genel olarak oynattığı 4-3-3 de bu kadrodaki pek çok isim için uygun yapı olarak gözükmekte.

Mancini'nin kritik anlarda göstereceği/gösteremeyeceği refleks özellikle grup sürecinden sonra karşımıza çıkacaktır. Öte yandan Chiesa ve Immobile gibi isimlerin bireysel sonuçlandırmalarına fazla bel bağlanması da büyük sıkıntılara yol açabilir.

SALVATORE SIRIGU | TORINO | KALECİ| 1987

Yıllardır hakkı verilmeyen isimlerden biri olarak anıldı. Artık kariyerinin sonlarına gelmişken ülkesine dönmesi, onu Torino forması giyerken milli takıma götürdü. 1 numara pratikte onun olacak gibi ancak teoride Donnarruma bir adım önde gözüküyor.

LEONARDO SPINAZZOLA | ROMA | DEFANS | 1993

Atalanta'nın son dönemde parlattığı isimlerden biri de Spinazzola. Önce Juventus, ardından Roma yaptı ancak yükselen performansını daha da ileriye götürecek takım uyumunu henüz bulamadı. Roma'da bu sezon yer yer üçlü savunmanın sol stoperi olarak kullanılması da onu Atalanta'daki günlerinden uzaklaştıran olgulardan biri olsa gerek.

GIANLUCA MANCINI | ROMA | DEFANS | 1996

Atalanta'da gösterdiği çıkış sonrası Roma'ya transfer olan Mancini, takımdaki genel savunma sıkıntılarından nasibini almış gözüküyor. Formunu düşüren bu durum bir kenara, bu yaz geniş kadronun önemli isimlerinden biri olacaktır zira yaşına göre oldukça olgun bir oyuna sahip. Hatta onu Bonucci'nin yanında ilk on bir başlarken görürsek şaşırmamamız lazım.

ALEX MERET | NAPOLI | KALECİ | 1997

SPAL ile yaptığı çıkışı Pepe Reina sonrası Napoli kalesine geçerek sürdürdü. Zaman zaman David Ospina ile forma rekabetine girse de önü çok açık ve bu turnuva ile Azzurri mesaisine alışması oldukça yerinde olacaktır.

MANUEL LAZZARI |LAZIO | DEFANS | 1993

Gerçek bir futbol emekçisi. SPAL ile tanıdığımız Lazzari, Lazio'da kendisini çok daha iyi bir oyuncu haline getirdi. Bir kanat beki olarak çalışkanlığı ve devamlılığı sonucunda Roberto Mancini tarafından seçilmeyi başardı. Alessandro Florenzi'nin seçilmemesi durumunda sağ kanat ona emanet olacaktır.

LEONARDO BONUCCI | JUVENTUS | DEFANS | 1987

Andrea Barzagli, Giorgio Chiellini ve Gianluigi Buffon sonrası geriye sadece o kaldı. Milan'a gittikten sonra bir daha eski performansına ulaşamadı ve şu an için hem Azzurri'de hem de Juventus'ta ona duyulan ihtiyaç oldukça bariz. Bu turnuvada yapacağı liderlik ile kötüye giden repütasyonunu kurtarmalı, kurtarabilir, kurtarmalıdır.

G.DONNARUMMA | MILAN | KALECİ | 1999

Gianluigi Buffon sonrası kaleye geçmesi beklenen ilk isim. Çok genç yaşta Milan kalecisi olmasının olumsuz yönleri yüzünden sık sık eleştirilse de hala 21 yaşında ve takımın yükselişiyle onun olgunluğu da arttı. Buffon'suz bir İtalya'nın kalesini korumak hiç de kolay olmayacaktır.

LORENZO PELLEGRINI | ROMA | ORTA SAHA |1996

Roma'da giderek daha da sorumluluk alan, Daniele De Rossi sonrasında pazubendi sık sık koluna geçiren Pellegrini, yeni nesil İtalya'nın en önemli parçalarından biri. Takımın kötü gidişatında sık sık isyan edip maçın seyrini değiştiren 25 yaşındaki orta sahanın ilk on birdeki yeri hazır gibi.

GIOVANNI DI LORENZO | NAPOLI | DEFANS|1993

Empoli'de takımla birlikte yükselen isimlerin başında geldi ve bunu Napoli'ye transfer olarak somutlaştırdı. Gennaro Gattuso'nun özellikle tuttuğu isimlerden biri olan Di Lorenzo'nun sadece sağ bek değil, stoper ve sağ kanat olarak da oynayabilmesi çok kıymetli.

FRANCESCO ACERBI | LAZIO | DEFANS | 1988

Kanseri yendikten sonra maç kaçırmadan devam ettiği kariyerine Lazio'da devam etti ve başkent ekibinin yıllardır eksikliğini hissettiği savunma liderine dönüştü. Oynamasına kesin gözle bakıyorum ancak Roberto Mancini'nin kaptan Leonardo Bonucci'nin yanında Bastoni yahut Mancini tercihi yapması da muhtemel.

MATTEO PESSINA | ATALANTA | ORTA SAHA | 1996

Kiralık olarak oynadığı Spezia ve Hellas Verona'da oyununu çok geliştirdi ve bu sezon Atalanta'nın a takımında kendisine bir yer edindi. Turnuva süresince beklendiğinden de çok forma şansı bulmasını beklediğim Pessina, tıpkı pek çok oyuncu gibi Gasperini'nin Coverciano'ya sunduğu isimlerden.

ALESSANDRO BASTONI | INTER | DEFANS|1999

Atalanta forması ile Serie A'daki ilk maçına çıktığında henüz 18 yaşındaydı. Gian Piero Gasperini sonrası Antonio Conte'nin kanatlarının altına girdi, sonucunda kendini Inter'in ilk on birinde buldu. Şampiyonlukla gelen motivasyon da onun için itici güç olacak.

RAFAEL TOLOI | ATALANTA | DEFANS | 1990

İtalya Milli Takımı'nı seçerek turnuva öncesi geniş kadroya dâhil olan Toloi, ilk maçına 31 Mart'ta Litvanya karşısında çıktı. Son yıllarda yükselen Atalanta oyuncu havuzunun formda olan üyelerinden biri ve oyun olgunluğu ile Chiellini'nin olası yokluğunu doldurmaya aday gözüküyor.

MANUEL LOCATELLI | SASSUOLO | ORTA SAHA | 1998

Roberto De Zerbi yönetiminde oyunu olgunlaşan Locatelli, Sassuolo'nun en kritik isimlerinden beri. Milan'da çıkış yaptığı o ilk patlama beklenen gibi olmasa da şu an için oldukça formda ve özellikle 4-3-3'ün 5 numarası olarak onu görmemiz şaşırtıcı olmayabilir.

STEFANO SENSI | INTER | ORTA SAHA |1995

Sassuolo'da dikkatleri çeken, Inter'e transfer olunca değeri anlaşılan Sensi'nin en büyük şanssızlığı yaşadığı sakatlık oldu. Yine de tekniği ve temposu ile sağlıklı olduğu sürece oynaması muhtemel isimlerden. Mancini'nin 5 numara için Sensi ve Locatelli ikilisinden birini seçmesi gerekiyor.

FEDERICO CHIESA | JUVENTUS | HÜCUM |1997

Belki de kadronun en gözde ismi. Fiorentina'da bir sezon daha kalarak kendisini iyiden iyiye kanıtlayan, sonrasında Juventus'a adeta kurtarıcı olarak giden Chiesa, kötü geçirilen sezonda çıktığı 42 maçta 13 gol 11 asist yaparak bireysel formunu sürdürdü. Oyun içindeki isyanı ve enerjisi ile turnuvanın yıldızlarından biri olmaya aday.

CIRO IMMOBILE | LAZIO | HÜCUM |1990

Son yılların en dominant İtalyan forveti. Torino sonrası Borussia Dortmund'a gittikten sonra dibe vuran, önce Sevilla sonrasında tekrardan Torino yapan Immobile, şu günlerde Lazio'da ve Azzurri'de ikinci kaptan olarak kariyerinin en parlak günlerini yaşamakta. Turnuva için bir numaralı gol kralı adayım da yine San Ciro'dan başkası değil.

ANDREA BELOTTI | TORINO | HÜCUM | 1993

Üç sezon önce yaptığı çıkış ile ortalığı birbirine katan Belotti, önce sakatlıklar sonrasında da Torino'nun düşüşü ile gözlerden uzak kaldı. Ancak son vuruş becerisi ve liderlik vasıfları gün geçtikçe güçlenmekte. Immobile'ye eşlik edecek ilk isim de o olacak.

NICOLO BARELLA | INTER | ORTA SAHA | 1997

Çok formda. Cagliari'de bir yeniyetme olarak karşımıza çıktı, sonrasında kaptanlığı da alarak Inter'e transfer olacak yeterliliğe ulaştı. Bu sezon Marcelo Brozovic ve Cristian Eriksen ile kurdukları güçlü orta saha kurgusu, Inter'in şampiyonluğa giden yoldaki önemli yapı taşlarından biri oldu. Yer yer skora yaptığı katkı ise ona önemli birçok çok yönlülük katmakta.

FEDERICO BERNARDESCHI |JUVENTUS | HÜCUM | 1994

Gitgide düşen bir performansa sahip. Juventus transferinden beklediğini bulamadı ve hem saha içi hem de saha dışında yanlış konumda yer alıyor. Yine de yeteneği ve potansiyeli konusunda şüphe yok. Mancini'nin onun ekstralarına ihtiyacı olacaktır.

LORENZO INSIGNE | NAPOLI | HÜCUM |1991

Yıllardır 'kulübün çocuğu' etiketininin altını doldurmakta zorlanan Insigne, Hamsik sonrası kaptanlığı aldı ve pandemiden sonra inanılmaz bir performans gösterdi. Bugüne kadar göze batan pek çok yetersizliğini kapatan, üzerine lider bir hücumcuya dönüşen Napolili, turnuvada sırtına 10 numaralı formayı geçirecek.

TEKNİK DİREKTÖR

Roberto Mancini'nin en büyük sorunu istikrarsızlığı olabilir. Premier League zaferinden sonraki hiçbir görevinde elle tutulur bir iz bırakamadı ancak şu an tam da olması gereken yerde. Asıl görevi olan kadro değişimini olabildiğince sakince yaptı ve ortaya hiç de fena olmayan bir takım çıkardı. Hala soru işaretleri mevcut ancak herhangi bir yetersizlikten de bahsedemeyiz.

DİZİLİŞ VE İDEAL 11

Roberto Mancini'nin kullandığı 4-3-3 üzerinden gidelim. Kalede Buffon sonrası beklediği fırsatı bulan Donnarumma yer alıyor. Stoperlerde tecrübe ön planda: Acerbi ve Kaptan. Lazzari'nin enerjisi sağda, Spinazzola'nın hücum katkısı solda. Sensi 5 numarada tempoyu belirler, Pellegrini orta sahadaki dengeyi sağlar, Barella ise gel-git'i yapar. Chiesa ve Insigne olabildiğince serbest bir oyun ile kanatlarda yer alırken, ileride tek forvet Ciro Immobile mevcut.forvet Ciro Immobile mevcut.

İTALYA
4-3-3

YAZARA GÖRE

Alışık olmadığımız kadar genç bir İtalya kadrosu mevcut. Bastoni, Zaniolo ve Chiesa başı çeken oyuncular ancak benim önceliğim Di Lorenzo ve Lazzari gibi biraz daha gözden uzakta olan isimler olacak. Takım olarak beklentime gelince İtalya eski günlerindeki o takım savunmasını iyi yapan, az gol yiyen, tam bir turnuva takımı kimliğine bürünmüş haldeler. Roma'da oynayacakları maçlar onlar için avantaj olacaktır. Turnuvanın gizli favorilerinden olduklarını düşünüyorum.

KALECİ
Danny Ward, Wayne Hennessey,
Adam Davies

SAVUNMA
Joe Rodon, James Lawrence,
Chris Mepham, Chris Gunter,
Benjamin Cabango,
Rhys Norrington-Davies

ORTA SAHA
Ethan Ampadu, Connor Roberts,
Joe Morrell, Neco Williams,
Jonny Williams, Tom Lawrence,
Josh Sheehan, Dylan Levitt,
Matthew Smith, Brennan Johnson,
Joe Allen, Aaron Ramsey

FORVET
Daniel James, Harry Wilson
Gareth Bale, Kieffer Moore
Tyler Roberts, David Brooks

TEKNİK DİREKTÖR
ROBERT PAGE

AVRUPA ŞAMPİYONASI'NA GİDEN YOL

Fransa'da düzenlenen sürprizlerle dolu Euro 2016'nın bir diğer parçası Galler, turnuvada yarı finale kadar yükselmeyi başarmış ancak turnuvayı şampiyon tamamlayacak olan Portekiz'e Cristiano Ronaldo ve Nani'nin golleri sonrası diz çökmüştü. 2016 öncesi performansının zirvesini yaşayan Bale'in Euro 2020 elemelerinde benzer bir oyun ortaya çıkarmasını beklemek oldukça zor olsa da, dengeli bir grup olan E grubunda konumlanan Galler, son beş maçta üç galibiyet ve iki beraberlik alarak kendini Hırvatistan'ın arkasında ikinci sırada buldu ve Euro 2020 biletini cebine koydu.

GÜÇLÜ VE ZAYIF YÖNLERİ

'Oyuncularının %70'i Championship ekiplerinde oynayan Galler'in önceki turnuvalara göre yaş ortalaması oldukça düşse de, tecrübe ve üst seviye futbol konusunda büyük işler vadettiklerini söylemek çok zor. Özellikle savunma hattında yaşanan zafiyetler; topu iyi dolaştıran, teknik ayaklara sahip ekiplere karşı büyük sıkıntılar yaşatabilir.

Önceki turnuvalarda olduğu gibi, her ne kadar son iki sezondur düzenli forma şansı bulamıyor olsa da yine en büyük beklenti Gareth Bale'in üzerinde ancak Manchester United'ın genç yıldızı Daniel James ve Leeds'in özellikle son dönemde parlayan ve ilk 11 oyuncusu haline gelen ismi Tyler Roberts, yaratıcılık konusunda hücuma çeşitlilik getirebilecek ve skora net katkı yapabilecek isimler oldular. Takım kimyası belki de turnuvanın en yüksek ekiplerinden olan Galler oyun içi dengeyi yakaladığında, bu isimlerle geçiş oyunları öne çıktığında bu aşamaya kadar pozitif sonuçlar doğdu.

TEKNİK DİREKTÖR VE KİLİT OYUNCU

Son iki resmî maçına kadar Ryan Giggs önderliğinde gelen ve oyununu büyük ölçüde belirginleştirmiş olan Galler, Ryan Giggs'in iki kadına saldırdığı gerekçesiyle açılan davalar sonucunda hocasıyla yollarını ayırmış ve boşalan teknik direktörlük koltuğuna Robert Page'i getirmişti.

Kariyerinde İngiltere Üçüncü Lig ve İngiltere Dördüncü Lig'i ekiplerinden Port Vale ve Northampton'da yaptığı teknik direktörlük dışında, Ryan Giggs'in yanında başlayan Galler yardımcı antrenörlüğü sonrası yine Galler U21 takımında teknik direktör olan Robert Page'in, son altı maçtaki mağlubiyet sayısı sadece bir olarak göze çarpıyor. Büyük organizasyonlarda görev almak ve tecrübe konusunda mevcut takımıyla oldukça paralel olan Robert Page'in kendine has oyun tarzı ise onu bir adım öne çıkaran nedenler arasında olabilir.

Galler topraklarının Ryan Giggs ile birlikte çıkardığı en büyük yetenek olan Gareth Bale, her ne kadar son iki sezonda pek forma yüzü göremese de bu sezon Tottenham formasıyla oynadığı maçlarda gözümüzün pasını silmeyi başarmıştı. Mourinho sonrası Tottenham'da başantrenörlük koltuğuna oturan Ryan Mason'ın ilk tercihi haline gelen Gareth Bale, turnuva öncesinde fiziksel olarak kendini hazırlamaya oldukça yakın.

Manchester United ile bu yıl Premier Lig'deki 14, Avrupa Kupaları'ndaki 8 maçta görev alan Daniel James ise son dönemde geçirdiği talihsiz sakatlık sonrası şimdilik gözlerden uzak olsa da, mevcut potansiyeli gereği bu turnuva özelinde Galler'in en büyük kozlarının belki de başında geliyor denebilir. 23 yaşındaki yıldız, sol kenarda ters ayaklı kanat oyuncusu olarak görev yapıyor. Ceza sahası içinde uzak köşeye yaptığı öldürücü vuruşları, rakip eksiltme konusunda müthiş hızı ve üstün tekniğiyle büyük bir tehlike.

Marcelo Bielsa'nın göz bebeği Patrick Bamford'ın gölgesinde kalan Tyler Roberts, her ne kadar forvet arkası olarak konumlanmış olsa da Galler milli takımının santrfor pozisyonu için doğal adaylarından en önemlisi. Bitiricilik özelliği ortalama olan Roberts güçlü, dinamik ve süratli oyunuyla takımına oldukça katkı sağlıyor ve bitiricilik konusunda olan eksikliğini kapatabiliyor.

Bir sağ bek için gereğinden çok fazla teknik kapasiteye sahip olan Neco Williams'dan, Liverpool'da gerektiğinde sol bek bile oynatılıp verim alındı. Pas kalitesi tekniğine oranla üst seviyede olmasa da yakaladığı birçok fırsatı ceza sahası içine servis edebiliyor, adam eksiltme özelliği sayesinde rakip savunmanın odağı haline gelebiliyor ve sürpriz şutlar çıkarabiliyor. Hücum katkılarının yanı sıra mücadeleden kaçmayan ve hamleye dayalı savunma yapısı, maç içinde oldukça efektif oluyor. Galler'de üçlü savunma hattından sonra sol kanat beki-sol kanat oyuncusu olarak oynatılan Neco, belki de Gareth Bale ile önlü arkalı oynatıldığında ekstra bir kimya yakalayabilir.

GENEL BEKLENTİ

A grubunda temsilcimiz Türkiye, İtalya ve İsviçre ile birlikte yer alan Galler'de beklenti, grubu ikinci sırada tamamlamak üzerine kurulu. Eski günler kadar başarılı bir yapıya sahip olmasa da hâlâ sürpriz maçlar çıkarmayı başaran Galler'in, turnuva öncesi Türkiye ve İsviçre karşısında etkili bir futbol ortaya çıkarma planı var.

DİZİLİŞ VE İDEAL 11

Düz 3-4-3 olarak adlandırılan formasyonu kariyerinin her noktasında tercih etmiş olan Robert Page, 'Elmas 3-4-3' ya da 3-4-1-2'ye göre daha çok kanatları hücum aksiyonu olarak düşünen bir futbol oynatıyor. Orta saha bölgesinde ise geneli stoper orijinli oyunculardan kurulu, daha kapalı bir sistem ortaya koyan Galler'in ilk 11 tercihi ise oyuncuların herhangi bir sağlık sorunu olmadığı durumlarda şu şekilde;

GALLER
3-4-3

YAZARA GÖRE

Türkiye, İtalya ve İsviçre'ye oranla kadro ve hazırlık açısından yetersiz gözüken Galler'in grubu sonuncu tamamlaması muhtemel. Özel yetenekleri haricinde geçiş oyunlarıyla ya da duran top organizasyonları dışında gol bulamamaları durumunda, turnuvayı hayal kırıklığı ile sonlandırmalarını bekliyorum.

KALECİ
Gregor Kobel, Yan Sommer,
Yvon Mvogo

SAVUNMA
Kevin Mbabu, Silvan Widmer,
Nico Elvedi, Manuel Akanji,
Eray Cömert, Loris Benito,
Ricardo Rodriguez

ORTA SAHA
Remo Freuler, Granit Xhaka,
Ruben Vargas, Steven Zuber,
Djibril Sow, Christian Fassnacht,
Denis Zakaria, Edimilson Fernandes,
Xherdan Shaqiri

FORVET
Haris Seferovic, Mario Gavranovic,
Breel Embolo

TEKNİK DİREKTÖR
VLADIMIR PETKOVIC

AVRUPA ŞAMPİYONASI'NA GİDEN YOL

Elemelerde tek mağlubiyet alarak grubunu birinci bitiren İsviçre sadece Danimarka'ya boyun eğmişti. Milli takımımız ile doğrudan ikincilik rekabetinde olacakları kesin. Öncelikli hedefin gruptan çıkmak olması ise beklentileri düşürmemeli zira potansiyelli oyuncuların yakaladığı uyum gerçekten kıymetli.

Bir önceki turnuvada ev sahibi Fransa ile aynı grupta yer alan İsviçre, namağlup olarak gruptan ikinci olarak çıkmayı başarmış ancak sonrasında Polonya'ya penaltılar sonucunda elenmekten kurtulamamıştı. Şu an ise tek tek baktığımızda daha yüksek profilli bir oyuncu grubu mevcut. Onlara biraz daha yakından bakmakta fayda var.

Xhaka ve Shaqiri önderliğinde mütevazı bir ekip oluşturan İsviçre'nin ilk hedefi gruptan çıkmak olacak. Sonrasında kura şansları yanlarında olursa çeyrek finale kadar yürümeleri mümkün.

Grupta milli takımız ve İtalya gibi iki favori arasında şansı zor olan İsviçre, öncelikli olarak gözüne Galler'i kestirecektir. Petkovic'in özellikle bu maça özel olarak hazırlanacağı ve gelecek olası galibiyet sonrası Türkiye'ye karşı da benzer bir motivasyonla ilerlemesi muhtemel. Alacağı ve vereceği puanlarla grubun kaderini dolaylı yoldan çizecek kritik takımı olmaya adaylar.

GÜÇLÜ VE ZAYIF YÖNLERİ

Fransa'da olduğu gibi Rusya'daki Dünya Kupası'nda da grubu namağlup olarak ikinci tamamlayan İsviçre'nin karşısına İsveç çıkınca eve dönüş erken olmuştu. Bu kez tecrübelilerin çevresinde onlara eşlik edecek genç oyuncular kendilerini göstermek isteyecektir.

Önceki dönemlere göre iyi bir uyum ve süreklilik yakalandı. Yetersizlikler de yine önceki dönemlere göre daha sağlam durumda. Savunmanın ve orta sahanın güçlü isimleri kesinlikle ön planda olacak.

Her şeyden önce grubun çok zor olduğu aşikâr. İtalya ile Dünya Kupası elemelerinde de oynayacaklar ancak asıl rakipleri Türkiye olacak. O maçta özellikle fiziksel olarak ne kadar dirençli olacakları şüpheli. Öte yandan yer yer Shaqiri'nin yaratıcılığına fazla bel bağlayabiliyorlar.

GREGOR KOBEL | STUTTGART | KALECİ | 1997

Son milli takım havuzuna 1 numara olarak çağırıldı ancak Yan Sommer'i geride bırakması pek muhtemel olmasa gerek. Uzun süredir Bundesliga'da ve bu sene Stuttgart kalesinde hiç de fena değil.

NICO ELVEDI | B. MÖNCHENGLADBACH | DEFANS| 1996

Genç yaşında 200'den fazla maç oynadı Borussia Mönchengladbach formasıyla. Bu sezon attığı 5 gol ve yaptığı 2 asistle skora da ekstra bir katkı vermeyi başardı. İlk on birdeki yeri sağlam olan isimlerden.

REMO FREULER | ATALANTA | ORTA SAHA | 1992

Kadroda izlemekten en çok keyif aldığım isim şüphesiz ki Remo Freuler'den başkası değil. Yıllardır gelişen oyunu da Atalanta gibi giderek yükseldi ve bu turnuvada Freuler'in kendisini bir kez daha en üst seviyede göstereceğinden şüphe yok. Xhaka ile uyumları bu konuda çok kritik olacak.

YAN SOMMER |B.MÖNCHENGLADBACH | KALECİ | 1988

Büyük ihtimalle yine kalenin emanet edileceği isim olacak. Gerek kulüp deneyimi gerekse de milli takım ile olan deneyimi ile kalede güven veriyor.

MANUEL AKANJI |BORUSSIA DORTMUND | DEFANS | 1995

Elvedi gibi çok genç yaşta Bundesliga'da oynama alışkanlığı edinmiş bir isim. Borussia Dortmund formasıyla 100 maçı geçmesi çok kıymetli. Savunmanın merkezinde sağlam duruşu ile yine Elvedi gibi yeri sağlam olan bir oyuncu.

GRANIT XHAKA | ARSENAL | ORTA SAHA |1992

Bundesliga'nın en gözde isimlerinden biri olarak Premier League'e gitti ve Arsenal kaptanı olmayı başardı ancak ona olan eleştiriler hiçbir zaman bitmedi. Yine de bu takımın bir numaralı lideri Xhaka ve kaptan olmanın verdiği sorumluluğu yerine getirecektir.

YVON MVOGO | PSV | KALECİ |1994

Roger Schmidt PSV'sinin 1 numarası ve iyi bir sezon geçirdi. Yan Sommer olduğu sürece formayı alması zor gözüküyor ama uzun vadede milli takım için her zaman göreve hazır olacağı aşikâr.

ERAY CÖMERT | BASEL | DEFANS | 1998

Türk asıllı Eray 15 yaşından beri İsviçre formasını farklı yaş gruplarında forma giydi. Şu an için Basel formasıyla çok formda ve sadece altı maç kaçırdı. Yine de bu sürekliliği ona formayı getirmeyebilir zira önünde Akanji ve Elvedi mevcut.

RUBEN VARGAS | AUGSBURG | ORTA SAHA | 1998

Luzern sonrası Augsburg transferiyle Bundesliga'ya geçiş yapan Vargas, her takımın kadrosunda görmek istediği, bireysel becerinin ön planda olduğu oyunculardan. Doğrudan ilk on birde oynar mı, emin değilim ancak yedeklerden düzenli olarak oyuna girecek isimlerin başında olduğu kesin.

KEVIN MBABU | WOLFSBURG | DEFANS | 1995

Babası Fransız, annesi Kongolu, kendisi İsviçre doğumlu. Üç ülke için de oynayabilirdi ancak seçimi İsviçre oldu. Savunmacı bir bek olduğu kesin ve 3'lü savunmada kanat beki olarak rolünde bunu rahatlıkla görmek mümkün. Wolfsburg ile bir üst seviyeye çıkması da olumlu bir done.

LORIS BENITO | BORDEAUX | DEFANS | 1992

Hem sol bek hem de sol stoper olarak oynayan Benito'nun Petkovic'in ilk tercih olmayacağı kesin. Yine de iyi bir yedek ve zor anlarda katkı sağlaması muhtemel.

STEVEN ZUBER | EINTRACHT FRANKFURT | ORTA SAHA | 1991

Sağ ayaklı olmasına rağmen sol çizgide oynayan Zuber'i daha çok üçlü savunmanın kanat beki olarak göreceğiz gibi gözüküyor. Frankfurt'ta daha çok merkezde şans bulması da onun çok yönlü oluşuna bir işaret.

SILVAN WIDMER | BASEL| DEFANS | 1993

Yıllarca Udinese forması giyen Widmer iki sezon önce ülkesine döndü ve şu an Basel forması giyiyor. Mbabu ile forma yarışında olacağı kesin ve ona göre daha tempolu bir yapıya sahip. Fiziksel gücün ön planda olduğu maçlarda Widmer'i görmemiz şaşırtıcı olmayacaktır.

RICARDO RODRIGUEZ | TORINO | DEFANS |1992

Wolfsburg'da yaşadığı oldukça özel sezonun sonrasında Milan'a transfer oldu ancak beklentileri bir türlü karşılayamadı. Sonrasında kiralık olarak PSV'de oynayan Rodriguez, bu sezon Torino'ya geçerek Serie A'ya geri döndü. Kulüp takımındaki kötü performans devam etse de onun milli takımdaki yer her zaman hazır.

DJIBRIL SOW | EINTRACHT FRANKFURT | ORTA SAHA | 1997

Genç yaşında Borussia Mönchengladbach altyapısına transfer olup Bundesliga ile tanışan Sow daha sonra Young Boys yaptı. Frankfurt'a geçerek hem Bundesliga'ya geri döndü hem de kendini buldu. Merkezde oynayan Sow şu an için Freuler'in ve Xhaka'nın gerisinde forma bekleyecek gibi gözüküyor. Önemli bir joker olacağı ise kesin.

CHRISTIAN FASSNACHT | YOUNG BOYS | ORTA SAHA | 1993

Ülkesinin dışında çıkmamış ancak sık sık takım değiştirmiş bir isim. Young Boys formasıyla bu sezon skora yaptığı katkı ile ön planda. Oyuna sonradan dahil olup katkısına ihtiyaç duyulacağı anlar olacaktır zira bu sezon 46 maçta 11 gol 6 asist ile oynuyor.

XHERDAN SHAQUIRI |LIVERPOOL | ORTA SAHA | 1991

Bayern sonrası kariyeri düşüşe geçse de Premier League'de kendini bulan ve Liverpool'un jokeri olarak kendisine yeni bir kimlik bulan Shaquiri bu takımın en önemli silahı. Petkovic'in onu 10 numara gibi merkezde serbest kullanması da İsviçre'nin yaratıcılık sınırlarını işaret ediyor.

BREEL EMBOLO | B.MÖNCHENGLADBACH | FORVET | 1998

Embolo'nun bir "wonderkid" olarak karşımıza çıkmasından sonra bu beklentileri ne kadar karşıladığı tartışma konusu. Ancak çabukluğu ve geniş alanlardaki becerisi ile hızlı hücum modelini uygulayan takımlarda aranan bir oyuncu tipi olduğu da aşikâr. Seferovic'ten farklı olan bu özellikleri de çift forvet oynayan İsviçre için önemli bir birliktelik.

DENIS ZAKARIA | B.MÖNCHENGLADBACH |ORTA SAHA |1996

Skora katkısından çok güçlü fiziği ile orta sahada bir direnç kaynağı olan Zakaria da kadrodaki pek çok kişi gibi Bundesliga oyuncusu. Sezonun başında yaşadığı diz sakatlığı yüzünden kaçırdığı maçlar oldu ancak şu an sağlıklı ve oynamaya hazır.

HARIS SEFEROVIC | BENFICA | FORVET | 1992

Şu an için çok formda ve 9 numarayı bırakması pek olası gözüküyor. Benfica kötü bir sezon geçiriyor ama o skora yaptığı katkıyla İsviçre adına gole en yakın isim: 44 maç 22 gol 7 asist.

TEKNİK DİREKTÖR

Lazio'da hiç de fena olmayan sezonlar geçiren Vladimir Petkovic 2014'te İsviçre'nin başına geçti ve iki büyük turnuva geçirdi. Elemelerde basit hatalardan uzak duran sıkı bir takım oluşturan Petkovic'in oyuncu havuzu da gün geçtikçe genişlemekte. Bu turnuva önemli bir sınav olacak.

EDIMILSON FERNANDES | MAINZ ORTA SAHA | 1996

West Ham'da bekleneni veremeyen Fernandes şu an Mainz'da forma giyiyor ancak bu sezon hem korona virüs hem de sakatlıklardan dolayı epey maç kaçırdı. Yedek kulübesinden katkı beklendiğinde devreye girecektir.

MARIO GAVRANOVIC | DINAMO ZAGREB | FORVET| 1989

Takımın en tecrübeli isimlerinden Gavranovic'in iyi bir yedek olup olmadığını turnuvada daha iyi göreceğiz. Yaşı itibarıyla belki de son turnuvası olabilir.

DİZİLİŞ VE İDEAL 11

Vladimir Petkovic'in 3-4-1-2 yahut 3-4-2-1 kullanacağı hemen hemen kesin gibi. Bu denklemde, kalede mevcut kadrodan Omlin'i seçmek mümkün. Sommer'in seçilmesi durumunda ise kale onda olacaktır. Rodriguez'in sol stoper olarak kullanılması asılında bir hücum seçeneği doğururken, Akanji ve Elvedi gibi Bundesliga savunmacıları ise genç ve sağlam. Merkezde Atalanta'nın dinamosu Freuler ve kaptan Xhaka, çizgilerde ise savunmacı Mbabu ve Zuber var. Serbest bir Shaqiri, önlerinde uyumları gayet iyi olan Embolo ve Seferovic mevcut.

İSVİÇRE
3-5-2

EMBOLO · SEFEROVIC · SHAQIRI · ZUBER · FREULER · XHAKA · MBABU · RODRIGUEZ · AKANJI · ELVEDI · SOMMER

YAZARA GÖRE

Pek çok genç isim mevcut ama benim önerim kesinlikle Remo Freuler olacak. Atalanta'daki çıkışını yıllardır takip eden biri olarak bugün geldiği noktadan fazlasıyla memnunum. Turnuvada da kaptan Xhaka ile çok önemli bir görev üstlenecekleri kesin. Takım hakkında ise şöyle bir beklentim mevcut; çok zor bir grubun içerisindeler gruptan çıkmayı hedefliyorlarsa Türkiye ve Galler maçlarının en az birisinden 3 puan çıkarmaları gerekecektir.
Umarım bizim maç olmaz…

B GRUBU

DANİMARKA

FİNLANDİYA

BELÇİKA

RUSYA

KALECİ
Kasper Schmeichel, Jonas Lossl,
Frederik Ronnow

SAVUNMA
Jannik Vestergaard, Simon Kjær,
Joakim Mæhle, Andreas Christensen,
Nicolai Boilesen, Joachim Andersen,
Henrik Dalsgaard, Jens Stryger Larsen

ORTA SAHA
Jens Jonsson, Thomas Delaney,
Christian Eriksen, Mathias Jensen,
Daniel Wass, Pierre-Emile Hojbjerg,
Lasse Schone, Christian Norgaard,
Philip Billing

FORVET
Robert Skov, Martin Braithwaite,
Jonas Wind, Mikkel Damsgaard,
Yussuf Poulsen, Marcus Ingvartsen,
Andreas Skov Olsen, Kasper Dolberg

TEKNİK DİREKTÖR
KASPER HJULMAND

AVRUPA ŞAMPİYONASI'NA GİDEN YOL

Davet aldığı turnuvayı mucizevi bir şekilde şampiyon olarak tamamlayarak Avrupa Futbol Şampiyonası'nı müzesine götüren Danimarka bu kez imkânsızın peşinde… Euro 92'de Yugoslavya'nın katılamamasıyla beraber çağırılan takım bir ilke imza atarak Konfederasyon Kupası ile beraber başka bir büyük turnuva kupasını müzesine koymuştu ancak bu turnuvada işleri hiç kolay değil. Danimarka B grubunda büyük turnuvaların gizli favorisi Belçika, elemelerin sürprizi Finlandiya ve bir diğer soğuk iklim ülkesi Rusya ile karşılaşacak. Elemelerde bir nebze kolay gruba düşen takım İrlanda, Gürcistan ve Cebelitarık'ı arkasına alarak İsviçre'nin arkasından grubu 2. sırada bitirdi ve Euro 2020 vizesi aldı.

GENEL BEKLENTİ

1992'de Avrupa Futbol Şampiyonası'nı kazanıp müzesine götürerek zirveye çıkan, sonrasında EURO 2008 ve EURO 2016'ya katılamayarak dibi gören Danimarka, hiç fena olmayan bir kadro ve Teemo Pukki önderliğindeki Finlandiya karşılaşmasıyla şampiyonaya merhaba diyecek. Danimarka'nın fikstür olarak ilk maçında Finlandiya ile oynaması bir avantaj ve genel beklenti tabii ki Belçika'nın lider geleceği yönünde. Grup ikinciliği ve en iyi üçüncülük için Rusya ile savaşacak olan Vikingler, eğer pandemi şartlarından dolayı esneklik olursa en önemli avantajı olan seyircisiyle bir adım öne geçebilir. Takımdan söz edecek olursak, babasından aldığı mirası devam ettiren Kasper Schmeichel kaleyi koruyacak. Defansta; kaptan Simon Kjaer, Chelsea ile çok iyi bir sezon geçiren Andres Christensen ve kule Jannik Vestergaard ile savunmada etten duvar örmeyi planlıyorlar. Orta sahada; Thomas Delaney, Lasse Shöne ve bu sezon Inter ile şampiyonluk yaşayan Christian Eriksen önderliğinde Danimarka kompakt yapıyı korumayı hedefliyor. Gol umudu ise Kasper Dolberg ve Yussuf Paulsen olacak. Son yıllarda bir kimlik ve karakter oluşturan, takım görüntüsü veren, çok hırslı bir yapısı olan Danimarka'nın her mevkide dünya çapında birçok yıldız ismi bulunuyor. Olası tur atlaması durumunda kura şansıyla beraber bu oturmuş takımın çeyrek final görmesi, otoriteleri şaşırtmaz.

TAKIMIN YILDIZI

Şüphesiz Christian Eriksen, bu takımın her şeyi… Conte'nin sistemindeki değişmez parça olan Eriksen, Inter'in sezonu ''Scudetto'' ile taçlandırmasındaki başrol isimlerden biri. Turnuvaya fit gelir ve beklenilen kalitesini sahaya yansıtırsa, Danimarka'nın hedeflediği seviyeye ulaşması işten bile değil.

GENÇ YILDIZ

Sezon başında Nordsjaellland'dan 6.5 milyon Euro karşılığında Sampdoria'ya transfer olan Mikkel Damsgaard, 10 numara ve sol kanat olarak oynayabiliyor. Turnuvada iyi bir çıkış yakalayabilirse, Sampdoria'da çok kalacak gibi gözükmüyor. Eriksen'in pas opsiyonlarındaki en akıcı rol olacağı kesin.

Bologna forması giyen Andreas Skov Olsen, geniş forvet rotasyonunda turnuvada kendine yer bulabilir ancak süre alması oldukça zor gözüküyor. Nitekim forma şansı yaratabilirse, turnuvanın fark yaratacak genç oyuncularından birisi olacak potansiyeli mevcut.

TEKNİK DİREKTÖR

Age Hareide'nin yerine gelen 49 yaşındaki Kasper Hjulmand'ın taktiksel düşüncesi, her daim hücum futbolu. Teknik direktörlük kariyerinde Lyngby, Mainz ve son olarak çıkış yakaladığı Nordsjaelland bulunuyor. Üst düzey bir takım çalıştırmasa da taktiksel tarzı ve takımın karakteristik yapısından dolayı takım-hoca kimyasının tutması muhtemel gözüküyor.

DANİMARKA

4-5-1

KALECİ

Lukas Hradecky, Jesse Joronen, Anssi, Jaakkola

SAVUNMA

Thomas Lam, Paulus Arajuuri, Jere Uronen, Juhani Ojala, Sauli Vaisanen, Nikolai Alho, Daniel O'Shaughnessy, Niko Hamalainen, Leo Vaisanen, Robert Ivanov

ORTA SAHA

Jasin Assehnoun, Onni Valakari, Pyry Soiri, Fredrik Jensen, Joni Kauko, Glen Kamara, Rasmus Schuller, Tim Sparv

FORVET

Teemu Pukki, Lassi Lappalainen, Marcus Forss, Joel Pohjanpalo

TEKNİK DİREKTÖR
MARKKU KANERVA

2007 yılında FIFA Dünya Sıralaması'nda tarihinin en başarılı pozisyonu olan 33. sıraya kadar yükselen Finlandiya milli takımı, 2017 yılına gelindiğinde ise tarihinde gördüğü en kötü konuma, 133. sıraya kadar gerilemişti. 2020 Avrupa Futbol Şampiyonası elemelerine kadar hiçbir Dünya Kupası ya da Avrupa Şampiyonası organizasyonuna katılmayı başaramayan Finlandiya, Faroe Adaları ile birlikte "Kuzey ülkeleri" olarak adlandırılan ülkeler arasından Dünya Kupası'na henüz katılamayan iki ülkeden biri olma talihsizliğini de henüz kırabilmiş değil.
Büyük turnuvalara katılma şanssızlığını 2020 Avrupa Futbol Şampiyonası elemelerinde kırmak isteyen Finlandiya için İtalya, Yunanistan, Bosna-Hersek, Ermenistan ve Lihtenştayn ile birlikte yer aldığı J grubu hiç de kolay görünmüyor ve turnuvaya – en azından doğrudan– katılım sağlamaları beklenmiyordu.

AVRUPA ŞAMPİYONASI'NA GİDEN YOL

J Grubu'ndaki ilk maçında grubun favorisi İtalya ile deplasmanda karşılaşan kuzey ekibi, rakibine 2-0 mağlup olarak elemelere mağlubiyetle başladı. Bu maçın ardından grubun nispeten zayıf ekiplerinden Ermenistan'ı deplasmanda 2-0 mağlup eden Finlandiya, grupta ne kadar iddialı ve istekli olduğunu kanıtladığı mücadelede ise Bosna-Hersek karşısında iç sahada 2-0 kazanmayı başardı.

Bosna-Hersek maçının ardından Lihtenştayn'ı deplasmanda 2-0 geçen Finlandiya, gruptaki ikincilik mücadelesi için en büyük rakiplerinden birisi olan Yunanistan'ı da 1-0 mağlup ederek İtalya maçının ardından oynadığı dördüncü maçını da kalesinde gol görmeden kazanarak, İtalya'ya karşı iç sahada oynayacağı ikinci maç öncesinde gruptaki konumunu ciddi oranda güçlendirmişti.

8 Eylül 2019 tarihinde oynanan İtalya maçında son derece iyi bir direniş sergileyen kuzey ekibi, 59. dakikada Ciro Immobile'nin golüyle geri düştükten sonra 72. dakikada tecrübeli golcüsü Teemu Pukki'nin penaltıdan attığı golle eşitliği sağlasa da, maçın son bölümünde Jorginho'nun penaltı golüne engel olamayarak gruptaki ikinci mağlubiyetini alıyordu. İtalya karşısında alınan mağlubiyet çok beklenmedik değildi elbette ancak bir sonraki maçta Bosna-Hersek deplasmanında alınan 4-1'lik ağır mağlubiyet, Finler için bir turnuvanın daha eşiğinden dönüleceği korkusunu yaratmıştı. Motivasyonlarını yükseltip umutlarını artıran durum ise sonraki iki maçta iç sahada sırasıyla grubun zayıf ekipleri Ermenistan ve Lihtenştayn ile karşılaşacak olmalarıydı.

15 Kasım 2019'da iç sahada Ermenistan'ı Jensen ve Pukki'nin (2) golleriyle mağlup eden Finlandiya, Bosna-Hersek'in deplasmanda Yunanistan'a kaybetmesiyle

birlikte elemelerin bitmesine iki maç kala EURO 2020 vizesi alıyor ve tarihi boyunca süregelen büyük turnuvalara katılamama şanssızlığını nihayet kırıyordu. Ardından iç sahada Lihtenştayn'ı 3-0 mağlup edip deplasmanda Yunanistan'a 2-1 mağlup olan Finlandiya için Avrupa Futbol Şampiyonası elemeleri, 10 maçta alınan 6 galibiyet ve 18 puanla birlikte ziyadesiyle başarılı bir şekilde tamamlandı.

GÜÇLÜ VE ZAYIF YÖNLERİ

Finlandiya milli takımı için en büyük avantaj ve duruma göre dezavantaj olarak görülebilecek şey, aslında bir psikolojik durum. Daha önce de bahsettiğimiz gibi Finler, futbol tarihlerinde ilk kez büyük bir turnuvaya katılma başarısı gösteriyor ve 2020 Avrupa Futbol Şampiyonası'na katılmak, onlar için yeterince büyük bir başarı sayılabilir. Böylesine bir psikolojik rahatlığa sahip takımların, turnuvada başarıya odaklanmış güçlü ve favori kadrolara zorluk çıkarabildiğine birçok kez tanıklık ettik.

Öte yandan, kadrodaki futbolcuların neredeyse tamamının Avrupa'nın alt liglerinde mücadele ediyor olması ve birçoğunun üst düzey mücadele ya da büyük turnuva tecrübesinin olmaması, bu psikolojik durumun dezavantaj olarak yansımasına da neden olabilir. Bu durumun olumlu ya da olumsuz etkisi, oyuncu grubunun ve teknik heyetin bu gerçeğe yaklaşımıyla belirlenecek gibi görünüyor.Finlandiya'nın kendisinden daha güçlü olan ve topla ilişkisi daha yüksek oyuncu grubuna sahip rakiplerine topu bırakarak sergilediği ve gol yemedikleri her dakika boyunca giderek katılaşan ve güçlenen savunma oyunu, golü bulmakta güçlük çeken rakiplere karşı avantaj sağlayabilecek bir başka durum olarak bahsedilebilir. Ancak kalelerinde görecekleri erken bir golle birlikte yaşayacakları dağınıklık ve topla ilişkisi çok da güçlü olmayan mevcut oyuncu grubunun yetenek eksiklikleri, topa sahip oldukları dakikalar için sorun teşkil edebilir.

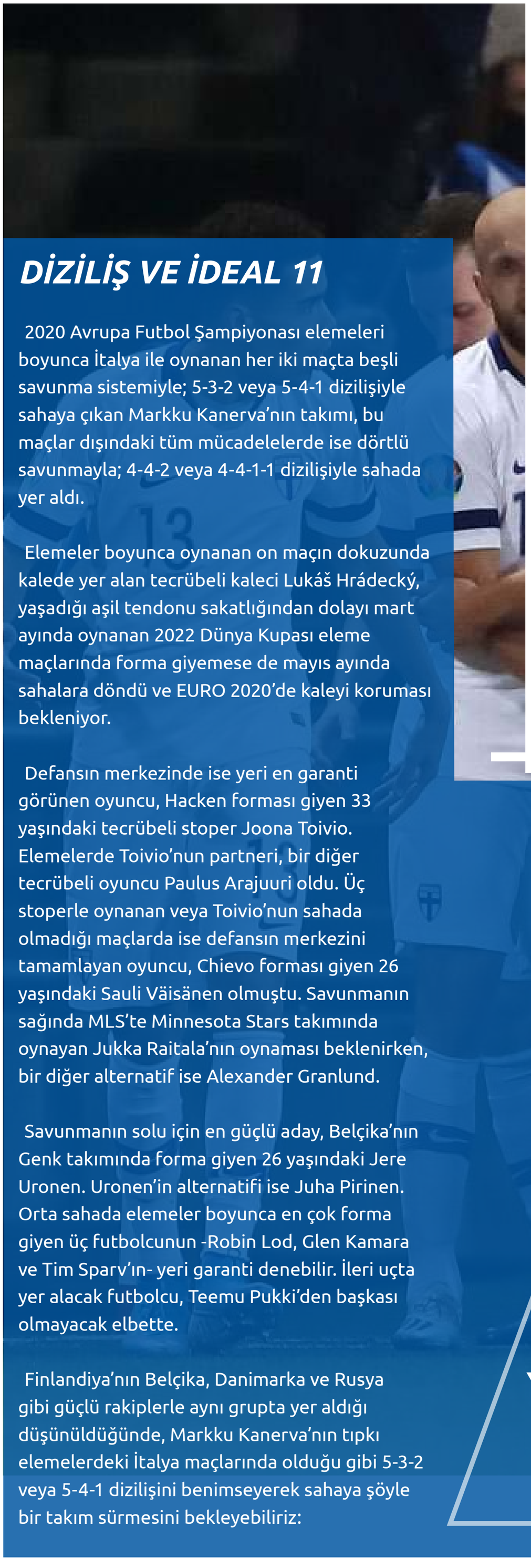
TEKNİK DİREKTÖR VE KİLİT OYUNCU

Finlandiya milli takımının 56 yaşındaki teknik direktörü Markku Kanerva, 2004 yılından bu yana milli takımlar bünyesinde görev yapmakta olan bir futbol adamı. 2004-2010 yılları arasında Finlandiya U-21 milli takımının teknik direktörlüğünü yapan Kanerva, 2011 yılında yardımcı antrenör olarak A milli takım bünyesine katıldı ve 2016 yılında ise Finlandiya milli takım teknik direktörlüğü görevini üstlendi.

Finlandiya milli takımının başında görev yaptığı son 5 yıl boyunca EURO 2012 elemelerinde dördüncülük, 2014 Dünya Kupası elemelerinde üçüncülük, EURO 2016 elemelerinde dördüncülük alan Kanerva, son olarak A milli takımımızla birlikte yer aldıkları 2018 Dünya Kupası Avrupa Elemeleri I grubunda ise Türkiye'nin arkasında beşinci sırada kalarak hayal kırıklığı yaratsa da, EURO 2020 elemelerini başarıyla tamamlayıp turnuva vizesi alarak, milli takımlar düzeyinde Finlandiya futbol tarihinin en büyük başarısını ülkeye getirmiş oldu. Kanerva'nın Finlandiya futbolu adına gerçekleştirdiği ilklerden bir diğeri ise; 2009 yılında, U-21 milli takımını tarihinde ilk kez U-21 Avrupa Şampiyonası'na taşımak olmuştu.

EURO 2020'de Finlandiya milli takımının en önemli oyuncusu, hiç şüphesiz tecrübeli golcü Teemu Pukki olacak. Finlandiya milli takımında en çok forma giyen altıncı futbolcu olan Pukki, oynadığı 90 maçta attığı 30 golle milli takım forması altında en çok gol atan oyuncular listesinde 32 gole sahip olan ve 2010 yılında kariyerini noktalayan Jari Litmanen'in hemen arkasında ikinci sırada bulunuyor.

EURO 2020 elemelerinde gol krallığı yarışını 12 gol atan Harry Kane, 11'er gol atan Eran Zahavi ve Cristiano Ronaldo'nun arkasında 10 golle dördüncü sırada tamamlayan tecrübeli futbolcu, kulüpler düzeyinde geçirdiği son 7 sezonu da çift haneli gol sayısıyla tamamlamayı başardı. 2020-2021 sezonunu, İngiltere Championship'i şampiyon tamamlayarak Premier Lig'e yükselen Norwich City takımında geçiren Pukki, oynadığı 42 maçta attığı 24 gol ve yaptığı 4 asistle takımını üst lige taşıyan oyunculardan biri olmayı başardı. Turnuvaya formda gelen birçok golcüyle birlikte Teemu Pukki de EURO 2020'yi seyretmek için güzel nedenlerden biri olacak.

DİZİLİŞ VE İDEAL 11

2020 Avrupa Futbol Şampiyonası elemeleri boyunca İtalya ile oynanan her iki maçta beşli savunma sistemiyle; 5-3-2 veya 5-4-1 dizilişiyle sahaya çıkan Markku Kanerva'nın takımı, bu maçlar dışındaki tüm mücadelelerde ise dörtlü savunmayla; 4-4-2 veya 4-4-1-1 dizilişiyle sahada yer aldı.

Elemeler boyunca oynanan on maçın dokuzunda kalede yer alan tecrübeli kaleci Lukáš Hrádecký, yaşadığı aşil tendonu sakatlığından dolayı mart ayında oynanan 2022 Dünya Kupası eleme maçlarında forma giyemese de mayıs ayında sahalara döndü ve EURO 2020'de kaleyi koruması bekleniyor.

Defansın merkezinde ise yeri en garanti görünen oyuncu, Hacken forması giyen 33 yaşındaki tecrübeli stoper Joona Toivio. Elemelerde Toivio'nun partneri, bir diğer tecrübeli oyuncu Paulus Arajuuri oldu. Üç stoperle oynanan veya Toivio'nun sahada olmadığı maçlarda ise defansın merkezini tamamlayan oyuncu, Chievo forması giyen 26 yaşındaki Sauli Väisänen olmuştu. Savunmanın sağında MLS'te Minnesota Stars takımında oynayan Jukka Raitala'nın oynaması beklenirken, bir diğer alternatif ise Alexander Granlund.

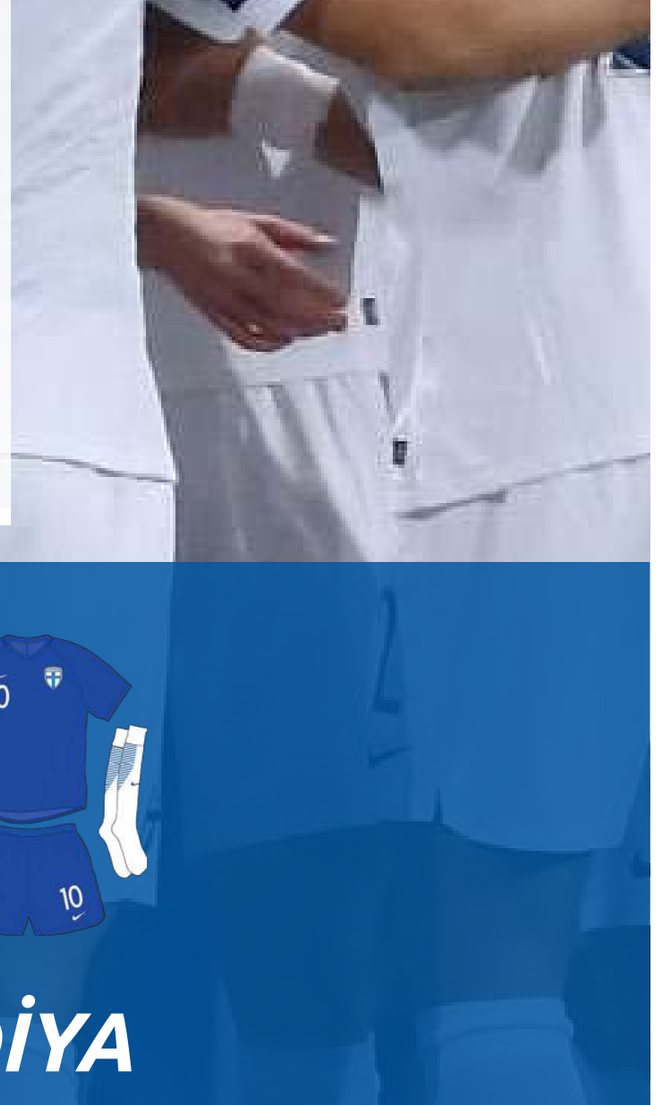
Savunmanın solu için en güçlü aday, Belçika'nın Genk takımında forma giyen 26 yaşındaki Jere Uronen. Uronen'in alternatifi ise Juha Pirinen. Orta sahada elemeler boyunca en çok forma giyen üç futbolcunun -Robin Lod, Glen Kamara ve Tim Sparv'ın- yeri garanti denebilir. İleri uçta yer alacak futbolcu, Teemu Pukki'den başkası olmayacak elbette.

Finlandiya'nın Belçika, Danimarka ve Rusya gibi güçlü rakiplerle aynı grupta yer aldığı düşünüldüğünde, Markku Kanerva'nın tıpkı elemelerdeki İtalya maçlarında olduğu gibi 5-3-2 veya 5-4-1 dizilişini benimseyerek sahaya şöyle bir takım sürmesini bekleyebiliriz:

GENEL BEKLENTİ

Futbol tarihinin en büyük başarısına imza atarak EURO 2020 vizesi alan Finlandiya'nın Belçika, Danimarka ve Rusya gibi güçlü ekiplerle birlikte yer aldığı B Grubu'ndan çıkması çok olası görünmüyor. Büyük turnuvalara katılamama şanssızlığını kırarak büyük bir sevinç yaşayan kuzey ülkesinin turnuvaya çok büyük hedeflerle geldiğini söylemek de güç.

Bütün bunlara rağmen Markku Kanerva'nın öğrencileri, Teemu Pukki önderliğinde bize güzel karşılaşmalar izletecek gibi görünüyor. Özellikle Rusya ve Danimarka maçlarında erken gol yememeleri durumunda artacak dirençleri ve gerçekleştirecekleri hızlı hücumlarla birlikte beklenmedik sonuçlar alabilirler. Finlandiya'nın bu turnuvaya keyif almak ve elinden gelenin en iyisini yapmak için geleceği gerçeği, B Grubu'nda oynayacakları maçları, turnuvanın en keyifli mücadeleleri arasına sokabilir.

FİNLANDİYA

5-4-1

KALECİ
Thibaut Courtois, Simon Mignolet, Matz Sels

SAVUNMA
Toby Alderweireld, Dedryck Boyata, Timothy Castagne, Jason Denayer, Thomas Meunier, Thomas Vermaelen, Jan Vertonghen

ORTA SAHA
Nacer Chadli, Kevin De Bruyne, Leander Tielemans, Thorgan Hazard, Dennis Praet, Youri Tielemans, Hans Vanaken, Axel Witsel

FORVET
Michy Batshuayi, Christian Benteke, Yannick Carrasco, Jeremy Doku, Eden Hazard, Romelu Lukaku , Dries Mertens , Leandro Trossard

TEKNİK DİREKTÖR
ROBERTO MARTINEZ

2018 yılının Temmuz ayı…

Yüksek lisans tez araştırması için bulunduğum Belçika'nın Gent şehrinde, Avrupa'nın merkezinde bulunan bu küçük ama tatlı ülkede, son günlerimi yaşıyor; o günleri de farklı kafelerde ve barlarda 2018 Dünya Kupası'nı takip ederek geçiriyordum. 2018 Dünya Kupası'na büyük beklentilerle gelen yıldızlarla dolu kadro, bu kez potansiyelinden bekleneni gerçekleştirecek gibi de görünüyordu.

Grupta sırasıyla Panama, Tunus ve İngiltere'yi mağlup eden "Kırmızı Şeytanlar", son 16 turunda Japonya'yı zor da olsa geçmiş ve çeyrek finalde Brezilya ile eşleşmişti. Bu zor eşleşmeden de alnının akıyla çıkmayı başaran Belçika, Diego Armando Maradona'nın golleriyle veda ettikleri 1986 Meksika'nın ardından ikinci kez Dünya Kupası'nda son dörde kalıyordu.

Roberto Martinez'in öğrencileri, yarı finalde daha sonra kupayı kaldıracak olan Fransa'ya tek golle mağlup olup final ve kupa şansını kaçırsa da üçüncülük maçında İngiltere'yi mağlup ederek, milli takımlar düzeyinde dünyanın en yetenekli ve iddialı ekiplerinden birisi olduğunu bir kez daha göstermişti. Yarı finali izlediğim meydanda takım, binlerce kişi tarafından büyük bir coşkuyla alkışlanmış ve turnuvada gösterdiği performansla tüm Belçikalıları mutlu etmeyi başarmıştı.

AVRUPA ŞAMPİYONASI'NA GİDEN YOL

2020 Avrupa Futbol Şampiyonası Elemeleri I grubunda Rusya, İskoçya, Kıbrıs Rum Kesimi, Kazakistan ve San Marino ile eşleşen Belçika, hiç şüphesiz grubun favorisiydi. Elemelerdeki ilk maçını, kendi sahasında grubun en iddialı ikinci takımı olan Rusya'ya karşı oynayıp sahadan 3-1'lik galibiyetle ayrıldı Belçika. İkinci maçta Kıbrıs Rum Kesimi'ni, üçüncü maçta ise Kazakistan'ı rahat geçen Kırmızı Şeytanlar, grubun bir diğer önemli ekibi İskoçya'yı da 3-0'lık net bir skorla mağlup ederek gruptaki rakiplerine adeta "Lider belli, ikincilik için oynayın." mesajı veriyordu.

San Marino ve İskoçya ile deplasmanda oynadıkları maçlardan aynı skorla, 4-0 galip ayrılan Belçika, 10 Ekim 2019 tarihinde sahasında oynadığı San Marino maçını ise bir şölene çevirdi ve sekiz farklı futbolcunun gol attığı mücadelede San Marino'yu 9-0 mağlup etti. İlk yarıda tam 6 gol bulan Belçika, ikinci yarıda biraz olsun durulmasa ortaya çok daha farklı bir skor da çıkabilirdi. San Marino kalesini gol yağmuruna tutan Belçika, bu maçla birlikte 2020 Avrupa Şampiyonası'na gitmeyi garantiliyor ve böylece turnuvaya katılmayı garantileyen ilk takım oluyordu. Belçika'nın Avrupa elemelerinden 2018 Dünya Kupası'na gitmeyi en erken garantileyen takım olduğunu da düşünürsek, turnuva elemelerindeki sıra

dışı performanslarına bir yenisi eklenmişti Belçika, bir sonraki maçta deplasmanda Kazakistan'ı 2-0 ve Rusya'yı yine deplasmanda 4-1 mağlup edecek ve gruptaki son maçında da Kıbrıs Rum Kesimi kalesine tam 6 gol atarak, 2020 Avrupa Şampiyonası Elemeleri I Grubu'nu 10 maçta 10 galibiyet alarak 30 puanla lider tamamlayacaktı.

Elemeler boyunca 10 maçta rakip fileleri tam 40 kez havalandıran Roberto Martinez'in öğrencileri, kalelerinde yedikleri yalnızca 3 golle de sadece hücum anlamında değil, savunma anlamında da benzersiz bir performans göstererek 2020 Avrupa Futbol Şampiyonası'na, 2018 Dünya Kupası'nda yarım kalan hikâyeyi tamamlamak üzere gideceklerini çok net bir şekilde gözler önüne sermişti.

GÜÇLÜ VE ZAYIF YÖNLERİ

Belçika milli takımının en çok dikkat çeken tarafı, kesinlikle sahip olunan kadro derinliği. Takımın her bölgesinde yüksek fizik kaliteye ve form durumuna sahip oyuncuları kadrosunda bulunduran Roberto Martinez, Avrupa Futbol Şampiyonası elemeleri boyunca tercih ettiği farklı oyuncularla hem ideal dizilişini, kadro yapısını ve oyun planını test etti hem de bu derin kadronun kendisine sunduklarından ziyadesiyle faydalandı.

Takımdaki futbolcuların birçoğu İngiltere, İspanya, İtalya, Almanya ve Fransa olmak üzere Avrupa'nın en iyi liglerinin elit takımlarında forma giyiyor ve bu liglerde şampiyonluk mücadelesi veren veya üst sıralara oynayan rekabetçi kadrolarda yer alan futbolcular bireysel kariyer gelişimlerini en üst düzeyde sürdürürken, milli takım çatısı altında bir araya gelip yeteneklerini ve oyun anlayışlarını birleştirdiklerinde, ortaya Avrupa'nın ve hatta dünyanın en iddialı milli takımlarından birisi çıkıyor.

Belçika'nın bir diğer büyük avantajı ise hâlihazırda milli takım forması giyen ve 2020 Avrupa Futbol Şampiyonası'nda kadroyu oluşturması beklenen futbolculardan birçoğunun, 2018 Dünya Kupası'nda üçüncülük yaşayan kadroda da yer almış olması. Birbirleriyle oynamaya alışkın ve milli takımlar düzeyinde dünyanın en büyük organizasyonu olan Dünya Kupası'nda son derece başarılı bir performans sergileyen kadronun büyük oranda korunuyor olması ve daha büyük bir tecrübeyle turnuvaya gidiyor olmaları, Kırmızı Şeytanlar için çok önemli bir faktör olarak ön plana çıkıyor. Takımın benimsemiş olduğu topa sahip olma üzerine kurulu, hücum odaklı oyun anlayışı ve bunu en iyi düzeyde uygulayan oyuncu grubu, Belçika'nın elemelerde karşılaştığı tüm rakipleri etkisiz hale getirerek istediği sonuçları almasını sağladı. Ancak bu oyunun karşılaşabileceği muhtemel problemlerden birisi, üst düzey savunma anlayışına sahip olan ve topu kazandığında hızlı hücum edebilen rakiplere karşı skor üstünlüğünün ele geçirilememesi olabilir.

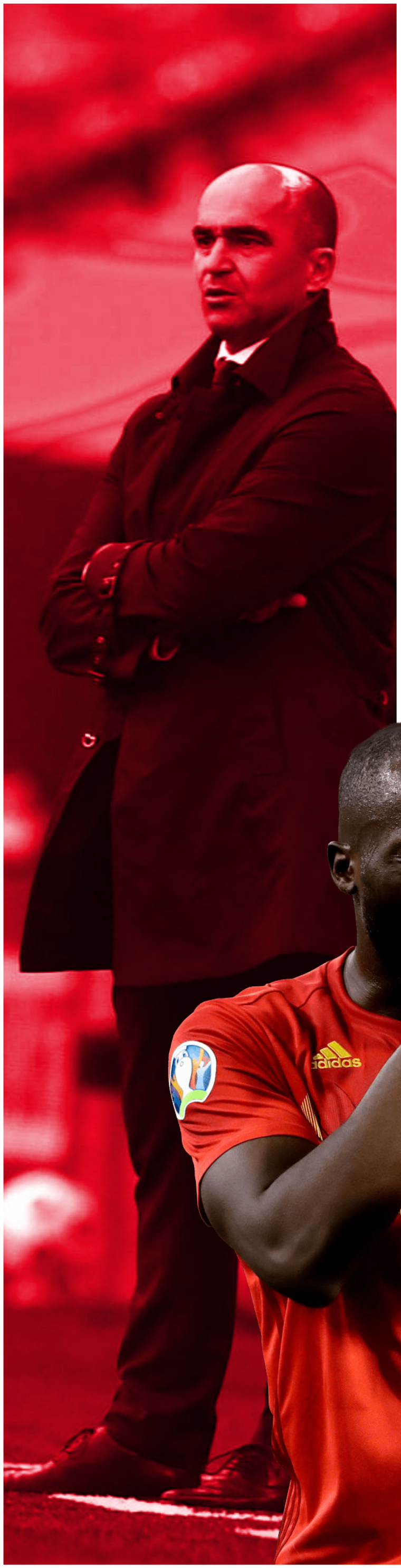
Nitekim Belçika, 2018 Dünya Kupası'na yarı finalde veda ederken, katı Fransa savunmasına karşı pozisyon bulmakta büyük sıkıntılar yaşamış; maç boyunca topa %64'lük bir oranda sahip olmasına rağmen, skor üstünlüğünü bulamayıp kalesinde gördüğü tek bir golle turnuvaya veda etmişti. Dolayısıyla Belçika'nın karşısında görmek isteyeceği rakiplerin katı savunma anlayışına ya da takım bütünlüğüne sahip olmayan ve hızlı hücum edemeyen takımlar olduğunu ve Fransa'nın 2018 Dünya Kupası yarı final maçında sergilediği futbolun, Belçika'nın oynadığı oyunun bir bakıma panzehiri olduğunu söyleyebiliriz.

Takımın uzun yıllar kaptanlığını ve liderliğini yapan Vincent Kompany'nin 2020 yazı itibarıyla futbol hayatını noktalamış olması da, doğrudan olmasa da dolaylı olarak takımı etkileyebilecek bir durum olabilir. Kompany, saha içerisindeki liderliği ve defansın merkezinde ortaya koyduğu dirençle, 2018 Dünya Kupası grup maçlarında sakatlığından ötürü forma giyemese de, son 16 turunda ve çeyrek finalde gösterdiği performansla kazanılan üçüncülüğün mimarlarından birisi olmuştu. Takım, onun yokluğunda defansif anlayışından çok bir şey kaybetmemiş gibi görünse de, lider karakterli futbolcuların özellikle bu tarz turnuvalarda büyük etki yaratabildiğini biliyoruz. Mevcut takımda da çok tecrübeli futbolcular bulunuyor ve bunlardan birisinin Kompany'den bayrağı devralıp, liderlik görevini üstlenip üstlenmeyeceğini izleyip göreceğiz.

Bir gün Belçika milli takımı ya da oynadığı herhangi bir takım hakkında konuşulurken, Eden Hazard'dan "zayıf yön" olarak bahsedileceği kimsenin aklına gelmezdi belki de ancak tecrübeli futbolcu Real Madrid'e transfer olduğu günden bu yana o kadar talihsiz günler geçirdi ki, mevcut form durumuyla Belçikalı taraftarları en çok endişelendiren futbolcu konumuna geldi. Dünya Kupası üçüncülüğünün baş mimarlarından birisi olan Eden Hazard'ın, sakatlıklar ve hayal kırıklıklarıyla dolu iki sezonun ardından Avrupa Futbol Şampiyonası'nda nasıl bir form durumunda ve psikolojide olacağı şu an için büyük bir soru işareti.

TEKNİK DİREKTÖR VE KİLİT OYUNCU

İspanyol teknik adam Roberto Martinez, 2016'da Belçika milli takımının başına geçtiğinde Belçika, üst düzey potansiyele sahip büyük yetenekler barındıran ancak bir türlü istediği başarıyı yakalayamayan bir milli takımdı. Ağustos 2016'da göreve gelen Roberto Martinez önderliğinde Belçika milli takımı, Rusya'daki 2018 Dünya Kupası'nın en çok göze çarpan takımlarından birisi haline gelip ülke tarihinin en büyük başarısı olan Dünya Kupası üçüncülüğünü yaşadı; ardından da 2020 Avrupa Futbol Şampiyonası elemelerinde 10 maçta 10 galibiyet alan ve turnuva vizesini en erken onaylatan takım oldu.

Martinez'in takıma aşıladığı özgüven ve topa sahip olmaktan vazgeçmeyen, sürekli hücumu düşünen ve golü arzu eden oyun anlayışı sayesinde Belçika milli takımı, turnuvanın en iddialı takımlarından birisi olarak öne çıkıyor. Martinez'in göreve geldiği 2016 yılından iki yıl sonra, 2018'de FIFA Dünya Sıralaması'nda zirveye yerleşen Belçika'nın, koltuğunu üç yıldır kimselere bırakmadığını hatırlatmakta da fayda var.

Takımın kilit oyuncusunu seçmek her ne kadar zor olsa da ve Romelu Lukaku'nun Inter forması altında İtalya'da yaşadığı şampiyonluk ve sezon boyunca sergilediği futbolun kusursuzluğu düşünüldüğünde, kendisine haksızlık yapmak istemesem de Avrupa Futbol Şampiyonası'nda Belçika için en önemli rolü Kevin De Bruyne'nin oynayacağını düşünüyorum. Martinez'in teknik direktörlük kariyeri boyunca benimsediği ve Belçika milli takımıyla zirveye çıkardığı topa sahip olma anlayışının uygulanması için vazgeçilmez bir role sahip olmasının yanı sıra, atacağı anahtar paslar ve şutlarla gole katkı anlamında da kritik bir role sahip olan yıldız futbolcunun turnuva performansı Belçika için belirleyici olacaktır.

DİZİLİŞ VE İDEAL 11

Roberto Martinez, 2018 Dünya Kupası maçlarının birçoğunda ve Avrupa Futbol Şampiyonası elemelerinin tamamında 3-4-2-1 veya 3-4-3 dizilişini kullanmayı tercih etti. Kalede herhangi bir sakatlık yaşanmaması halinde Thibaut Courtois'nın yer alacağı kesin. Üçlü defans hattında ise iki tecrübeli futbolcudan –Toby Alderweireld ve Jan Vertonghen'den– asla vazgeçmeyen İspanyol teknik adam, bu oyuncuların haricinde Jason Denayer, Dedryck Boyata ve Thomas Vermaelen üçlüsünden birini tercih ediyor.

Sağ kanat beki olarak Thomas Meunier'nin tecrübesinden ve Timothy Castagne'nin dinamizminden dengeli bir şekilde faydalanan Martinez; sol kanat beki olarak da çoğu zaman Thorgan Hazard'ı, zaman zaman ise Yannick Carrasco veya Nacer Chadli'yi tercih ediyor. Orta sahanın merkezinde Youri Tielemans, Leander Dendoncker, Dennis Praet ve elbette önde kullanmayı tercih etmediği maçlarda Kevin De Bruyne gibi zengin seçeneklere sahip. İleri uçta Romelu Lukaku'nun yeri garanti görünürken, ona eşlik edecek isimler son maçlarda De Bruyne ve Dries Mertens oldu.

Roberto Martinez'in herhangi bir sakatlık yaşanmaması durumunda ve Eden Hazard'ın form durumuna doğrudan bağlı olarak tercih edeceği turnuva ilk 11'inin şu şekilde olmasını bekleyebiliriz:

BELÇİKA
3-4-2-1

GENEL BEKLENTİ

Belçika milli takımının yıllardır üzerine koyarak inşa ettiği ve 2018'de Dünya Kupası üçüncülüğünü getiren sistemi, beklentileri son derece yükseltiyor. Roberto Martinez'in Belçika'sı, elemelerde ortaya koyduğu performans ve bazılarının form durumuyla ilgili belirsizlikler olsa da sahip olduğu kadro derinliğiyle turnuvanın favorilerinden birisi olarak ön plana çıkıyor.

Elemelerde de rakip olduğu ve net bir üstünlük kurduğu Rusya'nın yanı sıra, Danimarka ve Finlandiya ile birlikte B Grubu'nda yer alacak olan Belçika'nın kolay bir grupta olduğunu söylemek zor olsa da grubun favorisi olduklarını söylemek mümkün görünüyor.

Takımın 2018 Dünya Kupası'nda kazandığı tecrübe ve Avrupa Futbol Şampiyonası'na gelirken gösterdiği benzersiz performans da düşünüldüğünde Belçika'nın, turnuvanın favorilerinden biri olduğunu düşünüyorum ve bana hayatımın en güzel dönemlerinden birini yaşatan bu ülkenin -"Bizim Çocuklar" ile karşılaşmadığı sürece- başarılı olmasını diliyorum.

KALECİ

Anton Shunin, Yury Dyupin, Andrey Lunev

SAVUNMA

Mario Fernandes, Andrey Semenov, Fedor Kudryashov, Georgi Dzhikiya, Yuri Zhirkov, Roman Neustadter, Vyacheslav Karavaev, Igor Diveev, Roman Yevgenyev

ORTA SAHA

Magomed Ozdoev, Aleksandr Golovin, Andrey Mostovoy, Daniil Fomin, Daler Kuzyaev, Maksim Mukhin, Reziuan Mirzov, Dmitri Barinov, Arsen Zakharyan, Roman Zobnin, Denis Cheryshev, Denis Makarov

FORVET

Rifat Zhemaletdinov, Artem Dzyuba, Alexander Sobolev, Aleksey Miranchuk, Anton Zabolotnyi

TEKNİK DİREKTÖR
STANISLAV CHERCHESOV

AVRUPA ŞAMPİYONASI'NA GİDEN YOL

Yaz aylarına pek alışkın olmasa da büyük turnuva alışkanlığı olan Rusya, Avrupa Futbol Şampiyonası elemelerinde İskoçya, Güney Kıbrıs, Kazakistan ve San Marino'yu arkasına alıp 8/10 yaparak Belçika'nın gerisinde EURO 2020 bileti aldı. Futbol dünyasında kulüpler bazında büyük paralar yatırarak, ülke çapında ise turnuvalarda zaman zaman akıllara kazınarak ''Varım!'' mesajı vermeye çalışsa da Rus futbolu istenilen seviyeye bir türlü gelemedi. Euro 2020 onlar için bir ivme ve değişim turnuvası olarak gözüküyor ancak bu hiç kolay olmayacak çünkü Sbornaya, turnuvanın belki de yaş ortalaması en büyük takımı. Rusya, B grubunda Belçika, Danimarka ve Finlandiya ile mücadele edecek.

GENEL BEKLENTİ

Turnuvanın belki de en yaşlı kadrosuyla mücadele edecek olan Rusya'da tur atlamak, başarı olarak nitelendirilebilir. Sbornaya, 2008'de yaşanan başarıları özlese bile kalite anlamında o takımdan şu an için eser yok… 35 yaşındaki tecrübeli eldiven Igor Akınfeev çağrılmazsa, teknik direktör Cherchesov'un Matvey Safonov veya Andrey Lunev arasında tercih yapması bekleniyor. Savunma futbolunu benimseyen Rusya'da Georgiy Dzhikiya, Mario Fernandes ve Igor Diveev dinamizmle, Euro 2008 kadrosunda da bulunan Yuri Zhirkov futbol aklıyla fark yaratabilir. Roman Zobnin, Aleksandr Golovin ve Aleksey Miranchuk hayatî önem taşıyan Rus taktiğinin orta sahasındaki kilit rolleri üstlenecekler. Forvette ise Artem Dzyuba, Denis Cheryshev ve genç yıldız adayı Aleksandr Sobolev, Rusya'nın gol umudu olacak. Belçika'nın mutlak favori olduğu grupta Danimarka ile ikincilik ve en iyi üçüncülük mücadelesi verecek takım, St. Petersburg'da oynayacağı olası şok Finlandiya maçı sonrası turnuvaya havlu atabilir. İlk maçını evinde Belçika ile oynayacak Ruslar için bu durum, hem avantaj hem de dezavantaj yaratabilir. Euro 2016'da Türkiye'nin yaşadığı değişim süreci ve buhranı, bu turnuvada Rusya'nın yaşaması oldukça olası bir durum...

TAKIMIN YILDIZI

Avrupa'nın belki de en güçlü santrforlarından biri olan Artem Dzyuba… Zenit'in hücum yükü olan Dzyuba, hem hırsı hem de gücüyle defansif takımı rahatlatacak fiziğe ve gol yatkınlığına sahip. Dzyuba'nın performansının, Rusya'nın turnuvadaki gün sayısıyla doğru orantılı olacağı aşikâr.

GENÇ YILDIZ

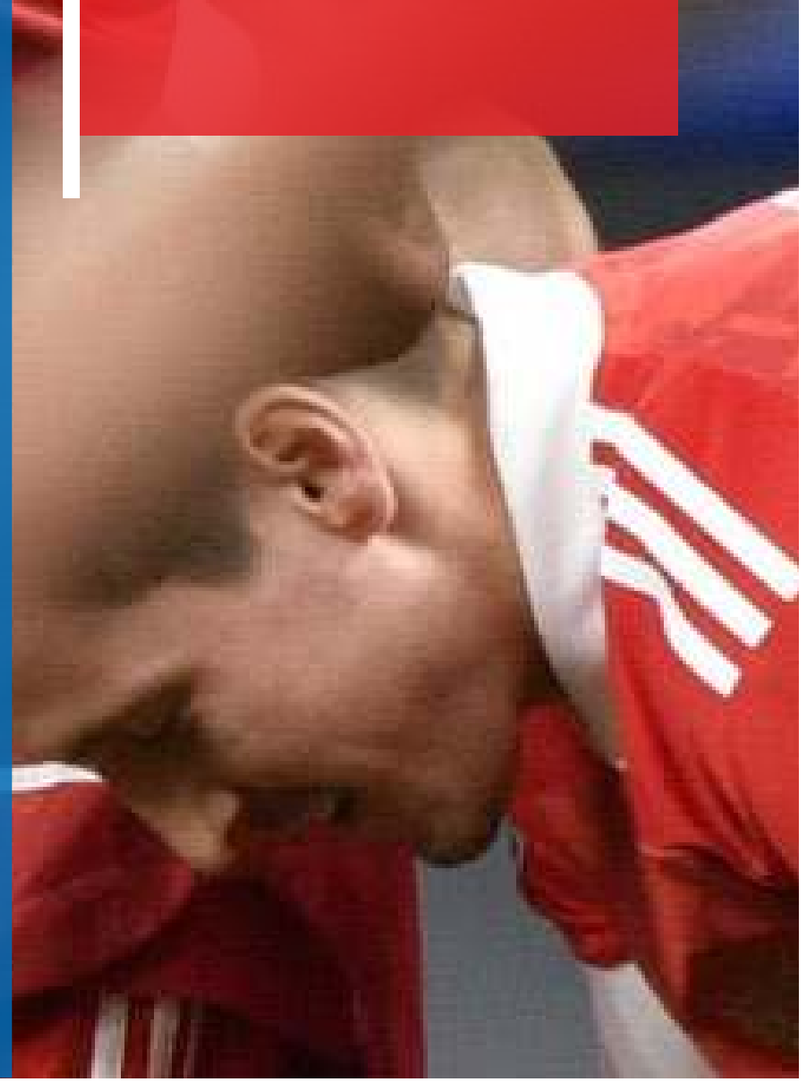
Rusya'nın oluşturduğu kadroda yüksek yaş ortalamasından dolayı yeni parlayan bir oyuncu olmasa da, son Dünya Kupası'nda fark yaratan 24 yaşındaki Aleksandr Golovin ve Atalanta'da forma giyen 25 yaşındaki Aleksey Miranchuk, Rusya'nın defansif kadrosundaki en kadife ayaklı oyuncular diyebiliriz. Özellikle Golovin, performansı ve Rusya'nın başarı orantısıyla beraber sınıf atlayabilecek, transfer yapabilecek potansiyele sahip.

TEKNİK DİREKTÖR

Kriz ve kaos olaylarından sonra bir anda koltuğa oturan Rus teknik adam, 4 yıldır takımı komuta ediyor. Stanislav Cherchesov, Rusya'nın karakteristik yapısını gayet iyi biliyor. Tecrübeli hoca, genel olarak üçlü savunma anlayışını benimsese bile son yıllarda elindeki malzemeye göre dört defans oyuncusu kullanabiliyor. Kadro kalitesinin üst düzey olmamasına rağmen saygı duyulacak bir futbol oynatan Cherchesov, Rusya'nın en büyük umutlarının başında geliyor.

RUSYA

3-5-2

C GRUBU

HOLLANDA

UKRAYNA

AVUSTURYA

KUZEY MAKEDONYA

EURO 2020

KALECİ

Tim Krul, Jasper Cillessen, Maarten Stekelenburg

SAVUNMA

Joel Veltman, Patrick van Aanholt
Nathan Ake, Jurrien Timber
Stefan de Vrij, Owen Wijndal, Daley Blind
Denzel Dumfries, Matthijs de Ligt

ORTA SAHA

Teun Koopmeiners, Marten de Roon
Georginio Wijnaldum, Ryan Gravenberch
Davy Klaassen, Donny van de Beek
Frenkie de Jong

FORVET

Steven Berghuis, Wout Weghorst
Quincy Promes, Luuk de Jong
Donyell Malen, Memphis Depay
Cody Gakpo

TEKNİK DİREKTÖR
FRANK DE BOER

AVRUPA ŞAMPİYONASI'NA GİDEN YOL

2014 Dünya Kupası'ndan sonra 2016 Avrupa Şampiyonası ile 2018 Dünya Kupası'na katılma hakkı kazanamayan Hollanda milli Takımı, tam 7 senelik bir aradan sonra tekrardan uluslararası bir turnuvaya katılmaya hak kazandı. 2020 Avrupa Şampiyonası elemelerine Avrupa Uluslar Ligi'ndeki başarılı performansı sayesinde ilk torbadan katılan Portakallar, ikinci torbadan çekebilecekleri en zor takım olan Almanya'yı çekme şanssızlığını yaşadılar. Yine de onlar için kura şanslarının yanlarında olduğunu belirtmek mümkün, lakin üçüncü torbanın en zayıf takımlarından Kuzey İrlanda ile eşleştikten sonra Beyaz Rusya ve Estonya takımlarını çekerek en azından kâğıt üzerinde grubun en iyi iki takımından oldular. Elemelerin ilk haftasında Beyaz Rusya'yı 4-0 ile geçtikten sonra, ikinci maçlarında Almanya'ya Amsterdam'da başa baş götürdükleri maçta son dakika golüyle 3-2 mağlup oldular. Haziran ayındaki maçları boş geçtikten sonra ise tekrardan Eylül ayında Almanya ile Hamburg'da karşılaşan Hollanda, bu defa üstün oyunlarıyla maçı 4-2 kazanmayı başardı. Oynadıkları her maçta dört gol atmaya karar vermiş olan Portakallar, bir sonraki maçları olan Estonya'yı da Ryan Babel'in yıldızlaşıp iki gol attığı mücadelede 4-0 mağlup etti. Ekim ayında Kuzey İrlanda'yı 3-1 ve Beyaz Rusya'yı 2-1 ile geçen Hollanda, Kasım ayında Kuzey İrlanda'ya karşı 0-0 berabere kalarak puanlar bıraksa da son hafta Estonya'yı 5-0 geçerek C Grubu'nu Almanya'nın arkasından ikinci tamamladı ve turnuvaya katılmaya hak kazandı.

2018 Dünya Kupası'na katılamadıktan sonra takımın başına Ronald Koeman'ı getiren Hollanda milli takımı, UEFA Uluslar Ligi'nde finale kadar yükseldikten sonra (Hollanda, finalde Portekiz'e 1-0 mağlup oldu) Kuzey İrlanda beraberliğiyle Avrupa Şampiyonası'na da katılınca, takımın tekrardan toparlandığını söylemek mümkündü. Ama Koeman'ın elemelerin ardından Barcelona'nın başına geçmesi ve teknik direktörlük kariyerinde başarılı olamamış Frank de Boer'un gelmesiyle birlikte tekrardan düşüşe geçtiler ve Uluslar Ligi'nin yeni sezonunda başarısız oldular. 2022 Dünya Kupası Elemeleri'nde de ilk maçlarını Türkiye'ye karşı 4-2 kaybettiler, yine de son olarak Letonya'yı 2-0 ve Cebelitarık'ı 7-0 mağlup ederek toparlanmış gözüktüler.

GÜÇLÜ VE ZAYIF YÖNLERİ

Hollanda milli takımının en güçlü özelliğini; dinamik ve hareketli hücum oyuncuları (Depay, Beghuis, Bergwijn, Stengs, Malen) ile rakiplerini ofans aksiyonlarında çaresiz

bırakabilmeleri ve özellikle kontrataklarda ikinci bölgeyi çabuk geçerek rakip kalede tehlike yaratabilmeleri olarak belirtmek mümkün. Ayrıca merkez orta sahadaki tandemin parçaları; kaptan Wijnaldum ile Barcelona'lı Frenkie de Jong'un çalışkan ve mücadeleci yapılarıyla savunma ve hücum arasındaki bağlantılarda çok nadir sıkıntı yaşıyorlar. Genel olarak kadro kalitesi, 2010'ların başındaki gibi olmasa da çok potansiyelli. Kadronun genç isimler ve kendisini Avrupa'da kanıtlamış tecrübeli oyunculardan oluşması iyi bir denge sağlıyor Portakallar adına. Ayrıca savunmaya da bir parantez açmak gerek; lakin Van Dijk, De Vrij, De Ligt ve Blind gibi stoperde görev alan dünya klasında dört oyuncuya sahipler.

Zayıf yönlerinin başında, orta sahada yaratıcılık ile katı savunmalara karşı kilidi açamama sorunları var: Biraz daha açık ve risk alan takımlara karşı üst düzey savunma oyuncularıyla kapanan Hollanda; hızlı bekleri, mobil orta saha oyuncuları ve hızlı hücum oyuncularıyla çabucak kontrataklar yaratıp goller bulabiliyor. Ama Türkiye maçında da gördüğümüz gibi katı ve sert savunma yapan takımlara karşı kilidi açmakta fazlasıyla zorlanıyorlar ve bunun en önemli sebebi, orta sahada oynayan oyuncuların fazla yaratıcı olmaması. Kilidi açamayan Hollanda takımı, savunma çizgisini de maçın ilerlemesiyle daha da öne çekip geride ciddi boşluklar bırakabiliyor. Bu sorunun en iyi örneği ise Türkiye-Hollanda maçıydı: Milli takımımıza karşı oynadıkları maçta da oyuncularımız sert savunma ve başarılı kontrataklarla o boşlukları iyi değerlendirdi ve Hollanda'ya beklemedikleri bir mağlubiyet yaşattılar. Türkiye maçı sonrası Ajax'ta yeniden kendine gelen Davy Klaassen'i ofansif orta saha pozisyonuna yerleştiren De Boer, Cebelitarık'ı kolayca geçse de Letonya'ya karşı fazlasıyla zorlanıp ancak 2-0'lık bir galibiyet aldı.

TEKNİK DİREKTÖR VE KİLİT OYUNCU

Hollanda milli takımını tekrardan ayağa kaldıran Ronald Koeman'ın Barcelona'nın başına geçmesi üzerine birçok teknik direktörün bu koltuk için adı geçti ve Hollandalı taraftarlar arasında yapılan ankette Louis van Gaal ismi öne çıkmıştı. 2016'dan beri takım çalıştırmayan van Gaal yerine ise Hollanda Futbol Federasyonu, bir dönem

Galatasaray'da da forma giymiş Frank de Boer ile 2022 Dünya Kupası sonrasına kadar anlaştı. Ajax'ta çalıştığı sezonlarda şampiyonluklar yaşamış ama daha sonra çalıştığı her takımdan çok kısa bir sürede kovulmuş olan bir teknik direktörün yıllar sonra tekrardan uluslararası bir turnuvaya katılan ve yükselişini sürdürmeyi hedefleyen bir milli takımın başına geçmesi, kamuoyu adına en ideal senaryo olarak görülmedi doğal olarak. Ekim 2020'den beri takımın başında olan De Boer, 8 maçta 4 galibiyet, 3 beraberlik ve 1 yenilgi istatistiklerini yakaladı. Aldığı tek yenilgi Türkiye karşısındaydı ama (Cebelitarık maçı dışında) aldığı galibiyetlerin hiçbirini üstün futbol ve ezici bir oyunla almadı. Topa sahip olmayı hedefleyen, savunma çizgisini öne kuran ve bol paslaşmayla rakiplerinin kilitlerini açmaya çalışan bir oyun sistemi var De Boer'un ama benzer güçte olduğu rakiplere karşı daha kapalı ve kontrataklara dayalı bir oyun oynatıyor.

Hollanda'nın kilit oyuncusunu seçmek pek kolay değil. Takımın en iyi ismi Virgil van Dijk'ın, Avrupa Şampiyonası'nda sakatlığı sebebiyle oynayamayacağı kesin gibi. Orta sahada kaptan Wijnaldum ile De Jong'un katkıları benzer seviyede ve ikisinden birinin yokluğu bir nebze de olsa Van de Beek, De Roon veya Gravenberch gibi isimlerle kapanabilir. Bu sebeple Avrupa Şampiyonası'nda Hollanda'nın en önemli ve kilit oyuncusu Memphis Depay olacak: Hücumda verdiği katkı, Hollanda'nın grup maçlarında ne kadar başarılı olacağını etkileyecek en büyük faktör olacak ve kilit açamama sorununu oyun zekâsı, atletik yapısı, duran top becerisiyle çözebilecek yegâne isim de o. Bu sebeple UEFA tarafından elemelerin en iyi 11'ine seçilen Depay, Hollanda'nın bu turnuvadaki kilit ismi olacak.

DİZİLİŞ VE İDEAL 11

Eredivisie'nin de, Hollanda milli takımının da vazgeçilmez dizilişi olan 4-3-3 formasyonu, teknik direktör Frank de Boer tarafından da kullanılmaya devam ediliyor. Dörtlü klasik savunmanın önünde iki merkez orta saha oynatan De Boer, bir merkez ofansif orta saha kullanmayı tercih ediyor. Hücum hattında ise bir santrfor ile iki tane açık oyuncusu tercih eden Hollandalı teknik adam, gerektiğinde maç içinde 4-2-3-1 veya 3-5-2'ye de geçiş yapabiliyor.

Frank de Boer'un turnuva öncesi kafasında ideal 11'ine yerleştirebileceği fazla alternatif var ama Türkiye maçında aldığı mağlubiyet sonrası bazı oyuncuları değiştirdi. Sezon sonuna kadar talihsiz sakatlıklar yaşanmazsa, Hollanda'nın ideal 11'i şu şekilde olacaktır:

HOLLANDA

4-2-3-1

GENEL BEKLENTİ

EURO 2020'de C Grubu'nda Ukrayna, Avusturya ve Kuzey Makedonya ile eşleşen Hollanda'nın bu kurası, yerel medya tarafından şanslı bir kura olarak değerlendirildi. Kuraya ikinci torbadan katılan Hollanda'nın ilk torbanın en zayıf takımı olarak görülen Ukrayna ile aynı gruba düşmesini olumlu olarak değerlendiren Hollanda medyası, üçüncü torbadan Avusturya ve son torbanın en zayıf ekiplerinden Kuzey Makedonya ile eşleşmesinin de büyük bir şans olduğunu belirtti. Genel beklenti, Hollanda'nın üçte üç yaparak gruptan çıkacağı ve eşleşmelere göre turnuvada en azından çeyrek finali göreceği yönünde.

YAZARA GÖRE

Altı grubun olduğu EURO 2020'de gerçekten de bazı gruplara nazaran şanslı bir kura çekti Hollanda ve Avusturya ile Kuzey Makedonya'yı mağlup etme şansları çok yüksek. İzleyenlere Hollanda'nın gerçek seviyesini gösterecek maç ise grubun açılış maçı olan Ukrayna karşılaşması olacak. Portekiz ve Sırbistan'ın önünde elemeleri lider olarak bitiren ve hiç maç kaybetmeyen Ukrayna'ya karşı alacakları olası bir mağlubiyet sonrası kalan maçları Hollanda için kritik olacak. Şayet ikinci maçlarında Avusturya'ya karşı da puan kaybederlerse, vakitsiz bir elenme de yaşayabilir De Boer'un ekibi. Yine de takımın kalitesi ve Hollanda'nın uzun bir aranın ardından tekrardan uluslararası bir turnuvaya katılacağından dolayı oyuncuların başarıya aç olacağını tahmin etmek mümkün. Takımın en kilit oyuncularının takımlarıyla beklentilerinin altında kaldığı sezonlar geçirdiklerini de belirtmek gerek; Wijnaldum, De Jong, De Ligt ve Depay gibi oyuncular kulüplerinde ciddi bir başarıya imza atamadı ve sıkıntılı sezonlarını telafi etmek adına bu turnuvaya daha fazla asılacaktır. Ukrayna ile ilk maçta berabere kalıp, Avusturya ve Kuzey Makedonya'yı da yenmeyi başaracaktır Portakallar.

KALECİ

Andriy Pyatov, Heorhiy Bushchan, Andriy Lunin, Anatoliy Trubin

SAVUNMA

Mykola Matviyenko, Oleksandr Karavayev, Serhiy Kryvtsov, Eduard Sobol, Vitaliy Mykolenko, Illya Zabarnyi, Viktor Korniienko, Denys Popov, Oleksandr Tymchyk, Oleksandr Syrota, Bogdan Mykhaylichenko

ORTA SAHA

Andriy Yarmolenko, Yevhen Konoplyanka, Oleksandr Zinchenko, Ruslan Malinovskyi, Serhiy Sydorchuk, Viktor Kovalenko, Marlos, Yevhen Makarenko, Mykola Shaparenko, Viktor Tsygankov, Vitaliy Buyalskiy, Oleksandr Zubkov, Taras Stepanenko, Artem Bondarenko, Bogdan Lednev, Oleksandr Andriyevskiy, Heorhii Sudakov

FORVET

Roman Yaremchuk, Artem Dovbyk, Artem Besedin

TEKNİK DİREKTÖR

ANDRIY SHEVCHENKO

AVRUPA ŞAMPİYONASI'NA GİDEN YOL

2012 ve 2016 yıllarında düzenlenen Avrupa Şampiyonası'na katılmayı başaran Ukrayna, elemelerde gösterdiği harika performansla üçüncü defa üst üste turnuvaya gitmeye hak kazandı. Elemelerde B Grubu'na düşen Ukrayna, ilk torbadan Uluslar Ligi'ni şampiyon tamamlayan Portekiz'i çekti. Üçüncü torbadan ise en dişli takımlardan Sırbistan ile eşleştikten sonra kura şansını biraz da olsa lehine çevirdi ve Litvanya ile Lüksemburg gibi iki zayıf takımla aynı grupta yer aldı. Elemelerin ilk maçında deplasmanda Portekiz ile karşılaşan Ukrayna, ev sahibi ekibine karşı sert ve sıkı bir savunma yaparak 0-0'la beraberlik koparmayı ve grubun en güçlü takımından puan almayı başardı. Daha sonra Lüksemburg'u deplasmanda 2-1, kâğıt üzerinde en yakın rakibi olan Sırbistan'ı ise Lviv'de 5-0'lık ezici bir skorla mağlup etti. Daha sonra Litvanya'yı üst üste 3-0 ve 2-0'la geçen Ukrayna, 14 Ekim 2019'da evinde Portekiz'i üstün oyunuyla 2-1 mağlup ederek elemelerin bitmesine bir maç kala grup lideri olarak turnuva bileti almayı başardı. Gruptaki son maçında da Sırbistan ile 2-2 berabere kalan Doğu Avrupa ekibi, grubunda oynadığı 8 maçın hiçbirisini kaybetmeyerek (6 galibiyet, 2 beraberlik) rakiplerine adeta gözdağı verdi. Elemelerin en iyi 11'ine seçilen kaleci Andriy Pyatov dışında 4 gol atan Roman Yaremchuk ile üçer gole imza atan Ruslan Malinovskyi ve Viktor Tsyhankov, takımın en öne çıkan isimleri oldular.

2016'da düzenlenen Avrupa Şampiyonası sonrası ülke futbol tarihinin en büyük golcüsü Andriy Shevchenko'yu takımın başına getiren Ukrayna milli takımı, Türkiye'nin de bulunduğu 2018 Dünya Kupası I Grubu Elemeleri'ni İzlanda ve Hırvatistan'ın arkasında üçüncü sırada tamamladı ve Dünya Kupası'na katılamadı. 2018-2019 Uluslar Ligi'nde ise B Grubu'nda Çek Cumhuriyeti ve Slovakya'yı geçip A Grubu'na yükselen Shevchenko'nun öğrencileri, 2020-2021 Uluslar Ligi'nde ise adeta ölüm grubuna düştü ve İspanya, Almanya ve İsviçre'nin olduğu grubu sonuncu tamamlayarak tekrardan B Grubu'na düştüler. 2022 Dünya Kupası elemelerinde ise Fransa, Finlandiya, Bosna Hersek ve Kazakistan ile eşleşen ve kâğıt üzerinde kolay bir kura çeken Ukrayna, ilk maçta Fransa ile 1-1 berabere kalarak dikkatleri üzerine tekrardan çekmeyi başarsa da, Finlandiya ve Kazakistan ile de 1-1'lik maçlara imza atarak beklentilerin altında sonuçlar aldılar.

GÜÇLÜ VE ZAYIF YÖNLERİ

Ukrayna milli takımının en güçlü yönünün, maçtan maça veya aynı zamanda maç içerisinde

birden fazla taktiğe kolayca adapte olabilmeleri ve farklı oyun ideolojileri ile rakiplerinin kilitlerini çözebilmeleri: Shevchenko ve öğrencileri, her maça ayrı şekilde hazırlanıyor ve her ne kadar belli dizilişlere bağlı kalmayı tercih etseler de (4-3-3 veya 3-4-2-1), maç içerisinde rakip takımın oyun anlayışını çabuk analiz edip ona göre sahada çabucak farklı bir oyun stiline adapte olabiliyorlar. Taktiksel değişikliklere çabuk adapte olan oyuncular da kendilerinden beklenen görevleri çoğunlukla başarıyla yerine getiriyorlar ve istenilen sonuçları alma şanslarını arttırabiliyorlar. Örnek vermek gerekirse; Portekiz'e karşı oynadıkları deplasman maçında alacakları galibiyetle turnuvaya katılmayı garantileyeceklerdi, lakin Portekiz için de aynı durum geçerliydi ve Ukrayna'nın maçın en başından itibaren boğucu ataklara maruz kalacağı aşikârdı. Beklenildiği gibi durmadan atak yapan ve geride ciddi boşluklar bırakan Portekiz'e karşılık Shevchenko'nun öğrencileri de maçın başında konuk takım gibi oynadı ve Portekiz bu baskıya yenik düştü. Daha 6. dakikada 1-0 geriye düşen Portekiz sadece hücumu düşünmeye başladı ve Ukrayna da bu boşlukları iyi değerlendirerek bir kontratak golü attı ve 27. dakikada 2-0 öne geçmeyi başardı. Bu golden sonra 4-3-3'den 5-4-1 formasyonuna geçen ev sahibi ekip, 72. dakikada 10 kişi kalmasına rağmen sıkı ve sert savunmayla Portekiz'e gruptaki tek mağlubiyetlerini tattırmayı başardı. Defansta takım halinde yaptıkları set savunması, sahada bulunan 11 oyuncunun tamamının hiç durmadan mücadele etmesi ve hızlı bir şekilde kontrataklara çıkabilmeleri, Ukrayna milli takımının diğer güçlü yönleri.

Zayıf yönlerine gelecek olursak; Ukrayna, avantajlı skorları korumayı başarabilen bir takım değil. Bunun en büyük sebebi ise takım halinde adeta hiç durmadan koşup mücadele etmeleri ve oyuncuların yorulmasına rağmen teknik direktör Shevchenko'nun oyuncu değişiklikleri yapmayı tercih etmemesi. 2022 Dünya Kupası elemelerinde Fransa ile 1-1 berabere kaldıktan sonra, Finlandiya karşısında maç boyunca gol bulmakta zorlanan ve bunun için fazlasıyla mücadele eden Ukrayna, 80. dakikada golü bulduktan sonra tamamen savunmaya çekildi ve Finlandiya'nın baskılarına dayanamayarak 89. dakikada aleyhine penaltı yaptırdı ve maç da böylece 1-1 sonuçlandı. Beş oyuncu değişikliği olmasına rağmen sadece üç değişiklikle yetinen Shevchenko, Kazakistan karşısında da öne geçse de 90 dakika sonunda 1-1'e razı olmak zorunda kaldı. Çok geniş bir kadroya sahip olmayan Ukrayna'ya karşı iyi hazırlanan takımlar da Yaremchuk, Malinovskyi ve Zinchenko gibi kilit oyuncuları sıkı ve adam adama savununca Ukrayna milli takımının sahada varlığı fazla belli olmuyor.

TEKNİK DİREKTÖR VE KİLİT OYUNCU

Ukrayna tarihinin tartışmasız en başarılı futbolcusu Andriy Shevchenko, Temmuz 2016'dan beri görevde ve genel performansı kamuoyunda olumlu olarak gözüküyor. Gerçekten de oynattığı modern futbol, hem göze hoş geliyor hem de aşırı geniş bir kadroya sahip olmayan bir takıma belli bir anlamda başarı da getiriyor. Çoğunlukla 4-3-3 dizilişini tercih eden Shevchenko, modern futbolun dinamizmine ve değişen yapısına ayak uydurmayı seven bir yapıda ve 2021 yılında oynadığı maçlarda 3-4-1-2 veya 3-4-2-1 dizilişlerini sahaya yansıtıyor.

Shevchenko'nun kadroda ve ilk 11'de rotasyon yapmayı seven bir yönetim tarzı var, yine de kesinlikle vazgeçmediği üç oyuncuya sahip: Ofansif orta saha Ruslan Malinovskyi, santrfor Roman Yaremchuk ve joker olarak her pozisyonda görev alabilen takım kaptanı Oleksandr Zinchenko. Orta sahada yaratıcılık rolünü Malinovskyi üstlenirken, dinamik ve iyi bir bitirici olan Yaremchuk ise takımın gol yükünü taşıyan isim. Yine de kaptan Zinchenko'nun bu iki oyuncudan daha önemli bir role sahip olduğunu belirtmek gerek; özellikle dörtlü orta sahalı dizilişlerde merkezde savunma ve hücumu bağlayan oyuncu olarak aldığı rol, Ukrayna'yı takım halinde çok daha iyi yapıyor. Aynı zamanda üçlü savunma oynayan Ukrayna'da, gerektiğinde dörtlü orta sahanın solunda görev alarak hem savunmaya bir sol bek gibi katkı verebiliyor hem de sol kanattan açtığı ortalar ve bindirmelerle hücumda da takımına yarar sağlayabiliyor. Bu sebeple Manchester City oyuncusu Zinchenko'nun, Ukrayna'nın kilit oyuncusu olduğunu söyleyebiliriz.

DİZİLİŞ VE İDEAL 11

Her ne kadar elemelerde 4-3-3 veya 4-1-4-1 gibi dizilişleri oynatan ve başarılı olan Andriy Shevchenko, 2021 yılının başından beri üçlü savunma oynatmayı tercih ediyor. Fransa maçında biraz daha defansif bir mantaliteye sahip olan Ukrayna, önde tek santrforla 3-4-2-1 formasyonunda sahadaydı. Diğer taraftan ise Ukrayna, favori olarak çıktığı Finlandiya ve Kazakistan maçlarında 3-4-1-2 dizilişinde oynayarak en uçtaki iki hücum oyuncusuyla goller aradı ama iki maçın da 1-1 bittiği gerçeği, bu yeni dizilişin ne kadar başarılı olduğu sorusunu akıllara getiriyor.

Fazla geniş bir kadroya sahip olmayan Ukrayna'da turnuva öncesi ilk 11'de rotasyona giden bir Shevchenko vardı; özellikle Dünya Kupası elemelerinde kalede 19 yaşındaki Trubin'e ve çift santrforla çıktığı maçlarda Moraes ile Zubkov'a şans vermeyi ihmal etmedi. Ukrayna'nın ideal 11'i şu şekilde:

UKRAYNA
3-4-2-1

GENEL BEKLENTİ

Grup liderlerinin Avrupa Şampiyonası kuralarında ilk torbada yer almasından dolayı Ukrayna da ilk torbadan kuraya girdi ve ikinci torbadan Hollanda, üçüncü torbadan Avusturya ve son torbadan Kuzey Makedonya'yı çekerek C Grubu'na düştü. Genel beklenti, Ukrayna'nın grubunu Hollanda'nın arkasında ikinci bitirmesi ve bir üst tura çıkması ama Avusturya'ya veya Kuzey Makedonya'ya puan bırakma ihtimalleri de var. Yine de 2012 ve 2016'da katıldıkları turnuvalarda oynadıkları 6 maçın beşini kaybetmiş bir Ukrayna milli takımı gerçeği de mevcut; 2012'de İsveç'e karşı alınan 2-1'lik bir galibiyet dışında, diğer maçlardan mağlup ayrıldılar. Shevchenko'nun da teknik direktör olarak herhangi bir turnuva tecrübesinin olmadığını ve takımda turnuva tecrübesi olan oyuncu sayısının da az olduğunu göz önünde bulundurursak, Ukrayna beklentilerin altında kalabilir.

YAZARA GÖRE

Üçüncü defa üst üste Avrupa Şampiyonası'na katılmaya hak kazanan Ukrayna, Shevchenko'nun oynattığı modern ve dinamik futbolla futbolseverlere zevkli maçlar izletme potansiyeline sahip bir takım. C Grubu'nda Hollanda, Avusturya ve Kuzey Makedonya ile mücadele edecek Doğu Avrupa ekibi, veteran ve lider oyuncular ile genç ve potansiyelli oyuncuların birleşmesinden oluşuyor. Göreve geldiği günden itibaren iyi bir takım ruhu yakalamayı başaran Shevchenko, Ukrayna ile özellikle güçlü takımlara karşı aldığı başarılı sonuçlarla öne çıktı. Yine de Ukrayna ile benzer güçte veya favori olarak çıktıkları maçlarda zorlanabilen veya skoru korumayı başaramayan bir takım görüntüsü çizdikleri de aşikâr. Elemeleri yenilmeden geçmeleri fazlasıyla dikkat çekici ama Shevchenko'nun yaptığı formasyon değişiklikleriyle birlikte zorlandıkları da bir gerçek. Bu sebeple de turnuvada ne yapacaklarını kolayca tahmin etmek pek mümkün değil; gruptaki ilk maçları olan Hollanda karşısında galibiyet almaları da, her maçta berabere kalmaları da sürpriz olmaz.

KALECİ
Daniel Bachmann, Pavao Pervan, Alexander Schlager

SAVUNMA
David Alaba, Aleksandar Dragovic, Marco Friedl, Martin Hinteregger, Stefan Lainer, Philipp Lienhart, Stefan Posch, Christopher Trimmel, Andreas Ulmer

ORTA SAHA
Julian Baumgartlinger, Christoph Baumgartner, Florian Grillitsch, Stefan Ilsanker, Konrad Laimer, Valentino Lazaro, Marcel Sabitzer, Louis Schaub, Xaver Schlager, Alessandro Schöpf

FORVET
Marko Arnautovic, Michael Gregoritsch Sasa Kalajdzic, Karim Onisiwo

TEKNİK DİREKTÖR
FRANCO FODA

AVRUPA ŞAMPİYONASI'NA GİDEN YOL

Avusturya, EURO 2020 elemelerine önce Polonya ve ardından İsrail'e karşı aldığı şok mağlubiyetlerle kötü bir başlangıç yaptı. Ancak teknik direktör Franco Foda, bundan sonra işleri tersine çevirmeyi başardı. Grupta kaybettiği bu iki maçın ardından çıktığı 7 maçta 17 gol atıp kalesinde 3 gol gördü ve bu müsabakalardan 6 galibiyet, 1 beraberlik çıkardı. Elemelerin son maçında Letonya'ya kaybeden Avusturya, maça çıkmadan önce de kesinleştiği gibi grubu ikinci sırada tamamladı ve G Grubu'nda, Polonya'nın ardından EURO 2020'ye katılan ikinci takım oldu.

Franco Foda yönetimindeki Avusturya, genelde 4-2-3-1 ve 3-4-3 dizilişlerini tercih etse de zaman zaman bu dizilişlerin çeşitli varyasyonlarını deneyen bir takım. Avusturya genelde topa sahip olan, tempoyu yavaşlatan ve ileride baskıyı çok tercih etmeyen bir takım. Gol planlarını da daha çok bireysel yetenekler üzerine bağlaması, Franco Foda'nın en çok eleştirildiği konulardan biri. Ulmer, Lainer, Dragovic gibi tecrübeli isimlerin savunma yükünü çektiği takımın hücumdaki çeşitliliği çok daha yüksek. Takımda hücumun çeşitli bölgelerinde oynama tecrübesine sahip Sabitzer, Baumgartner, Schlager gibi birçok oyuncu mevcut.

Avusturya gruplarda attığı 19 golle grubun en çok gol atan takımı olurken, tecrübeli savunma oyuncuları sayesinde kalesinde 9 gol görerek savunmada da gayet başarılı bir performans gösterdi. Çıktığı 8 maçta attığı 6 golle takımın gol yükünü çeken Marko Arnautovic, 11 gol atan Eren Zahavi'nin ardından Lewandowski ile beraber G grubunda en çok gol atan 2. oyuncu oldu. Arnautovic'in haricinde 10 isimden daha gol katkısı almayı başarması, Avusturya'nın hücum çeşitliliğini gösteriyor.

Kaptan Julian Baumgartlinger, ocak ayında yaşadığı çapraz bağ sakatlığı nedeniyle turnuvayı kaçırabilir. Baumgartlinger antrenmanlara başlamış olsa da turnuvaya kadar hazır seviyeye gelmesi beklenmiyor. Teknik direktör Foda, oynama ihtimali düşük bile olsa takım kaptanını turnuva kadrosuna dahil etti. Bu takımın süperstarı, şüphesiz ki David Alaba. Uzun yıllar sol bek olarak izlediğimiz 28 yaşındaki oyuncu, Hansi Flick yönetiminde bir stopere evrilmiş durumda. Savunmanın ortasında da sol bekte gösterdiği performans kadar başarılı bir ivme yakaladı ve önümüzdeki sezon için Real Madrid transferini neredeyse kesinleştirdi. Ancak milli takımdaki hocası Foda, onu daha çok orta sahanın solunda tercih ediyor. Milli takımda, kulüpte oynamaya alıştığı rolün dışında oynatılan Alaba'nın bu rolü benimseyebildiği pek söylenemez. Bu da Bayern'de gösterdiği performanstan oldukça uzak kalmasına sebep oluyor.

Avusturya'nın 1 numaralı kaleci adayı Cican Stankovic olsa da son zamanlarda kulüp performansının düşmesiyle, mart ayındaki eleme maçları için kadroya alınmadı ve yerine LASK kalecisi Alexander Schlager tercih edildi. Schlager'ın turnuvada Avusturya'nın kalesini koruması beklense de, Stankovic'in EURO 2020 kadrosuna tekrar dâhil edilmesi mümkün.

Turnuvadaki performansı merakla beklenen Avusturyalı isimlerden biri de Sasa Kalajdzic. Avusturya, Marc Janko'dan sonra uzun boylu forvet hasreti yaşıyordu. Kalajdzic'in milli takımda gösterdiği performans, Avusturyalılarda büyük bir heyecan uyandırdı. Öyle ki, Arnautovic eleme maçlarında gayet başarılı bir performans gösterse de Kalajdzic'in hücumdaki öncelikli tercih olması bekleniyor. Avusturyalılar, uzun boylu forvetler için söyledikleri "ceza sahası kobrası" ifadesini 23 yaşındaki forvete çoktan yakıştırmış durumdalar.

GÜÇLÜ VE ZAYIF YÖNLERİ

Avusturya milli takımı; Alaba, Sabitzer, Baumgartlinger gibi tecrübeli oyuncuların yanında Baumgartner, Schlager, Kalajdzic gibi birçok yaratıcı ve genç hücum oyuncusuna da sahip. Bununla beraber oldukça sağlam, deneyimli bir savunma hattı var. Ayrıca kadroda bulunan birçok oyuncunun tek bir mevkide değil, farklı pozisyonlarda da oynayabiliyor olması Foda'nın elini oldukça güçlendiriyor. Bu türden bir turnuva öncesi de, hem savunmada hem hücumda dengeli ve birbirini tamamlayan oyunculardan kurulu bir takıma sahip olmak büyük bir avantaj diyebiliriz.

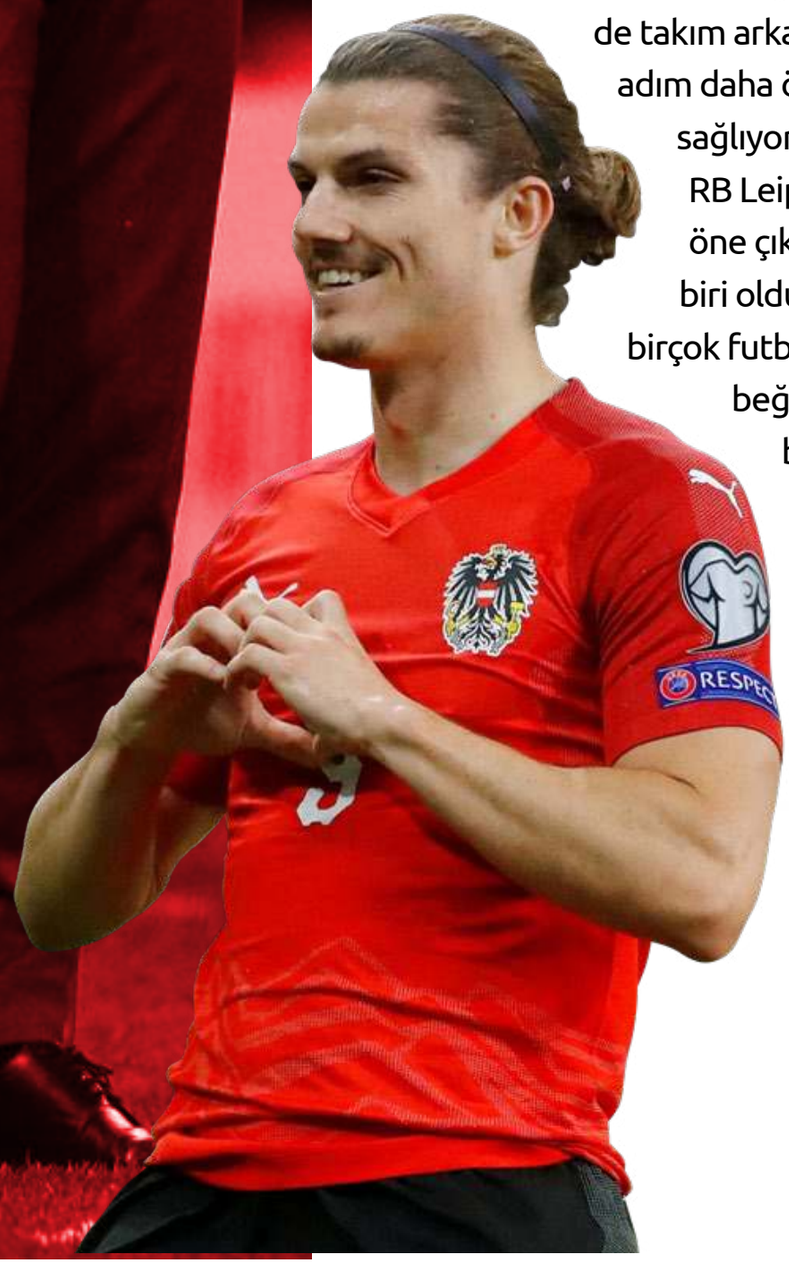
Ancak Avusturya çeşitli oyunlara uygun ve başarı potansiyeli yüksek bir takım olarak görülse de, teknik direktör Franco Foda takımın en zayıf noktası olarak gösteriliyor. Oyuncuların uygun olmasına rağmen hücum presi tercih etmemesi, takıma uygun ve sürekliliği olan bir taktik belirleyemeyip farklı denemeler yapması, rakip analizinde etkisiz kalması ve oynattığı savunma futbolunun sıkıcı olması gibi konulardan dolayı sık sık eleştirilere maruz kalıyor. Özellikle mart ayındaki Dünya Kupası Elemeleri'nde aldığı sonuçlar sonrası üstündeki baskı iyice arttı. Ülkedeki eleştirilerin birleştiği ortak nokta ise Franco Foda'nın, Avusturya'nın uzun yıllardır sahip olduğu en güçlü milli takım kadrosunu elinde bulundurmasına rağmen kadroyu verimli ve doğru bir şekilde kullanmaması.

TEKNİK DİREKTÖR VE KİLİT OYUNCU

Kariyerinde Sturm Graz'la aldığı bir Avusturya Şampiyonluğu ve bir Avusturya Kupası bulunan Franco Foda, 2017 yılından beri takımın başında. Bu süre içinde çıktığı 33 resmi maçta 21 galibiyet, 8 mağlubiyet aldı. İstatistikleri hiç fena gözükmese de Avusturya basını, milli takımın en zayıf yönünü teknik direktör Franco Foda olarak gösteriyor. Dünya Kupası Elemeleri'nin ilk 3 maçında yalnızca Faroe Adaları'nı yenmeyi başardı. Bu sonuçların ardından da basında EURO 2020 sonrası Alman çalıştırıcıyla yolların ayrılacağı söyleniyor.

Avusturya'nın yıldızı David Alaba olsa da Franco Foda'nın onu kulüpteki rolünden farklı rolde oynatması, milli takımdaki rolünü biraz pasivize ediyor. Henüz isim olarak Alaba'nın önüne geçemese de Avusturyalıları daha fazla heyecanlandıran biri var: Marcel Sabitzer. Hücumda sahip olduğu çeşitliliğiyle oyunun kaderini her an değiştirebilecek biri. Sahadaki liderliği ve yetenekleri de takım arkadaşlarından bir adım daha öne çıkmasını sağlıyor. Nagelsmann'ın RB Leipzig'inde de en çok öne çıkan oyunculardan biri oldu ve son zamanlarda birçok futbolseverin beğenisini toplamayı başardı. Sabitzer'in EURO 2020'de göstereceği performans, Avusturya için çok önemli olacak.

DİZİLİŞ VE İDEAL 11

Avusturya hazırlık maçlarının çok büyük çoğunluğunda üçlü savunmayı tercih etse de resmi maçlarda 4-2-3-1 dizilişiyle sahaya çıkıyor. Hazırlık maçlarında alınan skorlar haricinde, üçlü savunmayla alınan son resmi galibiyetin Ekim 2017'de olması da bu tercihin sebebini açıklıyor. 3 savunmalı sistemle çıktığı maçlarda kalesini gole kapatmakta pek başarılı değil ve kanat beklerinden de istenilen hücum performansını göremiyor.

Orta saha ve hücum oyuncularında geniş bir rotasyona sahip olan Avusturya'nın turnuvada 4-2-3-1 dizilişini tercih etmesi bekleniyor. Kenarlarda orta saha karakterli iki oyuncu ve ileride uzun bir pivot santrfor tercih eden Foda, eleme maçlarında en ileride Arnautovic'e şans verdi ve başarılı bir performans aldı. Ancak bu sezon Kalajdzic'in, Arnautovic'in aksine kulübünde gösterdiği istikrar Foda'nın ilk 11 tercihini değiştirebilir. Avusturya'nın ideal 11'i şu şekilde:

AVUSTURYA
4-2-3-1

GENEL BEKLENTİ

Avusturya'nın mart ayındaki Dünya Kupası Elemeleri'nde aldığı kötü sonuçlar bazı soru işaretlerini beraberinde getirse de, Avusturya basınından birçok isim Avusturya'nın grup aşamalarını geçememesini bir sürpriz olarak nitelendiriyor. Ancak takımlarının büyük maçlarda olan sıkıntılarının da farkında olan futbolseverler, gruptan çıkmayı başarsalar bile bir sürpriz olmadığı takdirde fazla ileriye gidemeyeceklerinin farkında.

YAZARA GÖRE

Avusturya, C grubunda Hollanda, Ukrayna ve Kuzey Makedonya ile birlikte mücadele edecek. Grubun zayıf halkası olarak Kuzey Makedonya görülüyor. Play-off mücadelesinin kalan üç takım arasında oynanacağını düşünmek yanlış olmaz. Avusturya'nın elindeki kadronun birbirini tamamlayan ve sahada fark yaratma potansiyeli olan oyunculardan oluşsa da, ciddi rakiplere karşı sahada henüz istenileni verdiği söylenemez. Grupta yarışacakları iki ekip de çok başarılı bir eleme aşaması geçirdi. Hollanda elemelerde tek mağlubiyet alırken, Ukrayna ise turnuvaya hiç mağlup olmadan geldi. Üç takımın da kadroları ve sahadaki performansları birbirine çok yakın. Grupta çok çetin bir 'ilk 2' mücadelesi bekleyebiliriz. Avusturya'nın, bu takımlar arasından en azından play-off'a yükselmesi bile bir başarı olarak gösterilebilir

KALECİ
Stole Dimitrievski, Martin Bogatinov, Damjan Shishkovski, Risto Jankov

SAVUNMA
Stefan Ristovski, Kire Ristevski, Ezgjan Alioski, Visar Musliu, Darko Velkovski, Egzon Bejtulai, Stefan Ashkovski

ORTA SAHA
Agim Ibraimi, Ferhan Hasani, Stefan Spirovski, Enis Bardhi, Boban Nikolov, Elif Elmas, Arijan Ademi, Marjan Radeski, Daniel Avramovski

FORVET
Goran Pandev, Vlatko Stojanovski, Krste Velkoski, Ilija Nestorovski, Aleksandar Trajkovski

TEKNİK DİREKTÖR
IGOR ANGELOVSKI

AVRUPA ŞAMPİYONASI'NA GİDEN YOL

Makedonya'nın turnuvaya geliş hikâyesini anlatmak için öncelikle biraz eski Yugoslavya'ya değinmemiz gerekli. Böylelikle aslında bu küçük ülkenin neler başardığını anlamak çok daha net olacaktır. Yugoslavya İç Savaşı sonrası bağımsızlığını ilan eden ülkelerden biri de Makedonya oldu. Balkan ülkelerinde her zaman devlet politikası olarak görülen spor ve spora imkân tanıma, eski Yugoslavya'da çok etkindi ancak yetenekli çocuklar Belgrad, Zagreb gibi büyük şehirlere alınıp, burslar verilerek okutulurdu. Bu sebeple bugünkü Makedonya sınırları, aslında tesis olarak çok eksik durumdaydı.

Tabii ki bu durum futbol için de geçerli. Bu sebeple daha çok 'güneyin sporu' olarak değerlendirilen hentbol dışında çok kayda değer bir başarı yaşanmadı. Futbol takımı birkaç spektaküler sonuç, birkaç önemli ligde oynayan oyuncular dışında 2010'ların ortasına kadar hiç başarı sağlayamadı. Burada 2012 yılında Federasyon Başkanlığına seçilen ve bizim Denizlispor'daki oyunculuk döneminden de hatırlayacağımız, eski teknik direktör Ilčo Gjorgioski'nin gelişi önemli bir kilometre taşı oldu.

UEFA'dan uzun çabalar sonucu aldıkları yardımlar, tüm Makedonya'nın her yerinde yapılan sahalar, kurulan futbol köyleri ve burada bulunan yetenekli çocukların kulüplere aktarılması sonucu birdenbire özellikle genç milli takımlarda çok fazla iyi sonuçlar gelmeye başladı.

Koordinatörlüğü ile Rabotnicki Gençlik Gelişim Koordinatörlüğü'nde yaşadığı başarılar ve sportif direktörlük ile arkasından gelen teknik direktörlük görevinde yaptığı çalışmalarla A milli takıma gelen Igor Angelovski'nin önemini belirtmek gerekir.

İlk milli başarı, 2017 Ümit Avrupa Şampiyonası'na katılımla gerçekleşti. Fransa, İzlanda ve Ukrayna'nın olduğu gruptan çıkarak turnuvaya katılan Makedonya, ilk turda elenmesine rağmen pozitif oyunu ve temposuyla beğeni kazandı.

Buradaki en kilit oyuncuları A milli takıma alan ve ilk planda büyük tepkiler çeken Angelovski, asla planından ve amacından taviz vermedi. Çok başarılı grup maçları sonrası öncelikle Uluslar Ligi, sonra play-off'u kazanıp, takımını Avrupa Şampiyonası'na götürerek ilk büyük futbol turnuvası biletini ülkesine kazandırmış oldu.

Bu yolda takımsız kalan Musliu'yu kadroya alması, aldığı üç yıllık cezası sonrası tek bir resmî maça bile çıkmayan Arjen Ademi'yi çağırıp forma vermesi, Elif gibi 16 yaşında bir oyuncuya 11'de forma vermesi, takımında

oynamayan Velkovski gibi oyunculara forma vermesi, futbolu bıraktı gözüyle bakılan Goran Pandev gibi oyucuları kullanırken, Jahovic ve bazı oyuncuları milli takıma katmaması öncelikle büyük sorunlar yarattı ancak harika oyun ve üstüne sonuçlar alınınca, kimsenin daha sonra sesini çıkaramayacağı bir ortam sağladı.

Takımdaki Arnavut, Türk ve Makedon orijinli oyuncuların içinden çıkan harika grup, arkadaşlık ve takım birlikteliği, belki de Amerikan topraklarında olsa yeni bir "Remember The Titans" filmine ilham olabilecek nitelikte.

GÜÇLÜ VE ZAYIF YÖNLERİ

Takımın en güçlü yönü, uzun süredir beraber oynaması ve takım birlikteliğinin son derece üst düzeyde olması. Takım, birkaç değişiklik dışında neredeyse dört yıldır beraber oynuyor. Defansif anlamda çok iyi, agresif ve sert bir ekipler. Bazen adam adama, bazen ise alan markajını kullanıyorlar ve çok alan vermiyorlar. Bunun yanında başarılı defansif aksiyonları sonrası atağa çıkışları çok hızlı ve tam bir kontratak takımı olarak göze çarpıyorlar.

En zayıf gözüken noktaları, uluslararası tecrübeleri. Takımda birçok farklı ligde oynayan oyuncular olmasına rağmen takım halinde ilk büyük turnuvalarına çıkacaklar. Bu yüzden maçların havası ve ortam onları zorlayacaktır.

Mevkisel bazda sol çizgi ve forvette sıkıntılar var. Leeds United'dan hatırladığımız Alioski orada olduğu gibi milli takımda da sol kanatta oynuyor. O bölgede güvenilir bir oyuncu olsa kendisini kesinlikle hücumda kullanma şansları olacak ancak bunu yapamıyorlar. Takımın en önemli hücum oyuncusu Ilija Nestorovski, yaklaşık bir ay önce dizinden sakatlandı ve ameliyat oldu. Bu yüzden turnuvayı kaçıracak.

Takımın orta sahası ise en güçlü yeri. Dinamo Zagreb'in kaptanı Arjen Ademi defansın önünü süpürüp atağa çıkışlar yaparken, hemen önünde Enis Bardhi ve Elif Elmas takımı yönlendiren oyuncular.

Tabii ki bu orta sahayı solda Alioski, sağda da Ristovski tamamlıyor. Uzun süredir beraber oynuyorlar; takım görevleri, uyumları ve geçişleri mükemmel derecede.

Hücumda ise Goran "Grande" Pandev, ilerleyen yaşına rağmen hızlı ataklardaki top alışları ve takımı yönlendirmesiyle takımda önemli rol oynuyor.

TEKNİK DİREKTÖR VE KİLİT OYUNCU

Teknik direktör Igor Angelovski, tam bir futbol emekçisi. Ortalama bir futbol kariyerinden sonra işin mutfağının her alanından geçmiş, özellikle oyuncu yetenek değerlendirmesi çok üst düzeyde bir futbol adamı. Öncelikle çok cesur; bu kadar etnik sorunların olduğu karışık bir ekipte görevinin tehlikelerine rağmen aldığı radikal kararlarla hep dikkat çekti. Yoldan geçerken gördüğü bir amatör maçta 12 yaşındaki Elif'i fark ettiği an gidip kulübüyle görüşen, cebinden verdiği 500 avroyla Rabotnicki'ye kazandıran bir adamdan bahsediyoruz. Ne hikâye, değil mi?

Rabotnicki'de ülkenin iki büyüğü Shkendija ve Vardar önünde yaşadığı şampiyonlukla, Trabzonspor'u eleyip takımını Avrupa Ligi gruplar aşamasına götürmesiyle Angelovski'ye milli takım yolu açıldı. Biraz önce anlattığımız radikal ve cesur kararları alarak takımını turnuvaya getirmeyi başardı.

Bol sıfırlı teklifleri elinin tersiyle itip turnuvayı beklediğini de söylememiz lazım. Muhtemelen turnuva sonrası farklı bir kariyer planı içinde kendisini göreceğiz.

Takımın en kilit oyuncuları, orta sahada yer alıyor. Ademi lider ve sert, Elif takımın dinamosu ve skor üretkenliği sağlıyor, Enis Bardhi ise takımın doğal oyun kurucusu konumunda. Tabii ki büyük usta Pandev ve takımın diğer bir kaliteli ayağı da Alioski fark yaratan oyuncular.

DİZİLİŞ VE İDEAL 11

KUZEY MAKEDONYA

3-5-2

GENEL BEKLENTİ

Hollanda, Ukrayna ve Avusturya ile aynı grupta olacaklar. İlk maçları 13 Haziran'da, Bükreş'te Avusturya ile. Bu, gruptaki kaderlerini belirleyecek maç olacak. Eğer buradan bir galibiyet çıkarabilirlerse, sonraki aşamaya kalmak konusunda ciddi bir avantaja sahip olacaklar ancak takımın hücum gücünün kısıtlı, ilk turnuvaları olduğunu da düşünürsek bu o kadar kolay gözükmüyor.

Kuzey Makedonya milli takımı, aslında turnuvaya katılmayı başararak beklentileri aşmış durumda. Bundan sonrasında ise her başarı işin kaymağı olacak.

Sonuç ne olursa olsun, turnuvaya bir renk katacakları kesin.

Tüm dünyayı etkisi altına alan pandemi sebebiyle 2020 yazında başlaması gereken EURO 2020, nihayet 2021 yazında bizlerle beraber olacak. 1960 yılında başlayan Avrupa Şampiyonası, geride kalan 61 yılda içinde birçok efsanevi hikâyeyi de barındırdı.

Tüm bu anların bizdeki en büyük yerleri ise her daim milli takımın içinde olduğu anılar oldu. EURO 2008, 2002 Dünya Kupası'ndan sonra en efsanevi milli takım performanslarından bir tanesiydi. Gruptaki Çek Cumhuriyeti maçı, her şeyin değiştiği maç olmuştu. Hamit Altıntop'un 3 asistlik performansı, unutulmazlar arasına tek başına girmeyi başarmıştı bile. İlki Arda Turan'a, ikincisi müthiş kavisli ortasıyla Cech'in ellerinden seken topla Nihat Kahveci'ye ve son olarak maçın bitmesine saniyeler kala yine Nihat Kahveci'ye… Vücudunu eğerek mükemmel bir gol vuruşu yapan Nihat, Avrupa Şampiyonaları'nın en unutulmaz ve ikonik anlarından birine imza atmıştı. Milli takım için yarı finalde Almanya'ya kaybedene kadar her anı ikonik olan bir turnuvaydı.

'Türkiye' dendiğinde akla gelenlerden biri de şüphe yok ki, 1996'daki şampiyonada Alpay Özalan'ın Vlaovic'i düşürmemesi…

Milli takım; son şampiyon Danimarka, Hırvatistan ve Portekiz ile bulunduğu grubu 0 puanla sonuncu sırada tamamlamıştı. Hırvatistan ile oynanan maçta kaleci Rüştü ile karşı karşıya kalan Vlaovic'in arkasında Alpay vardı. Herkes hırçın Alpay'ın rakibini düşüreceğini beklerken, o sadece koşarak takip etti. Bu durum Alpay'a fair-play ödülü kazandırdı ancak Türkiye'ye bir maça mâl oldu. Yıllardır herkesin aklında ise şu soru yer aldı; Alpay, Vlaovic'i düşürse ve gol olmasa, maç nasıl şekillenirdi?

YUNANİSTAN MUCİZESİ

Şampiyona tarihinin en sürpriz şampiyonu hiç şüphe yok ki, 2004'teki Yunanistan'dı. Geçmişte katıldığı iki büyük turnuvadan da hüsranla dönen Yunanistan, EURO 2004'e en azından bir galibiyet alabilme ümidiyle gitti. Ancak maç kazanma hedefiyle gittikleri Portekiz'den, Otto Rehhagel önderliğinde kupayla döndüler.

"Amacımız, yalnızca galip gelebilmekti. Tek istediğimiz şey buydu. Çünkü daha önce bunu iki turnuvada da başaramadık. İstediğimiz tek şey bir galibiyetti."

Yunanistan'ın sol beki Takis Fyssas, turnuvayla ilgili beklentilerini bu şekilde itiraf etmişti ancak işler bambaşka ilerlemişti. Yunanistan, yalnızca bir maç kazanmaya gelmişti. Ancak günler geçtikçe hedefler de büyüdü ve galibiyet almaya gelen ekip, Atina'ya kupayla döndü.

Avrupalılar için Yunanistan'ın kazandığı EURO 2004, tarihin en sıkıcı zaferiydi. Yunanistan, savunma anlayışıyla kupaya ulaşmış ve bu durum diğer Avrupa ülkelerini kızdırmıştı.

NTV Spor'da bir yazısında Yunanistan'ın başarısına değinen Süleyman Tetik, EURO 2004'ü aynen şöyle anlatıyordu:

''Turnuvanın final maçı, açılış maçındaki iki takımı karşı karşıya getirdi. Portekiz, turnuvanın favorilerindendi. Zaten ev sahibi avantajı da onlardaydı. Grupta Yunanistan'dan aldıkları yenilginin telafisini yapıp kupayı Lizbon'da tutmak istiyorlardı. Almanya, Fransa, İtalya, Hollanda gibi takımlarla karşılaşmaktansa Yunanistan'la karşılaşmayı tercih ederlerdi. Ya da etmezlerdi...''

Yunanistan'ın özgüveni ve saha içindeki disiplini, her geçen maçta biraz daha arttı. Çeyrek finalde ve yarı finalde kafa golleriyle güçlü rakiplerinin fişini çeken komşu, finalde de seriyi bozmadı. 1.90'lık golcü Angelos Charisteas'in köşe vuruşu sonrası gelen kafa golü, Yunanistan'ı Avrupa şampiyonu yaptı.

1992 MUCİZESİ

1991'de biten Avrupa Şampiyonası eleme gruplarında finallere katılma şansını kaybeden Danimarka, 30 Mayıs 1992'de çıkan iç savaş yüzünden Yugoslavya'nın turnuvadan men edilmesiyle, bir anda kendisini Avrupa Şampiyonası'nda buldu. O zamanki söylenenlerle, 'plajdan' gelmişlerdi.

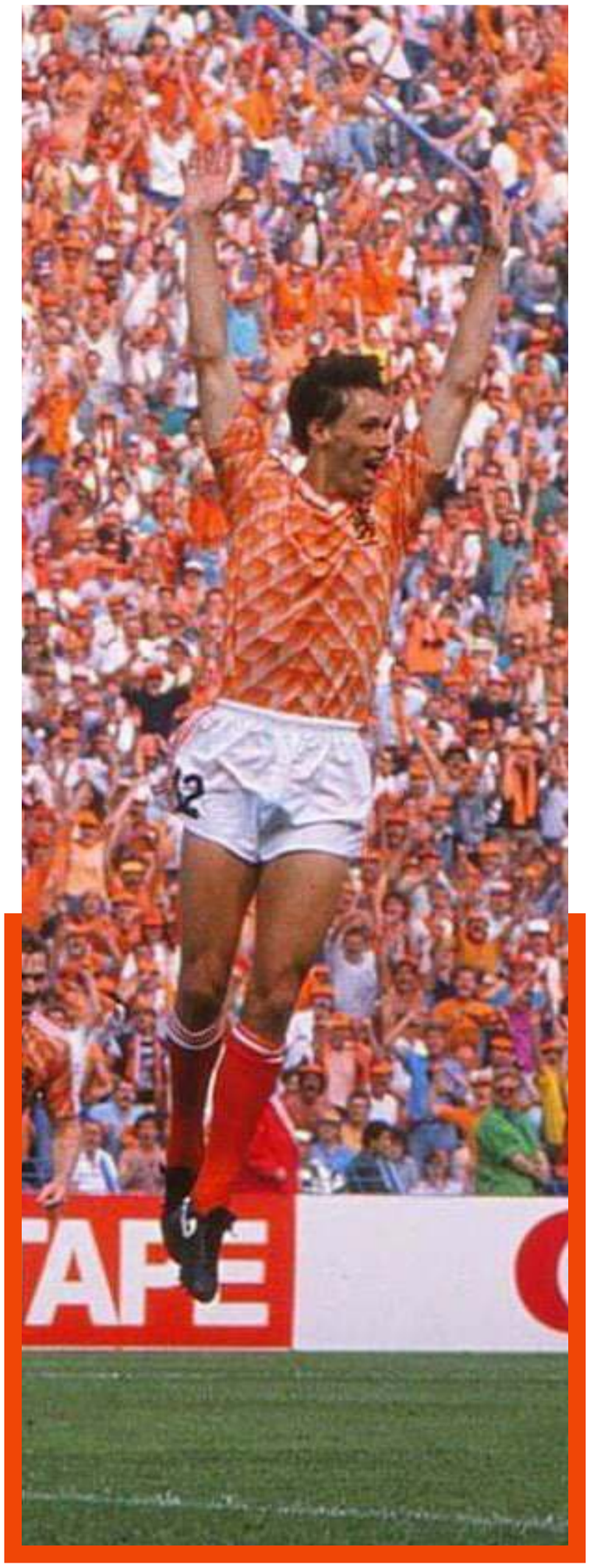
Grupta İngiltere ve Fransa'yı saf dışı bırakan Danimarka, İsveç'in ardından grup ikincisi olarak yarı finale yükseldi. Yarı finalde normal süresi 2-2 biten maçta, Hollanda'yı penaltılarla 5-4 yenerek finalde Almanya'nın rakibi oldu.

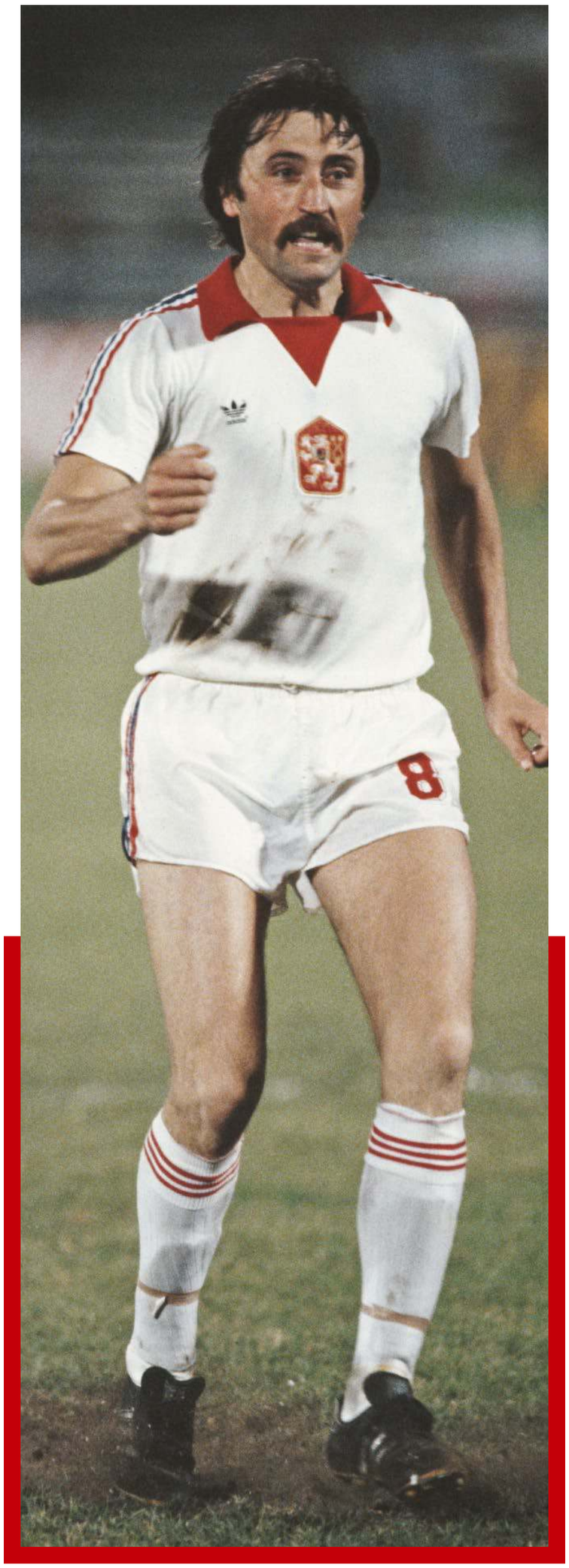
Danimarka'nın mucizesi, finalde de devam etti. Almanları 2-0 yenen Danimarka, Avrupa Futbol Şampiyonaları tarihinin ilk sürpriz şampiyonu oldu. Ertesi günün manşetleri hazırdı: ''Plajdan gelip, şampiyon oldular…''

VAN BASTEN'İN UNUTULMAZ GOLÜ

Avrupa Şampiyonası'nın en unutulmaz gollerinden birini 1988 yılında Van Basten attı. Maça hızlı başlayan Hollanda, 32. dakikada Ruud Gullit ile 1-0 öne geçmiş ve ilk devre bu skorla tamamlanmıştı.

Karşılaşmanın 54. dakikasında ise sol kanattan arka direğe gönderilen ortaya Marco van Basten, açısı dar olmasına rağmen müthiş vurmuş ve efsane Rus kaleci Dasaev'in üzerinden top ağlarla buluşmuştu. Bu gole daha sonradan 'Güneş gol' dendi. Hollanda, 1988'in şampiyonu oldu ve tarihinin tek şampiyonlukları da bu turnuvayla geldi.

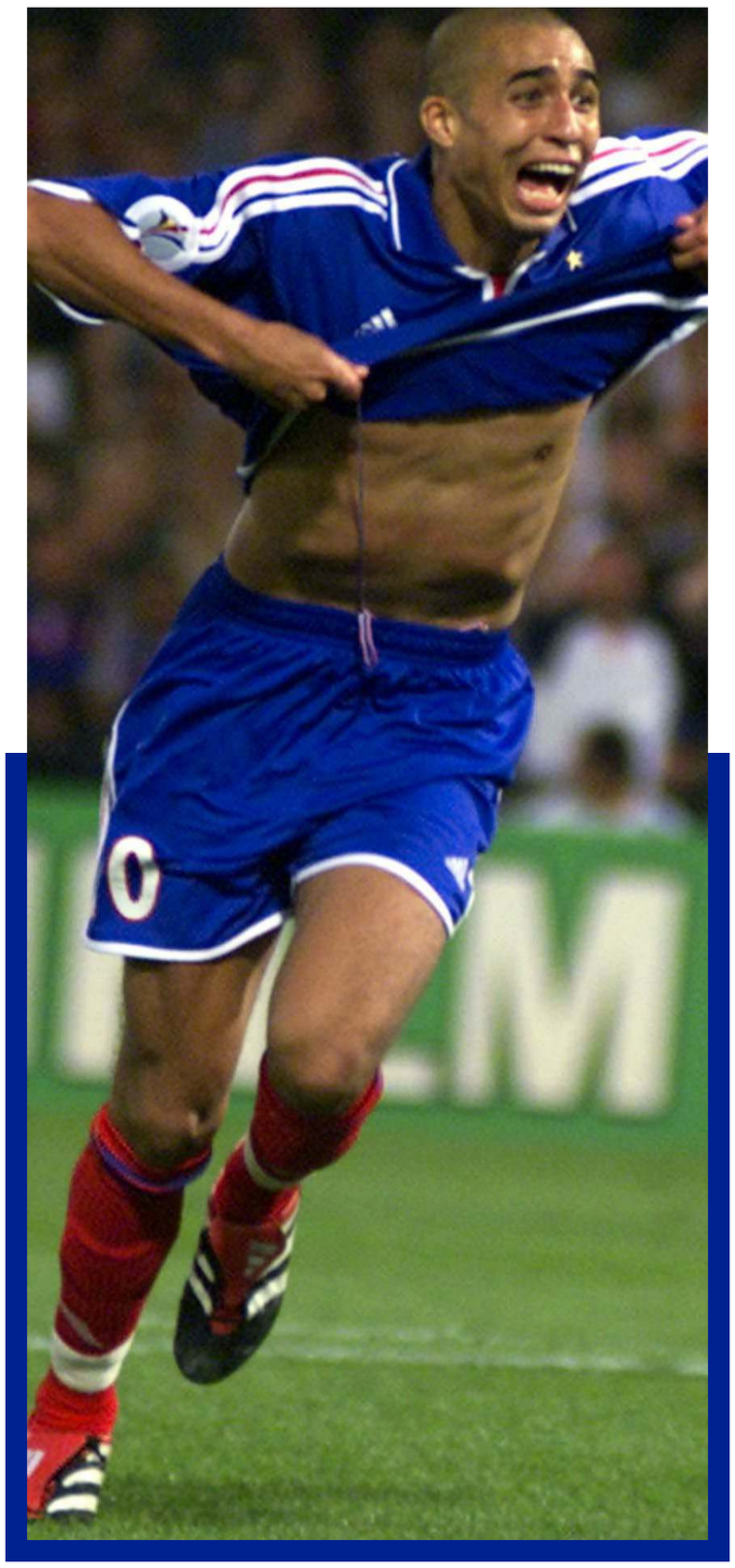
PANENKA

Futbol sözlüğüne 'Panenka penaltısı' olarak geçen ilk penaltı vuruş stili, 1976'da Çekoslavakya forması giyen Panenka ile geldi. 1976 Avrupa Şampiyonası finalinde Çekoslavakya ile Batı Almanya, normal süre ve uzatmalar sonucunda 2-2`lik eşitliği bozamadı. Dördüncü penaltıda topun başına geçen Hoeneß vuruştan yararlanamayınca, Antonin Panenka şampiyonluk penaltısını kullandı. Panenka'nın penaltısı, o zamana kadar sahalarda hiç görülmemiş bir vuruştu. Panenka, topun dibine girmiş ve kaleci süzülen topu seyretmişti. Bu vuruş stili, yıllar içinde 'Panenka penaltısı' olarak sözlüğe giriş yaptı.

ALTIN ADAM TREZEGUET

İlk kez iki ülkenin düzenlediği Euro 2000, son dünya şampiyonu bir ülkenin yeni zaferine ev sahipliği yapmıştı.

1998 dünya şampiyonu olan Fransa, harika bir jenerasyona sahipti ve finaldeki rakip İtalya'ydı. Karşılaşmada öne geçen taraf, Delvecchio'nun 55. dakikada attığı golle İtalya olmuştu. Ancak dramatik bir hikâye, tam da bundan sonra başladı. 90+4'te Wiltord, skoru eşitleyen golü attı ve maçın uzamasını sağladı. Ardından 113. dakikada müthiş bir vole atan David Trezeguet, kupayı altın golle Fransa'ya getiren oyuncu olmuştu. Bu başarı, dünya şampiyonu Fransa için mükemmel olmuştu. Fransa 98'deki finalde Brezilya karşısında ülkesine dünya şampiyonluğunu getiren Zinedine Zidane, iki yılın ardından Euro 2000'de Fransa ile yaşadığı şampiyonluktan sonra da turnuvanın en iyi oyuncusu seçildi. İspanya karşısında müthiş bir frikik golü atan Zizou, final maçında ise Trezeguet'nin attığı altın golde pası veren isim olmayı başarmıştı.

TEKNİK DİREKTÖR RONALDO

Cristiano Ronaldo, kazandığı tüm başarılara bir de milli takım şampiyonluğu eklemek istiyordu. Portekiz, EURO 2016'da finale kadar gelerek Ronaldo'nun bu rüyası için yapılması gereken ne varsa yapmıştı.

Maçın başlarında Dimitri Payet ile girdiği mücadele sonrası sakatlanarak oyundan çıkan Ronaldo, büyük üzüntüyle yedek kulübesine gitti. Gözyaşlarını tutamayan Ronaldo için arkadaşlarının yapması gereken tek bir iş kalmıştı…

Üzüntüsünü hırsa döndüren Ronaldo, maç boyunca adeta bir teknik direktör gibi arkadaşlarına müdahalelerde bulundu, direktifler verdi. 90 dakika 0-0 bitti ve uzatmalara geçildi. 109. dakikada Eder, Fransa yarı sahasının orta solunda aldığı topla rakip kaleye hareketlendi. İki defans oyuncusuna rağmen topu ceza yayı yakınına taşıdı. Yaklaşık 25 metre uzaktan yerden müthiş vurdu, kaleci Lloris'i çaresiz bırakan top ağlarla buluştu. Eder, son düdük çalındığında Cristiano Ronaldo'ya çok istediği şampiyonluğu hediye eden isim olmuştu. Ronaldo, maç sonunda yine gözyaşlarını tutamamış ve ona ilk sarılan da Ricardo Quaresma olmuştu…

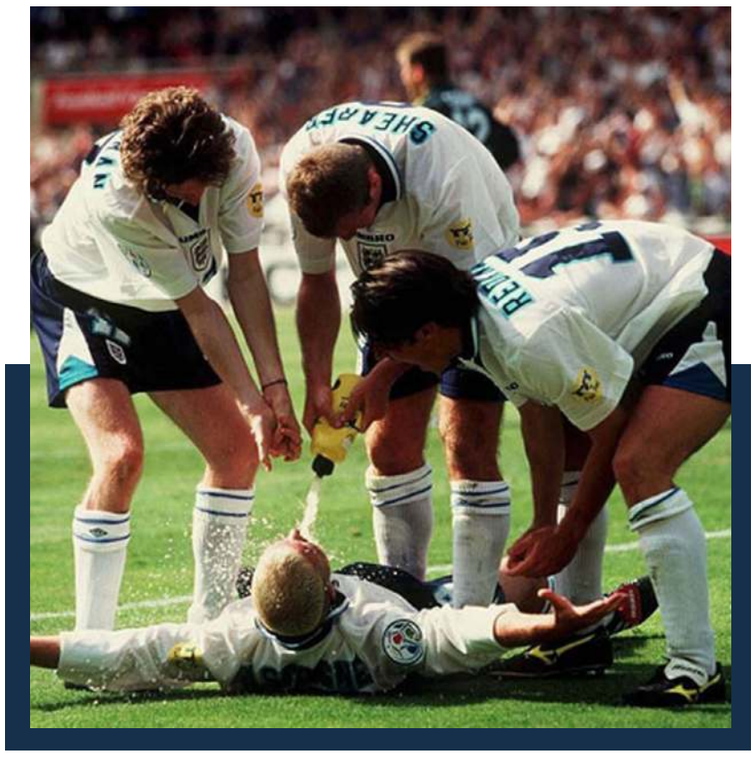

İSVEÇ – DANİMARKA: SKANDAL MI, TESADÜF MÜ?

EURO 2004, Yunanistan'ın mucizevi şampiyonluğuyla bitmişti. Başlı başına bu yönüyle bile unutulmaz bir turnuvaydı ancak bir İsveç-Danimarka maçı var ki, o dönem çok konuşulmuştu.

Danimarka, İsveç, İtalya ve Bulgaristan aynı gruptaydı ve iki takım çıkacaktı. Son maçlarda şartlar Danimarka ile İsveç'i, Bulgaristan ile de İtalya'yı karşı karşıya getirdi. İtalya kazandığında, İsveç ile Danimarka berabere kaldığında Bulgaristan dışındaki üç takım 5 puanda olacak ve gruptan çıkacak iki takımı 'üçlü averaj' belirleyecekti. Eğer İsveç-Danimarka maçı 2-2 biterse, İtalya turnuvaya veda edecekti. İsveçli ve Danimarkalı taraftarların tribünde açtıkları pankartta 'Viking kardeşliği; 2-2' yazıyordu. Maç, gerçekten de 2-2 bitmişti. İtalyan medyası, sonucu manşetlerine 'Viking şikesi' olarak yazdı…

BALOTELLI VE ALMANYA

Almanya, EURO 2012'nin en büyük favorisi olarak yoluna doludizgin devam ediyordu ve yarı finaldeki rakip İtalya'ydı. Almanya'nın İtalya'yı rahatlıkla geçip, finalde İspanya ile kapışması bekleniyordu fakat Balotelli buna izin vermedi.

20. dakikada Cassano'nun soldan ortasını altıpas içinde kafayla tamamlayan Balotelli, takımını 1-0'lık üstünlüğe taşıdı. Ama Balo'nun maçı tek golle bitirmeye niyeti yoktu. 36. dakikada Balotelli, savunmanın arkasına sarkıp hiç beklenmeyen bir anda zor bir vuruş yaptı. O şut hedefi bulmasa, Balotelli belki de eleştirilerin hedefi olacaktı ama top tam gitmesi gereken yere gidiverdi. Balotelli'nin gol sonrasında 'kaslarını' sıkarak yaptığı gol sevinci ise akıllardan çıkmadı ve EURO tarihinin en ikonik anlarından biri olarak tarihteki yerini aldı.

İtalya'nın gücü, finalde İspanya'ya yetmemiş, Matadorlar; İtalya'yı David Silva, Jordi Alba, Torres ve Juan Mata'nın golleriyle 4-0 yenerek şampiyon oldu.

1996 VE GASCOIGNE

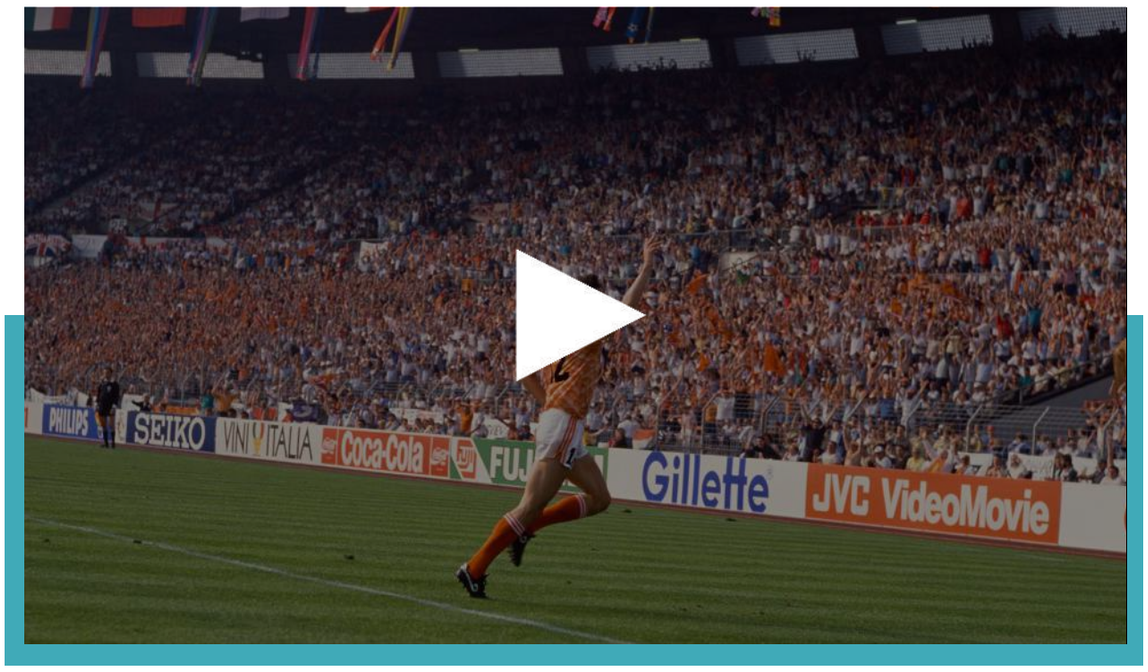
Paul Gascoigne, sıra dışı futbolunun yanı sıra futbol dışındaki yaşamıyla da oldukça bilinen bir isimdi.Ev sahipliğini yaptığı EURO 96 finallerinde İskoçya ile aynı grupta yer alan İngiltere'de Paul Gascoigne, takımının 1-0 önde götürdüğü maçta İskoçya'yı şık bir golle ekarte etmiş, ardından da ilginç bir gol sevinci yaşamıştı.

2021 yazında EURO 2020'yi beklediğimiz bu günlerde, izleyeceğimiz turnuvanın unutulmaz hikâyelerle süslenmesini sabırsızlıkla bekliyor ve iple çekiyoruz...

"EURO" TARİHİNDE ATILMIŞ EN GÜZEL 6 GOL

Marco van Basten

Sovyetler Birliği- Hollanda
EURO 1988
Sovyetler Birliği'nin son Avrupa Şampiyonası.

Antonin Panenka

Çekoslovakya- Batı Almanya
EURO 1976
Çekoslovakya, bu penaltı ile şampiyonluğa uzanıyor.

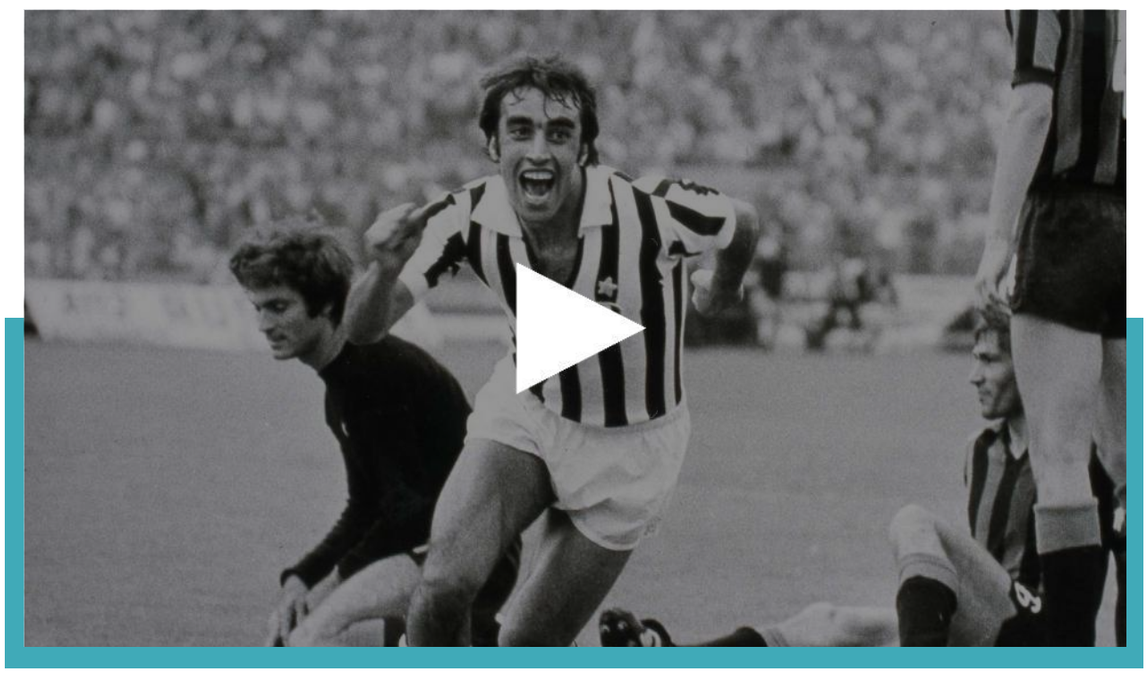
Luis Figo

Portekiz- İngiltere
EURO 2000
Portekiz, maçı 2-0'dan gelip 3-2 kazanıyor.

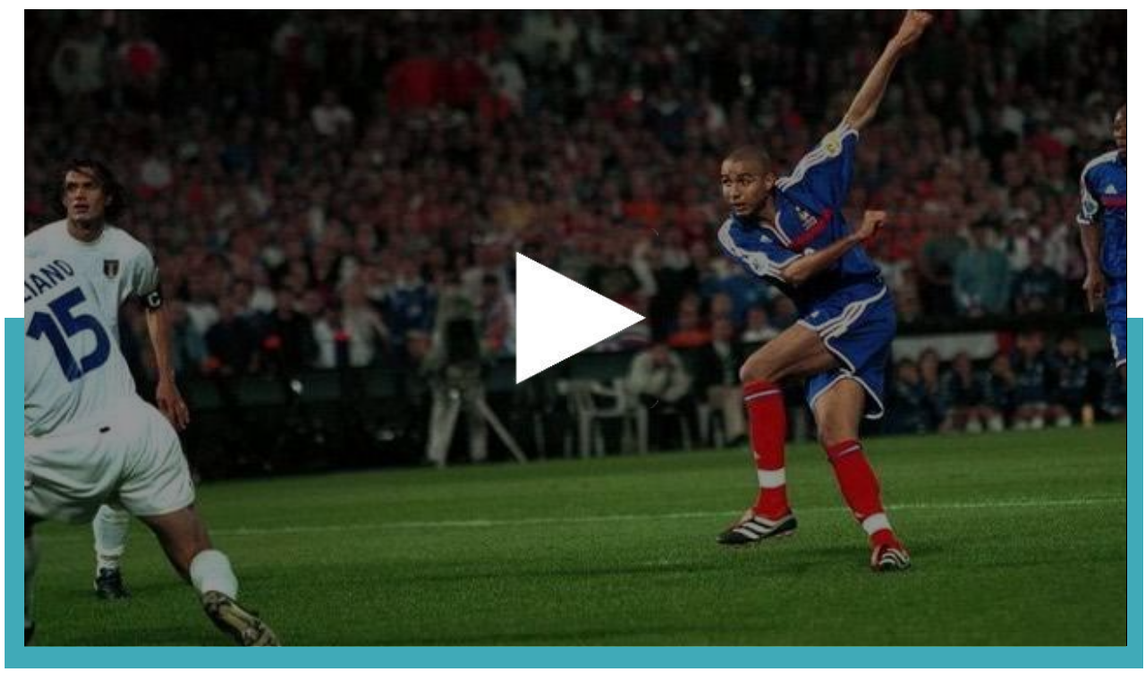
Pietro Anastasi

İtalya- Yugoslavya
EURO 1968
İtalya'nın ilk ve tek Avrupa şampiyonluğunu kazandığı turnuva.

David Trezeguet

İtalya- Fransa
EURO 2000
Fransa, altın gol ile şampiyon oluyor.

Karel Poborsky

Çek Cumhuriyeti- Portekiz
EURO 1996
Çek Cumhuriyeti'nin, Çekoslovakya'dan ayrıldıktan sonraki ilk turnuvası.

D GRUBU

İNGİLTERE

HIRVATİSTAN

İSKOÇYA

ÇEK CUMHURİYETİ

EURO 2020

KALECİ
Dean Henderson, Sam Johnstone, Jordan Pickford, Aaron Ramsdale

SAVUNMA
Ben Chilwell, Conor Coady, Reece James, Harry Maguire, Tyrone Mings, Luke Shaw, John Stones, Kieran Trippier, Kyle Walker, Trent Alexander-Arnold, Ben White

ORTA SAHA
James Ward-Prowse, Declan Rice, Kalvin Phillips, Mason Mount, Phil Foden, Jude Bellingham, Jordan Henderson, Bukayo Saka, Jesse Lingard

FORVET
Dominic Calvert-Lewin, Harry Kane, Marcus Rashford, Raheem Sterling, Jaden Sancho, Jack Grealish, Mason Greenwood, Ollie Watkins

TEKNİK DİREKTÖR
GARETH SOUTHGATE

AVRUPA ŞAMPİYONASI'NA GİDEN YOL

Çek Cumhuriyeti, Bulgaristan, Karadağ ve Kosova ile aynı gruba düşen İngiltere için bu grup tam da lokum gibiydi. Onları zorlayabilecek tek takım, Çek Cumhuriyeti olarak görünüyordu. Grubun ilk maçında Wembley'de Çek Cumhuriyeti'ni ağırlayan İngilizler, güçlü rakibini adeta sahadan sildi. Raheem Sterling'in hat-trick yaptığı karşılaşmada sahadan 5-0 galip ayrılan taraf oldular.

Grubun ikinci maçında Karadağ deplasmanına konuk olan Southgate'in öğrencileri, 1-0 geriye düştükleri karşılaşmada; Barkley (2), Sterling, Kane ve Keane'in golleriyle 5-1'lik sonuç elde etti ve 2'de 2 yaparak Ada'ya dönüş yaptılar.

Wembley'de, 82.000 seyircinin önünde Bulgaristan ile grubun üçüncü maçında karşı karşıya gelen İngiltere, yine sahanın hâkimi olan ekipti. Kane'in hat-trick yaptığı ve Sterling'in de bir golle takımına katkıda bulunduğu karşılaşmadan 4-0 galip ayrılan İngilizler yoluna doludizgin devam etti. Bir sonraki karşılaşmada Kosova'yı evlerinde 5-3 mağlup ederek namağlup grup liderliklerini sürdürdüler. 11 Ekim 2019'da karşılaştıkları Çek Cumhuriyeti karşısında ilk firelerini verdiler. Kane ile henüz 5. dakikada öne geçen İngiltere, Brabec ve Ondrasek'in gollerine engel olamayınca sahadan 2-1'lik mağlubiyetle ayrılarak ilk yenilgisini aldı.

Çek Cumhuriyeti maçından sonra freni patlamış kamyon gibi önlerine geleni ezip geçtiler. Önce Bulgaristan'ı 6-0 yenen İngilizler, bir sonraki maçta Karadağ'ı 7-0 yenerek zayıf rakipleri karşısında şov yaptılar. Grubun son maçında ise Kosova deplasmanından 4-0'lık galibiyetle ayrılan İngiltere, grup lideri olarak EURO 2020'ye katılmaya hak kazandı.

GÜÇLÜ VE ZAYIF YÖNLERİ

3'lü ya da 4'lü sistem hiç fark etmez, müthiş bir bek katkısı alıyor Southgate. Bu, yalnızca skor katkısı olarak düşünülmesin. Defansı 3'lü oynadıklarında seri şekilde 5'lemeleri, atağa çıkarken pas istasyonu oluşturmaları ve 4'lü oynadıklarında kanat oyuncularının daha rahat atağa çıkmalarına yardımcı olmaları onları özel kılıyor.

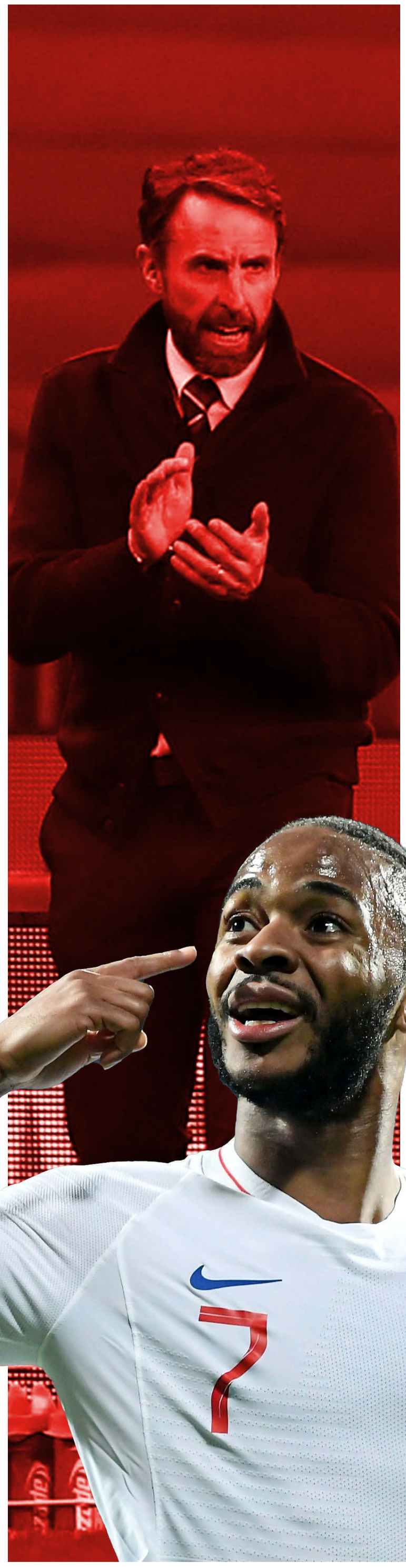
Her ne kadar çok az gol yeseler de top, savunma oyuncularının olduğu 1. bölgeye geldiği an, merkezde ciddi bir adam paylaşımı sıkıntısı yaşanıyor. Stones - Maguire - Mings - Dier - Keane - Coady arasında senkron sorunu olduğu aşikar. O bölgeye kadar gelebilen takımlar, direkt gollük pozisyon bulabilirler.

İngilizlerin ikinci bölgesindeki doğru savunma metodu, stoperlere iş bırakmadan tehlikeyi önceden savuşturuyor. Özellikle 3'lü savunma oynadıkları sistemde müthiş bir orta saha kalabalıklaşması söz konusu. Rakibin sırtını döndürmeden yapılan pres, rakibi gelişigüzel toplara ya da yan pasa zorluyor.

Hem güçlü hem de zayıf yönü olarak kadro derinliğinden bahsetmek gerek. Kalite müthiş, derinlik fazla ama oyuncu özellikleri farklı olduğu için üst üste aynı 11'le sahaya çok zor çıkarlar. Sterling ile solda başlarsan Rashford yedek kalır ve orta saha ile bek seçimin de değişir. Stoperde Keane ile çıkarsan ön liberonu ona göre seçersin. Oyun kurmak istersen farklı bir merkez orta saha kullanırsın, yıldızların kenarda bekler. Bu örnekleri fazlasıyla artırabilirsiniz.

Atak eğilimleri, sol tarafa yönelik oluyor. Oyun sete döndüğünde merkez oyuncusu topla buluşuyor, sol iç ve sol kanat oyuncusu ceza sahası içine koşu atarken, o alandaki boşluğa sol bek koşu atıyor ve ayağında top olan oyuncu hemen topu o noktaya gönderiyor. Bundan sonra ise çeşitli atak kombinasyonlarıyla hücum şekilleniyor.

İyi kapanan takımları açmakta bir numara olsalar da onların oyununa karşılık veren ya da bir B planı olan takımlara karşı aksıyorlar. Topa daha çok hükmedip, rakip yarı sahada skora gitmeyi seven bir oyun yapıları var. İki half-space arasında git-gel yapan oyunda açıklar verebiliyorlar. İngilizleri yenmek için genel inanışın aksine kapanmak fayda vermez. Onlarla baş etmek istiyorsanız, siz de zırhınızı ve silahınızı kuşanıp atağa çıkmalısınız.

TEKNİK DİREKTÖR VE KİLİT OYUNCULAR

Gareth Southgate, 5 senedir takımının başında ve 2018 Dünya Kupası'nda uzatmalarda finale çıkma şansını kaybettiği için bir travma yaşamış durumda. Onun kazanma azmi, EURO 2020 öncesinde takımını oldukça kamçılayacaktır. Tek bir sisteme sadık kalmayan Southgate, oyuncularının form durumu ve rakip analizine göre sistemi değiştirmekten çekinmiyor. 4-3-3 genelinde takımını dizse de biraz önce bahsedilen durumlara göre 3-4-3 ve 3-5-2 sistemlerini de deniyor. Oyuncu iletişimi ve maç takibi konusunda da oldukça başarılı bir isim olan 50 yaşındaki çalıştırıcı, bu kez final oynamak ve kupayı kazanmak istiyor.

Her ne kadar birçok yıldız isim İngiltere milli takımı aday kadrosunda yer alsa da Raheem Sterling, bu isimler içinde elit kategorideki en iyi isim. O, artık gerçek bir kazanan ve oyunu istediği an takımının lehine çevirebilecek bir oyuncu. Sadece gol değil, asist katkısı ve oyun görüşüyle de müthiş bir seviyeye geldi. Bu sezon Manchester City ile yaşadığı şampiyonluk, onu bu turnuvada daha özgüvenli kılacaktır.

GENEL BEKLENTİ

Grupta daha önce karşılaştıkları Çek Cumhuriyeti'nin yanı sıra, Hırvatistan ve İskoçya ile mücadele edecek İngiltere'de beklenti oldukça yüksek. Son Dünya Kupası'nda gösterilen performans, İngiliz takımlarının Avrupa kupalarına ambargo koymaları ve İngiltere milli takımı kadrosunun birbirinden kaliteli isimlere ev sahipliği yapması, İngilizlerin çıtayı finale yükseltmelerine sebebiyet verdi.

DİZİLİŞ VE İDEAL 11

İNGİLTERE

4-3-3

YAZARA GÖRE

Bir kaza kurşunu olmazsa, yarı final oynayacaklarını düşünüyorum. Sahada oyunu değiştirebilecek oyuncu sayısı kadar, yedek kulübesinde de bu görevi üstlenecek epey isim var. Southgate, son zamanlarda uyguladığı akıcı ve hücum ağırlıklı 4-3-3 ile en azından bir madalyayı hak ediyor.

KALECİ
Lovre Kalinic, Dominik Livakovic, Simon Sluga

SAVUNMA
Domagoj Vida, Joško Gvardiol, Domagoj Bradarić, Mile Škorić, Dejan Lovren, Sime Vrsaljko, Borna Barisic, Duje Caleta-Car, Josip Juranovic

ORTA SAHA
Luka Modric, Mateo Kovacic, Marcelo Brozovic, Milan Badelj, Mario Pasalic, Nikola Vlasic, Ivan Perisic

FORVET
Andrej Kramaric, Josip Brekalo, Mislav Orsic, Ante Budimir, Kristijan Lovric, Ante Rebić, Bruno Petković

TEKNİK DİREKTÖR
ZLATKO DALIC

AVRUPA ŞAMPİYONASI'NA GİDEN YOL

Zlatko Dalic'in öğrencileri, EURO 2020 elemelerinde E Grubu'nda; Azerbaycan, Galler, Macaristan ve Slovakya ile aynı gruba düşmüştü. Grubun iki favorisi vardı: Hırvatistan ve Galler.İlk sınavını kendi evinde veren Hırvatlar, Azerbaycan'ı 1-0 geri düşmesine rağmen, Barisic ve Kramaric'in golleriyle 2-1 mağlup etmeyi başarmıştı. Oynanan oyun ise pek iç açıcı değildi! İyi sinyaller vermeyen Hırvatistan'ın ikinci durağı ise Macaristan deplasmanıydı. Karşılaşmanın 13. dakikasında Rebic ile öne geçseler de Adam Szalai ve Patkai'nin gollerine engel olamayıp sahadan 2-1 mağlup ayrılan ekip Hırvatlar olmuştu. İlk iki maçta ortaya konulan performans ise vasatı aşamamıştı.Gruptaki üçüncü maç, grubun bir diğer favorisi Galler ile oynanacaktı. Galler'i evinde yenip rahat bir nefes almak isteyen "Damalılar", yine kötü bir performans sergilemiş ama sahadan 2-1 galip ayrılmayı bilmişti. Grupta artık ipleri elinde tutan taraf olan Dalic'in öğrencileri, Slovakya deplasmanında; Vlasic, Petkovic, Perisic ve Lovren'in golleriyle 4-0'lık farklı bir galibiyet alıp liderlik koltuğunu sağlamlaştırmayı başarmıştı.İki iyi bir kötü giden Hırvatlar, Azerbaycan deplasmanından 1-1'lik beraberlikle ayrılınca yine uğultular çıkmaya başlamıştı. Galler kötü devam etse de Slovakya ve Macaristan, her an sürpriz yapmaya aday takımlar olarak pusuda bekliyorlardı. 10 Ekim 2019'da ağırladıkları Macaristan'ı; Modric ve Petrovic'in iki golüyle 3-0 mağlup ederek Avrupa Şampiyonası'na katılma yolunda dev bir adım atmayı başarmışlardı.Grubun kritik karşılaşmasında Galler deplasmanına konuk olan Hırvatlar, buradan 1-1'lik skorla ayrılıp artık son maçı beklemeye başlamıştı. Son maçta Slovakya'yı Vlasic, Perisic ve Petkovic'in golleriye 3-1 mağlup ederek grup lideri olan Hırvatistan, EURO 2020 biletini cebine koymuştu.

GÜÇLÜ VE ZAYIF YÖNLERİ

Hırvatistan'ı en çok zorlayan konulardan biri, sürekli değişen stoper tandemi oldu. Bir turnuvada başınıza en bela olacak şey, stoper tandeminizin süreklilik taşımamasıdır. Bu, sizin merkezden daha kolay defo vermenize sebebiyet verir. En kötü karar bile bu sorunu ortadan nispeten kaldırır. Lovren, Vida, Caleta-Car, Uremovic, Skoric, Pongracic gibi isimler yalnızca 1 sene içinde değişik kombinasyonlarla stoperde yer alan isimler oldu.

Yalnızca stoperde değil, kadronun geneli ve formasyonda da oynamayı seviyor Zlatko Dalic. Bu, rakibinizin sizi daha zor analiz etmesini sağlarken öte yandan kendi takımınızın da kimyasını bozmuş olursunuz.

Özellikle az maç oynanan turnuvalarda bu tarz değişikliğe gidilirse, kötü sonuçlarla karşılaşmaları sürpriz olmaz.

Her ne kadar iyi pasörleri olsa da takım, dikine oyunu tam beceremiyor. Özellikle 4-4-2 Diamond sisteminde daha stabil bir oyun, ilk göze çarpan nokta. Dar alan savunmasında ise ikinci bölgede kısırlaşan bir oyun söz konusu. Rakibe göre değişen set oyunları farklılık gösterse de savunma çizgisinin bazı maçlarda geride kalması ve orta saha bloğunun nispeten önde olması, arada konuşlanan rakip sayısını artırıyor. Haliyle de daha fazla pozisyon verilmesine sebebiyet veriyor.

Hırvatların en güçlü silahı ise çoğu takımda olmayan orta saha rotasyonu; Brozovic, Badelj, Kovacic, Vlasic, Pasalic ve Modric. İnsanın yazarken de, okurken de gözü parlıyor açıkçası. Bir pasla, bir şutla tüm taktik çalışmaları çöpe atabilecek isimler.

Top Hırvatların ayağına geçtikten sonra bek oyuncuları ikinci bölgeye hızlı bir şekilde geçiş yaparken, kanat oyuncularından topa yakın olan taraftaki oyuncu çizgiye doğru açılıyor. Diğer kanat oyuncusu da merkeze daha yaklaşıp pas alternatifi oluyor. Bu olağan bir set olarak görünse de asıl önemli nokta, merkez oyuncularının sürekli topun olduğu yerde daralmaları. Takım, aslında merkez oyuncularının oyunu daha rahat kontrol edebileceği şekilde daralıp genişliyor.

Eğer Hırvatistan ile oynuyorsanız yapmanız gereken şey, darda onları savunmak olmalıdır. Genişleyip savunma yaparsanız ya da hücum ağırlıklı bir oyun anlayışı ile saldırı pozisyonuna geçerseniz; Perisic, Rebic, Brekalo gibi kontraları seven ve boş alan arayan adamları durdurmak için faul kartını kullanmak zorunda kalırsınız, ki bu da kart görmenize sebebiyet verir.
rahatlıyorlar. Merkezi kuvvetlendirmeleri, savunma ve hücumda ellerindeki kozları artırıyor.

Son iki sezondur Almanya'da performansını iyileştiren, Roma'da geçirdiği zorlu günlerini atlatan Patrick Schick'in yakalamış olduğu form ve yeniden kazandığı özgüven, Çeklerin gol beklentisini biraz daha yükseltiyor. Ayrıca Schick kendini tüm Avrupa'ya ispatlama arzusunu gösterirse, kendisinden umulmadık işler yapabilir.

TEKNİK DİREKTÖR VE KİLİT OYUNCULAR

Zlatko Dalic her ne kadar 4-2-3-1 sistemini seven bir isim olsa da, hatta çoğu veri sitelerinde bu sistem ile sahaya yayıldıklarını paylaşsalar da saha içi düzeni daha çok 4-3-3 formatı şeklindedir. Hatta bazı set oyunlarında forvetin yanına merkezden ya da kanattan bir ismi yakınlaştırıp çift ön hat ile müdafaa yapmayı sever. Keza hücumda da Perisic tarzı isimleri merkeze yaklaştırıp ceza sahasında gole yakın olmayı ve dengeli oyun zihniyetini seven bir teknik adam olarak dikkat çekiyor.

Takımınızda eğer Luka Modric ismi varsa, elbette ki takımın yıldızı ve kilit ismi o olacaktır. Modric, seneler ilerledikçe oyunun her alanını doğru oynamayı başaran bir oyuncu oldu. İlk dokunuş ve pasları, aktif futbolcular arasında çok rahat ilk 5'e girecek seviyede. Takımınızda Modric varsa; Modric'in ayağı ve Modric'in beyni olmak üzere ekstra bir isimle sahada yer alıyorsunuz demektir.

GENEL BEKLENTİ

Çek Cumhuriyeti, İngiltere ve İskoçya ile aynı grupta yer alan Hırvatistan için tüm beklenti, grubu ikinci sırada bitirip son 16'ya yükselmeleri yönünde. Bunun için en kritik maç, Çek Cumhuriyeti ile oynayacakları karşılaşma olacak. Hatta İngiltere ile oynanacak karşılaşmadan 1 puan almaları durumunda grup lideri olmayı bile düşünenler var.

DİZİLİŞ VE İDEAL 11

HIRVATİSTAN

4-3-3

YAZARA GÖRE

Genel kanının aksine, gruptan en iyi üçüncüler kontenjanını değerlendirip çıkacaklarını düşünüyorum. Oyuncu kadroları kaliteli olsa da oyun sistemleri, son dönemlerde sekteye uğradı. Komutan sayısı artarken, er sayısı azaldı. Şimdi okuyacağınız cümle garip gelebilir; Hırvatlar, gruptan çıkarsa yarı finali bile zorlayabilir. Öyle de ters bir takımlar. Derede boğulacak bir kadroları var ama okyanus için oldukça tecrübeliler.

İSKOÇYA / D GRUBU

KALECİ

Craig Gordon, David Marshall, Jon McLaughlin

SAVUNMA

Liam Cooper, Declan Gallagher, Grant Hanley, Jack Hendry, Scott McKenna, Stephen O'Donnell, Nathan Patterson, Andy Robertson, Greg Taylor, Kieran Tierney

ORTA SAHA

Stuart Armstrong, Ryan Christie, John Fleck, Billy Gilmour, John McGinn, Callum McGregor, Scott McTominay, David Turnbull

FORVET

Ché Adams, Lyndon Dykes, James Forrest, Ryan Fraser, Kevin Nisbet

TEKNİK DİREKTÖR
STEVE CLARKE

Steve Clarke ve öğrencileri; 1996'dan sonra ilk kez bir Avrupa Şampiyonası'nda boy gösterecek, 1998'den sonra ilk kez majör bir turnuvaya iştirak edecek. Euro 2020 vizesi almak da kolay olmadı ancak UEFA'nın hazırlık maçlarını anlamlı kılmak için devreye soktuğu Uluslar Ligi fırsatını geri çevirmediler. Bizde öyle değil mesela, biliyorsunuz; Uluslar Ligi, külfet olarak görülüyor. Pandemi olunca evet, biraz külfet gibi geldi, bunu kabul ediyorum fakat Uluslar Ligi, majör turnuvalara gitmekte zorlanan alt sıra takımlar için adeta bir nimet! Hem Slovakya hem de Kuzey Makedonya, bunu çok iyi değerlendirdi.

AVRUPA ŞAMPİYONASI'NA GİDEN YOL

2018-19 Uluslar C Ligi 1. Grup'ta İsrail ve Arnavutluk'la eşleştiler. Dört maç sonunda üç galibiyetle bu grubun zirvesinde yer alıp C Ligi finallerine yükseldiler. Takımın başında Alex McLeish vardı, ortada koronavirüsten eser yoktu. Takım iyi oynuyor muydu, tartışmaya açıktı. Bunu da zaten normal eleme yolunda oynanan ilk maçta, Kazakistan deplasmanında ciddi şekilde anladık.

Andrew Robertson, 'Diş problemlerim var' diyerek deplasmana gitmemişti. Callum Paterson ve Ryan Fraser ise suni çimi bahane ederek kadroda yer almak istemediklerini açıklamıştı. Allan McGregor, milli takımdan emekliliğini yeni açıklamıştı. Craig Gordon, oldukça formsuzdu. Kieran Tierney, Ryan Christie ve Steven Naismith sakattı. Sol bekte idareten Graeme Shinnie oynamış, kalede Scott Bain yer almıştı. Kazakistan, sağ taraftan yaptığı bindirmelerle ilk 10 dakikada fişi çekmiş, maç sonunda da 3-0'ı görmüştük. Üç gün sonrasında rakip, San Marino'ydu. Farklı bir galibiyet, güzel bir oyun her şeyin üstünü örtebilirdi fakat kötü futbol sonunda gelen 2-0 galibiyet, McLeish'in sonu oldu. O sezon Kilmarnock'a Avrupa vizesi aldıran, İskoçya Premiership'te saygı gören bir konumda olan Steve Clarke, sürpriz bir şekilde milli takımın başına getirildi. Kimilerine göre Kilmarnock bir köy takımıydı, Clarke bu işin altından kalkamayabilirdi ancak Euro 2020 grubunda Belçika ve Rusya gibi "babalar" olsa da Uluslar Ligi'nden Avrupa Şampiyonası vizesi alınabilirdi. Hem ilk maç da Güney Kıbrıs'la oynanacaktı. Galibiyetle başlangıç, Belçika karşısına moralli çıkılmasını sağlar, kim bilir sonrasında neler olurdu... Kıbrıs galibiyeti geldi ama "beklenen" Belçika yenilgisi, moralleri bir daha bozmuştu. Dört maçlık "Belçika - Rusya - Belçika - Rusya" fikstüründen 0 puanla çıkılınca, hedef, tamamen Uluslar Ligi play-off maçları oldu. Ve grup eleme maçları sona erdikten sonra koronavirüs patlak verdi, Euro 2020 ertelendi! Bir seneye yakın bir süre milli maç izleyemedikten sonra yine Uluslar Ligi ile yeşil sahalara geri döndük. Bu sefer 2022 Dünya Kupası'na kestirme yol vadeden versiyonuyla...

Ve Clarke, bu versiyona girerken 4'lü savunma kurgusunu çöpe atıp 3'lüye döndü. Hatta bu maçların arasında İsrail ile oynanan Uluslar C Ligi play-off yarı final maçında 5'li savunma da gördük. Ama beklenmedik bir farkla; Scott McTominay, stoperde görev yapıyordu. McTominay, Fenerbahçeli Jailson gibi oynadığı yeri yadırgadığı için ciddi hatalar da yapıyordu ama 0-0 biten 120 dakika sonunda Eran Zahavi'nin penaltısını kurtaran David Marshall, takımı play-off finaline taşıyan isim olmuştu.

McTominay stoperde devam etti, 1-0'lık Slovakya ve Çekya galibiyetleri, moralleri iyice yukarı çekti. Euro 2020 için tek engel kalmıştı: Sırbistan! Rajko Mitic'te sert bir ilk yarı sonrası Christie skoru 1-0 yaptığında, vizeyi almaya ramak kalmıştı fakat skoru koruma içgüdüsü devreye girip Clarke'tan akıl almaz değişiklikler gelince, oyun üstünlüğü Sırplara geçti. Dakikalar 90'ı gösterdiğinde, kornerde McTominay, Luka Jovic'in kafa vuruşunu engelleyemeyince uzatmalara geçtik. Uzatmalarda baskı daha da arttı ama Marshall inanmıştı. Çok kritik de bir kurtarışı oldu, sonrasında penaltılara geçtik. Parola belliydi: 'Penaltı kaçırma, Marshall nasılsa birini kurtarır...'

Öyle de oldu, ilk dört atışta iki taraf da fire vermedi. İskoçya, Kenny McLean ile bir adım öne fırlayınca tüm gözler, topun başına geçen Aleksandar Mitrovic ve kaledeki Marshall'a çevrildi. O anda, ikonik bir şeye şahit olduk. Mitrovic'ın penaltısını kurtaran Marshall sevinmedi. 'Ayağım çizgide miydi?' diye hakeme sordu, 3-4 saniye onay bekledi ama o sırada tüm İskoç takımı ona doğru koşturuyordu. Onay gelince büyük bir sevinç yaşandı! 1996'dan sonra ilk kez bir Avrupa Şampiyonası'nda boy göstermeye hak kazandılar, 1998'den sonra da ilk kez majör bir turnuvaya iştirak edecekler.

GÜÇLÜ VE ZAYIF YÖNLERİ

Kalede "ulusal kahraman" ilan edilen David Marshall'ın yeri garanti. Hearts ile iyi bir sezon geçiren Craig Gordon da onu yedekleyecek. Son formaya ise birçok aday vardı. Allan McGregor'ın emeklilikten döndürülmesi gündemdeydi ama Rangers'ın ikinci kalecisi Jon McLaughlin tercih edildi.

McTominay hatasından Dünya Kupası eleme maçlarında dönen Steve Clarke, sağ stoper için Jack Hendry'yi ön planda tutuyor. Üçlünün merkezinde Grant Hanley'i izliyoruz. Solda ise Kieran Tierney forma giyecek. Her şey iyi giderken sakatlanmıştı ama geri döndü, iyi döndü. Olası bir defoda Scott McKenna, onun yerine en büyük sol stoper adayı. Liam Cooper, Declan Gallagher kadrodaki diğer isimler.

Sağ tarafın mutlak sahibi Stephen O'Donnell, sol tarafın da Andrew Robertson. Rangers'ta son dönemde parlayan 2001'li Nathan Patterson sağ, Greg Taylor sol için alternatif isimler. Hearts'den Bologna'ya transfer olup ciddi de süre alan 18'lik Aaron Hickey, sakatlanıp ameliyat olmasaydı, her iki tarafı da yedekleyebilecek güzel bir alternatif olabilirdi.

Orta alan, takımın en güçlü olduğu mevki. Esas yerine dönen Scott McTominay, sağlıklı bir John McGinn ve Celtic'in kalbi Callum McGregor, orta üçlünün en önemli figürleri. Southampton forması altında zaman zaman harika işler yapan Stuart Armstrong'un burada yedekte bekliyor olması, hem dezavantaj hem de avantaj.

İş, tamamen Clarke'ın burayı yönetebilmesine kalmış durumda. Motherwell'dan Celtic'e geçip kalitesini gösteren David Turnbull ile Chelsea'nin zamanında Rangers'tan (ç) aldığı Billy Gilmour, ilk kez çağrı aldılar ve yeri geldiğinde orta alandaki direnci en üst seviyeye çekebilecek yetenekteler. Clarke, önceki maçlarda Ryan Jack ve Kenny McLean'i tercih etmişti fakat hem Jack hem de McLean sakatlandığı için bu iki önemli genç yeteneği kadroda görüyoruz. John Fleck, orta alanı yedekleyecek bir diğer isim.

Forvet arkası için en önemli adaylar, Ryan Christie ve Ryan Fraser. Stuart Armstrong'u da buraya devşirebiliriz. Fraser sakatlandı ama kadroda yer aldı, Christie ilk 11 için bir adım öne geçti. Portekiz'de Farense ile harikalar yaratan ama hiç çağrı almamış Ryan Gauld sürprizi gelmedi. Kafasını futbola verdiğinde neler yapabildiğini birçok kez kanıtlayan Leigh Griffiths'tan son bir dans da izleyemeyeceğiz. Onların yerine, sezonun büyük bölümünü sakat geçiren James Forrest çağrıldı. 3'lü forvete dönüldüğünde, sağ açıkta görev yapacaktır.

Kenny Miller ve Steven Naismith'in bıraktığı mirası, Lawrence Shankland parlayana kadar alabilecek bir "9 numara" ortalarda yoktu. Shankland düşüşe geçince, Lyndon Dykes devşirildi ve iş gördü. Son milli arada bir başka devşirme isim Che Adams'ı izledik. Aranan kan, şüphesiz Che Adams! Hibernian ile müthiş bir grafik ortaya koyan Kevin Nisbet de kadroda. Yeri geldiğinde forma giyip sürpriz gollere imza atabilir.

GENEL BEKLENTİ

Turnuva ağacını incelediğimizde, grupta lider olmanın bir üst turda Portekiz/Almanya/Fransa üçlüsünden biriyle eşleşmek olduğunu görüyoruz. Eğer İspanya kendi grubunda lider olursa, ikinci olup Polonya/İsveç ile devam etmek daha mantıklı. Kısacası İskoçya gruptan çıkacak kadar bir performans ortaya koyarsa ve bunu ikinci olarak da başarırsa, sürpriz bir şekilde ilerlemesi olası gibi duruyor.

KİLİT OYUNCU

En kilit isim, bana kalırsa John McGinn olacak. Orta alanda enerjisiyle savunma yapan da, hücuma geçildiğinde kritik anlarda sahneye çıkıp ara pasını atan ya da olmadık anda sahneye çıkıp golü atan da şu ana kadar o oldu. Turnuvada da farklı olmayacaktır.

DİZİLİŞ VE İDEAL 11

İSKOÇYA

5-3-1-1

YAZARA GÖRE

İngiltere, Hırvatistan ve Çekya ile aynı grupta olup, turnuvaya Çekya maçıyla başlamak büyük artı olacak. İskoçya ev sahibi ülkelerden biri olduğu için de Hırvatistan maçı, Glasgow'daki Hampden Park'ta yapılacak. Olası seyirci artısı, aradaki İngiltere maçında kayıp yazılsa bile, son maçta bir umut gruptan çıkma adına çok büyük bir artı olacaktır.

KALECİ

Tomas Vaclik, Jiri Pavlenka, Filip Nguyen

SAVUNMA

David Zima, Vladimir Coufal, Ales Mateju, Jan Boril, Tomas Holes, Pavel Kaderabek, Ondrej Celustka, Ondrej Kudela, Patrizio Stronati

ORTA SAHA

Antonin Barak, Vladimir Darida, Lukas Masopust, Jakub Jankto, Tomas Soucek, David Pavelka, Lukas Provod, Jakub Pesek, Tomas Malinsky

FORVET

Michael Krmencik, Matej Vydra, Tomas Pekhart, Patrik Schick

TEKNİK DİREKTÖR
JAROSLAV SILHAVY

AVRUPA ŞAMPİYONASI'NA GİDEN YOL

Çek Cumhuriyeti, giderek yaklaşan Euro 2020'de eski günlerinde sahip olduğu prestiji yeniden kazanmak istiyor. Günümüzde dünya futbolundaki yeri yadsınamaz derecede zayıflayan Çekler, 90'ların ortasında bağımsızlıklarını kazandıktan sonra Pavel Nedved, Patrik Berger ve Karel Poborsky gibi yıldızlarla dolu kadrosuyla herkesin dikkatini çekiyordu. Hatta o kadar iyi işler çıkarmışlardı ki, mağlup olmalarına rağmen Euro 96 finalinde Almanya karşısında boy göstererek herkesin gözünde harika bir imaj çizmişlerdi.

Euro 2004'te ise Petr Cech, Jan Koller, Milan Baros ve Tomas Rosicky gibi dönemin genç yeteneklerini ekiplerine ekleyerek, daha sonra turnuvayı şampiyon olarak bitirecek olan Yunanistan'a uzatmalarda 1-0 ile boyun eğmişlerdi. Son olarak; Hırvatistan, İspanya ve A milli takımımızın yer aldığı Euro 2016'da hiç galibiyet alamayarak D Grubu'nu 1 puanla son sırada tamamlamışlardı. Ne tesadüf ki, bizim de şampiyona boyunca puan alabilmeyi başardığımız tek takım onlardı. Burak Yılmaz ve Ozan Tufan'ın golleriyle mücadeleyi 2-0 geçmiştik. Euro 2020 Elemeleri A Grubu'nda İngiltere hariç kendinden zayıf ekiplerle mücadele eden Çekler; Kosova, Bulgaristan ve Karadağ'ı geride bırakarak İngilizlerin ardından 2. sıraya yerleştiler ve turnuvaya katılmaya hak kazandılar.

GÜÇLÜ VE ZAYIF YÖNLERİ

Çek Cumhuriyeti'nin genellikle sahaya sürdüğü ilk 11'de yer alan oyuncuların yaş ortalaması, yaklaşık 27'ye tekabül ediyor. Bu oyuncuların bir kısmının Batı Avrupa'da, bir kısmının da kendi ülkelerinin başat takımlarında forma giydiklerini de göz önüne alırsak, deneyimli bir ekip olduklarını söylememiz zor olmasa gerek.

Kadroda yer alan birçok oyuncunun en az 3-4 dört senedir birbirlerini tanıyor oluşu, oyuncuların maç içerisinde uyumlu hareket edebilmelerini kolaylaştırıyor. Alışkanlıkların güçlendirilmesi, oyun planlarını etkili kılabilecek faktörlerden biri olarak göze çarpıyor.

Orta sahada sahip oldukları Tomas Soucek, adeta bir dinamo gibi sahanın her noktasını nakış nakış işlediği için göbekte biraz olsun rahatlıyorlar. Merkezi kuvvetlendirmeleri, savunma ve hücumda ellerindeki kozları artırıyor.

Son iki sezondur Almanya'da performansını iyileştiren, Roma'da geçirdiği zorlu günlerini atlatan Patrick Schick'in yakalamış olduğu form ve yeniden kazandığı özgüven, Çeklerin gol beklentisini biraz daha yükseltiyor. Ayrıca Schick kendini tüm Avrupa'ya ispatlama arzusunu gösterirse, kendisinden umulmadık işler yapabilir.

Zayıf taraflarına bakacak olursak; öncelikle başlangıç on biri açısından istikrarlı değiller. Hemen hemen her maçta, birden fazla oyuncunun önceki maç(lara) nazaran farklı mevkilerde görevlendirildiği veya yedek kulübesine çekildiği görülüyor. Rakiplerine göre analiz yapmaları sağlıklı bir durum olabilir ancak henüz belli sabitler oluşturamamaları sakıncalı.

Özellikle savunmanın göbeğinde ve kenarlarında tercih edilen oyuncuların çok kez değişiklik göstermesi, defansif açıdan dayanıklılıkları ve güvenilirlikleri konusunda soru işaretleri uyandırıyor.

Patrick Schick dışında golcü kimliğe sahip hiçbir santrforlarının olmaması, bu mevkideki alternatiflerin ne kadar kısır olduğunu gösteriyor. Kısmen tek bir oyuncuya muhtaç kalma problemi, Schick'in olası bir sakatlık veya form düşüklüğü durumunda baş ağrıtabilir.

Kanat forvetlerin skorerlikten uzak kalması, bilhassa geriye düştükleri maçları lehlerine çevirebilmelerinin önünde engel taşıyor. Neticede Çeklerin 1-0 ve 0-1'de sergileyecekleri oyun formatlarının birbirleriyle aynı olmayacağı, skora göre pozisyon alarak dengeli kalmaya çalışacaklarını tahmin edebiliyoruz.

TEKNİK DİREKTÖR

Başantrenör Jaroslav Silhavy, henüz Çekya dışında herhangi bir takım çalıştırmamış olsa da ülke futbolu için önemli başarılara imza atmış, marka değeri yüksek spor adamlarından biri olarak göze çarpıyor. Hocalık kariyerinde en uzun süre geçirdiği kulüp olan Slovan Liberec'in başında 112 resmî maça çıkan Silhavy, ilk sezonunda kulübüne Çek Birinci Ligi'ni kazandırdı. 2016'da katıldığı Slavia Prag'a 8 yıl sonra ilk lig şampiyonluğunu tattırdı ancak ikinci sezon işler kötüye gidince görevinden ayrıldı.

Dünya Kupası biletinin alınamamasının ardından Eylül 2018'de Çek Cumhuriyeti milli takımı koltuğuna getirildi. Ülkesiyle 20 resmî maçta 12 galibiyet, 1 beraberlik ve 7 mağlubiyet alan Silhavy, daha da başarılı olmayı hedefliyor.

KİLİT OYUNCULAR

Takımın iki tane yıldız ismi var; Tomas Soucek ve Patrik Schick. Geçen sezonun devre arasında Slavia Prag'dan West Ham'a kiralanan Soucek, kaldığı yarım sezonda yaptığı işlerle göz doldurdu. 1.92 metre boyundaki çift yönlü orta sahanın takım savunmasına getirdiği güç, hava toplarında kurduğu hâkimiyet ve sahip olduğu hücum potansiyeli, kendisine dört yıllık yeni bir kontratın ve Premier Lig'in kapılarını açtı. David Moyes yönetiminde sahip olduğu rol, İskoç teknik adamın Everton'da iken Marouane Fellaini ile kurduğu oyun diyaloğuna benziyor. Bu yüzden daha gelir gelmez, İngiliz futbolseverler tarafından "The Czech Fellaini" lakabına layık görüldü.

Attığı paslarla yaratıcı oyuncuların işini kolaylaştıran, bir nevi asistin asistini yapan Soucek, oluşturduğu şut tehditlerinden ötürü Premier Lig'de gol beklentisi yüksek orta sahalar arasında yer alıyor. Performansını artırması ve daha da deneyim kazanması durumunda, Soucek'i 'Big Six' takımların birinde görmemiz yüksek bir olasılık.

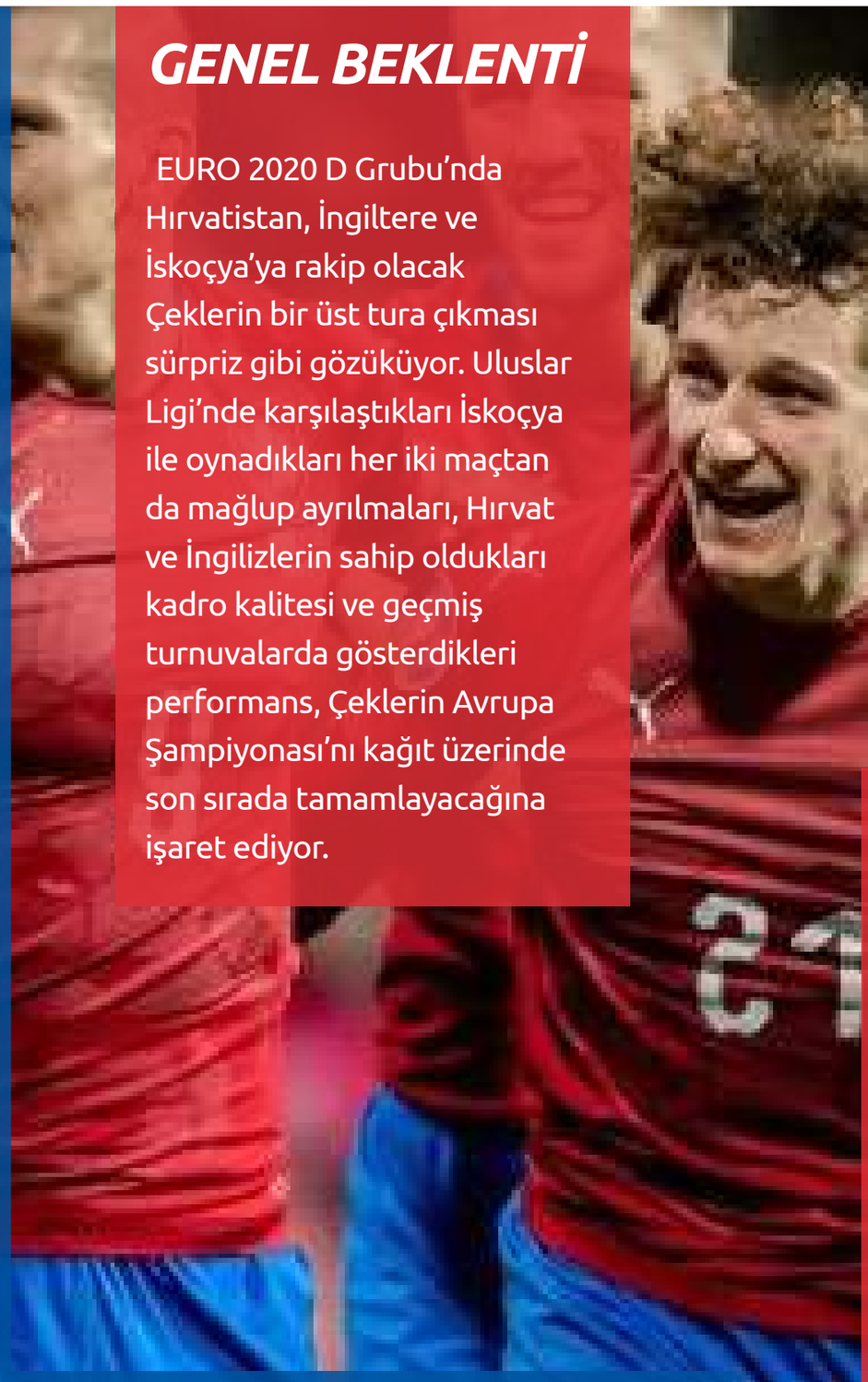
Ülkesi Çekya'da başlayan başarılı yolculuğu İtalya'da devam eden fakat hem sakatlıkları hem de kendisinden beklenen skor katkısını verememesinden dolayı Çizme'de dikiş tutturamayan forvet Patrik Schick, şu an yoluna Bayer Leverkusen'de devam ediyor. Geçen sezon kiralık olarak oynadığı RB Leipzig'de üzerindeki ölü toprağını atan genç oyuncu, Bundesliga'da 10 gol ve 2 asistle oynadı. Sezon sonunda masaya oturan Roma ve Leipzig, yaptığı transfer görüşmelerinde anlaşamadı. Ardından devreye giren Leverkusen, 26.5 milyon avro karşılığında Schick'i kadrosuna kattı. Çek oyuncu, Alman kulüple ilk sezonunda çıktığı 26 maçta 9 gol ve 1 asist buldu. Siz bu yazıyı okuyana dek istatistiklerini daha da katlamış olabilir.

Top sürme, havadan oyun kurma, şutör özelliğiyle öne çıkan Schick, hedef santrfor rolü görüyor. Nitekim milli takımda da tek merkez forvet olarak görevlendiriliyor. Kadroda beceri açısından kendisine denk veya daha üst sınıf bir forvet bulunmadığı için de Çekler onun ayağına bakıyor. Leipzig ve Leverkusen'de yakaladığı başarılı tablo, vatandaşlarına biraz nefes aldırıyor.

DİZİLİŞ VE İDEAL 11

Çek Cumhuriyeti, genellikle 4-2-3-1 formasyonunu tercih ediyor. Maçın senaryosuna göre rakiplerini derinde karşılayabiliyorlar ya da savunma oyuncularını orta sahaya kadar çekip kalabalık bir şekilde hücum edebiliyorlar. Takımın savunma liderliğini Tomas Kalas üstleniyor. Kanat beklerinden ise iç koridorları etkili şekilde kullanmaları isteniyor.

Tomas Soucek ve Alex Kral, orta sahayı elinde tutuyor. Soucek'in hava toplarındaki üstünlüğü, onu gerçek bir tehdit haline getiriyor. Kanat forvetler, ortalar ya da son toplarla takımın gol yüküne katkıda bulunabiliyor. Takım kaptanı Vladimir Darida, maestro olarak forma giyiyor. Gördüğü boş alanlara attığı akıllı paslarla forvetleri besliyor. Santrforlar ise özellikle uzun topların değerlendirilmesinde önem taşıyor.

GENEL BEKLENTİ

EURO 2020 D Grubu'nda Hırvatistan, İngiltere ve İskoçya'ya rakip olacak Çeklerin bir üst tura çıkması sürpriz gibi gözüküyor. Uluslar Ligi'nde karşılaştıkları İskoçya ile oynadıkları her iki maçtan da mağlup ayrılmaları, Hırvat ve İngilizlerin sahip oldukları kadro kalitesi ve geçmiş turnuvalarda gösterdikleri performans, Çeklerin Avrupa Şampiyonası'nı kağıt üzerinde son sırada tamamlayacağına işaret ediyor.

ÇEK CUMHURİYETİ

4-2-3-1

YAZARA GÖRE

Beraberlikle sonuçlanan maçlardan ziyade genellikle sahadan galip veya mağlup ayrılan Çekya, 'ya herro ya merro' cinsinden bir takım. Bu tür ekiplerin şaşırtıcı işlere imza atma olasılığını hiç de yabana atmamak lazım. Dolayısıyla Çeklerin grupta oynayacağı üç karşılaşmanın ardından ilk iki sırada yer alarak tur atlaması, bende şok etkisi yaratmayacaktır. Ancak en büyük rakipleri; son Dünya Kupası'nın finalisti Hırvatistan ve kupa hasretiyle yanıp tutuşan iddialı İngiltere olunca, kamuoyunun tepkisinin farklı olması doğal.

Diyelim ki bu ihtimaller gerçekleşmedi. Peki, en iyi puana sahip 4 üçüncü arasına girerek son 16 turuna adlarını yazdırabilirler mi? Diğer grup karşılaşmalarının öne çıkacağı noktada, biraz şanslarının da yaver gitmesine ihtiyaç duyduklarını söyleyebiliriz. Tıpkı biz Türkler Konya'da İzlanda'yı yenerken, Kazakistan'ın da Letonya'yı devirip en iyi üçüncü olarak EURO 2016'ya gidişimizin kapısını açmış olması gibi.

E GRUBU

İSPANYA

İSVEÇ

POLONYA

SLOVAKYA

KALECİ
Unai Simon, David de Gea, Robert Sanchez

SAVUNMA
Jose Gaya, Jordi Alba, Pau Torres, Aymeric Laporte, Eric Garcia, Diego Llorente, Cesar Azpilicueta, Marcos Llorente

ORTA SAHA
Sergio Busquets, Rodri Hernandez, Pedri Gonzalez Lopez, Thiago Alcantara, Koke Resurreccion, Fabian Ruiz Pena

FORVET
Dani Olmo, Mikel Oyarzabal, Alvaro Morata, Gerard Moreno, Ferran Torres, Adama Traore, Pablo Sarabia

TEKNİK DİREKTÖR
LUIS ENRIQUE

AVRUPA ŞAMPİYONASI'NA GİDEN YOL

Avrupa Şampiyonası eleme gruplarına teknik direktör Robert Moreno yönetiminde başlayan İspanya milli takımı; İsveç, Norveç, Romanya, Faroe Adaları ve Malta'nın bulunduğu grupta mutlak favoriydi. Favori olduğu gruba 6 maçta 6 galibiyetle başlayan Matadorlar, oynadıkları pozitif futbolu bir istikrara bağlayıp, 10 maçta sadece 5 gol yiyip, grubu +26 averaj ve 26 puanla namağlup tamamlayarak Avrupa Şampiyonası vizesini aldı. Grup maçları boyunca genelde 4-3-3 diziliminin farklı varyasyonlarını, zaman zaman da merkezde Busquets ile 4-1-4-1 dizilimini kullanan Robert Moreno, takımını Avrupa Şampiyonası'na taşımasının ardından ilk kulüp hocalığı deneyimi için görevinden ayrıldı. Moreno'dan boşalan göreve ise Moreno'dan bir önceki hoca olan Luis Enrique yeniden geldi. İspanya, eleme grubundaki 10 maçlık periyotta 3 farklı kaleciye 11'de yer vererek kaleci pozisyonunda istikrarı bulamasa da, kadronun genel iskeleti bu 10 maçlık periyotta oturdu ve eleme grubunun ardından oynanan hazırlık maçlarında ve Ulusal Lig'de de bu iskelet üzerinden yola devam ederek başarılı sonuçlara devam edildi. Luis Enrique döneminde de 4-3-3 ve 4-1-4-1 dizilimlerinde oynamaya devam eden İspanya, 2018 Kasım'dan bu yana sadece bir kez yenilmesi ve özellikle de Kasım 2020'de Almanya karşısında aldığı 6-0'lık galibiyetle, otoriterlere 'Euro 2020'de yine favorilerden biriyiz' mesajını ciddi şekilde verdi.

GÜÇLÜ VE ZAYIF YÖNLERİ

Top hâkimiyeti, hücum gücü, her mevkide yeterli bir rotasyona sahip olmaları, uluslararası turnuva oynama tecrübesi yüksek oyuncuların çokluğu, piyasası yüksek olup bu turnuva ile piyasasını daha çok yükseltip transfer yapmak isteyecek kariyerde çok sayıda oyuncu olması ve bu oyuncuların turnuvaya verdikleri önem, ciddiyet, İspanya'nın turnuvada final yolunda rakiplerine göre olumlu anlamda öne çıkan özellikleri.

Son turnuvalarda liderlik yapan temel oyuncuların olmaması, turnuva öncesinde bazı oyunculardaperformans dalgalanmaları yaşanması ve bazı mevkilerde birbirine yakın çok sayıda oyuncu var olması sebebiyle teknik direktör Luis Enrique'nin ideal kadrosunu bulmakta zorlanabilme ihtimali, takımın turnuvada zorlanabileceği noktalar olarak öne çıkıyor. Öte yandan takımın kilit oyuncularından olan Thiago Alcantara'nın bu sezonki kulübünde iyi bir sezon geçirmemiş olması da, turnuva öncesinde İspanya adına bir soru işareti oluşturuyor.

DİZİLİŞ VE İDEAL 11

Avrupa Şampiyonası öncesinde, önceki turnuvalara göre takımın temel oyuncularında ve omurgasında bir hayli değişiklik yaşanmış olmasına rağmen, iyi bir kadro geçişi yapılabildiği çok açık. Euro 2020'e İsveç maçıyla başlayacak olan İspanya'da; Busquets, Koke ve Morata takımın omurgasını oluşturuyor. Olmo, Ferran ve Rodri de yeni jenerasyondan olup takımın önemli parçaları olacaklar. 4-3-3 ve/veya 4-1-4-1 dizilimi ile sahada olacağını beklediğim İspanya'da 8 oyuncunun 11'deki yeri belli gibi. Avrupa Şampiyonası öncesinde son açıklanan hazırlık maçı kadrosunda 23 oyuncudan 12'si İspanyol. Özellikle hücum bölgesinde ise Bask ve Katalan oyuncular, takımın temelini oluşturuyor. Son kadroda 7 Katalan, 1 Brezilyalı/İtalyan, 3 de Bask oyuncu bulunuyor. Turnuva kesin kadrosu açıklanmamış olması ve son dönemlerde özellikle Suso ve Navas'ın yükselen formu, bu oyuncuların kadroda olup olmayacağının henüz bir karara bağlanmamış olması, şu süreçte belirsizliklere yol açsa da ben ideal 11'imi oluşturdum;

İSPANYA
4-5-1

BEKLENMEDİK TAKVİYE: AYMERIC LAPORTE

Manchester City forması giyen Fransa vatandaşı stoper Aymeric Laporte, Fransa'nın Agen şehrinde doğdu. Fransa'nın Bask bölgesinin bir şehri olan Agen'de doğması sebebiyle Bask olmayan oyuncu oynatmayan Athletic Bilbao'da 6 sezon forma giyen oyuncu, daha önce Fransa U-17, U-18, U-19 ve U-21 takımlarında forma giymesine rağmen henüz Fransa A milli takımında forma giymedi. Turnuvaya sayılı günler kala İspanyol vatandaşlığını açıklayıp, İspanya milli takımı forması giymek istediğini ve bunun için her şeyin hazır olduğunu açıklayan Laporte, Luis Enrique'nin aday kadroya davet etmesi ve resmi işlemlerin yetişmesi halinde İspanya'nın Euro 2020 kadrosunda olabilir.

GENEL BEKLENTİ

Takımın teknik patronu Luis Enrique, futbolculuk döneminde Real Madrid'den Barcelona'ya transfer olup orada 8 sene oynayan ve hem Barcelona B hem de Barcelona A takımında hocalık yapan bir İspanyol. Kilit oyuncular ise Busquets, Koke ve Rodri gibi merkez orta saha oyuncuları olacaktır. İleri uçta ise Morata'nın performansı, İspanya'nın turnuvada nereye kadar gidebileceğinin cevabını bulabileceğimiz en önemli noktalardan olacak. Kadroda bulundukları takdirde 20 yaş ve altındaki iki oyuncu; Pedri ve Bryan Gil, gözlerin üzerlerinde olacağı iki yetenek olacak. Sezonu Eibar'da kiralık olarak geçiren Sevilla oyuncusu Bryan Gil, kadroda olur ve süre bulursa Euro 2020'in patlama yapan genç yıldızı olabilir.

YAZARA GÖRE

İspanya, Polonya ve İsveç ile aynı grupta yer alan Slovakya'nın burada sürpriz yapma olasılığı çok yüksek değil fakat hem Polonya'nın hem İsveç'in istikrarsız takımlar olduğu düşünülürse; eğer Slovakya onları kötü günlerinde yakalayabilirse, bu sürpriz, tarihin en şaşkınlık veren sürprizlerinden biri olmayacaktır. Her ne kadar kağıt üstünde grubun en zayıf takımı gibi görünseler de Slovakya, bu turnuvada sağlam defansif yapısına ve kaliteli orta sahasına güvenecek.

KALECİ
Robin Olsen, Karl-Johann Johansson, Kristoffer Nordfeldt

SAVUNMA
Mikael Lustig, Victor Lindelof, Andreas Granqvist, Martin Olsson, Ludwig Augustinsson, Filip Helander, Emil Krafth, Pontus Jansson, Marcus Danielson

ORTA SAHA
Sebastian Larsson, Albin Ekdal, Gustav Svensson, Ken Sema, Viktor Claesson, Mattias Svanberg, Kristoffer Olsson, Jens Cajuste

FORVET
Alexander Isak, Dejan Kulusevski, Robin Quaison, Jordan Larsson, Marcus Berg, Emil Forsberg

TEKNİK DİREKTÖR
JANNE ANDERSSON

AVRUPA ŞAMPİYONASI'NA GİDEN YOL

UEFA Uluslar Ligi'nin futbol dünyasına girmesiyle şüphesiz yeni bir dönemin kapıları aralandı. Bu altın varaklı kapılar, kimisi için zor alınacak galibiyetleri kimisi için ise zorlu bir patikanın sinyallerini veriyordu. İsveç de bu patikaya gönül koymuş milli takımlardan birisi olarak turnuvada yerini aldı. Herkesin bir şekilde bildiği ama elbette inanmadığı mitolojik İskandinav halk hikâyelerinin bir benzeri ise bu sefer Stockholm'de, kanlı canlı bir şekilde futbol arenasında yazılmaya başlandı.

Türkiye ve Rusya ile B Ligi'nde yolculuğuna başlayan İsveç, Solna'da Türkiye'ye 3-2'lik skorla yenilmiş ve Kaliningrad'da Rusya ile 0-0 berabere kalmıştı. Janne Andersen'in kaleme almaya başladığı bu halk hikâyesi, muğlak bir hale bürünüyordu. Önlerinde mutlak surette puan alınması gereken iki maç vardı. Euro 2020'ye giden yolun birinci durağı A Ligi'nden geçiyordu. 17 Kasım'da Konya'da önce Türkiye'yi kaptan Andreas Granqvist'in penaltı golüyle 1-0 geçtiler ve ardından Solna'da, her şeyin başladığı yerde Rusya'yı 2-0 skorla mağlup ettiler ve Euro 2020'ye kalkan otobüsün kapılarına, A Ligi'ne çıkmalarıyla son anda tutundular. Turnuva sisteminin değişmesinin ardından İsveç'in bu olağanüstü ikide iki performansı ne yazık ki güneşi doğduramamıştı. Euro 2020 için eleme turnuvasında F grubuna düşen İsveç'in bu sefer karşısında Malta, Faroe Adaları, komşusu Norveç, Romanya ve İspanya vardı. Grupta ilk iki sıra, derin bir nefes alma sekansı demekti ve turnuvanın aslına önlerden bilet bulmak anlamına geliyordu. Üçüncü ve dördüncü sıra ise kısacası play-off ya da bilinmezliğin pençesine düşmek idi. Gruba ısınma sürecinde ilk selamlarını Romanya'ya çaktılar, sahnede Quaison ve Claesson vardı. İkinci maçları komşuları Norveç ileydi ve Orta Çağ'da İskandinavların destansı savaşlarına parmak ısırtacak şekilde bir maç çıkartarak 3-3 berabere kaldılar. Umutları ayakta tutan yiğit savaşçı, 90+1'de yine Quaison idi. Ardından Malta'yı zorlanmadan 3-0'lık skorla geçtiler. Dördüncü maç onlar için bir hüsrandı, sanki gizli bir el Malta'nın intikamını onlardan çıkarırcasına hareket etmiş ve İspanya'ya aynı skorla yenilmelerine neden olmuştu. Bu yenilgiden sonra bir daha mağlubiyet almadılar ve sadece İspanya ve Norveç ile bir kez berabere kalarak İspanya'nın ardından 21 puanla grupta 2. sıraya yerleştiler. Bu sayede pandeminin başlangıcından hemen önce İsveç, sadık taraftarlarına güneşi göstermeyi başarmıştı.

Hikayenin devamına bir aydan biraz fazla bir süre kaldı. İsveç, kura çekiminde ikinci torbadan girdi ve Grup E'de İspanya, Polonya ve Slovakya ile yerini aldı.

İlk iki sıra son 16'ya kalmayı garantileyecek. Üçüncü sıra, ayrı bir grupta diğer grupların üçüncüleri ile puan bazlı sıralamaya sokulacak ve bu sonuca göre bir üst tura yerleşecek ve dördüncü ise tüm emeklere veda edecek. İstatistiksel ve taktiksel yaklaşmak futbolun kalbidir, buna hiç şüphe yok ancak her zaman bir bilinmezlik faktörü de kendini gösterir. Nitekim bu faktör İsveç gibi takımlarda çok daha fazladır ve taraftarlara da devamlı bir inanç sağlar. İsveç, sahip olduğu deneyimli hocası ve yılmaz ekibi ile Euro 2020'de bizi çok şaşırtabilir bir konumda bulunuyor.

TEKNİK DİREKTÖR VE KİLİT OYUNCU

Janne Andersen, Euro 2016'dan sonra İsveç'in başına geçen isim olmuştu. Zlatan Ibrahimovic'ten sonraki jenerasyona örnek bir isim olmak isteyen Andersen, kariyerinin zirvesine 2015 yılında tırmandı. IFK Norrkoping ile 1992'den sonra ilk kez gelen Allsvenskan şampiyonluğu, Janne'nin milli takıma gitmesinde kritik bir rol oynadı. Norrkoping'den önce Laholm, Halmstad BK ve Örgryte gibi takımlarda da çalışmıştı ve istikrarlı bir performans göstermesi de Andersen'in biçilmiş kaftan olduğu yönündeki düşünceleri arttırdı. Milli mesaisinde Janne, takımını 2018 Dünya Kupası'nda da büyük bir başarıyla yönetmiş ve Almanya, Meksika ve Güney Kore'nin olduğu gruptan 1. çıkmıştı. Son 16 turunda İsviçre'yi de yenmişler ama çeyrek finalde İngiltere'ye kaybetmişlerdi.

Karmaşıklığı sevmeyen bir teknik adam olarak anılan Jan Andersen, Euro 2020 patikası boyunca göze hoş gelen bir futboldan uzak durdu. Defansif tarafı yüksek ama ofansif anlamda da taviz vermeyen bir yapıda olan İsveç, eleme maçları boyunca kompakt bir 4-4-2 dizilişinden vazgeçmedi. Formasyonun getirdiği oyun anlayışı olarak Andersen, rakibi etkisiz hale getirmeye ve topla direkt oynamaya sıcak baktı. Sahip oldukları genç yetenekler ve tecrübeleriyle rakibe her anlamda zorluk çıkaracak bir konumda bulunuyorlar. Hele ki kanat oyununun getirdiği ortalar ve forvetlerin hedefi bulan kafa vuruşlarının kombinasyonu, hiç şüphesiz kalecilere zor anlar yaşatacaktır. Kadronun geneline bakıldığında veteran oyuncuların varlığı, genç ve dinamik oyuncular açısından bir avantaj oluyor. Bölgesel olarak bakıldığında kalede Andreas Isaksson'un yerini doldurmak için hazır bekleyen iki kaleci; Robin Olsen ve Gençlerbirliği'nden tanıdığımız Kristoffer Nordfeldt, oldukça güven veriyor. Potansiyel iki merkez stoper; Victor Lindelöf ve Marcus Danielson çakılı halde durup yerlerini terk etmezken, Mikael Lustig ve Emil Krafth gibi kendini kanıtlamış bekler ise oyunu kanatlara yaymak ve topun transfer edildiği alanı genişletmek için kilit oyuncular olarak öne çıkıyor. Orta sahanın iki deneyimli merkez oyuncusu ki muhtemelen Albin Ekdal ve Kristoffer Olsson, pas trafiğinden sorumlu olurken sağ ve sol kanatlar ise asıl tehlikeyi saçan isimler olarak anılıyor zira Leipzig'in değişmeyen oyuncusu Emil Forsberg ile AIK'dan Sebastian Larsson oldukça dinamik ve ayaklarını tehlikeli biçimde kullanan oyuncular. 35 yaşındaki Larsson, milli takımla birlikte 120'den fazla maça çıktı ama halen daha alan yaratmak ve kanadı kullanmak adına Janne'nin ilk tercihi olabilir. Forvette ise Janne'nin oldukça fazla tercihi var zira Juventus'un yakın zamanda kadrosuna kattığı 21 yaşındaki Dejan Kulusevski ve onun yarattığı atakları

tamamlayan 34 yaşındaki deneyimli forvet Marcus Berg, halihazırda öne çıkan isimler olarak görünüyor. Unutmamak lazım ki Dortmund'da kendisini gösteremese de halen daha umut vadeden Alexander Isak da Andersen'in taktiklerinde değişiklikler yaptırabilir. Yedek kulübesi de oturduğu yerden umut saçmaya devam ediyor. Eleme maçlarında 5 gol atmış Robin Quaison, Henrik Larsson'un oğlu Jordan Larsson ve bir başka genç oyuncu Mattias Svanberg de İsveç'in kullanacağı gizli silahlar olacak.

Kilit oyuncu kavramına çoğul yaklaşan biri olarak birçok oyuncu söyleyebilirim ama içlerinde belki en öne çıkan ve yeteneğini gösterebilecek olan kişi Dejan Kulusevski. Atalanta ve Parma maceralarından sonra hızı ve tekniği ile büyük takımların dikkatini çeken Dejan, 2020 yılında Juventus'a katılmıştı. Hem orta saha hem de forvette rol alabilmesi, taktiksel olarak da Andersen'e kolaylık sağlıyor. Euro 2020, onun için bir basamak olabilir ancak spot ışıkları Dejan'ın yanı sıra Svanberg ve Isak için de yanıyor olacak. Bu turnuvada başlangıç açısından gösterilecek bir performans, genç yetenekleri birdenbire kilit oyuncu haline getirebilir.

The Blagult (Sarı ve Mavi), umut veren kadrosuyla ardışık altıncı Avrupa şampiyonluğuna doğru gidiyor ve benim açımdan turnuvada tam bir kara kutu olarak görünüyor. Homojen dağılmış kadro ve sahip oldukları taktik disiplinlerinin olumlu sonuçları, çeyrek veya yarı final olabilir. İsveç'in şayet böyle bir performans gösterebilmesini olağan karşılar ve "mazlum" bir takımın neler yapabildiğini göstermesini isterim. İsveç ve İsveç gibi olan bütün takımların önlerindeki maçları kazanma umudu vardır ve hep de olacaktır. Korkunun en büyük düşmanı umuttur ve bir takımı ayakta tutacak en büyük element de budur. Kazanmak, biraz yetenek biraz şanstır ki çoğu kişi şans faktörünü hesaplara eklememeyi tercih ederler ancak İsveç, zaten yeteneklere sahip olan bir takım ve şanslı olduğu müddetçe turnuvada emin bir şekilde ilerleyecektir.

KALECİ
Lukasz Skorupski, Wojciech Szczesny, Lukasz Fabianski

SAVUNMA
Kamil Glik, Maciej Rybus, Bartosz Bereszynski, Jan Bednarek, Pawel Dawidowicz, Michal Helik, Kamil Piatkowski, Tomasz Kędziora, Tymoteusz Puchacz

ORTA SAHA
Przemysław Frankowski, Grzegorz Krychowiak, Piotr Zielinski, Mateusz Klich, Kamil Jozwiak, Jakub Moder, Przemyslaw Placheta, Kacper Kozlowski

FORVET
Robert Lewandowski, Dawid Kownacki, Arkadiusz Milik, Krzysztof Piatek, Jakub Świerczok, Karol Swiderski

TEKNİK DİREKTÖR
PAULO SOUSA

AVRUPA ŞAMPİYONASI'NA GİDEN YOL

Turnuvaya geçtiğimiz şampiyonalardaki hayal kırıklıklarını ve tutukluklarını unutturmak, bu sefer belki de o altın jenerasyonun son büyük şanslarından biri olması umudu ile geliyor Polonya. Kâğıt üstünde dünyanın belki de en formda oyuncusu Lewandowski'nin liderliğinde gelseler de büyük turnuvalarda kompakt bir takımdan çok uzakta bir görüntü çiziyorlar.

Polonya, isim isim bakıldığında, her bölgede önemli isimlere sahip. Kalede belki de Avrupa'nın en iyi fakat gösterişsizliği yüzünden en fazla hakkı yenen kalecilerinden Szczęsny, defansta; kariyerinin belki de son büyük turnuvasını oynayacak olan Kamil Glik ve defansı patır patır dökülen Southampton'ın ayakta kalan tek savunmacısı Bednarek var.

Orta sahada; bu sene Premier Lig yapan, oyun görüşü ve tekniği yüksek fakat atletizm ve tempo konusunda fazlasıyla sıkıntı yaşayabilecek Jakub Moder, yine büyük takımların formasını giymiş fakat en iyi günlerinden biraz uzakta olan Krychowiak, Napoli'de iyi günündeyken çok fark yaratan ama her zaman istikrar problemleri olan Piotr Zielinski, yine İtalya'da istikrar ve istatistik sıkıntısı çeken Linetty var.
Polonya'nın doğal olarak en çok umut bağladığı, kadro derinliğinin de biraz sıkıntı çıkarttığı alan ise ön 4'lü. Genellikle sahaya 4-2-3-1 ve 4-3-3 dizilişleri ile çıkan Polonya'nın hücum hattında, biraz önce de belirttiğimiz gibi dünyanın en formda oyuncularından, istatistikleriyle Bundesliga'yı paramparça eden Robert Lewandowski'nin yanı sıra, yine üst seviye skor üretebilen iki isim; Krzysztof Piątek ve Arkadiusz Milik yer alıyor. Çoğu zaman biri, bazen ikisi birden Lewy ile aynı takımda olmanın lanetiyle birlikte yedek kalmaya mahkûm kalıyor. Piatek'in zaten net bir santrfor olması, oynamasını neredeyse çok zor kılıyor fakat Polonya, geriye düştüğü maçlarda Piatek'i Lewy'nin yanına atarak çift forvete dönüyor ama kanatlardaki yaratıcı oyuncu eksikliği, bu taktiğin verimliliğini azaltıyor.Taktiksel açıdan, dünyanın en zevk veren takımlarından biri kesinlikle değil Polonya. Ofansif anlamda muazzam oyuncuları olsa da sahada gösterdikleri, kâğıt üstünde görünenden çok daha zayıf durumda. Polonya'nın kuvvetli yanı ise defansif anlamda sert bir takım olmaları. Gerek Glik, gerek Bednarek milli takımda fazlasıyla kaliteli oyunlar gösterdiler. Krychowiak da bu ikiliye katıldığında merkezde güçlü bir yapı oluşuyor.

Daha önce altyapı kategorileri dışında milli takım tecrübesi olmayan teknik direktör Paulo Sousa ile ofansif sorunu çözmeye çalışacaklar fakat şu ana kadar takımının başında sadece 3 maça çıkmış Sousa'nın turnuvada nasıl bir yapıyla sahaya çıkacağı da bir muamma.

DİZİLİŞ VE İDEAL 11

Polonya'nın turnuva genelinde şöyle bir 11 ile sahaya çıkmasını beklersek, çok da yanılmayız:

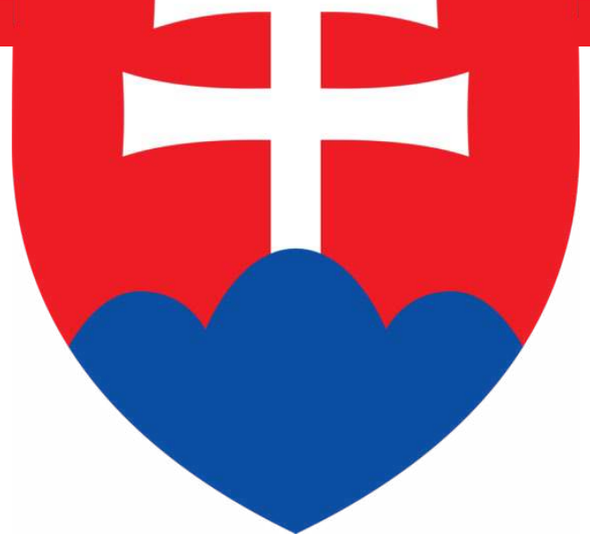
Kenarda ise gerektiğinde oyuna dâhil olabilecek Piatek, Linetty, Grosicki, Szymanski gibi oyuncular olacak.

İspanya, Slovakya ve İsveç ile aynı grupta olan Polonya, kâğıt üstünde bu grubun tartışmasız en kaliteli ikinci kadrosu. Gününde bir Polonya'nın İspanya'yı yenmesinin çok inanılmaz bir sürpriz gibi görünmemesi gerekse de, taktiksel sıkıntının ve yaratıcılık probleminin ortaya çıktığı bir günde Polonya'nın İsveç ve Slovakya karşısında sıkıntı yaşaması ihtimali göz ardı edilmemeli. Her ne kadar ben Polonya'nın bir şekilde gruptan çıkacağını düşünenlerden de olsam, az önce belirttiğim faktörlerden dolayı, Polonya bu turnuvanın tahmin edilmesi en güç takımlarından biri olacak.

POLONYA
3-5-2

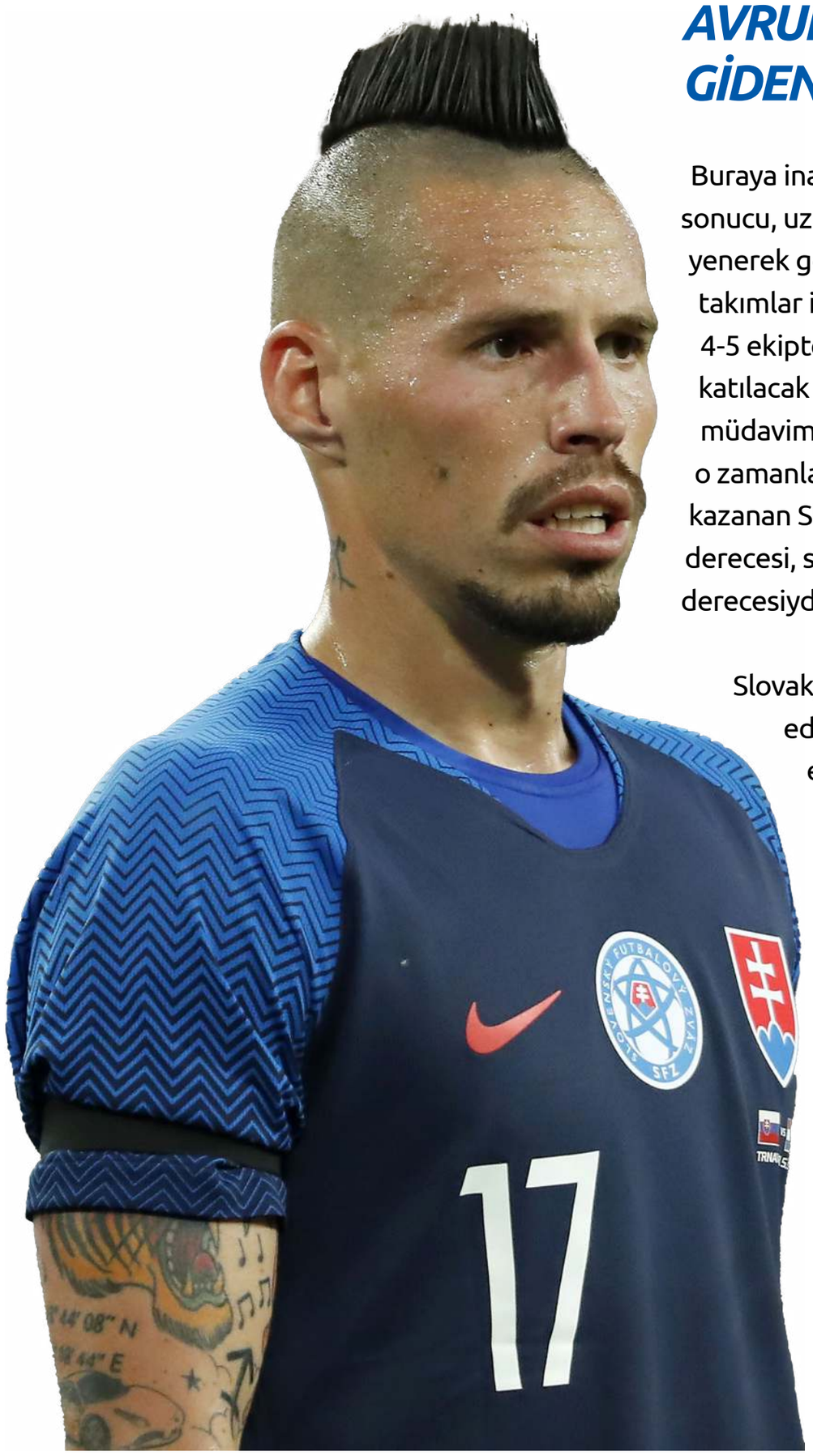
KALECİ
Martin Dubravka, Dusan Kuciak, Marek Rodak

SAVUNMA
Peter Pekarik, Tomas Hubocan, Milan Skriniar, Jakub Holubek, Ľubomir Satka, Denis Vavro

ORTA SAHA
Marek Hamsik, Stanislav Lobotka, Patrik Hrosovsky, Juraj Kucka, Ondrej Duda, Robert Mak, Vladimir Weiss, Laszlo Benes, Lukas Haraslin, Tomas Suslov, Matus Bero, Erik Jirka

FORVET
Michal Duris, Robert Bozenik, David Strelec

TEKNİK DİREKTÖR
STEFAN TARKOVIC

AVRUPA ŞAMPİYONASI'NA GİDEN YOL

Buraya inanılmaz bir play-off mücadelesi sonucu, uzatmalarda Kuzey İrlanda'yı 2-1 yenerek gelen Slovakya turnuvaya katılan takımlar içerisinde tartışmasız en zayıf 4-5 ekipten biri. Turnuvaya sadece 3. kez katılacak olan Slovakya, bu turnuvanın müdavimlerinden biri değil. 1976'da, henüz o zamanlar Çekoslovakya ile bu turnuvayı kazanan Slovakya'nın bağımsız olarak en iyi derecesi, son turnuva olan 2016'daki son 16 derecesiydi.

Slovakya tarihinin bütün rekorları altüst eden, en başarılı, en çok gol atan ve en çok forma giyen ismi, futbolu kafasında biraz dbitirmiş olarak görebileceğimiz Marek Hamsik. Buraya gelirken en önemli oyuncuları, Inter ile Serie A şampiyonu olan Milan Skriniar olacak.

33 yaşındaki Marek Hamsik, hâlâ bu takımın beyni. Evet, Hamsik hâlâ 33 yaşında. Geçtiğimiz yılları Çin'de geçiren, şu an kariyerini İsveç'te devam ettirecek olan Hamsik, Slovakya'nın sahaya koyduğu her şeyde ana planda.

DİZİLİŞ VE İDEAL 11

Slovakya, şu anki kadrosunda gol atan golcülerle kutsanmış bir takım değil. Birçok gol orta sahadan geliyor ancak Michal Duris, teknik direktörün güvenine sahip gibi görünüyor ve büyük olasılıkla yaz aylarında forvetlere liderlik edecek.

Tarkovic'in Slovakya'sının nasıl kurulacağını analiz etmek için sadece üç maçımız olmasına rağmen 48 yaşındaki hoca, oyuncu ekibinden istediği şekli çoktan hesaplamış görünüyor.

Slovakya'yı Euro 2020'ye götüren Kuzey İrlanda'yı 2-1 yenmesi de dâhil olmak üzere şimdiye kadarki üç maçın ikisinde Tarkovic, savunma sağlamlığı ve hücum tehdidinin iyi bir karışımını sağlayan 4-1-4-1 ile oynadı.

Bu dizilişteki kilit üçlü; Hamsik, Juraj Kucka ve Stanislav Lobotka'dan oluşan orta saha üçlüsü.

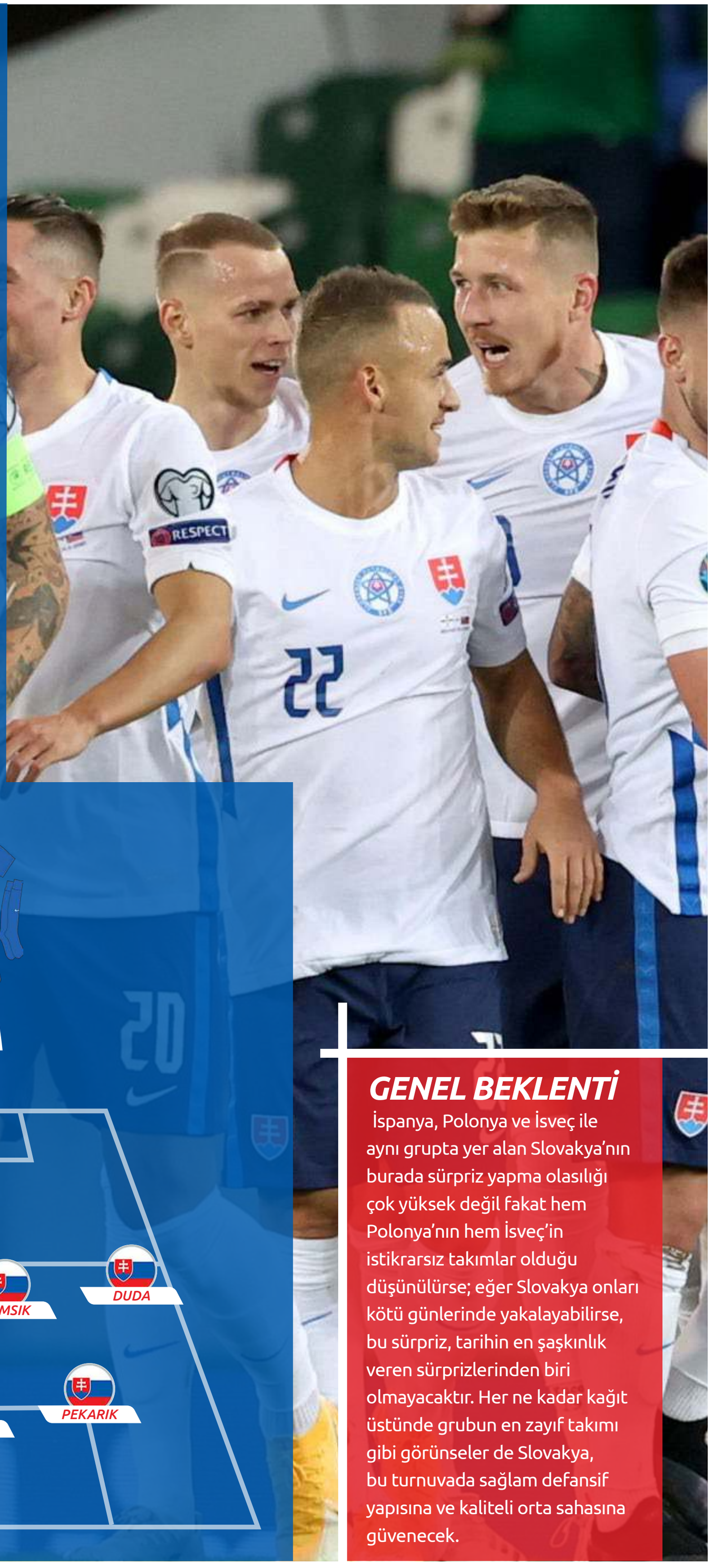
Tarihteki en pahalı Slovak futbolcu olan Lobotka (2020'de Celta Vigo'dan Napoli'ye yaptığı 21.5 milyon sterlinlik transferle), arka dördün hemen önünde çapa rolünde derin bir oyun kurucu rolü oynuyor ancak aynı zamanda savunma açısından da sağlam. Hamsik ve Kucka ise topun Slovakya'ya geçeceği nadir dönemlerde topu ileriye götürme, hatta Duris'in yanına yapılan koşularla gol atma görevinde olacak. Hamsik (3) ve Kucka (3), buraya gelirken Polonya'ya en büyük skor katkısı veren oyuncular oldular.

SLOVAKYA

4-5-1

GENEL BEKLENTİ

İspanya, Polonya ve İsveç ile aynı grupta yer alan Slovakya'nın burada sürpriz yapma olasılığı çok yüksek değil fakat hem Polonya'nın hem İsveç'in istikrarsız takımlar olduğu düşünülürse; eğer Slovakya onları kötü günlerinde yakalayabilirse, bu sürpriz, tarihin en şaşkınlık veren sürprizlerinden biri olmayacaktır. Her ne kadar kağıt üstünde grubun en zayıf takımı gibi görünseler de Slovakya, bu turnuvada sağlam defansif yapısına ve kaliteli orta sahasına güvenecek.

F GRUBU

MACARİSTAN

PORTEKİZ

ALMANYA

FRANSA

KALECİ
Peter Gulacsi, Adam Bogdan, Dibusz Denes, Balazs Toth

SAVUNMA
Bendeguz Bolla, Endre Botka, Attila Fiolla, Szilveszter Hangya, Akos Kecskes, Adam Lang, Willi Orban, Csaba Spandler, Attila Szalai, Gergo Lovrencsics

ORTA SAHA
Tamas Cseri, Daniel Gazdag, Filip Holender, Laszlo Kleinheisler, Adam Nagy, Loic Nego, Andras Schafer, David Siger, Dominik Szbozslazi

FORVET
Janos Hahn, Rolland Sallai, Nemanja Nikolics, Szabolcs Schön, Adam Szalai, Kevin Varga, Roland Varga

TEKNİK DİREKTÖR
MARCO ROSSI

AVRUPA ŞAMPİYONASI'NA GİDEN YOL

Her taraftarın futboldan farklı bir beklentisi vardır. Kimisi takımının kendi liginde şampiyon olmasını ister, kimisi de takımını Avrupa sahnesinde düşler. Aynı takımı tutan futbolseverlerde bile beklenti konusunda ayrım yaşanırken milli takım ve milli maçlar, işin rengini değiştirir. Ne zaman milli ara gelir ve stadyumlar milli maçlara hazırlık yapmaya başlar, o andan itibaren her ülkenin sınırları hiç olmadığı kadar keskinleşir. Dertler unutulur ve yırtınırcasına şekildeki bağırışlar gökyüzünü inletir. Nitekim Euro 2020 patikasında Macaristan'ın durumu da bu denli duygu doluydu. Son dakikalara kadar sönmeyen bir umut ateşinin sembolüydü.

Euro 2020'deki format değişikliğiyle eleme usulünün daha karmaşık hale gelmesi, Macaristan gibi basitliği seven bir takım için hiç hayra alamet değildi. Gittikçe milli takımların bulunduğu turnuvalarda karar mercii haline gelmiş UEFA Uluslar Ligi, elbette Macaristan için rahatlık teşkil etmiyordu. Elemeler başladığında C2 Ligi'nde bulunan Macaristan, ya düştükleri grubu ilk iki sırada bitirecek ya da Uluslar Ligi'ndeki vasat performansları yüzünden play-off umudunu kovalamaya çalışacaklardı. Eleme maçları başladığında Grup E'de bulunan Macaristan'ın işi zordu zira Hırvatistan, Galler, Slovakya ve Azerbaycan dişli rakiplerdi. Hırvatistan gibi yetenek anlamında homojen bir ekip ve Galler gibi ne yapacağı belirsiz bir alametifarika ile karşı karşıyaydılar. Mart ayında başlayan yolculuklarında, ilk maçta Slovakya, onları 2-0 bozguna uğrattı. İkinci maçlarında Hırvatistan'a karşı Szalai ve Patkai'nin golleriyle 2-1'lik bir skorla moral bulmayı başardılar ve bunun verdiği güvenle üçüncü maçlarında da Orban ve Holman'ın golleriyle Azerbaycan'ı 3-1 yendiler. Toparlanmalarını ne yazık ki ikinci tur maçlarda koruyamadılar ve grupta Slovakya'nın 1 puan gerisinde durarak 12 puanla dördüncü oldular. Dördüncülük belki de elenmekten daha kötü bir haldi çünkü turnuva usulüne göre üçüncü ve dördüncü takımlar, diğer gruplardaki aynı sırada bulunan takımlarla dört ayrı torbaya sokulacak ve Uluslar Ligi performansına göre sıralanacaklardı.

Kalan 16 takım, dörderli gruplara ayrıldı ve her bir gruba A'dan D'ye "Patika" (Path) adı verildi. Durumu ne kadar da güzel anlatan bir cümleydi bu! Rossi, içten içe umudun son dakikalarda kendini göstereceğinden emindi. Macaristan'ın düştüğü patikada (A) Euro 2016'da İngiltere'yi eleyen İzlanda, Romanya ve Bulgaristan vardı. Sıralamaya göre Macaristan, Bulgaristan ile eşleşti ve Sofya'ya doğru giderek hayali gerçek yapmanın ilk adımlarını attı. 8 Ekim'de Euro 2020'nin kapılarına vurulmuş iki kilidin birini oracıkta Orban, Kalmar ve Nikolic'in golleriyle 3-1'lik bir skorla kırmışlardı.

Kalan kilit ise İzlanda'yı yenerek kırılabilecekti. Nitekim o tarihi günde İzlanda'nın biriciği Sigurdsson, bizleri şaşırtmayarak 11. dakikada serbest vuruştan gol bulmuş ve takımını 1-0 öne geçirmişti. Dakikalar birbirini izledi, 'boş tribünlerin ağzı olsa da konuşsaydı' dendi ve inançlar kesildi. 85. dakikadan sonra baskıyı arttıran Rossi ve ekibi, "belki" dedirttiriyordu. Belki… Hâlbuki umut ve inanç ne kutludur ki en beklemediğiniz yerde gücünü gösterir… 88'inci dakikada ceza sahasındaki karambolden sonra topu önünde bulan Nego, önce 1-1; ardından herkesin geleceğin yıldızı olarak gördüğü Dominik Szoboszlai, 90+1'de bir ayaküstü vuruşla skoru 2-1 yaptı ve Macaristan harika bir geri dönüş yaparak Euro 2020 biletini kapmış oldu. O günden ise pandeminin tribünlere etkisinin verdiği hüzünle birlikte bir tek Macaristan'ın kameraya yansıyan sevinci kaldı.

Hikâyenin devamına ise bir aydan biraz fazla bir süre kaldı. Macar taraftarlar, artık umuda en çok ihtiyaç duyan kimseler olacak. Nitekim Macaristan, İzlanda'yı şoke edip turnuvaya dördüncü torbadan girse de kader, bu sefer onları şaşırtma amacı olan Grup F'de Almanya, Fransa ve Portekiz ile eşleştirdi. İlk iki sıra son 16'ya kalmayı garantileyecek, üçüncü sıra ayrı bir grupta diğer grupların üçüncüleri ile puan bazlı sıralamaya sokulacak ve bu sonuca göre bir üst tura yerleşecek ve dördüncü ise tüm emeklere veda edecek. Kimilerine göre Macaristan için yolun sonu, yola girmeden belli oldu. Bu yaz Macaristan'ın maçlarını takip edeceklere sesleniyorum; rasyonalizmin ışığını biraz kısalım ve umutla bakalım. Kadro kalitesi veya toplam değer, bunlara bakmamak gerekir bazen. Onlar için saat Euro'yu 2020 geçiyor ve oldukça kararlılar, bunu da aklımızdan çıkarmayalım.

TEKNİK DİREKTÖR VE KİLİT OYUNCU

Uluslar Ligi macerasından sonra teknik direktör değişikliğine giden Macaristan, Belçikalı Georges Leekens'in yerine İtalyan Marco Rossi'yi getirmişti. Kariyerine Udinese U19 takımında teknik direktör olarak başlayan Rossi; İtalya'da Lumezzane U19, Pro Patria, Spezia, AC Scafatese ve Cavese takımlarını çalıştırmıştı. İtalya'dan sonra yolu Macaristan'a düşmüş ve Honved'de 5 sene geçirerek bir de lig şampiyonluğu (2016) elde etmişti. Sırbistan'da ise bir senelik Dunajska Streda macerasından sonra da milli takıma seçilmişti. Halen milli takım görevinde olan Rossi, tüm dikkatini önündeki turnuvaya vermiş durumda.

Rossi, Euro 2020 patikasında biraz da kendi kültür ve geleneklerinden vazgeçmeyerek katı bir 3-5-2 veya 3-4-1-2 dizilişini Macaristan'da kullanmaya çalıştı. Geri üçlü ve orta ikilideki bir orta sahayı kullanarak defansif tarafı maksimize etmeyi amaçlayan bu disiplinde, kanatların dinamik kalması ise Macaristan'ı oyunda tutan temel özellik. Ofansif orta saha ise gereğince serbest bırakılarak, gerek kanat arkasına sarkma gerekse oyunun yönünü değiştirme gibi rollerde bulunuyor. Defansif görevde olmayan diğer merkez orta saha ise içeriye koşu yaparak hücuma desteğini esirgemiyor. Macaristan'ın en güvendiği özelliği ise geri üçlünün güven ve cesaret veriyor olması.

Kadronun geneline bakıldığında oldukça çeşitli oyuncular görülüyor. Bölgesel olarak bakıldığında kalede Leipzig'de oynayan Peter Gulacsi'den başkası düşünülemez. Potansiyel üç merkez stoper; Willi Orban, Attila Fiola ve Fenerbahçe'den Attila Szalai, çakılı halde durup yerlerini terk etmeyerek disipline uygun hareket etmekteler. Orta sahanın iki deneyimli merkez oyuncusu ki muhtemel Adam Nagy ve Zsolt Kalmar pas trafiğinden sorumlu olurken, sağ ve sol kanatlar Loic Nego ve Filip Holender oldukça dinamik ve ayaklarını tehlikeli biçimde kullanan oyuncular olarak öne çıkıyor. Ofansif orta saha rolünde ise tartışmasız Dominik Szoboszlai var. Forvette ise Adam Szalai ve Roland Sallai, hâlihazırda öne çıkan isimler olarak görünüyor. Yedek kulübesi de yetenek vadediyor zira David Siger, Kasımpaşa'dan Kevin Varga ve kardeşi Roland Varga en yetenekli gol silahları.

Macaristan'da hücum olarak etkili ve gol bulabilecek kilit oyuncu bu noktada benim için Dominik Szoboszlai. Salzburg ile Şampiyonlar Ligi'nde gösterdiği performans ile herkesin ilgisini çekmişti. Salzburg'un ardından Leipzig'e giden Szoboszlai, şimdi de yeteneğini orada konuşturuyor. Hızı ve ayaklarını kullanma kapasitesinin yanında, birçok farklı pozisyonda da oynayabiliyor oluşu Rossi için kolaylık sağlıyor. Euro 2020'de göstereceği üst düzey bir performans, onun için bir zıplama tahtası olabilir.

Magyars, uzun bir zamandır Avrupa kupalarına ilk kez adım atıyor ve doğal olarak düştüğü grup yüzünden kendisine pek şans verilmiyor. Bu noktada şahsi kanaatim, Macaristan gibi bir takımın diğer güçlü takımlara karşı ne yapabileceğini görmek. Macaristan, başlangıcı iyi yaptığı halde devamını getirebilen ve maçın sonuna kadar savaşan bir takım. Eğer Rossi ve ekibi, çalışmalarının meyvesini biraz da şans sayesinde alabilirse bir üst tura yükselebilir. Olur da başlangıç evresinde olası bir kopukluk yaşarlarsa, o zaman turnuvaya veda etmek zorunda kalabilirler. Bu takımın ve yazının teması madem umut ve inanç oldu, biraz daha inanalım ne dersiniz?

KALECİ
Anthony Lopes
Rui Silva, Rui Patricio

SAVUNMA
Ruben Dias, Nuno Mendes, Jose Fonte,
Joao Cancelo, Pepe, Nelson Semedo,
Raphael Guerreiro

ORTA SAHA
Bruno Fernandes, Bernardo Silva,
Danilo Pereira, Sergio Oliveira,
Renato Sanches, Ruben Neves,
Joao Moutinho, William Carvalho,
Joao Palninha

FORVET
Cristiano Ronaldo, Andre Silva, Rafa Silva,
Diogo Jota, Joao Felix,
Pedro Gonçalves, Gonçalo Guedes

TEKNİK DİREKTÖR
FERNANDO SANTOS

AVRUPA ŞAMPİYONASI'NA GİDEN YOL

66 yaşındaki tecrübeli teknik adam Fernando Santos liderliğinde bir Avrupa Şampiyonası eleme gruplarına daha katılan Portekiz, buradan da alnının akıyla çıkmayı başardı. 2014'ten bu yana takımın başında bulunan Santos, 2020 Avrupa Şampiyonası ve bir sonraki Dünya Kupası öncesinde kadroyu alttan gelen genç yıldız ve yıldız adaylarıyla yenileyip, son yıllardaki başarılı tecrübeli jenerasyonla iyi harmanladı. Eleme grubunda Ukrayna, Sırbistan, Lüksemburg ve Litvanya ile birlikte B grubunda mücadele eden Portekiz, aldığı bol gollü galibiyetlerle birlikte grubun en çok gol atan ekibi oldu. 0-0'lık Ukrayna berberliği ile grup maçlarına başlayan Portekiz, ardından Sırbistan ile de 1-1 berabere kaldığında kamuoyunda takımın gruptaki geleceği hakkında soru işaretleri oluşmuştu. Ardından ritmini bulan Portekiz, grupta toplam 8 maçta 22 gol atıp, görece zayıf rakiplerini farklı mağlup etmekte zorlanmazken, gruptaki en önemli rakibi olan Ukrayna'yı iki maçta da mağlup edemeyerek grubu 2. sırada tamamladı. Bu istatistik, zorlu rakiplerle karşılaşılacak olan turnuva öncesinde soru işareti olsa da kenarda 7 yıldır takımla birlikte olan kurt hoca, saha içinde belki de son Avrupa Şampiyonası'nı oynayacak olan lideri Cristiano ve çevresindeki süper yıldızlarla birlikte iyi bir takım olmuş ve turnuvaya hazır görünüyor.

Son şampiyon Portekiz, hoca istikrarını sürdürüp bu istikrarını eleme grubundaki kadrolarına da yansıttı. Sakatlık, ceza gibi ekstra durumlar olmadığında belli bir oyuncu grubunda ısrar eden Fernando Santos, oyuncu istikrarını sağlayarak milli takımdaki kulüp takımı havasını korumayı başardı. Eleme gruplarından sonra oynanan hazırlık maçları, Ulusal Lig ve Dünya Kupası Elemeleri karşılaşmalarında zaman zaman kadroya son dönemlerin formda isimleri eklense de, 26 kişilik Euro 2020 kadrosunun nasıl olacağını öngörmek çok da zor değil. Kadronun en önemli isimlerinden olan Pedro Neto'nun sakatlığı nedeniyle Euro 2020'e yetişemeyecek olması, genç yıldızın açtığı kontenjandan kimin kadroya gireceği konusunda merak uyandırıyor.

Avrupa Şampiyonası'na katılan ekipler içinde en oturmuş düzene sahip olanlardan birisi hiç şüphesiz Portekiz. Yıllardır aynı hoca ile devam ediliyor olmasının yanı sıra, takımın hem saha içi hem saha dışı lideri belli; Cristiano. Savunmada da tecrübeli oyuncu Pepe'nin bu sezon yakaladığı istikrarlı performansın ardından milli takım kadrosuna geri dönmesiyle, Pepe ve Cristiano'nun çevresine konumlandırılmış süper genç yeteneklerle iyi harmanlanmış bir takım ortaya çıktı. Özellikle orta

alanda hücum gücü ve top tekniği yüksek oyuncularıyla favori çıktığı karşılaşmalarda skor bulmakta zorlanmayan Portekiz'in, tecrübeli Cristiano dışında bu turnuvada öne çıkacak bir yıldızı daha var; Bruno Fernandes. Geçirdiği olağanüstü sezonda dikkatleri üzerine çeken Fernandes, Cristiano'nun üzerinden bir hayli yük alacak bu turnuvada. Cristiano, Jota, Felix, Bruno Fernandes ve Bernardo Silva ile turnuvanın hücum gücü en yüksek takımlarından biri diyebileceğimiz Portekiz, savunmada da Manchester City ile çok iyi bir sezon geçiren Ruben Días, Pepe ile birlikte güvenilir bir savunma ikilisi görüntüsü veriyor.

TEKNİK DİREKTÖR VE KİLİT OYUNCU

2014'ten beri takımın başında olan ve çok başarılı bir 7 yıl geçiren Fernando Santos, örnek bir yönetim gösteriyor. Bu dönemde Cristiano başta olmak üzere birçok yıldızı idare etmek durumunda alan ve bunu çok iyi şekilde başaran tecrübeli hoca, bu süreçte birçok yıldız adayı genç oyuncunun da Portekiz U-21 takımından A takıma geçişini uyumlu bir şekilde gerçekleştirdi. Fernando Santos'un saha içinde güvendiği isimler, turnuvaya damga vuracak isimler, gözlerin üzerlerinde olacağı isimler hiç şüphesiz ön tarafta oynayan oyuncular olacak. Rakiplerin ve izleyicilerin gözü hiç kuşku yok ki Bruno Fernandes, Cristiano, Diogo Jota, Bernardo Silva 4'lüsünde olacak. Henüz 18 yaşındaki Nuno Mendes ise yıldızını daha da parlatmaya, turnuva sonunda yüksek bonservis bedeliyle transfer yapmaya en yakın isim.

GENEL BEKLENTİ

Son şampiyon; ölüm grubunda Almanya, Fransa ve Macaristan ile aynı grupta. İlk maçında Macaristan önünde alacağı sonuç, turnuvadaki yolunu çizmede önemli bir veri olacak. Dev ülkeler Almanya, Fransa ve Portekiz'den birisinin turnuva dışında kalma ihtimali olan grupta Portekiz, yola devam etmeyi başarırsa yine kupayı hedefleyecektir. Genel olarak yarı finali görememek Portekiz adına başarısızlık olur, gruptan çıkamamak ise hayal kırıklığı. Benim genel fikrim ise Portekiz'in en güçlü final adayı olduğu.

ALMANYA / F GRUBU

KALECİ
Manuel Neuer, Bernd Leno,
Kevin Trapp

SAVUNMA
Matthias Ginter, Robin Gosens,
Christian Gunter, Marcel Halstenberg,
Mats Hummels, Lukas Klostermann,
Robin Koch, Antonio Rudiger, Niklas Sule

ORTA SAHA
Emre Can, Leon Goretzka,
İlkay Gundogan, Kai Havertz,
Jonas Hofmann, Joshua Kimmich,
Toni Kroos, Florian Neuhaus

FORVET
Serge Gnabry, Thomas Muller,
Jamal Musiala, Timo Werner, Leroy Sane,
Kevin Volland

TEKNİK DİREKTÖR
JOACHIM LÖW

AVRUPA ŞAMPİYONASI'NA GİDEN YOL

Almanya, namıdiğer Panzerler, İspanya ile birlikte Avrupa Şampiyonası'nı en çok kazanan (3) ve bunun yanında, eski Sovyetler Birliği ile birlikte en çok final kaybeden (3) ekip olarak Avrupa Şampiyonası tarihinin tartışmasız en başarılı takımı. Genlerinde her daim Avrupa Şampiyonlar Ligi'ni 6 kez kazanan, 5 kez finalde kaybeden Bayern Münih'in futbolcularını işlemiş, gündelik hayattaki "Alman disiplinini" katıldığı kupalara yansıtan ve yine bir yıl ertelemeli oynanacak EURO 2020'ye en büyük favorilerden biri olarak gidecek Almanlar.

Panzerlerin turnuva yoluna bakınca 2019 yılına götüreceğim sizleri; 1. torbadan girdiği Hollanda, Kuzey İrlanda, Belarus ve Estonya'yı içeren C grubundan 7/8 galibiyet ve 30 golle elini kolunu sallayarak çıktığı düşünülse de, iç sahada 1-0 öne geçildikten sonra 4-2 kaybedilen Hollanda maçı sonrası basına göre Löw'ün koltuğu bir sallantı geçirmişti. Yine de "sükseli" galibiyetlerin takımı Panzerler, diğer iç saha maçlarında (8-0 Estonya, 4-0 Belarus, 6-1 Kuzey İrlanda) izleyenlerin damağında tat bırakmayı bildi. Sekiz maç sonunda Löw'ün forvete evrilttiği Gnabry 8 golle takımın en golcüsü olurken, Gnabry'den sonra en çok gol atan oyuncu ise tamamını iç sahada attığı 4 golle Goretzka sürprizi oldu (Werner ve Sane 3 golde kaldılar).

GÜÇLÜ VE ZAYIF YÖNLERİ

'Almanya' denince her futbolseverin aklına makine düzeninde işleyen bir sistem ve sahada görevine odaklanmış, göçmen çocuklarıyla harmanlanmış yetenekli ayaklar gelir. Özellikle Löw'ün sistemindeki joker oyuncular (bkz. Kimmich, İlkay Gündoğan ve Emre Can'dan kale dışında her mevkide yararlanması), takımın belli bir oyuncu grubundan kopmadan oynamasına ve maç içinde de işler kötüye gittiğinde farklı formasyonlara kolayca adapte olabilmesini sağlıyor.

Bununla beraber takımın "top ayağına yapışan" orta sahalara sahip olması, maç içinde ibreyi ele geçirmesini sağlıyor. Elemelerde İlkay (%93), Kimmich (%93), Emre Can (%91), Kroos (%90) ve Goretzka (%90) gibi topa en çok dokunan oyuncuların hepsinin pas isabet yüzdesinin %90 ve üzeri olması, topu Almanlara verdiğinizde başınıza geleceklerin özeti gibi Tabii ki her takım gibi Almanya takımının da saha içinde zayıf yönleri var ama son dönemde, daha önce Almanya geçmişinde olmayan bir saha dışı problem ortaya çıkmaya başladı: "Kibir".

Her şey 2018 Dünya Kupası ile başladı; İsveç, Meksika ve Güney Kore'nin olduğu F grubu maçları başlamadan önce son şampiyon Almanya halkı, çoktan üst tur rakiplerini hesaplamaya başlamıştı bile lakin geçmişinde bu tür "dolduruşlara" gelmeyen Alman futbolcular da bu rüzgâra kapılınca, geriye grup maçları sonunda F grubunu sonuncu bitiren bir son şampiyon, henüz ilk haftadan Alman marketlerinde zararına satışa sunulan turnuva albümleri ve oyuncu kartları kaldı.

İşin tuhaf tarafı ise Löw'ün turnuva sonrası Boateng, Hummels ve Müller'e teşekkür edip takımda köklü değişime gideceğini açıklamasıydı. Bu kibir, turnuva sonrası Avrupa Şampiyonası elemelerinde kaybedilen Hollanda maçı öncesi manşetlere yansıyan "Deplasmanda yendik, içeride de yeneriz!" fikriyle, UEFA Uluslar Ligi'nin sonunda liderliği almaya gidip 6-0'lık kaybettikleri İspanya maçıyla ve son olarak, 31 Mart'ta iç sahada oynanan, Elif Elmas'ın golüyle 2-1 kaybedilen Makedonya maçı öncesinde tekrar ortaya çıktı. EURO 2020'de Fransa, Portekiz ve Macaristan ile ölüm grubunda yer alan Almanya'nın başarılı olabilmesi için ipleri bir an olsun gevşetmemesi gerekiyor.

Günümüze dönersek, Löw'ün mart ayındaki açıklamalarında 2018'de takımdan aforoz ettiği Boateng, Hummels ve Müller üçlüsüne tekrardan yeşil ışık yakmıştı. Müller özelinde dönen bu "geri dön" çağrısı sonrası Hummels ve Müller turnuva için açıklanan geniş kadroda kendilerine yer buldular. Bu çağrının Werner'in formsuzluğu ile ilgili olup olmadığı bilinmez ama henüz 31 yaşında, sezonu 15 gol 22 asist ile bitiren Müller'e hem Romanya hem Makedonya karşısında gol yollarında yakın tarihinde görmediği sıkıntılar çeken Almanya milli takımının çok net ihtiyacı olduğu aşikâr ve Löw, Müller için acil durumda camı kırmaktan çekinmedi.

TEKNİK DİREKTÖR VE KİLİT OYUNCU

2014 Dünya Kupası şampiyonu etiketli Joachim Löw EURO 2016'da yarı finalde elenirken, 2018'de büyük hayal kırıklığı yaşatarak grup aşamasında elenmişti. Turnuva sonrasında yerini, Bayern'in başında çıktığı 84 maçın 69'unu kazanan kupa canavarı Hans-Dieter Flick'e bırakacak olan Löw, EURO 2020'de ülkesine bir ayrılık hediyesi vermek.

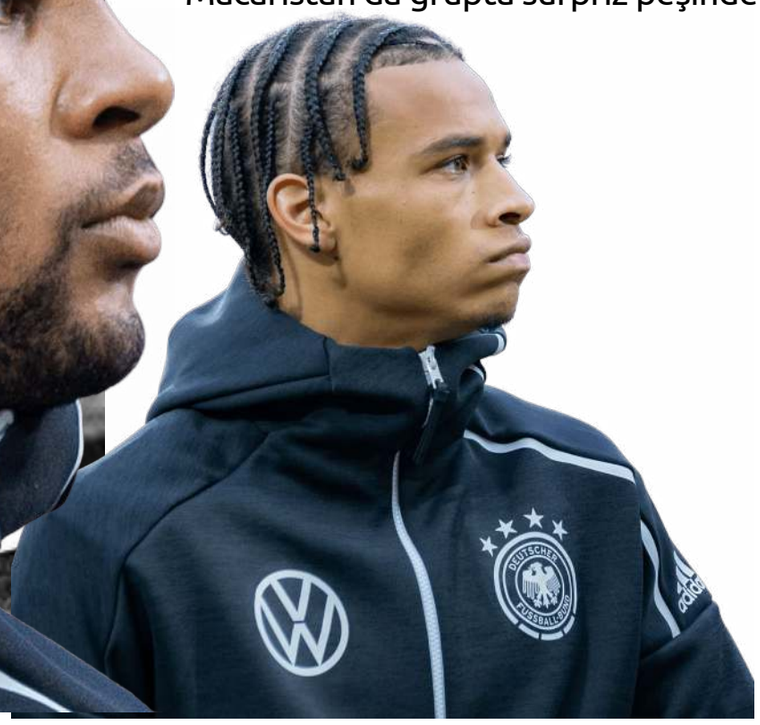
2014 Dünya Kupası'nı kazanırken elinde 'prime' Neuer, Lahm, Schweinsteiger, Kroos, Mesut, Götze ve Klose olan Löw, aradan geçen yedi yıl sonra geriye baktığında yepyeni bir jenerasyonun içine eklediği birkaç eski dostla yepyeni bir maceraya çıkacak. EURO 2020 yolculuğunda yeni güvenli limanları Kimmich, İlkay, Gnabry, Sane ve Goretzka gibi yüzlerin yanında onlara rehberlik edebilecek Neuer, Kroos, Reus ve katılırsa Müller gibi tecrübeler Löw'e eşlik edecekler.

Löw'ün bu macerada en büyük derdi ise gol yükünü kimin çekeceği olacaktır; elde beklenilen seviyeye bir türlü ulaşamayan ve Chelsea'de de eleştirildiği bir sezonu geride bırakan Werner, bu sezon Premier Lig'de 4 golde kalan Havertz, Dortmund'da tüm sezonu 2 gol-2 asistle kapatan Brandt ve Bayern'deki forma rekabeti içinde Bundesliga'da 5 golde kalan Sane ve 9 gol atan Gnabry var. Bu ekip arasında A milli takımda 19 maçta 15 gol atan Gnabry öne çıksa da, Löw'ün 'prime' Klose ve Mario Gomez gibi tartışmasız bir golcüye mutlak ihtiyacı olacaktır. Bu yüzden mevcut kadroda Gnabry kilit oyuncu olarak dikkat çekse de, son ana kadar gelebilecek "Alo Müller, ben Löw abin" hamlesi dengeleri değiştirebilir.

GENEL BEKLENTİ

Turnuvanın en zor grubunda mücadele edecekler, burası gerçek ama son büyük şampiyonada, yer aldıkları kâğıt üstünde kolay grup (İsveç, Meksika, Güney Kore) onlara pek yaramamıştı. Şimdi son Avrupa şampiyonu; Cristiano Ronaldo'nun muhtemelen son bir şarkı için sahneye çıkacağı (konu Cristiano olunca, 'muhtemelen' diyebiliyoruz çünkü ona kalsa 45'ine kadar götürür) Portekiz ve son Avrupa şampiyonası finalisti, 2018 Dünya Kupası şampiyonu Fransa ile aynı gruptalar. Bununla birlikte, play-off'larda İzlanda karşısında 1-0 geriye düştüğü maçta 88' ve 90+2'de attığı gollerle EURO 2020 biletini son anda kapan Szoboszlai önderliğindeki Macaristan da grupta sürpriz peşinde olacak.

DİZİLİŞ VE İDEAL 11

Joachim Löw'den, Hummels ve Müller'in dönüşü ile 3-4-3 taktiğine geri dönüş bekleyebiliriz. Buna plase olarak, elemelerde kullandığı içe kat eden kanatlarla 4-3-2-1 görünümlü bir 4-3-3 sistemi de elinde hazır bekliyor olacak. Kalede sık sık taraflarca da gerilen bir rekabet vardı ama Neuer'in, tecrübesiyle Ter Stegen'in önünde olacağı düşünülüyordu. Özellikle kaybedilen Makedonya maçında kalede Stegen'in olması da onun hanesine eksi yazdırmıştı ama Stegen'in sakatlığı dolayısıyla turnuvayı kaçıracak olmasıyla tüm soru işaretleri giderildi. Kale Neuer'e emanet olacak, Leno ve Trapp ise kriz anında Löw'ün kulübedeki alternatifleri olacak.

Sol bekte Almanya, yeni jenerasyondaki açığını ise bir transfer ile kapadı; Hırvatistan alt yaş takımlarının as sol beki Stuttgart'lı Borna Sosa, turnuva öncesi hızla Alman vatandaşlığına geçirilmişti ama aday kadroda kendine yer bulamadı. Halstenberg ile Atalanta'da orta sahanın solunda başarılı bir sezon geçiren Gosens, forma rekabetine girecekler. Gosens'in 3-4-3'ün solunu da oynaması onu forma rekabetinde öne çıkarıyor. Öte yandan yer yer milli takımda şans bulan Max ise turnuvayı bu yaz evinde izleyecek.
Sağ bekte stoper orijinli isimlerin rekabetini göreceğiz; Leipzig'li Lukas Klostermann favori ama Gladbach'lı Ginter'i de orada görürsek şaşırmamak gerekecek. Bu noktada 3'lü savunma oynanacaksa eğer orta saha sağda forma Klostermann'a yakın duruyor.

Löw ikili oynadığında, Rüdiger'i banko kullandı; yanında son dönemde Ginter'i görüyorduk ki son Makedonya maçında Löw, Emre Can'ı oraya çekti. Hummels'in de dönüşüyle, İspanya hezimetinin başrolleri Süle ve Koch ikilisi tekrar ilk 11'de oynayabilecekler mi göreceğiz. Üçlü stoper oynatırsa merkeze Hummels'i koyup Ginter - Hummels - Süle yapma ihtimali baya yüksek gözüküyor.

Orta sahanın göbeğinde Löw'ün elinde Kimmich - İlkay - Goretzka - Kroos ve Emre Can gibi öldürücü bir ekibe sahip. Goretzka'yı yer yer öne attığı maçlar olsa da özellikle 3-4-3'te göbekte 2 kişilik forma aslanın ağzında değil midesinde. Bu derinliğe ek olarak, Neuhaus da geçirdiği başarılı sezon sonrası 26 kişilik kadroda yer bulurken, bu ekip arasında yine de rekabetin dışında gözüküyor.

Üçlü forvetin kanatlarında; her iki kenarda da oynayabilen Sane'nin yeri Müller dönene kadar banko gibiydi. Löw, onu genellikle sol forvet pozisyonunda değerlendirse de, solda Werner'i oynattığı maçlarda onu sağa attığını gördük. Sane'nin solda olduğu senaryoda ise sağ forvet, son dönemde Havertz'e emanet ama EURO 2020 elemelerinde orada görev alan Goretzka'nın da maç içinde rahatlıkla ileriye geçebileceğini söylemekte fayda var. Normal planda Marco Reus da tecrübesiyle bu genç ekibin kulübedeki alternatifi olacaktı ama Reus'un artık bir klasik haline gelen "turnuva öncesi sakatlığı" olunca, 17'lik genç Musiala ve bu sezon Gladbach'ta fark yaratan Hoffmann alternatif haline geldiler.

Merkez forvette ise; Müller'in verdiği arada, maç içinde sürekli Sane ve Werner ile yer değiştirse de kağıt üstünde Gnabry, banko olarak görülüyordu.

2018 Dünya Kupası'nda Werner'i merkez uçta deneyen Löw'ün aldığı sonuç ortadayken, bunu tekrar denemeyeceğini düşünüyorum. Bu sezon Monaco'da 16 gol atan Volland da hücumda son biletin sahibi oldu. Bu noktada Thomas Müller'in dönüşü, hücumda farklı alternatiflerin oluşmasını sağlayabilir; Löw, 3-4-3'ün ileri üçlüsünün merkezinde Müller'i 10 numara gibi düşünüp solda Werner, sağda Gnabry, kulübede Sane dörtlüsü göze hoş geliyor ama bu senaryoda dahi Sane, Müller, Gnabry'li Bayern hattı ileride Polonyalı arkadaşları Lewandowski gibi saf bir golcüye ihtiyaç duyabilir. Tabii bu da Werner için tüm rüzgarı tersine çevirmek için altın tepside fırsat. Değerlendirebilir mi? Çatlak seslere kulaklarını tıkamayı unutma Timo!

YAZARA GÖRE

Almanya'nın ilk Fransa maçı, turnuva performansı için tüm rengi verecektir. Almanya, gruptan çıktığı an, kendini tek maç tecrübesiyle en az yarı finale kadar atabilen bir DNA'ya sahip. Lakin son 2 Avrupa Şampiyonası'nda elendikleri yarı final aşamasından fazlasını hayal etmeleri için hücumda sazı eline alacak bir kahramana ihtiyaç duyacaklar. Bu konuda seçeneklere sahipler ama Löw, doğru şıkkı bulabilecek mi? Bu da onun Almanya milli takım kariyerindeki "son dansı" olacak.

ALMANYA

3-4-3

KALECİ
Hugo Lloris, Steve Mandanda,
Mike Maignan

SAVUNMA
Raphaël Varane, Jules Kounde,
Lucas Digne, Lucas Hernandez, Benjamin
Pavard, Leo Dubois, Kurt Zouma, Presnel
Kimpembe, Clement Lenglet

ORTA SAHA
Paul Pogba, N'Golo Kanté, Adrien Rabiot,
Corentin Tolisso, Moussa Sissoko,
Thomas Lemar

FORVET
Olivier Giroud, Marcus Thuram, Kylian
Mbappé, Antoine Griezmann,
Karim Benzema, Wissam Ben Yedder,
Ousmane Dembele, Kingsley Coman

TEKNİK DİREKTÖR
DIDIER DESCHAMPS

AVRUPA ŞAMPİYONASI'NA GİDEN YOL

Fransa; İzlanda, Andorra, Moldova, Arnavutluk ve Türkiye ile beraber H grubunda yer aldı ve 25 puanla gruptan lider çıktı. Bizimle oynadıkları maçlar hariç 8 maçta sadece 3 gol yediler ve attıkları 22 golle bütün maçlarını kazandılar. Fransa'ya sorun çıkartan tek takım ise biz olduk. Fransa karşısında evimizde galip geldik, deplasmanda ise berabere kalarak toplam 4 puan aldık. Konya'da 2-0 galip geldiğimiz maçta futbol literatürüne giren 'Mbappe'yi bitiren Hasan Ali' performansı da bu maçta yaşandı.

Didier Deschamps, elemeler boyunca 40 farklı futbolcuyu aday kadroya davet etti. Bu futbolculardan 29 tanesi süre buldu, 20 futbolcu da gol veya asist katkısı verdi. Takımın en skoreri; 3 gol ve 6 asistle Antoine Griezmann, en çok gol atanı ise 6 gol ile Olivier Giroud oldu.

Olivier Giroud, Antoine Griezmann, Raphael Varane, Benjamin Pavard ve Moussa Sissoko gibi futbolcular da 10 maçta süre buldular. Thomas Lemar (162 dk.) ve Kurt Zouma (90 dk.) 10 maçta oyuna dâhil olsa da buldukları süreler çok azdı.

GÜÇLÜ VE ZAYIF YÖNLERİ

Fransa milli takımının en güçlü yönü, genç ve çok iyi bir futbolcu havuzuna sahip olması. Hugo Lloris ve Olivier Giroud hariç bütün futbolcular, üç sene sonraki Avrupa Şampiyonası'nda yer alabilecek yaştalar. Camavinga, Mbappe, Dembele, Ndombele, Coman, Pavard, Hernandez, Martial, Lemar, Kimpembe gibi düzenli olan oynayan futbolcular, 26 yaşın altındalar ve 10 sene daha bir arada oynayabilirler.

Didier Deschamps, Mathieu Valbuena ile yaşadığı şantaj olayından sonra tercih etmediği Karim Benzema'yı 2015'ten bu yana ilk kez aday kadroya dahil etti. Liverpool'un 35 milyon avroya transfer ettiği Ibrahima Konate, Bayern Münih'in 43 milyon avroya aldığı Dayot Upamecano, Dortmund'lu Dan-Axel Zagadou, Sevilla'lı Jules Kounde gibi isimler kadroya bile giremiyor. Kadroda Varane, Kimpembe, Zouma ve Lenglet gibi isimler olunca bu büyük bir eleştiri sebebi bile olamıyor.

Kadroya davet edilen futbolcuların özelikleri çok farklı. Misal; forvette Giroud ve Benzema gibi duvar olan, top tutan, servis yapan, ön alan baskısını iyi yapan isimler var. Ayrıca Mbappe, Ben Yedder, Martial, Antoine Griezmann ve Coman gibi top taşıyan, geniş ve dar alanda adam eksiltebilen, set ve geçiş oyununu oynayabilen forvet elemanları da var.

Bundan önceki şampiyonalarda üçü kaleci olmak şartıyla 23 oyuncu olması gerekiyordu. Korona'dan dolayı ülkeler, bu defa 26 futbolcuyla şampiyonaya katılacak. Geniş bir futbolcu havuzuna sahip olan Fransa'nın en büyük şansı bu olacak.

Tek zayıf yönleri ise 2016 Avrupa Şampiyonası'nda final oynamış ve 2018 Dünya Kupası'nı kazanmış olmalarına rağmen Didier Deschamps denebilir. Deschamps'ın kafasında bir oyun planı ve dizilim var. Rakip nasıl oynarsa oynasın ya da kendi takımından kim eksik olursa olsun, bunun dışına çıkmıyor. Takım geriye düştüğünde veya oyun kitlendiğinde bir B planı üretemiyor. Pragmatik bir oyun anlayışı tercih ediyor, skor elde ettikten sonra oynanan oyuna bakmıyor. Bu anlayışla skor alıyor olsa da, mevcut futbolcuların yeteneklerinin hayal ettirdiği güzel oyunun beklentisini hiçbir zaman sahaya yansıtamıyor.

Fransa'da milli takım hocalarına teknik direktör değil de "sélectionneur", yani ''seçici'' deniyor. Bizim ülkede olduğu gibi alt yaş gruplarında futbolcu yetiştirmek, milli takımları planlamak gibi misyonları olmadıkları için. Bu seçicilerden, doğru ismi seçip güzel bir oyun oynatmasını bekleniyor. Takımı yukarı taşıyan bir antrenör değil de takımın taşıdığı bir antrenör tarzı var.

TEKNİK DİREKTÖR VE KİLİT OYUNCU

Didier Deschamps, çok büyük futbolcuydu. Başarıları hepimiz tarafından biliniyor. Teknik direktör olarak da hayatımıza 2004 yılında Dado Prso, Shabani Nonda, Ludovic Guily, Jerome Rothen ve Patrice Evra'lı Monaco'ya Şampiyonlar Ligi'nde final oynatarak girmişti.

Juventus'u yeniden Serie A'ya çıkartıp, Marsilya ile Ligue 1 şampiyonluğu dâhil 6 kupa kazanınca Fransa milli takımının kapıları doğal olarak açılmış oldu.

Temmuz 2012'den bugüne kadar görevde olduğu 111 maçta 2,15 puan ortalaması yakalayıp, son iki büyük şampiyonada da finale çıktı ve Dünya Kupası'nı kazandı.

Takımın en büyük yıldızı; 22 yaşında olmasına rağmen 42 kez A milli takım formasını giyen, bu maçlarda 16 gol ve 13 asiste imza atan, gelecekte Ballon d'Or'u kazanması muhtemel olan Kylian Mbappe olsa bile Fransa milli takımı için en kilit isim Olivier Giroud.

Olivier Giroud'nun futbol kariyeri ilginç, bir o kadar da saygı duyulası. 24 yaşına kadar Ligue 2'de futbol oynadı. 25 yaşına dek hiçbir yaş grubunda milli olmamışken, şimdi 107 milli maçı var ve 42 golle Fransa tarihinin en golcü 2. futbolcusu. Avrupa Şampiyonası, Giroud'nun ülkenin en golcü ismi Thierry Henry'yi (51 gol) geçmesi için büyük bir fırsat olacak.

Olivier Giroud sadece bir golcü değil, çevresini de oynatan gerçek bir 9 numara. Antoine Griezmann, Kingsley Coman ve Kylian Mbappe gibi futbolculara duvar oluyor, alan açıyor, onların koşu yollarına paslar atıyor. Ön alan baskısıyla rakip stoperleri rahatsız ediyor. Rakip stoperlerin oyun kurmasına izin vermiyor. Sağlıklı ve formda bir Olivier Giroud ile Fransa milli takımının daha etkili olacağı kesin.

Karim Benzema'nın beş sene milli takıma davet edilmemesi Giroud'nun şansı oldu ve bu şansı çok iyi kullanıp milli takım tarihine geçti. Bu sezon 36 gole direkt etki yapmış, Real Madrid'i taşıyan Benzema'nın olduğu bir takımda formayı kaptırmamak, kendini göstermek için daha fazla efor sarf edip %100'ünü vermek için uğraşacaktır. Bu tehdit ve rekabet Fransa milli takımı için olumlu yansıyacaktır.

DİZİLİŞ VE İDEAL 11

Didier Deschamps, kadro seçiminde olduğu gibi dizilim değiştirmeyi de çok seven bir antrenör değil. Maçlara çoğunlukla 4-2-3-1 olarak çıkıyor. Bu dizilim de ideal 11'in sahada olduğu bir diziliş oluyor. Bu formasyonda orta sahalar; oyunun iki yönünü de oynayan, dinamik, gidip gelen, enerjisi yüksek Kante, Pogba veya Ndombele gibi isimler oluyor.

Deschamps, oyunu tutmak istediği maçlarda 4-3-1-2'yi kullanıyor. Forvetin arkasındaki isim de tipik 10 değil; Antoine Griezmann gibi ceza sahası çevresinden delici şutlar atabilen, savunmadan dönen topları toplayan biri oluyor. Orta üçlüde Rabiot, Nzonzi gibi alan kapatmayı bilen, rakibin koşu koridorlarını kapatan iki 6 numara ve Kante gibi ciğersiz, her yere yetişmeye çalışan bir 8 numara kullanıyor. Son üç yılda bu dizilişlerin dışına ancak iki kez çıktı.

Uluslar Ligi'nde deplasmanda İsveç'e karşı 3-4-1-2 ile oynamıştı. Bu dizilişte Marcelo Bielsa ve Pep Guardiola gibi antrenörler, bek veya orta saha özellikli isimleri stoper olarak kullanıyor ama Didier Deschamps üç tane orijinal stoper kullandı.

Farklı bir dizilim kullandığı diğer maç ise, Dünya Kupası Elemeleri'nde tipik 4-4-2 ile sahaya çıktığı Bosna-Hersek maçıydı. 6 numara Rabiot, 8 numara Pogba; kanatlarda Coman ve Lemar; en uçta da Mbappe ve Griezmann yer alıyordu. Bu iki maçta pozisyon bulmada zorlanmış olsa da kazanmayı bildi.

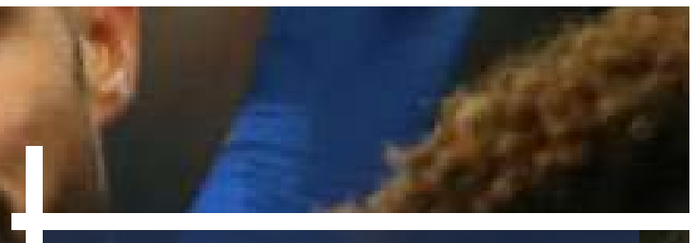

FRANSA
4-2-3-1

GENEL BEKLENTİ

Final oynama alışkanlığı olan Fransa, ev sahibi olduğu turnuvalar hariç futbolseverler tarafından favori olarak gösterilen bir ülke olmaz. Genelde Almanya, İspanya ve İtalya favori gösterilir. Fransa, sürpriz kovalayan bir ülke olarak gösterilir. Bu defa da çok değişen bir şey yok. Eleme maçlarında oynadığı 8 maçın yedisini kazanan İngiltere ve Almanya ve yine gruplarda 10 maçın hepsini kazanan, sadece 4 gol yiyen İtalya bu şampiyonanın en büyük favorileri.

YAZARA GÖRE

Fransa, şampiyonanın ölüm grubu olarak adlandırılan F grubunda Portekiz, Almanya, Macaristan ile beraber yer alacak. Bu grup maçları, Münih (Almanya) ve Budapeşte'de (Macaristan) oynanacak.

Hem grubun nispeten zor olması hem de iki ev sahibi ülkeyle oynayacak olmak, Fransa için dezavantajlı bir durum ama bence Fransa milli takımının da avantajlı olduğu yönler var.

1- Fransa milli takımı, son 5 yıldır neredeyse aynı futbolcu topluluğuyla oynuyor. Milli takımlarda bu kadar uzun süre bir arada olmak, oynama alışkanlığı için çok değerli.

2- Ezberlenmiş tek bir oyun planı var ve bunu kusursuz uyguluyorlar. Özelikle topa hâkim olmak isteyen rakiplere karşı geçiş oyununu çok iyi uygulayıp rakip kaleye gidebiliyorlar.

3- Benzer kalitede çok geniş bir futbolcu topluluğu var. Olası sakatlıkları, kart cezalarını ve performans düşüklüklerini kendi içlerinde tolere edebilirler.

Bütün etkenleri bir araya getirince, Fransa milli takımının en az final oynamasını bekliyorum.

ŞEHİR & STADYUMLAR

İlk açıklandığında 12 şehrin ev sahipliğinde gerçekleştirileceği açıklanan Euro 2020 pandeminin etkilerinden kaçamayarak yeni düzenlemelere gitmek zorunda kaldı ve ev sahibi şehir sayısı 11'e düşmek zorunda kaldı. İşte o 11 şehir ve 11 stadyum.

Johan Cruyff Arena | Amsterdam | Hollanda

KAPASİTE: 54.990 | NE ZAMAN YAPILDI: 1996

**Kapasite %25 düşürülebilir.*

Olimpiyat Stadı | Bakü | Azerbaycan

Kapasite: 68,700 | NE ZAMAN YAPILDI: 2015

**Kapasite %50 düşürülebilir.*

Arena Nationala | Bükreş | Romanya

Kapasite: 55,600 | NE ZAMAN YAPILDI: 2011

**Kapasite %25 düşürülebilir.*

Puskas Arena | Budapeşte | Macaristan

Kapasite: 67,889 | NE ZAMAN YAPILDI:2019

Krestovsky Stadyumu | Saint Petersburg | Rusya

Kapasite: 68,134 | NE ZAMAN YAPILDI: 2017

**Kapasite %25-50 arası düşürülebilir.*

La Cartuja | Sevilla | ispanya

Kapasite: 60.000 | NE ZAMAN YAPILDI: 1999

**Kapasite %25-30 arası düşürülebilir.*

ŞEHİR & STADYUMLAR

Parken Stadyumu | Kopenhag | Danimarka

Kapasite: 38,065 | NE ZAMAN YAPILDI: 1992

**Kapasite %25- %33 düşürülebilir.*

Hampden Park | Glasgow | İskoçya

Kapasite: 52,063 | NE ZAMAN YAPILDI: 1903

**Kapasite %25 düşürülebilir.*

Wembley Stadyumu | Londra | İngiltere

Kapasite: 54,990 | NE ZAMAN YAPILDI: 2007

**Kapasite %25 düşürüldü.*

Allianz Arena | Münih | Almanya

Kapasite: 70.000 NE ZAMAN YAPILDI: 2005

**Seyirci kapasitesi 14.000'i geçmeyecek.*

Stadio Olimpico | Roma | İtalya

Kapasite: 72,698 NE ZAMAN YAPILDI: 1937

**Kapasite %25 düşürülebilir.*

Açılış Maçı & A Grubu & Çeyrek Final - Stadio Olimpico (Roma)
A Grubu & Çeyrek Final - Olimpiyat Stadı (Bakü)
B Grubu & Son 16 - Parken Stadyumu (Kopenhag)
B Grubu & E Grubu & Çeyrek Final - Krestovsky Stadyumu (St.Petersburg)
C Grubu & Son 16 - Johan Cruyff Arena (Amsterdam)
C Grubu & Son 16 - Arena Nationala (Bükreş)
D Grubu & Son 16 - Hampden Park (Glasgow)
D Grubu & Son 16 & Yarı Final & Final Wembley Stadyumu (Londra)
E Grubu & Son 16 - La Cartuja (Sevilla)
F Grubu & Son 16 - Puskas Arena (Budapeşte)
F Grubu & Çeyrek Final - Allianz Arena (Münih)

EURO 2020

Avrupa Futbol Şampiyonası dendiğinde, insanın aklına hemen bazı örnekler gelir. 1992 Danimarka ve 2004 Yunanistan şampiyonlukları, 2008 ve 2012'deki İspanya dominasyonu, bizim için milli takımımızın 2008'de gösterdiği olağanüstü performans, bunlardan bazıları. Ancak akla gelen bu örneklerin içinden sıyrılan, çok başka bir yere konulması gereken biri var: o da 1984'teki Michel Platini. Platini, 1972 yılında girdiği Metz seçmelerinde başarılı olamamış, yapılan sağlık testleri sonucunda da kendisine sporu bırakması bile tavsiye edilmiş. Ancak buna hiç niyeti olmayan Platini, Metz'den memleketi Nancy'ye döndüğünde, eski bir futbolcu olan babası Aldo Platini'nin çalıştığı Nancy'nin genç takımına katılıyor ve dünya futbolunun her noktasına dokunacak bir kariyerin başlangıcını yapıyordu. Nancy'yi 1975 yılında ikinci lig şampiyonluğuna ulaştıran Platini, 1976 yılında Fransa milli takımı formasıyla tanışıyor ve 1976 Montreal Olimpiyatları'nda takımının çeyrek final oynamasında önemli bir rol üstleniyor; ilk profesyonel sözleşmesini de aynı yıl kulübüyle imzalıyordu. 1978 yılında artık kaptanlığını yaptığı Nancy ile Fransa Kupası zaferine imza atan Platini, ülkedeki bütün dikkatleri üzerine çekerek milli takımla 1978 Dünya Kupası yolunu tutuyor ancak turnuvada gösterdiği performansla eleştirilerin odak noktası olmaktan kurtulamıyordu. Nancy'deki misyonunu tamamladıktan sonra 1979 yılında Saint-Etienne'e transfer olan Platini, 1981 yılında Fransa Ligi şampiyonluğunu kazanıyordu. Platini, 1982 Dünya Kupası'nda da yarı finalde Batı Almanya'ya penaltılarla 5-4 mağlup olup kupa hayallerine veda ediyor, üçüncülük maçında da Polonya'ya 3-2 yenilince turnuvayı dördüncü tamamlıyordu. Dünya Kupası'nın ardından Platini, yeteneklerini ülkenin dışına; kıtanın güneyine, Torino'ya taşıyordu. Juventus'ta forma giydiği yıllarda oynadığı oyunun zirvesine ulaşan Platini, 1983 yılında üst üste üç yıl kazanacağı Ballon D'or'un ilkini de koleksiyonuna ekliyordu. 1984 yılına geldiğimizde artık her şeyi kazanabileceğini hisseden Platini, gözüne Avrupa Futbol Şampiyonası'nı kestiriyordu.

TEK KİŞİLİK DOMİNASYON

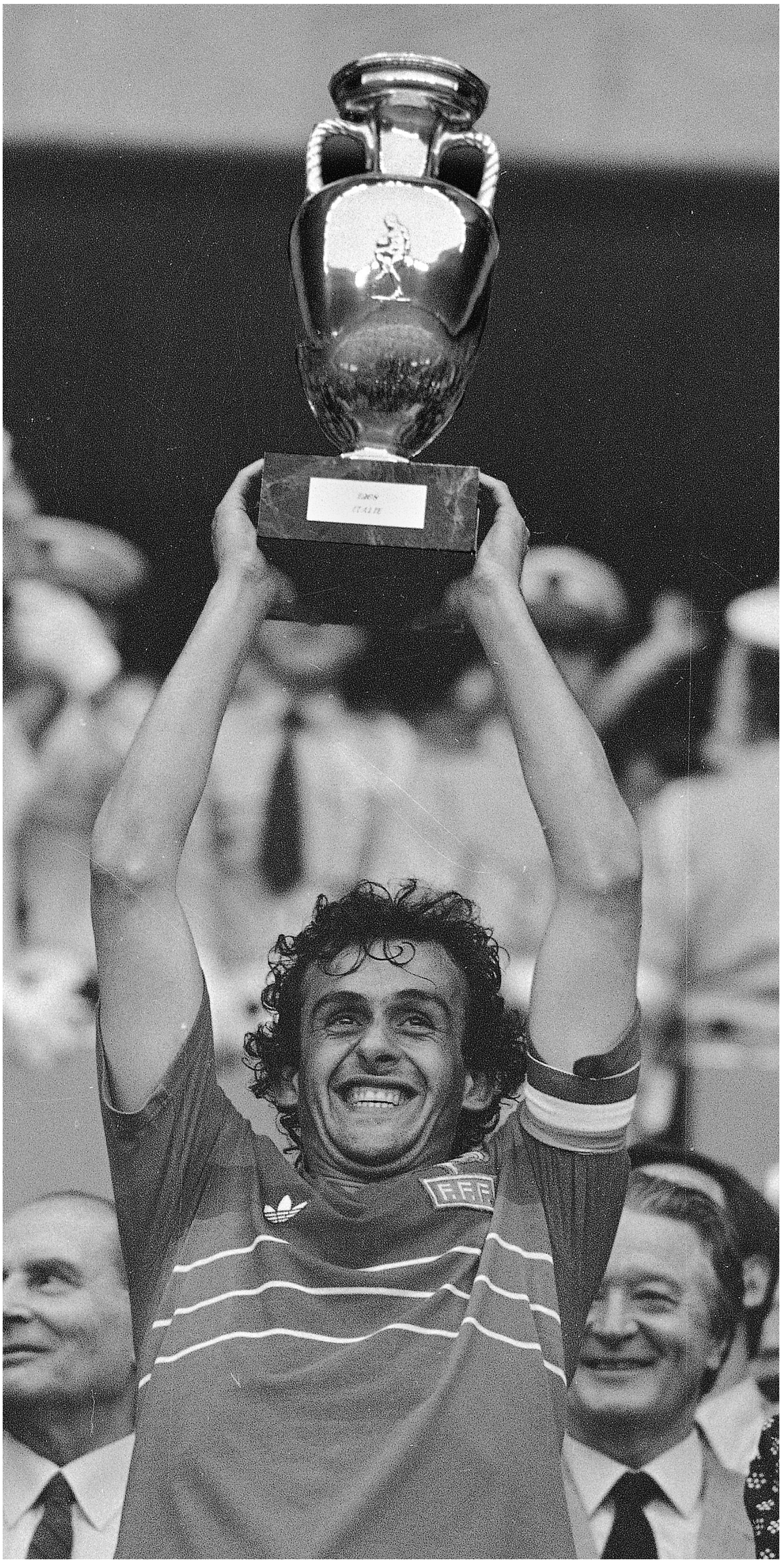
Fransa'nın ev sahipliğini yaptığı turnuvada, kendi vatandaşlarının önünde boy gösterecek olan Platini'li Fransa'nın ilk rakibi, Avrupa futbolunda çıkışta olan Danimarka'ydı. Fransa, önündeki bu engeli Platini'nin ceza sahası dışından sağ ayağıyla attığı golle geçiyordu. Sırada son finalist Belçika vardı. Platini bu maçta da izleyenlere adeta bir resital sunuyor; biri ceza sahası dışından bu sefer sol ayağıyla, biri penaltıdan, diğeri de kafayla olmak üzere 3 gol atarak hat-trick yapıyor ve Fransa, Belçika engelini beş golle geçerek rakiplerine adeta gözdağı veriyordu. Gruptaki son rakip Yugoslavya'ydı. Platini, bu maçta da orkestra şefi rolünü üstleniyordu. Fransa lehine 3-2 sonuçlanan mücadelede takım kaptanı yine hat-trick yapıyor, sol ayağı ve kafası bir kez daha sahne alıyordu. Yugoslavya'ya attığı ikinci golde ise Platini kendiyle özdeşleşmiş o müthiş serbest vuruş tekniğini konuşturuyor ve izleyenleri kendine hayran bırakmaya devam ediyordu. Platini, daha sonraları Four Four Two'ya verdiği bir röportajda kendinden ne kadar emin olduğunu şu cümlelerle özetliyordu: "Kendimi dünyanın en iyi oyuncusu olarak gördüğümden değil ama o an dünyanın en iyi oyuncusuydum. Başka ne söyleyebilirim ki? Özgüvenim tavan yapmıştı; oyunu kontrol edebileceğimi ve istediğim zaman gol atabileceğimi biliyordum." Grup aşamasını 3 maçta 3 galibiyetle tamamlayan Fransa'nın yarı finaldeki rakibi ise Portekiz'di. Baştan sona müthiş bir heyecana sahne olan mücadelenin normal süresi 1-1 bitiyor; uzatmaların 98. dakikasında ise Portekiz,

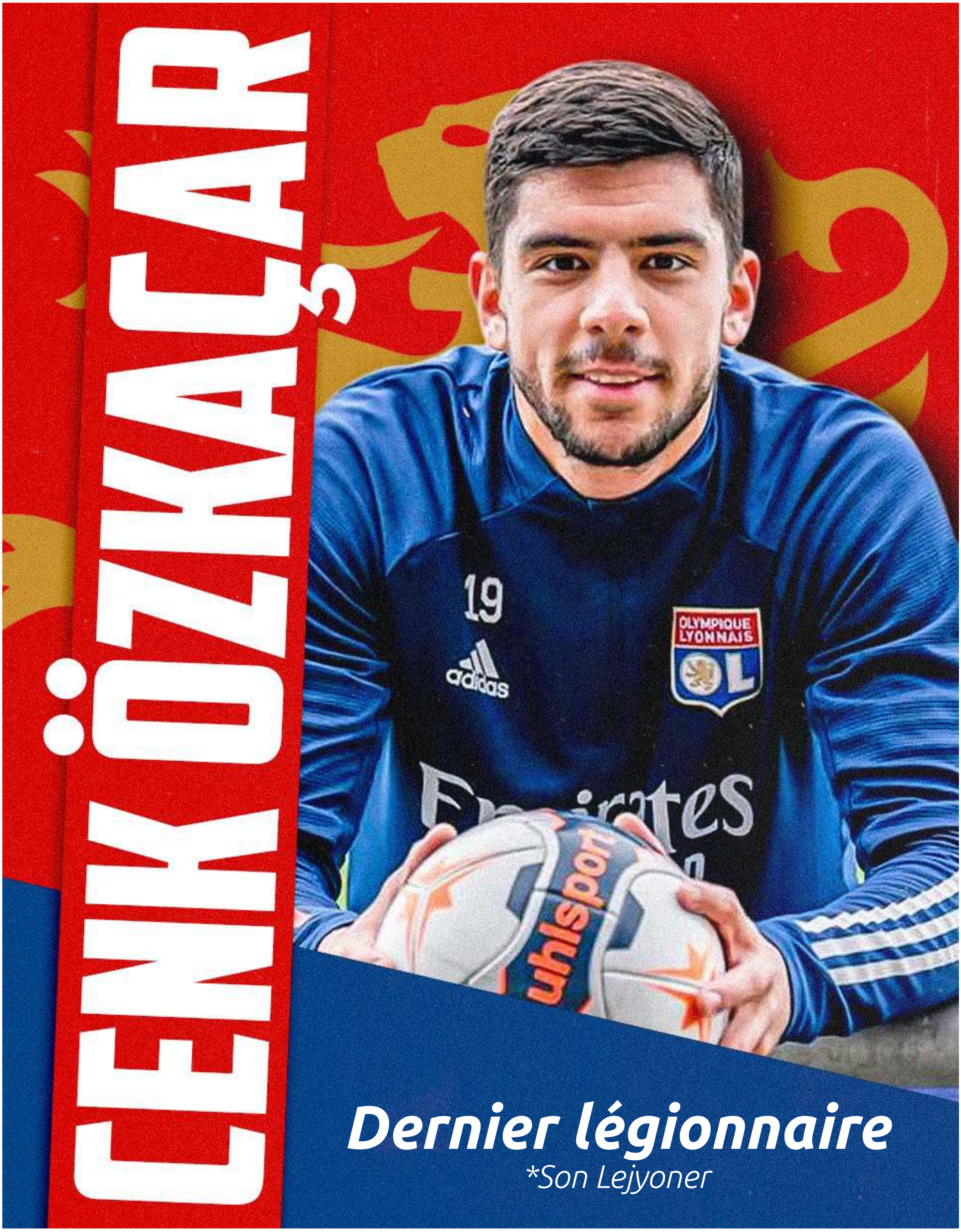

Fransa karşısında 2-1 öne geçiyordu. Bu, Fransa'nın turnuva boyunca mağlup duruma düştüğü ilk andı. Ancak ne Fransa'nın ne de Platini'nin pes etmeye niyeti vardı. 114. dakikada Domergue ile eşitliği yakalayan Fransa'da, maçın son dakikasında sahneye yine Platini çıkıyor ve Jean Tigana'nın asistinde topu ağlarla buluşturarak yıllardır arzuladığı finale kavuşuyordu. Bu epik karşılaşma ise Avrupa Futbol Şampiyonası'nın en heyecanlı maçlarından biri olma unvanını günümüze kadar devam ettirecekti. Artık Platini ve kupa arasında sadece İspanya kalmıştı. Platini, takımının 57. dakikada kazandığı serbest vuruşta topun başına geçiyor ve kaleci Luis Miguel Arconada'nın yaptığı -İspanya adına tam 24 yıl akıllardan çıkmayacak- hatayla perdeyi açıyordu. Maçın son dakikasında Bruno Bellone'nin ayağından bulduğu golle perdeyi kapayan Fransa, tarihinin ilk kupasını kaptanları Platini'nin önderliğinde kazanıyordu. Michel Platini ise oynadığı futbolla bireysel performans anlamında Avrupa Futbol Şampiyonası'nda eşi bulunmaz bir noktaya erişiyor; dünya genelinde ise adını Maradona ve Pele'nin yanına yazdırıyordu. Platini; kafasıyla, sol ayağıyla, sağ ayağıyla, duran toplardan, kısaca istediği her şekilde ve herkese gol atabileceğini tüm dünyaya ispatlıyor ve Avrupa futbolunu tek başına domine ediyordu. Oynadığı beş maçta da sihir yaparken asası yerine ayaklarını kullanan bir büyücüyü andıran bu adam; turnuva boyunca akıllardan çıkmayacak en güzel görüntüyü, kupayı kollarında havaya kaldırırken yüzünde oluşan gülümsemesiyle yine kendisi veriyordu.

TÜM ZAMANLARIN EN İYİSİ

Michel Platini, 1984 Avrupa Futbol Şampiyonası'nda oynadığı beş maçta attığı dokuz golle, turnuvanın üstünden tam 37 yıl geçmesine rağmen hâlâ tüm zamanların gol krallığı listesinde zirvede. Platini maç başına yakaladığı 1.80 gol ortalaması ise erişilmesi neredeyse imkânsız bir noktada. En yakın rakibi Cristiano Ronaldo, sekiz gole yirmi maçta ulaşmış. Ronaldo, büyük ihtimalle 2020 Avrupa Futbol Şampiyonası'nda Platini'yi 37 yıldır üstünde oturduğu gol krallığı tahtından indirecek. Zaman içinde Antoine Griezmann ve başka isimler de onu geçecektir. Ancak Platini 1984'te oynadığı futbolla, bu turnuvada 37 yıldır koruduğu tüm zamanların en iyisi olmayı çok uzun süre daha bırakmayacaktır. Gelin görün ki UEFA Başkanlığı yaptığı dönemde adının karıştığı yolsuzluk skandalıyla hayranlarını hayal kırıklığına uğratan Platini; futbolculuk yıllarının ihtişamını, yöneticilik zamanlarıyla gölgeledi belki de. Ama günümüzde yaptıkları, geçmişte başardıklarını değiştirmedi. O yüzden Platini, benim gözümde de hep böyle kalacak: bugünün kötüsü, geçmişin kahramanı.

MAÇAR
ÖZKAN
CENK
19
adidas
OLYMPIQUE LYONNAIS
OL
uhlsport
Dernier légionnaire
*Son Lejyoner

Öncelikle Fransa'da geçirdiğin ilk yıl ile başlayalım. Adaptasyon sürecin nasıl geçiyor? Takıma ve antrenman sistemine alışabildin mi?

İlk zamanlar adaptasyon ile ilgili birçok sorun yaşadım fakat bunlar arasında beni en çok zorlayan iletişimdi. Bunun için, buraya geldikten sonra ilk olarak dil eğitimime ağırlık verdim. Dil öğrenmeye başladıkça takım içerisinde olan uyumum daha çok arttı, takıma alışmam çok uzun zaman almadı fakat antrenman sistemi olarak, fiziksel ve taktiksel açıdan birçok eksiğimi gördüm ama bunları buradaki çalışma sistemiyle birleştirip, kendi özverimi de arttırarak eksik olan yönlerimi geliştirdim.

Peki, senin Fransa'daki yaşamın nasıl geçiyor? Kendine yeteri kadar vakit ayırabiliyor musun? Sosyal hayatın bu süreçte nasıl geçiyor?

Fransa'daki yaşamım, pandemi dolayısıyla daha çok evden tesislere ve tesislerden eve şeklinde ilerliyor. Kendime antrenmanlar haricinde hobilerimi yapabileceğim zamanlar ayırıyorum ama takım antrenmanları haricinde olan günlerimi sadece hobiyle geçirmeyip, ekstra çalışmalar yaparak değerlendiriyorum. Sosyal hayatım, Türkiye'ye göre daha sakin ve evde geçiyor. Burada yalnız olmam ve şu an için takım haricinde arkadaş edinememem, bunun başlıca sebeplerinden biri.

Türkiye ve Fransa arasında ne gibi farklılıklar var? Lyon şehrini sevdin mi? İzmir'i aratıyor mu?

Türkiye ile Fransa arasındaki farklılık olarak söyleyebileceğim ilk şey; burada yaşayan insanlar, kendi işlerinin haricinde sosyal ve özel hayatlarına da çok özen gösteriyorlar. İş haricinde bulunan zamanları, en iyi şekilde geçirmeye odaklanıyorlar. Lyon şehrini sevdim, burada yaşayan Türkler, ilk zamanlarda çok destekçim oldu. Hangi ülkenin hangi şehri olursa olsun, kendi ülkem ve kendi şehrimi her zaman arayacağım.

Lyon'da geçirdiğin ilk yıl, aynı zamanda ailenden uzak geçirdiğin ilk yıl ve o da pandemi sürecine denk geldi. Bu süreç senin üstünde herhangi bir olumsuz etki yarattı mı? Pandemi şartları Fransa'da nasıldı?

Pandemi burada olağanüstü bir durumda ilerledi ve bir dönemler Avrupa'da en çok Covid-19'a sahip olan ülke konumuna gelmiştik. Bu yüzden ailemi yanıma getirme ve onlarla beraber yaşama fırsatım oluşmadı. Ailemin yanımda olmaması, tabii ki de herkesin hissedeceği bir yalnızlık duygusunu hissettirdi ama bu durum benim mental yapımı ve işime olan bağlılığımı etkilemedi. Daha çok sosyal zamanlarımda bu yalnızlığı hissettim.

Geçirdiğin bu ilk yıl içerisinde gözlemleyebildiğin kadarıyla, Fransız futbolu, Türk futboluna göre neleri daha iyi yapıyor? Altyapı sistemleri, futbola, maçlara ve taraftarlığa olan bakış açılarına dikkat ettiğinde neler dikkatini çekti? Kulüp yöneticilerinin futbolculara olan yaklaşımı buraya kıyasla nasıl?

Fransa futbolu, Türk futboluna göre antrenmanlar ve maçlar dahil olmak üzere, büyük bir taktiksel savaş ve bunun yanında da yüksek bir fiziksel güçle geçiyor. En büyük farklılık ise buradaki futbolcuların çok rahat bir yapıya sahip olması. Altyapı sistemine inanılmaz bir yatırım ve bağlılık mevcut. Kulüp içerisinde profesyonel ekipten en alt yaş grubuna kadar olan imkanlar ve şartlar, hemen hemen birbirlerine yakınlık gösteriyor. Buradaki futbolcular, maçlara çok rahat bir psikolojiyle hazırlanıyorlar. Taraftarların desteği ve futbolcuların onlara bağlılığı ise son derecede. Yönetici-futbolcu ilişkisi, burada daha resmî bir şekilde ilerliyor.

Baban Engin Özkaçar, Altay Sosyal Dayanışma Derneği'nin verdiği, Erdoğan Tözge Altay'a Hizmet Ödülü'nü senin adına alırken Fransa'ya gider gitmez Fransızca dersleri almaya başladığını, Lyon'un evine haftanın beş günü bir dil hocası gönderdiğinden bahsetmiş. Fransızca konusunda ne durumdasın? Takım arkadaşlarınla iletişimin ne düzeyde?

Babamın da anlattığı gibi Lyon'a gelir gelmez, ilk olarak dil eğitimine başladım. Pandemi sürecinde çoğu zaman evde, arada tesiste ve uzaktan video sistemiyle Fransızcayı öğrenmeye devam ediyorum. Şu an Fransızcayı %30-40 seviyesinde öğrenmiş durumdayım ama saha içerisinde kendimi tamamen anlatabiliyorum. Takım arkadaşlarımla daha çok İngilizce ile iletişim kuruyorum ve iletişimim sorunsuz ilerliyor.

Karacabey Belediye'de kiralık olarak geçirdiğin dönemde gösterdiğin performansla, Altay'a dönüşünde formayı hemen sırtına geçirdin. Altay'da gösterdiğin performansla da Lyon'a transfer olan ilk Türk olarak kariyer basamaklarını çok hızlı tırmandın. Yine baban Engin Özkaçar verdiği bir röportajda üç yıl denize dahi gitmediğinden sürekli çalıştığından bahsetmiş. Peki Lyon'a uzanan bu yolculukta Cenk Özkaçar nelerden feragat etti? Bundan sonraki hedefleri neler? Biraz bunlardan bahsedelim.

Profesyonel hayatımın ilk yılında Altay'da forma fırsatı bulacağımı düşünmediğimden, Karacabey Belediyespor'a kiralık gitmiştim. Öncesinde bu durumun büyük bir risk olduğunu düşünüyorduk çünkü orada oynamazsam, seneye döndüğümde kendi kulübümde farklı bir durumda olacağımı biliyordum. Karacabey serüvenimi en iyi şekilde atlattım ve Altay'a döndüğümde, Ali Tandoğan hocamın gelmesiyle forma şansı bulup kendimi gösterme fırsatım olmuştu ve bunun doğrultusunda da Lyon'a transferimi gerçekleştirdim. Sadece profesyonel olduğum zamanlarda değil; 15, 16, 17 yaşındayken arkadaşlarım ve çevremdeki herkes yazın tatile gittiği zaman, ben sabah 7-akşam 5 programıyla üç sene boyunca üç yaz dönemini böyle geçirdim. O zamanlar bu durum çok üzüyordu fakat ailem hedeflerime ulaşmam için hayatta her şeyden fedakarlık etmem gerektiğini söylüyordu. Onların bana inandırdığı ve bana kazandırdıkları çalışma azmiyle buralara gelmem daha kolay oldu. Zamanında çok üzüldüğüm durumların şu an bende mutluluk uyandırması ise beni en çok sevindiren şeylerden biri diyebilirim.

Ülkemizde Zeki Çelik, Çağlar Söyüncü ve Mert Çetin'den sonra, alt ligde forma giyip Avrupa'nın beş büyük ligine transfer olmayı başarmış dördüncü isimsin. Aynı zamanda yine seninle aynı ligde, Lille'de forma giyen Burak Yılmaz ve Yusuf Yazıcı da var. Bu süreçte hiç onların fikirlerine de danıştın mı?

Geldikten sonra Burak abi, Yusuf abi ve Zeki abiyle iletişimimi hızlı bir şekilde kurdum. Onlar bana burada dili öğrenmemi ve Türkiye'dekinden çok ama çok daha fazla çalışmam gerektiğini söylediler. Danışıp fikir aldığım bu konulara odaklanmam daha hızlı oldu diyebilirim.

Senin Lyon'u tercih etmendeki temel faktörler ne oldu? Avrupa'daki birçok futbolcu, kendi ülkesinde en üst düzeyde futbol oynadıktan sonra yurt dışına çıkmayı tercih ediyor. Türk futbolundaki kaos ortamı, Altay'dan direkt olarak Lyon'u tercih etmende etkili oldu mu?

Her Türk genci gibi benim de en ufak yaşlardan beri hayalim ve hedefim, ülkemi bir gün Avrupa'da temsil etmekti. Avrupa'yı tercih etmemdeki en büyük faktör, kendimi orada daha çok geliştireceğime inanmam ve büyük liglerde forma giymek istemem. Türk futbolundaki durumları göz önünde bulundurmadan, hayalim ve hedefimin peşinden gittim.

Fransa Ligi'nin içinde olan biri olarak, bu sezon Burak Yılmaz'ın gösterdiği performans ve Lille'in şampiyonluk yürüyüşü hakkında ne düşünüyorsun?

Burak abinin bu seneki performansı sadece Türkiye'de değil, Fransa'da da çok konuşuluyor. Çok iyi bir sezon geçirdi, umarım bunun karşılığını en iyi şekilde alır.

Lyon takımının kadrosuna baktığımızda, genç isimlere verdikleri süreler dikkat çekiyor. 17 yaşındaki Mathis Cherki, 20 yaşındaki Maxence Caqueret, 19 yaşındaki Sinaly Diomande ve 4 yıldır düzenli forma giyip takımın yıldızlarından olan 22 yaşındaki Houssem Aouar gibi. Takımının gençlere bu denli önem verdiğini görmek senin için ekstra bir motivasyon yaratıyor mu?

Takımdaki genç sayısının yüksek olması ve genç oyuncuların forma şansı bulması, beni olumlu yönde etkiliyor. Burada gençlere olan güven ve destek, saha içerisinde daha istekli ve arzulu olmamı sağlıyor.

Bu sezon Monaco ile oynanan kupa mücadelesinde de ilk kez forma giyme şansı elde ettin. Maçtan sonra neler hissettin?

Maçtan sonra Lyon'da forma giyen ilk Türk oyuncu unvanını almak, beni son derece mutlu etti. Kendimi ve şanlı Türk bayrağını Lyon müzesine taşımak, beni çok duygulandırdı.

Peki, takım içinde "abi" rolünü üstlenen biri var mı? Ya da senin takım içinde ya da dışında kendine örnek aldığın, idol olarak gördüğün bir isim?

Takım içerisinde abilik rolünü daha çok Marcelo üstleniyor. Ben de profesyonelliği ve sosyal hayatı en iyi şekilde değerlendirmek açısından Marcelo'yu idol olarak görüyorum.

Altyapısından yetiştiğin Altay, bu sezon gösterdiği performansla 1. Lig Play-off'larında oynama hakkı elde etti ve 18 yıl aradan sonra Süper Lig'de boy gösterme şansları var. Altay kulübünün de sana olan sevgisi herkes tarafından biliniyor. Buradan onlara söylemek istediğin bir şey var mı?

İnşallah hak ettikleri Süper Lig'e play-off'tan çıkarlar. Tüm kalbim ve dualarım Altay camiasıyla, onlara başarılar diliyorum

Euro 2020 vakti geldi. Milli takımımız da son dönemde gösterdiği performansla fark yarattı. Burak Yılmaz, Çağlar Söyüncü, Zeki Çelik, Hakan Çalhanoğlu gibi isimler de turnuvaya çok formda katılacaklar. Sen de ümit milli takım seviyesinde bu gururu yaşamış biri olarak, milli takımımızın performansı ve turnuva hakkında neler söylemek istersin?

Milli takımımızın, Dünya Kupası elemelerinde göstermiş olduğu olağan performansını EURO 2020'ye de taşıyacağını düşünüyorum. Çoğu futbolcunun maçlara hazır gelmesi ise en büyük kozumuz olacaktır.

Gelecek sene sürekli oynayabileceğin bir takımda yer almak mı yoksa Lyon'da kalıp şans gelmesini bekleyeceksin?

Gelecek sene; sezon başı kampına katılacağım, ardından daha çok süre alacağım ve oynayıp kendimi geliştireceğim bir yerde olmak istiyorum. Bu Lyon'da olacaksa Lyon'da kalmayı, olmayacak ise kiralık gidip, oynayıp, güçlü gelmek istiyorum.

Altay'da şu an oynayan Kazımcan da tıpkı senin gibi Fransız kulüplerinin radarına girmiş durumda alt liglerden direkt olarak Avrupa'ya transfer olma trendi giderek yayılıyor. Sence bu kırılma nerede başladı yani Türk oyuncusunu yeni mi keşfettiler yoksa Türk oyuncusu mu kendini fark ettirdi?

Türk oyuncusuna son dönemlerde olan bu düşkünlüğün en büyük etkisi için, bizden önce keşfedilip Avrupa'ya açılan abilerimizin ortaya koyduğu performans ve başarısıdır demek istiyorum.

Mevkin itibarıyla şu anda Milli Takım oyuncu havuzunda şansın çok zor ama şu anki rotasyonda kendini en çok hangi oyuncunun tarzına yakın görüyorsun? Merih? Çağlar? Ozan Kabak?

Şansım zor olsa dahi ben de önce kendi kulübümde forma şansı bulup, ardından milli formayı giymek istiyorum. Kendimi daha çok Merih abiye yakın hissediyorum.

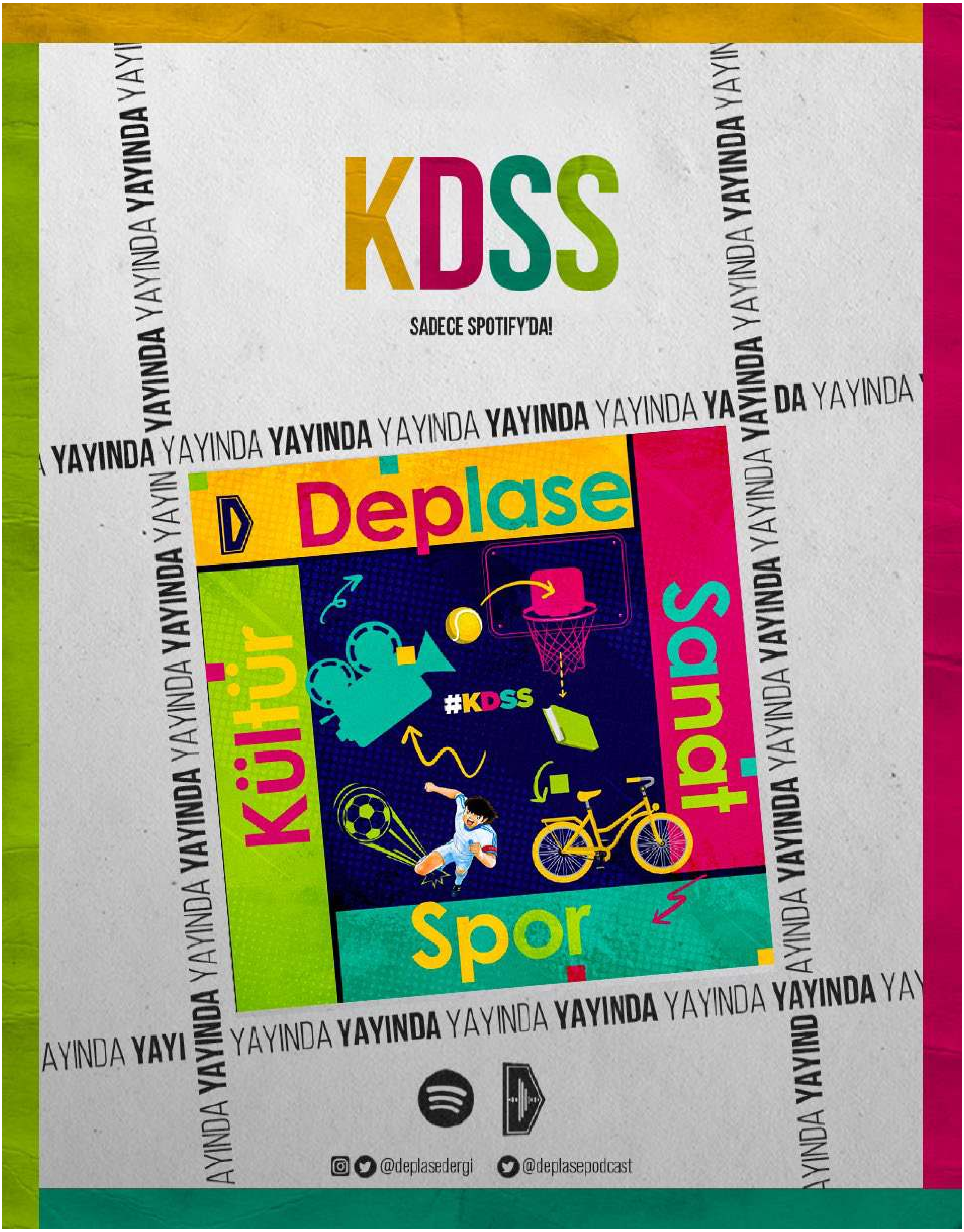
Fransa Ligi bu sene inanılmaz bir çekişmeye sahne oldu, Fransız futbolu zaten iyi bir konumdaydı fakat milli takımlar bazında da çok yükselişteler. Bir Ligue 1 oyuncusu olarak Fransa milli takımının Euro 2020'deki olası performansı hakkında neler söylemek istersin?

Fransa'nın da oyuncu ve ekip açısından güçlü bir ülke olduğu doğru ve çoğu kişiler tarafından favoriler arasında görülüyorlar. Fakat benim kalbim ve desteğim, her zaman Türkiye ile olacak!

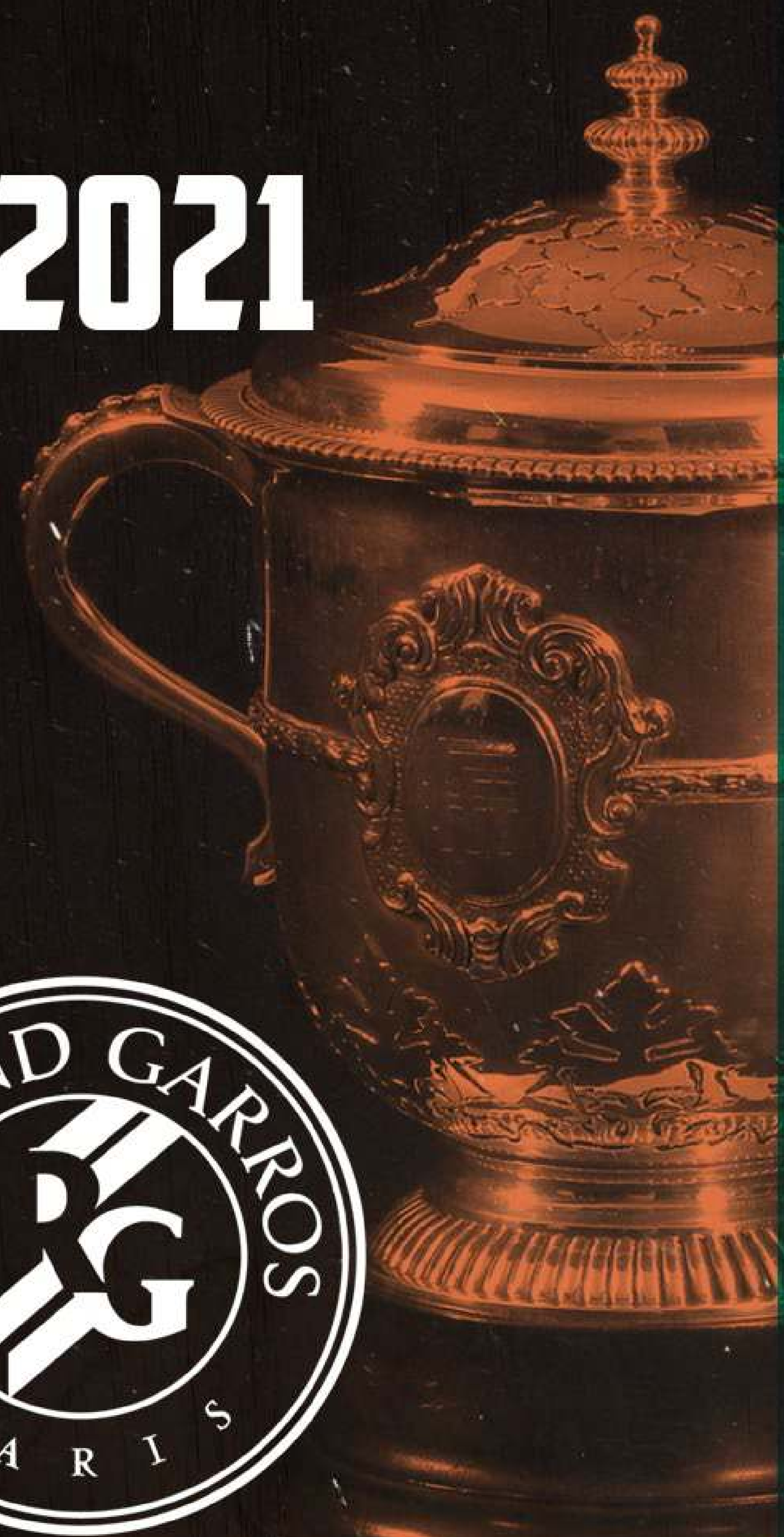
Türk milli takımından Euro 2020 için beklentilerin neler? Hayalinde hangi tur var?

Türkiye'nin gruptan lider çıkacağını düşünüyorum. Gruptan sonraki maçların, eşleşmelere bağlı olarak daha zor geçeceğini düşünüyorum ama Türkiye, her zamanki gibi zoru sevip başaracaktır.

KDSS
SADECE SPOTIFY'DA!
YAYINDA
Deplase
Kültür
Sanat
Spor
#KDSS
@deplasedergi
@deplasepodcast

ROLAND GARROS 2021 REHBERİ

R O L A N D G A R R O S

Toprağın en büyük tenis turnuvası Fransa Açık'a, namı diğer Roland Garros'a hazır mısınız? Değilseniz de dert etmeyin, bu rehberi tam da bunun için hazırladık. Turnuvaya dair bilgileri, favori oyuncuları, sürpriz yapabilecek isimleri ve ilk turlarda (hatta belki daha da ileride) tehlike yaratabilecek gençleri listeledik. Onlara geçmeden önce, isterseniz kısa bir turnuva girizgahı...

Bu sene 125. kez düzenlenecek prestijli Roland Garros turnuvası, yine çok hikâye üretecek bir turnuva olacağa benziyor. Erkeklerde geçen senelere göre daha büyük bir merak konusu, şampiyonun kim olacağı. Bu turnuvayı 13 defa kazanan Rafael Nadal'ı bir defa daha favori olarak görmek işten bile değil; bu sefer de kazanırsa, gelmiş geçmiş en çok Grand Slam kazanan erkek tenisçi olacak. Erkeklerdeki diğer önemli isimlere bundan sonraki sayfalarda değineceğiz. Peki, ya kadınlar turnuvası? Kadınlar kurası, bambaşka bir dünya. Sert kortlarda biraz daha ön plana çıkan Osaka ve Andreescu gibi isimler kendilerini o turnuvaların açık ara favorileri yapabiliyor ama Fransa'da iş başka. Son 7 sene burayı farklı isimler kazandı ve bu sene de farklı bir kadın kazanırsa yine şaşırmayız.

Bu rehberde ilk olarak "Favoriler" kısmı var. Erkeklerde Nadal dışında favori koymak kolay olmadı ama yanına Djokovic, Thiem ve son zamanlarda toprakta iyi işler yapan Tsitsipas'ı ekledik. Kadınlarda ise birbirinden çok farklı dört isim var: Barty, Halep, Swiatek ve Muguruza.

"Sürpriz Adaylar" kısmında ise daha değişik isimler var. Bu kategorinin olayı, bu isimlerin kendilerinden beklenmeyen bir performans gösterme olasılıklarının olması. Erkeklerde bu belki bir yarı final, final ya da kendinden yüksek bir seri başına karşı galip gelme anlamına gelebilir; kadınlarda ise bunların üstüne şampiyonluğu da ekleyebiliriz.

Son olarak, henüz tanışmadıysanız, bazı "Gençler"le tanışmak istemez misiniz? Bu kategoride 20 yaş ve altı sürpriz yapabilecek öne çıkan bazı isimleri derledik. İlk turlarda seri başlarına zorluk çıkarabilirler; belli de olmaz, belki bazıları ikinci haftaya kadar ilerler.

İyi okumalar!

•Rafael Nadal kazanırsa, erkeklerde Grand Slam rekorunu 21 kupayla kıracak. Aynı zamanda, Roland Garros rekorunu da 14'e geliştirecek (Büyük Üçlü'den önce en çok Grand Slam kazanan isim Pete Sampras'ın 14 Grand Slam'i vardı… Toplamda!).

•Novak Djokovic veya Roger Federer kazanırsa, Açık Dönem'de (1968 sonrası) bütün Grand Slam'leri 2 kez kazanan ilk erkek tenisçi olacaklar.

•Roland Garros'u kadınlarda 2014 yılından beri farklı bir isim kazanıyor. Serena, Muguruza, Ostapenko, Halep, Barty ya da Swiatek kazanırsa bu seri bozulacak.

•Serena Williams kazanırsa, 24 kupa ile Margaret Court'un rekorunu egale ederek gelmiş geçmiş en çok Grand Slam kazanan tenisçi olacak. Açık Dönem'in rekoru zaten Serena'da.

•Fransa, kadınlarda 2000'den (Mary Pierce), erkeklerde de 1983'ten beri (Yannick Noah) şampiyon çıkaramıyor. Bu ikiliden önceki Fransız şampiyonları bulmak için kadınlarda 1967'ye, erkeklerde de 1946'ya gitmek gerekiyor.

**Bu bölümdeki bütün bilgiler 'tekler' kategorisi için geçerli.*

Rafael Nadal'ı anlatmaya gerek var mı? Hem de bir Roland Garros rehberi için? Yine de deneyelim. Turnuvanın Philippe Chatrier isimli merkez kortu için toprağın gelmiş geçmiş en iyi ismi Nadal'ın 'ikinci evi' diyebiliriz. Bu turnuvada oynadığı 102 maçın 100'ünü kazanan Nadal, Roland Garros'u tam 13 kez kazandı. Her ne kadar 2021 toprak sezonunda Nadal'ı eskisi gibi dominant görmesek de (Monte Carlo ve Madrid'i kazanamadı) bu sizi yanıltmasın. Paris, bambaşka bir yer.

Nadal, kariyerinde toprakta oynadığı 127 tane 5 setlik maçın 125'ini kazandı. Hâl bu olunca, son maçlardaki performansı ne olursa olsun, 5 setlik bir toprak maçında hiçbir rakibini favori görmemek gerekiyor. Bu sene her ne kadar Monte Carlo ve Madrid'i kazanamasa da, Barcelona ve Roma'da oynadığı kritik maçlarda ne kadar vites yükseltebileceğine dair işaretler sundu. Aldığı zorlu Tsitsipas, Sinner, Shapovalov galibiyetlerinden sonra önemli bir noktaya da değindi Toprağın Kralı: "Bu tarz zorlu maçları gençlere karşı kazanabilmek, vücuduma olan güvenimi yükseltiyor." Haziranın ilk haftası 35 yaşına basacak olan Nadal için bu gerçekten çok kritik. Fiziksel olarak iyi durumda olduğu bir Roland Garros'ta onu durdurmak çok zor.

Nadal'ın toprakta bu kadar iyi olmasının birçok sebebi var. İlk olarak, teknik bir sebep: Yüksek 'topspin'li forehand'i ve fevkalade hareket edebilme kabiliyeti. İkincisi, belki de toprak tenisi için daha önemli olan faktör: Sayının kaçıncı vuruşu olursa olsun, sette 5-0 gerideyse bile ya da maçta skor ne olursa olsun konsantrasyonu kaybetmemesi. Çünkü toprakta bir kez servis kırıp seti hızlıca kapatamıyorsunuz, gerçekten son sayıya kadar oynamanız gerekiyor. Bunların üstüne Nadal, seneler içerisinde servisini çok geliştirdi ve oyununa 'slice', fileye gelme ve 'drop shot' gibi toprakta çok etkili olabilen silahlar kattı. Son olarak da, maçlar arası plan değişikliklerini ne kadar çabuk uygulayabildiğini eklemek lazım. Bu sene Madrid'de Zverev'e kaybettikten tam bir hafta sonra, onu bazı taktik değişiklikleriyle ve daha yüksek konsantrasyonla iki sette geçmeyi başardı. İşte bütün bunları Paris'te izlemek için bir fırsat daha var şimdi. Ne yapın edin, kaçırmayın.

Buraya Nadal dışında favori koymak yürek istiyor ama mutlaka koyacaksak, Novak Djokovic'i gönül rahatlığıyla yazabiliriz. Dünya 1 numarası Djokovic, senenin başında erkeklerde 1 numarada kalma rekorunu kırdığı an sıradaki hedefinin Roland Garros olduğunu söylemişti. Bu turnuva, onun için de birçok tenisçi gibi en zor durak ama Djokovic'in Roland Garros karnesi Nadal çağında ne kadar başarılı olabilirse o kadar başarılı. Burada hem Nadal'a karşı kazandı (2015) hem de bir kupası var (2016).

Bu sene, o da Nadal gibi dominant bir toprak hazırlık dönemi geçirmedi. Monte Carlo'da erken elendi, Madrid Masters'ı oynamadı ve Belgrad'daki 250'lik turnuvada yarı finalde kaybetti. Aslında Djokovic için bu zemin onun en rahat ettiği yerlerden; birçok Avrupalı gibi o da toprak kortlarda büyümüş. Paris'te 10 defa yarı final gören 'Nole', 5 defa finale çıkmayı başardı ve 2016'da burayı kazanarak Grand Slam koleksiyonunu tamamladı. Kariyerinde en çok finale yükseldiği turnuva ise 10 finalle Roma Masters (5 şampiyonluğu var) yine çok önemli bir toprak turnuvası.

Birçok tenis uzmanı, Djokovic'in gelmiş geçmiş en iyi servis karşılama vuruşuna sahip olduğunu söylüyor. Bu, onu Roland Garros'un en tehlikeli isimlerinden biri yapan faktörlerin belki de en önemlisi. İnanılmaz esneme kabiliyeti ve bacaklarının tamamen açık olduğu pozisyondan vurabildiği 'winner'lar ise gücüne güç katıyor. Onu son senelerde birkaç adım ileriye taşıyansa, hızlanan ve etkinliği artan ilk servisi oldu. Bu sene de Wawrinka, Thiem, Tsitsipas gibi topa güç uygulayabilen tarzda oyunculara karşı Djokovic için en kritik noktalardan biri, servisinin etkinliği olacak. Final yolunda zorluk yaşayacak mı ve finale çıkarsa Nadal'a karşı neler yapabilecek, büyük merak konusu.

Evet, artık “Tam favori değil ama Nadal kazanmayacaksa bu isim olabilir” kategorisine geçtik ve buradaki ilk isim Dominic Thiem. Toprakta oynamaya bayılan, bu zeminde 10 şampiyonluk kazanan ve Djokovic’i Roland Garros’ta iki kez yenmeyi başaran Thiem’e “Toprağın Prensi” gözüyle bakmaya alışmıştık ki... Evdeki hesabımız çarşıya tam uymadı. Dominic Thiem, ilk büyük şampiyonluğunu Indian Wells’in sert kortlarında kazandı. Üstüne, geçen sene Amerika Açık’ta ilk Grand Slam zaferine ulaştı. 2020’de Roland Garros’un pandemiden dolayı takvimde kendine Amerika Açık’tan sonra yer bulması Thiem’in işine gelmedi. Motivasyonu ve enerjisi biten Thiem, Paris’te zar zor geldiği çeyrek finalde Schwartzman’a kaybetti. Bu sene de o kaybolan motivasyonunu bulma çabası devam ediyor. Madrid ve Roma’da hafif esintiler gördük; maç kaybını gidermek için Lyon’daki 250’lik turnuvaya bile katıldı. Peki, Thiem neden bu kategoride?

Bu sene her ne kadar sürekli ilk 10 dışından isimlere kaybettiyse de Thiem, son senelerin en tehlikeli isimlerinden biri. 2019 yılından itibaren Federer’e karşı 3-0, Nadal’a karşı 3-1 ve Djokovic’e karşı 3-2 üstünlüğü var. 2020’yi saymazsak, Roland Garros’ta ismi Nadal ya da Djokovic olmayan tenisçilere sadece bir kez kaybetti. Paris’te arka arkaya son 2’sinde final gördüğü 4 yarı finali var.

Oyunu, toprak tenisi için biçilmiş kaftan. İki kanattan da ve gerektiğinde metreler geriden uygulayabildiği güç ve ‘spin’ fark yaratıyor. ‘Backhand’ini tek elle vurmasına rağmen yarattığı güç, aynen Wawrinka gibi acayip yüksek. Açık vuruşta (ayaklarının aynı hizada olduğu) rahatlıkla vurabildiği ‘backhand’i ile hiç alan kaybetmeden uzun rallilerde ayakta kalabiliyor. Rahatlıkla 220 km/sa’lara çıkabilen ilk servisi, diğer önemli silahlarından. Toprakta çok etkili olan ‘kick serve’ü (çok hızlı olmayıp çok seken servis) de işine yarıyor. Bu senenin en merakla beklenen isimlerinden biri Thiem. 2019 modelini görürsek, çok can yakar.

Bu kategorinin son ismi de, her geçen gün toprakta ne kadar tehlikeli olabileceğini ispatlayan Stefanos Tsitsipas. 1998 doğumlu Tsitsipas, sahneye kendini ilk sert kortlarda gösterdi (2018 Kanada Masters finali ve 2019 Avustralya yarı finali) fakat toprak kortlarda kendini ispatlaması uzun sürmedi. 2019'da Madrid'de Nadal'ı yenerek finale ve Roma'da da finale yükseldi. O sene Roland Garros'ta senenin en iyi maçlarından birinde Wawrinka'ya 5 sette kaybettikten sonra Instagram'da paylaştığı mesajla takdir topluyordu: "Bugün tarifi zor hisler yaşadım. Hayatımda ilk defa mücadele denen şeyin varlığını hissettim… Bugün hissettiklerim, hayatımı adadığım bu sporun değerini bilmemi sağlıyor… Bugün hiçbir okulun, sınıfın, öğretmenin öğretemeyeceği bir şeyi öğrendim: Hayatı yaşamayı!"

Tsitsipas, tahmin edeceğiniz üzere sosyal medyada paylaştığı felsefî mesajlardan fazlasına sahip. 1.93'lük boyuna rağmen çok iyi hareket edebiliyor ve çok hızlı. Kortun gerisinden istikrarlı bir şekilde 'top spin' rallilerine girebiliyor ve uzun boyunun da yardımıyla tek el 'backhand'ine gelen yüksek topları ustalıkla karşılayabiliyor. Diğer zeminlerde sık sık karşılaştığı 'return' problemi, toprakta neredeyse yok gibi. Bunların üstüne, çok iyi bir atak tenisi var. Hem birinci hem ikinci servisi hem de servisten sonraki ilk vuruşu çok güçlü.

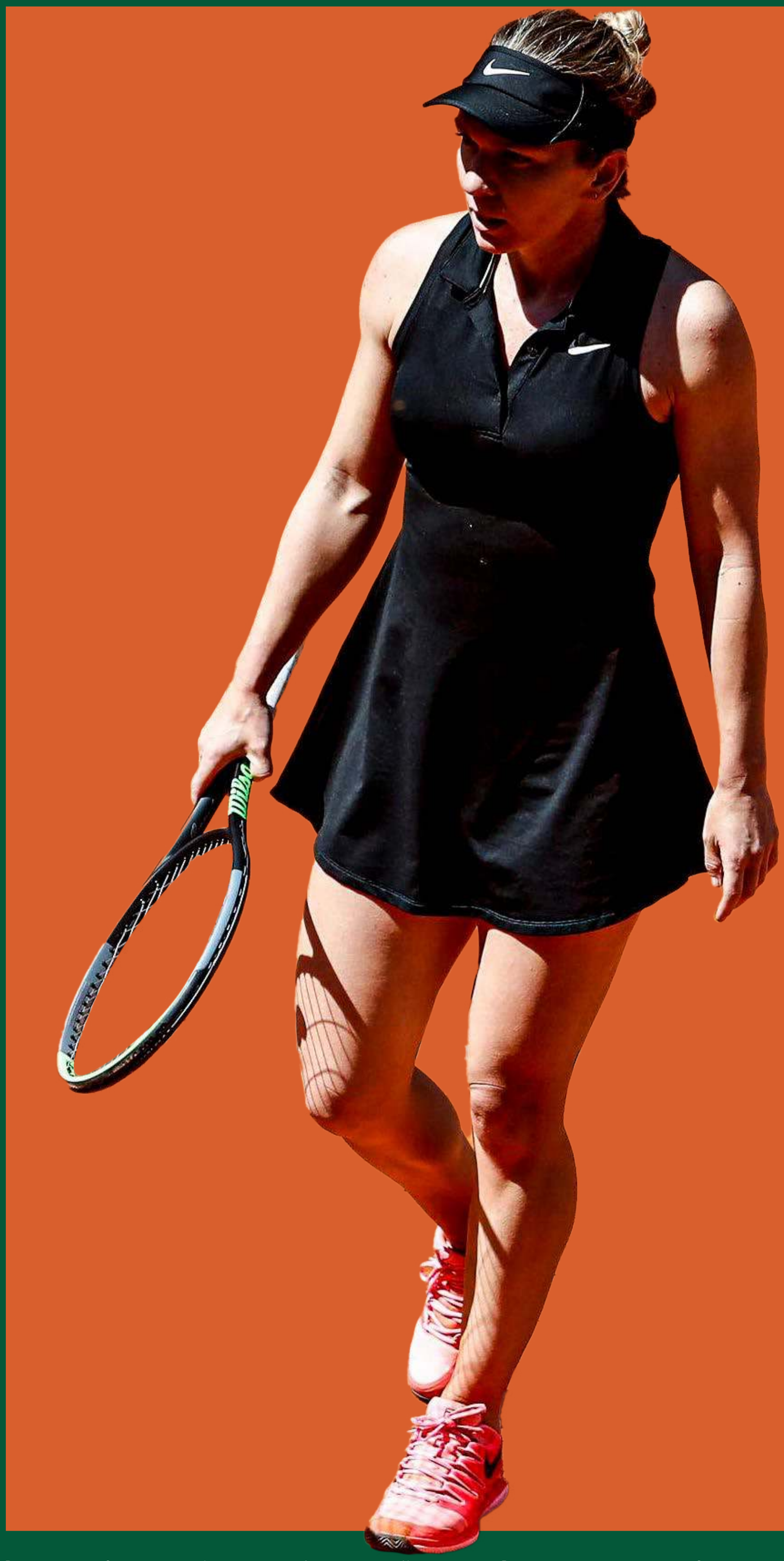
Belki de onu yaşıtlarından ayıran en önemli özelliği, her isme karşı kazanabileceğine inanması. 2019 Avustralya Açık'ta Federer'i yendi. 2020 Roland Garros yarı finalinde Djokovic'e karşı 2-0 geriden gelip setleri eşitlemeyi başardı. Bu sene de Avustralya'da Nadal'a karşı 2-0 geriden gelip çeyrek final maçını kazanmayı başardı. 2021'de Monte Carlo Masters'ı kazandı ve Barcelona'da Nadal'la, Roma'da da Djokovic'le muazzam maçlar oynadı. Tsitsipas, Paris'te ilk 4 seri başından biri olmayacak ve bu çeyrek finalde olası bir Djokovic, Nadal ya Thiem maçı anlamına geliyor. Olursa acayip bir maç olabilir.

Kadınlardan favori çıkarabilmek, erkeklerdeki kadar kolay değil ama tereddüt etmeden yazabileceğimiz isimlerden ilki dünya 1 numarası Ash Barty. Avustralyalı yetenekli tenisçi, çoğu Grand Slam şampiyonunun aksine, ilk başarılarını çiftler kategorisinde elde etti. 16 yaşında Avustralya'da, 17 yaşında da Wimbledon'da Casey Dellacqua ile final gören Barty, her şeyin kendisi için çok hızlı ilerlediğini söyleyip profesyonel tenise ara verdi ve hatta Twenty20 disiplininde profesyonel kriket oynadı. Tenise dönüşü ise muhteşem oldu.

Geri döndükten sonra oynadığı ilk tam sezonda dünya ilk 20'sine girmeyi başardı. Dönüşünde tenisi en çok sert ve çim kortlarda parlıyordu. Kazandığı ilk büyük şampiyonluk, 2019'da Miami'nin sert kortlarında geldi. O sene Madrid'de Halep'e, Roma'da da Mladenovic'e kaybettikten sonra Roland Garros için üzerinde pek bir beklenti yoktu. Nispeten iyi de bir kuranın yardımıyla (ilk 10'dan kimseyle oynamadı) büyük bir sürpriz yapıp Roland Garros'u kazandı ve sonraki ay dünya 1 numarasına yükseldi. Pandemi arasından sonra Barty'ye dair birkaç soru vardı akıllarda. Bunlardan biri: Toprakta gelen başarısı bir tesadüf müydü?

2021, Barty için haklı 1 numara olduğunu kanıtlama senesi oldu şimdiye kadar. Avustralya Açık hazırlık turnuvası ve Miami'yi kazandı ilk önce. Asıl etkileyici olansa, toprakta arka arkaya 8 maç kazandı. Bu maçlarda üç ilk 10 oyuncusuyla ve onların dışında Swiatek, Kvitova ve senenin öne çıkan isimlerinden Badosa ile oynadı. Oyun zekasıyla ön plana çıkan Barty, 'slice' ve file oyunu ile bir çim oyuncusu gibi gözükse de toprak için gereken her şeye sahip. Puan kurmayı seviyor, yüksek 'spin'li toplar atabiliyor ve boyuna nazaran çok iyi bir servisi var. Şu anki tek tereddüt, Roma'dan çok acı hissettiğini söyleyerek kol sakatlığıyla çekilmesi. Paris'e kadar dinlenmiş olursa, en büyük favorilerden.

Bu jenerasyonda toprak deyince akla gelen ilk isim, kuşkusuz Simona Halep. Onu ilk sıraya yazamamamızın sebebi ise Roma'da geçirdiği talihsiz sakatlık. Kerber'e karşı rutin bir galibiyete doğru giderken birden sakatlanan Halep'in sol baldırında yırtık olduğu ortaya çıktı ve tecrübeli raket, Roland Garros'a tam 2 hafta kala havuzda rehabilitasyona başlayacağını duyurdu. Bu, yüksek ihtimalle turnuvaya katılamayacağı anlamına geliyor ama katılırsa… O zaman Halep kendine güveniyor demektir; bu da onu direkt olarak favori yapar.

9'unu kazandığı 18 toprak finali oynayan Simona Halep'in Roland Garros hikayesi, 'junior' yıllarında başladı. 2008 yılında Paris'te 'junior' şampiyonu olduğunda, Philippe Chatrier Kortu'nda neler yapabileceğinin işaretini veriyordu. 2014'te uzun bir finalde Sharapova'ya kaybetti. Üç sene sonra finale çıktığında ise favoriydi. Final setinde önde olduğu maçı Ostapenko'ya kaybetti. Ertesi sene dönüşü muhteşem oldu ve Kerber, Mertens, Stephens ve Muguruza gibi isimleri geçerek ilk Grand Slam şampiyonluğuna ulaştı. 2020 sezonunda oynadığı 14 toprak maçının 13'ünü kazandı. Tek mağlubiyeti, şampiyon Swiatek'e karşı geldi.

1.68 boyundaki Halep'in en ayrıştırıcı özelliği, korttaki hızı. Her an her yerde bitebilen Halep'i iyi bir günündeyken Paris'te yenmek kolay değil. Dünya 3 numarası, yüksek 'top spin'li toplarıyla rakibini bezdirmeye çalışacak ve ani ataklara çıkacak. Onun yoluna taş koyan etmenlerden biri, bazen kendi olabiliyor. Eskiden kortta sürekli kendine sinirlenen Halep, son senelerde bunu oldukça azalttı. Baldırı düzelmiş olursa ve konsantrasyonu tamamsa, onu geçmek kolay olmayacak.

! *Simona Halep, kısa bir süre kala turnuvadan çekildiğini açıkladı.*

Geldik çoğu kişinin favorisine! Sadece 19 yaşında olduğu için ilk ikiye yazamadığım, son Roland Garros şampiyonu: Iga Swiatek. ‘Gençler’ bölümüne bile yazabileceğimiz Swiatek, henüz 2018’de ‘junior’ turnuvaları oynuyorken (ve ‘junior’ Wimbledon’ı kazanıyorken), 2020’de büyük bir iş başardı ve Paris’te şampiyon oldu. İyi formuna bu sene de devam eden Polonyalı isim, özellikle sıralamasından dolayı herkesin kurada kendisinden uzakta görmek isteyeceği isimlerin başında geliyor.

Roland Garros kurasına dünya 10 numarası olarak girecek olan Iga Swiatek’in turnuvada başarılı olması için çok sebep var. İlk sezonunda Roland Garros’ta 4. tur gören genç isim, Halep’e kaybettiğinde övgü topladı. Bunu 2020’de Avustralya’da çeyrek finalin köşesinden dönmesiyle destekleyince, artık çoğu tenisseverin radarına girmişti bile. Yine de kimse, ondan 2020’nin kalanında ve 2021’de yapacaklarını yapmasını beklemiyordu. Dünya 54 numarası olarak katıldığı 2020 Roland Garros’ta inanılmaz bir performansla şampiyon oldu. Turnuva boyunca sadece 28 oyun kaybetti. Açık dönemde bundan daha iyisini yapabilen tek bir kadın var: 1988’de 20 oyun kaybıyla şampiyon olan Steffi Graf. Oynadığı son 16 toprak maçının 15’ini kazanan Swiatek’in tek mağlubiyeti, Madrid’de Barty’ye karşı geldi. Son galibiyeti: Roma finalinde Pliskova’yı 6-0 6-0 ile dağıttığı maç.

Onu toprakta bu kadar tehlikeli kılan en önemli özelliği, hem ‘forehand’i hem de ‘backhand’ini çok yüksek ‘top spin’le oynayabilmesi. Aklınıza geri çizgiye yapışmış, sürekli yüksek top atan bir oyuncu gelmesin; Swiatek, toplara ara sıra dümdüz vuruyor ya da inanılmaz açılar yaratabiliyor. ‘Drop shot’ yeteneği de cabası. 2019’da attığı bir ‘drop shot’, boşuna senenin en iyi vuruşu seçilmedi. Gözler bu sefer onun üstünde olacak; baskıyla nasıl baş edeceğini hep beraber göreceğiz.

Diğer isimler kadar ön planda olmasa da Roland Garros'ta büyük işlere imza atabilecek bir isim Garbine Muguruza. 2019'un sonunda Conchita Martinez ile çalışmaya başladıktan sonra eski günlerine dönen Muguruza, ilk olarak 2020'de Avustralya'da finale çıkarak geri dönüşünü duyurdu. Bu seneye de çok iyi başladı ve Avustralya'da turnuvanın şampiyonu olan Naomi Osaka ile kıran kırana bir maç yaptı. Dubai'de 2017'den beri ilk kez 1000'lik bir turnuva kazandı. Toprak sezonu ise ne yazık ki o kadar iyi başlamadı. Charleston'da önde olduğu maçtan sakatlıktan dolayı çekilip, aynı sebepten Madrid'e katılmadı. Roma'da iki iyi maç kazansa da Svitolina'ya kaybetti. Yine de sağlıklı bir Muguruza'yı favoriler arasında görmek için birkaç sebep var.

Garbine Muguruza'nın Roland Garros'ta yükseliş hikayesi, 2014 yılında başlıyor. O sene teklerde 6-2 6-2 gibi net bir skorla Serena Williams'ı geçip çeyrek final görürken, çiftlerde de Carla Suarez Navarro ile çiftlerde yarı finale çıkıyor. Ertesi sene de bir çeyrek final. 2016'da ise şampiyonluk. Serena, Kuznetsova ve Stosur gibi isimleri geçip kupayı kazandıktan sonra dünya 2 numarasına kadar yükseliyor. Turnuvaya büyük ihtimal 11 numara olarak girecek tecrübeli İspanyol isim, iyi bir kurayla bu sene de büyük tehlike yaratacaktır.

Onu farklı kılan etmenlerden biri, 1.83 boyunda olup toprakta iyi hareket edebiliyor olması. Halep kadar hızlı değil fakat çok açılı toplara yetişip nötralize edecek vuruşlar yapmayı başarabiliyor. Kariyerinin başında bol çiftler oynamanın etkisi olacak 'lob', vole ve smaç gibi vuruşları etkin bir şekilde uygulayabiliyor. Etkili bir servisi var ve Roland Garros'da ilk servisinin çalıştığı günler çok can yakabiliyor. Sıralamasından dolayı Muguruza için en büyük soru işareti, kuranın neresine düşeceği olacak. İlk hafta gereğinden fazla yorulmazsa, ikinci hafta bir sürü isme sorun çıkarabilir.

ROGER FEDERER

Majesteleri bu turnuvayı sadece bir kez, Nadal'ın erkenden elendiği 2009 yılında kazanmayı başarabilse de toplamda 5 final oynadı. 20 Ocak 2020'de, Avustralya Açık yarı finalinde Djokovic'e elendikten sonra iki kere ameliyat olan Federer, tura kısa bir süreliğine Doha'da geri döndü ama form durumu belirsiz görünüyor. İlk maçında Dan Evans'a karşı umut veren bir oyunla kazandı; ikinci maçı sonrası üst üste maçlar oynamaya fiziken henüz hazır olmadığını söyledi ve bir sonraki turnuvadan çekildi. Geçirdiği ameliyat dizinden olduğu için, yumuşak olan toprak zeminde kendisini çok hissettirmeyebilir. 2016-2018 arası toprak sezonunu pas geçen Federer, 2019 yılında Roland Garros'a katıldı ve yarı finale kadar yükselip klasikleşen eşleşmede Nadal'a kaybetti. Bu, toprak kortta oynadığı son maç. Roland Garros öncesi bu sene kendi ülkesinde, Cenevre'de kortlara geri dönecek ve oradaki oyununa göre form durumu biraz daha netlik kazanacak; turnuvada Federer haricinde zorlayıcı isimler ana tabloda yer alıyor.

ALEXANDER ZVEREV

Çift hataları ve istikrarsız oyunuyla tenisseverler arasında ''Zvereving'' (Zverev'lik yapmak) diye bir tabir oluşturtsa da, Zverev'in kariyerinde birçok başarısı mevcut ve tenis odaklı bir aileden geliyor. Bugüne kadar Roland Garros'daki en büyük başarısı çeyrek finale yükselmek olsa da en iyi oynadığı zemin toprak. Bu zeminde oynadığı her 10 maçın 7'sini kazandı ve 2'sini kazandığı 3 Masters finaline çıktı. Belki de oyundaki istikrarsızlığın bir sonucu olarak, başarıları sadece 3 setlik turnuvalarda geldi ve 2020 yılına kadar Grand Slam'lerde önemli bir başarı elde edemedi. En etkili silahı, yüzdesi yüksek olduğunda birinci servisi. Toprak kort topu yavaşlatsa da bu zeminde ilk servislerinden puan çıkarma oranı %71. 2021 toprak kort sezonu öncesi, kendisinden beklentiler düşüktü ve beklenildiği üzere kötü başladı. Madrid Masters turnuvası inişli çıkışlı seviyesinin çıkış kısmına denk geldi ve hem Nadal'ı hem de Thiem'i yenerek şampiyonluğa ulaştı. Bu performansın ardından Roland Garros'da şanslı bir kurayla yine 2. haftada kendine yer bulabilir.

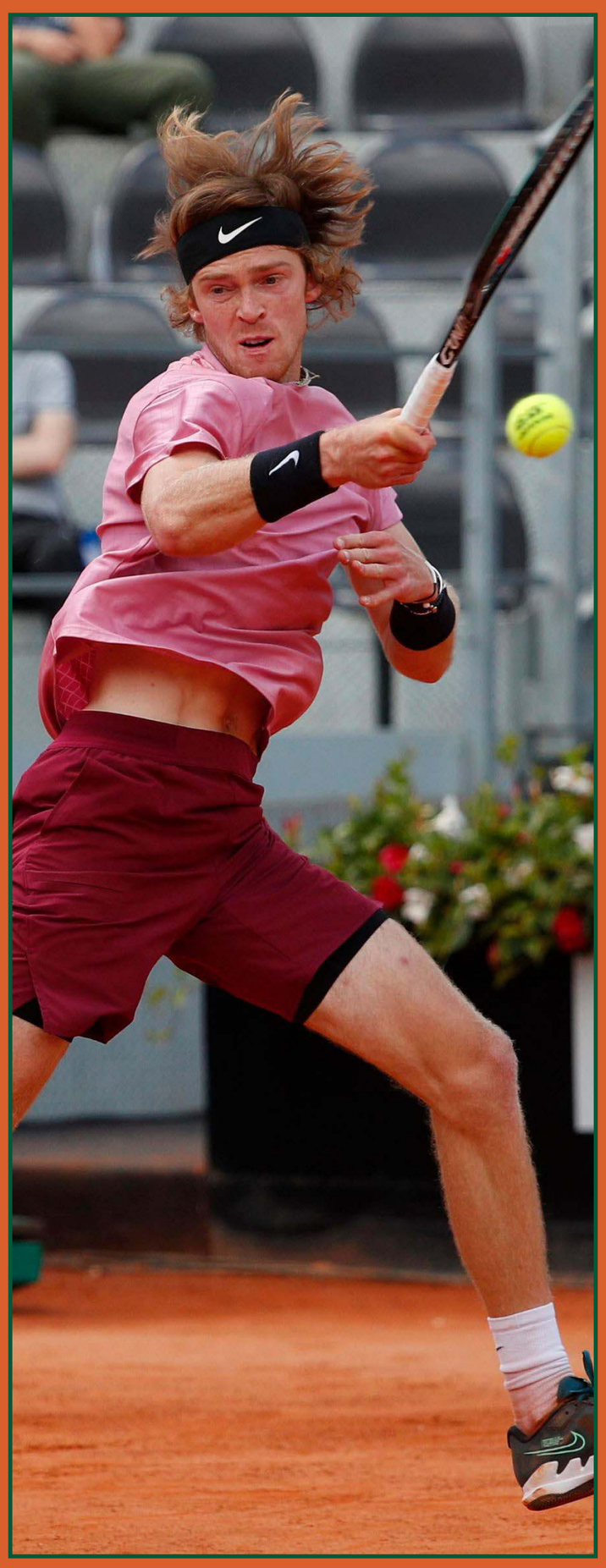
ASLAN KARATSEV

2020 Ocak ayına kadar ATP Challenger Turu'ndaki (çoğunlukla 100-250 numaralı oyuncuların oynadığı alt seviye tur) rakipleri haricinde pek de tanıyanı olmayan Aslan Karatsev, Avustralya Açık'ta yarı finale çıkınca bir anda en çok takip edilen tenisçilerden biri oldu. Grand Slam başarısının üstüne, bir de Dubai'de ATP 500 seviyesinde turnuva kazanınca, başarısının tesadüfi olmadığına birçok kişiyi ikna etti. Formundaki dönüşümde bilinen en büyük etken, antrenör değişikliği; 27 yaş gibi tenis için geç kabul edilen bir dönemde gelen başarısının pek de eşi benzeri yok. Oyunu yüksek risk ve güce dayalı olduğu için toprakta kendisine çok şans tanınmadı fakat Belgrad'da Djokovic'i yenmesi yorumları terse çevirdi. Bazı diğer özellikleri olan yüksek konsantrasyonu, korkusuz oluşu ve maçtan kopmaması, onu zemin ayırt etmeksizin sürpriz sonuçlara müsait bir isim haline getiriyor.

ANDREY RUBLEV

Erkekler tenisinde yeniden ön plana çıkan Rus ekolünde, toprakta kendini en çok gösteren isim olan Rublev, geçen sene 12 maçta 10 galibiyet elde ederek form grafiğini çok yükseltti. Agresif oyunu, derin ve sert 'forehand'leri, gününde olduğunda maçlarını domine ederek kazanmasını sağlıyor. Bu sene Monte Carlo'da Nadal'ı, Nadal'ın çok formda olmayan bir günü olsa da yenmeyi başardı. Bu galibiyet, onu her rakip için önemli bir tehdit haline getiriyor. Genç yaşta geçirdiği yoğun sakatlık dönemlerinden sonra, 2019'dan itibaren turda istikrarlı bir şekilde üst düzey oynuyor. Büyük isimlere karşı en etkili silahı olan güçlü ilk servisi ve derin 'forehand'leri iken, en büyük sıkıntısı, bu silahlar çalışmayınca alternatif bir plan üretememesi.

CASPER RUUD

Toprak kortta tarihin en iyisi olan Rafael Nadal'ın akademisinde çalışan Norveçli Casper Ruud, eski bir tenisçinin oğlu. Babasının rekorunu kırarak ülkesinin tarihteki en başarılı tenisçisi olmayı başaran Ruud, bu seneki toprak sezonunda oyununun seviyesini biraz daha da yükseltti. Toprakta iyi performans gösteren Tsitsipas, Schwartzman, Fognini, Carreno Busta gibi isimleri yenmeyi başardı. Bu zeminde oynadığı her 3 maçın 2'sini kazandığı dikkate alındığında, ciddi bir tehlike olduğu bir kez daha netleşiyor. Özellikle 'forehand' gücüyle ön plana çıkan Ruud, 'backhand'ine gelen topları 'forehand'ine en çok alan oyuncu olarak bunu istatistiklerle de gösteriyor.

DIEGO SCHWARTZMAN

1.70 boyuyla turun en kısalarından biri olan Peque lakaplı Schwartzman, tam bir toprak kort spesiyalisti. 11 yıldır profesyonel olarak turda oynayan Schwartzman'ın kazanma yüzdesinin en yüksek olduğu turnuva Roland Garros. Kısa boyundan dolayı servis oyunlarında etkinliği düşük olsa da 'return' oyunlarındaki etkinliğiyle maçlarını kazanabiliyor. Çabukluğu sayesinde güçlü ve açılı vuruşlarda bile rallide kalmayı başararak rakiplerini hataya sürükleyebilmesi de önemli özelliklerinden biri. Bu sene kendi ülkesinde kazandığı ATP turnuvası da toprak korttaydı. Şu ana kadar toprak sezonunda iyi sonuçlar elde edememiş olsa da, Nadal'ı toprakta yenmeyi başarabilen nadir isimlerden. Geçen sene korta yorgun çıkıp 3 numara Dominic Thiem'i yenmeyi başarması, onu bu turnuvadaki sürpriz adaylarından biri haline getirdi.

SERENA WILLIAMS

Kadınların tarihteki en başarılı isimlerinden biri olan Serena, 24. Grand Slam şampiyonluğu için ilerleyen yaşına rağmen mücadele etmeye devam ediyor. Roland Garros'da 3 şampiyonluğu bulunsa da mevcut form durumu favori olmamasının temel nedeni. Bu sene toprakta sadece Roma Masters turnuvasına katıldı ve ilk maçında Nadia Podoroska'ya set alamadan kaybetti. Öbür taraftan, hem Amerika'da hem de Avustralya'da yarı finale çıkması ve çoğu tenissever tarafından gelmiş geçmiş en iyi kadın tenisçi olarak görülmesi, onu her zaman sürpriz yapmaya uygun bir isim haline getiriyor. Serena'nın kazandığı 3 Grand Slam'e rağmen en zayıf olduğu zemin toprak. Buna rağmen toprakta oynadığı 10 maçın 8'ini kazanıyor. 2016'dan beri çeyrek finalin ötesini göremese de her zaman büyük bir tehdit. File seviyesine yakın vuruş tarzıyla başarıya ulaşmak için önündeki en büyük engel, iyi bir kondisyon seviyesi. Topla iyi noktalarda buluşursa, kuru zeminde baskı altına alamayacağı oyuncu yok. Roma'da erken elendikten sonra takvimine spontane olarak Parma turnuvasını eklemesi, maç pratiği kazanmak istediğini ve Roland Garros'u ne kadar önemsediğini gösteriyor.

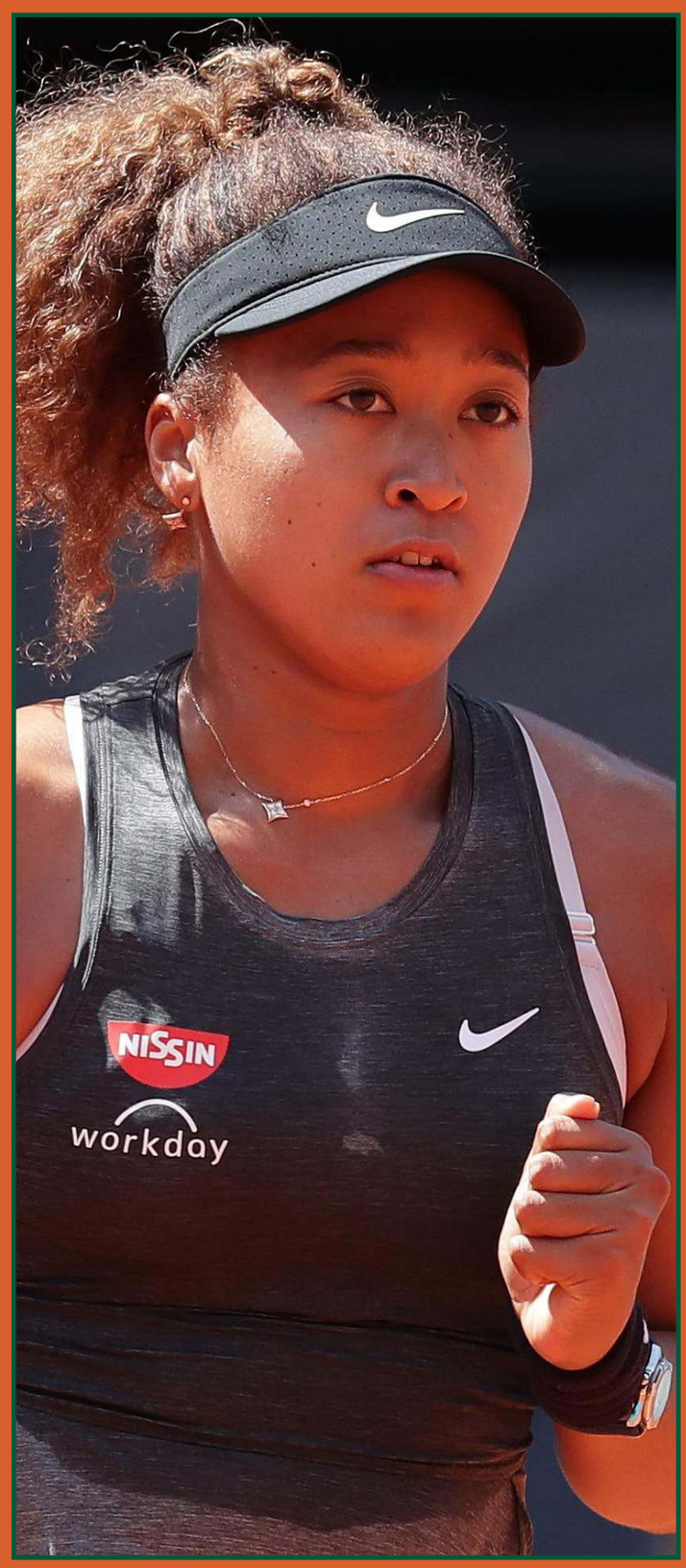
ARYNA SABALENKA

Sabalenka, henüz bir Grand Slam'de ön plana çıkmamış olsa da, bu sene oynadığı üç toprak kort turnuvasında bir WTA 500 finali, bir de WTA 1000 şampiyonluğu elde etti. Bu yolda iki eski Roland Garros şampiyonu olan Ash Barty ve Simona Halep'i yenmeyi başardı ve oyununu getirdiği seviyeyi net bir şekilde gösterdi. En güçlü silahı olan servisinin istikrarı, turnuvada ilerleyebilmesi için çok önemli. Çift hata oranı riskli servisinden dolayı yüksek olduğu için, bu noktayı çözerse herkesi yenebilecek bir oyun var. Riskli, sert ve servise dayalı bir oyunu olduğu için sert zemine daha uygun ve bundan dolayı kazandığı ilk 9 kupa sert zeminde. Ancak bu sene toprak zeminde de kendini rahat hissettiğini belirtti ve aldığı sonuçlar da bunu doğrular nitelikte. Rallilerde sabırlı kalabilirse, her turda ilerleme şansı oldukça yüksek.

NAOMI OSAKA

Naomi Osaka, tenisin yeni ikonu oldu ve genç neslin rol modeli haline geldi. Bunu sağlayan başarıları sert zeminde geldi ve toprak kortlarda kendisini henüz ispat edebilmiş değil. Bugüne kadar hiçbir toprak turnuvasında finale yükselme başarısı gösteremedi ve Roland Garros'ta en fazla 3. turu görebildi. Osaka, tipik bir Amerikan tenis kültürü oyuncusu ve o yüzden sert zemini çok seviyor. Toprak kortta yükseğe seken toplara ve daha yavaş olan zemine uyum sağlaması pek kolay değil. Aslında hızı ve oyun stili, toprak zemine çok ters değil. Aşması gereken belli noktalar var; rallilerde daha sabırlı oynamak ve 'top spin' oranını artırmak gibi. Bunu başarmak kolay değil ve tarihte bu oyun geçişini aşamayan nice efsaneler var örnek olarak. Bu noktayı geçerse, mevcuttaki yüzde 60'lık kazanma oranını yukarı çıkartarak rakipleri üzerinde psikolojik baskı oluşturabilir ve uzun vadede birçok şampiyonluğa ulaşabilir.

SOFIA KENIN

21 yaşında ilk Grand Slam şampiyonluğunu Avustralya'da, sert zeminde kazandığında, öncesindeki hazırlık turnuvalarında çok da başarılı sonuçlar elde edememişti Sofia Kenin. Geçen sene finale kadar yükseldiği Roland Garros öncesi toprakta sadece bir maç yapmış ve onda da Azarenka'ya karşı 6-0 6-0 gibi şok edici bir skorla yenilmişti. Dolayısıyla mevcut formuna bakarak yorum yapmak pek de doğru olmaz. Sene başındaki bacak sakatlığının durumunu bilemesek de, zorluk derecesi düşük son üç maçının tamamını kaybetmesi endişe verici. Kısa bir süre önce Kenin, önemli bir karar alarak babasıyla koç olarak çalışmayı bıraktı. Henüz yeni bir koçu yok ve bu durumun sakatlığıyla beraber performansına nasıl yansıyacağı merak konusu. İlk turlarda zor da olsa galibiyet elde edip özgüvenini arttırırsa, yine sürpriz bir sonuç gelebilir.

BIANCA ANDREESCU

Osaka gibi kendini sert zeminde ispatlayan Andreescu, sakatlıklar konusunda belki de en talihsiz kadın tenisçi. Kariyerinin en iyi senesi olan 2019'da, Amerika Açık şampiyonluğuna giden yolda bütün sene sert zeminde sadece 3 kez yenildi. 2019'da sakatlıklardan dolayı toprak sezonu boyunca sadece Roland Garros'a katılabildi ve orada da 2. turda sakatlık sebebiyle çekildi. Andreescu, bir Grand Slam şampiyonu olsa da toprakta pek tecrübesi yok; WTA seviyesinde bugüne kadar sadece üç toprak kort maçına çıktı. Dolayısıyla bu zemindeki potansiyelini kestirmek kolay değil. Bu sene Madrid Masters turnuvasına katılmayı planlıyordu fakat bu sefer de Covid'e yakalandığı için katılamadı. İtalya'nın kurallarını gerekçe göstererek Roma'ya da katılamayınca, Roland Garros'a hazırlanması için önünde pek turnuva kalmadı. En son 2019'da Roland Garros'a katılan Andreescu, o turnuvadaki ilk tur maçından sonra başka toprak kort maçı oynamadı. Dolayısıyla kendisi Roland Garros öncesi performansı en zor kestirilebilen Grand Slam şampiyonu.

ELINA SVITOLINA

En yüksek maç kazanma oranına sahip olduğu zemin toprak olan Svitolina, Roland Garros'da henüz çeyrek finalin ötesine geçemedi. Birçok isim, Grand Slam'ler geldiğinde psikolojik olarak sıkıntı çektiğini düşünüyor. Grand Slam baskısını 2019 yılında Wimbledon ve Amerika Açık'ta yarı finale çıkarak kısmen atlattı fakat henüz Roland Garros'da kendini tam olarak gösteremedi. Covid sonrasında en iyi performansını Roland Garros'da çeyrek finale çıkarak gösterdi. Bu sene toprakta karşılaştığı güçlü rakipler Ash Barty ve Iga Swiatek'ten set alamasa da, Roma'da Garbine Muguruza'ya karşı etkileyici bir galibiyet aldı. Beş numaralı seri başı olarak katılacağı Roland Garros'da en azından geçen seneki başarısını tekrarlaması, iyi bir kurayla oldukça mümkün.

JANNIK SINNER
Doğum Tarihi: 16.08.2001 (19)
Ülke: İtalya
Sıralama: 18
Forehand: Sağ el
Backhand: Çift el
Roland Garros karnesi: Çeyrek Final (2020)

17 yaşındayken birden fazla Challenger turnuvası kazanabilen sayılı tenisçi arasına girmeyi başaran Sinner, 2019 sonunda İtalya'da düzenlenen NextGen ATP Finals turnuvasına özel izinle katılıp sürpriz bir şekilde turnuvayı şampiyon olarak tamamladı ve herkesin dikkatini çekmeyi başardı. 2020'de Sofya'da gelen ATP şampiyonluğuyla yerini sağlamlaştırdı. Konsantrasyonu yüksek ve kararlı oyunuyla kendini geliştirmeye devam ediyor. Bu sene Miami Masters'da finale çıkmayı başardı ve şu an kariyerinin en yüksek sıralamasında.

CARLOS ALCARAZ
Doğum Tarihi: 05.05.2003 (18)
Ülke: Kanada
Sıralama: 72
Forehand: Sağ el
Backhand: Çift el
Roland Garros karnesi: Eleme 1. tur (2020)

16 yaşında ilk ATP tur galibiyetini elde eden Alcaraz, 2020'de 4 Challenger şampiyonluğu kazandı ve İspanya'nın yeni yıldız adayı oldu bir anda. Antrenörlüğünü eski 1 numara Juan Carlos Ferrero yapıyor ve Nadal, mentörleri arasında. Yakın zamanda, Madrid Masters'da galibiyet elde eden en genç isim olmayı başararak Rafael Nadal'ın rekorunu kırdı. Geri çizgiden yüksek 'spin'li vuruşlarına çok güveniyor ve tarzını Roger Federer'e benzetiyor.

LORENZO MUSETTI
Doğum Tarihi: 3.03.2002 (19)
Ülke: İtalya
Sıralama: 83
Forehand: Sağ el
Backhand: Tek el
Roland Garros karnesi: Junior 3. tur (2019)

ATP seviyesinde oynadığı ikinci turnuva olan 2020 Roma Masters'da Wawrinka'yı yenip 3. tura çıkmayı başardı. Bu sene Acapulco'da yarı finale çıktıktan sonra ilk 100 içerisindeki en genç isim oldu. En etkili vuruşu, yüksek hızda ve az hata yaparak kullandığı tek el 'backhand'leri. Karşılıklı tek el 'backhand' rallilerde, bu alanda tarihin en iyilerinden olan Wawrinka'ya karşı üstünlük kurabilmesi, bunun en önemli kanıtlarından.

HUGO GASTON
Doğum Tarihi: 26.09.2000 (20)
Ülke: Fransa
Sıralama: 149
Forehand: Sol el
Backhand: Çift el
Roland Garros karnesi: 4. tur (2020)

2018 yılında gençlik olimpiyatlarında altın madalya kazanan Gaston, 2020 yılında özel izinle katıldığı Fransa Açık turnuvasında 3. turda Stan Wawrinka'yı mağlup ederek dikkat çekti. Dördüncü turda Dominic Thiem ile çekişmeli bir maç sonunda elense de, derin top sonrası 'drop shot' kombinasyonuyla birçok izleyiciyi etkilemeyi başardı.

JUAN MANUEL CERUNDOLO
Doğum Tarihi: 15.11.2001 (19)
Ülke: Arjantin
Sıralama: 152
Forehand: Sol el
Backhand: Çift el
Roland Garros karnesi: -

Kariyerinde oynadığı ilk ATP turnuvasını kazanan Juan Manuel Cerundolo, elemeden gelip finalde Ramos Vinolas'ı geçti. Bunu yapmayı başaran ilk isim oldu 2004'ten beri. Tenisçi bir aileden geliyor ve kendisinden 3 ağabeyi de onun gibi profesyonel tenisçi. Öne çıkan özellikleri, defansif oyunu ve korttaki soğukkanlılığı.

DOMINIK STRICKER
Doğum Tarihi: 16.08.2002 (18)
Ülke: İsviçre
Sıralama: 425
Forehand: Sol el
Backhand: Çift el
Roland Garros karnesi: Junior şampiyon (2020)

2020 yılında hem tekler hem de çiftler Roland Garros gençler şampiyonu olmayı başaran Stricker, İsviçre'nin tenisteki öne çıkan en genç ismi. Ocak ayında Federer ile antrenman yaptı ve ilk Challenger kupasını mart ayında davetiyeyle katıldığı Lugano turnuvasında kazanmayı başardı. En etkili vuruşu, 1.80 boyuna rağmen güçlü ve istikrarlı servisi.

GENÇLER

COCO GAUFF

Doğum Tarihi: 13.03.2004 (17)
Ülke: ABD
Sıralama: 35
Forehand: Sağ el
Backhand: Çift el
Roland Garros karnesi: 2. tur (2020), Junior şampiyon (2018)

Henüz 14 yaşındayken Roland Garros junior şampiyonu olan Gauff, ertesi sene Wimbledon'da 3 eleme turu geçip üstüne ana tabloda 4. tura kadar yükseldi ve tenis dünyasına bomba gibi bir giriş yaptı. 2019 Ekim'de ilk WTA şampiyonluğunu kazanan Gauff, şu an ilk 40'ta ve de duracağa benzemiyor. Servisini kuvvetlendirdiği an ortalığı silip süpürecek gibi.

CLARA TAUSON

Doğum Tarihi: 21.12.2002 (18)
Ülke: Danimarka
Sıralama: 94
Forehand: Sağ el
Backhand: Çift el
Roland Garros karnesi: 2. tur (2020)

Eski junior dünya 1 numaralarından Tauson, gözlerin üstünde olduğu genç yeteneklerden. Çok güçlü vuruşlara sahip olan Clara Tauson, 2020 Roland Garros'da o zamanın flaş ismi Jennifer Brady'yi son sette 9-7 ile geçerek elemişti. Korttaki soğukkanlılığıyla da dikkat çeken Danimarkalı, 2021'de Lyon'da ilk WTA şampiyonluğunu kazandı.

CLARA BUREL

Doğum Tarihi: 24.03.2001 (20)
Ülke: Fransa
Sıralama: 182
Forehand: Sağ el
Backhand: Çift el
Roland Garros karnesi: 3. tur (2020)

Roland Garros 2020'de aldığı davetiyeye çok iyi karşılık veren Clara Burel de eski bir junior dünya 1 numarası. Geçen ekim Paris'te ana tabloda iki maç birden kazanıp 3. tura çıkan Burel, 2021'de toprakta bir de ITF 60k turnuvasında final gördü. Onu düşünürken, hem ev sahibi avantajını hem de Fransız tenisinin geleceği olmanın verdiği baskıyı hesaba katmak lazım.

LEYLAH FERNANDEZ

Doğum Tarihi: 06.09.2002 (18)
Ülke: Kanada
Sıralama: 72
Forehand: Sol el
Backhand: Çift el
Roland Garros karnesi: 3. tur (2020), Junior şampiyon (2019)

Hem 'forehand' hem 'backhand' kanadında eforsuzca güç üretebilen Leylah Fernandez, henüz 17 yaşındayken ilk WTA finaline yükseldi. Mart 2021'de de Monterrey'de şampiyon oldu. Geçen ekim ayında Roland Garros'da iki de maç kazanan yetenekli Kanadalı, 3. turda Kvitova'ya kaybetmişti. Bu sefer daha ileri gitmek isteyecektir.

MARIA CAMILA OSORIO

Doğum Tarihi: 22.12.2001 (19)
Ülke: Kolombiya
Sıralama: 118
Forehand: Sağ el
Backhand: Çift el
Roland Garros karnesi: Junior Çeyrek Final (2017)

Junior dünya 1 numarasına kadar yükselen Maria Camila Osorio, her ne kadar junior'daki başarısını Amerika Açık'ın sert kortlarında kazanmış olsa da, profesyonel tura geçtiğinde kendini toprakta gösterdi. Nisan 2021'de kendi ülkesinde davetiyeyle katıldığı WTA Bogota turnuvasını kazanıp büyük başarı elde etti.

LINDA FRUHVIRTOVA

Doğum Tarihi: 01.05.2005 (16)
Ülke: Çekya
Sıralama: 360
Forehand: Sağ el
Backhand: Çift el
Roland Garros karnesi: Junior 2. tur (2020)

Mouratoglou Tenis Akademisi'nin en son yıldız adaylarından Linda Fruhvirtova, geçen sene Fransa Açık'ta junior oynadı ama bu sene bir ihtimal ana tabloya davetiye alabilir. Bu sene WTA seviyesinde ilk defa bir maç kazandı, hem de 59 numara Cornet'yi geçerek. Ana tabloda yer bulursa heyecan yaratabilir.

Raket Servis

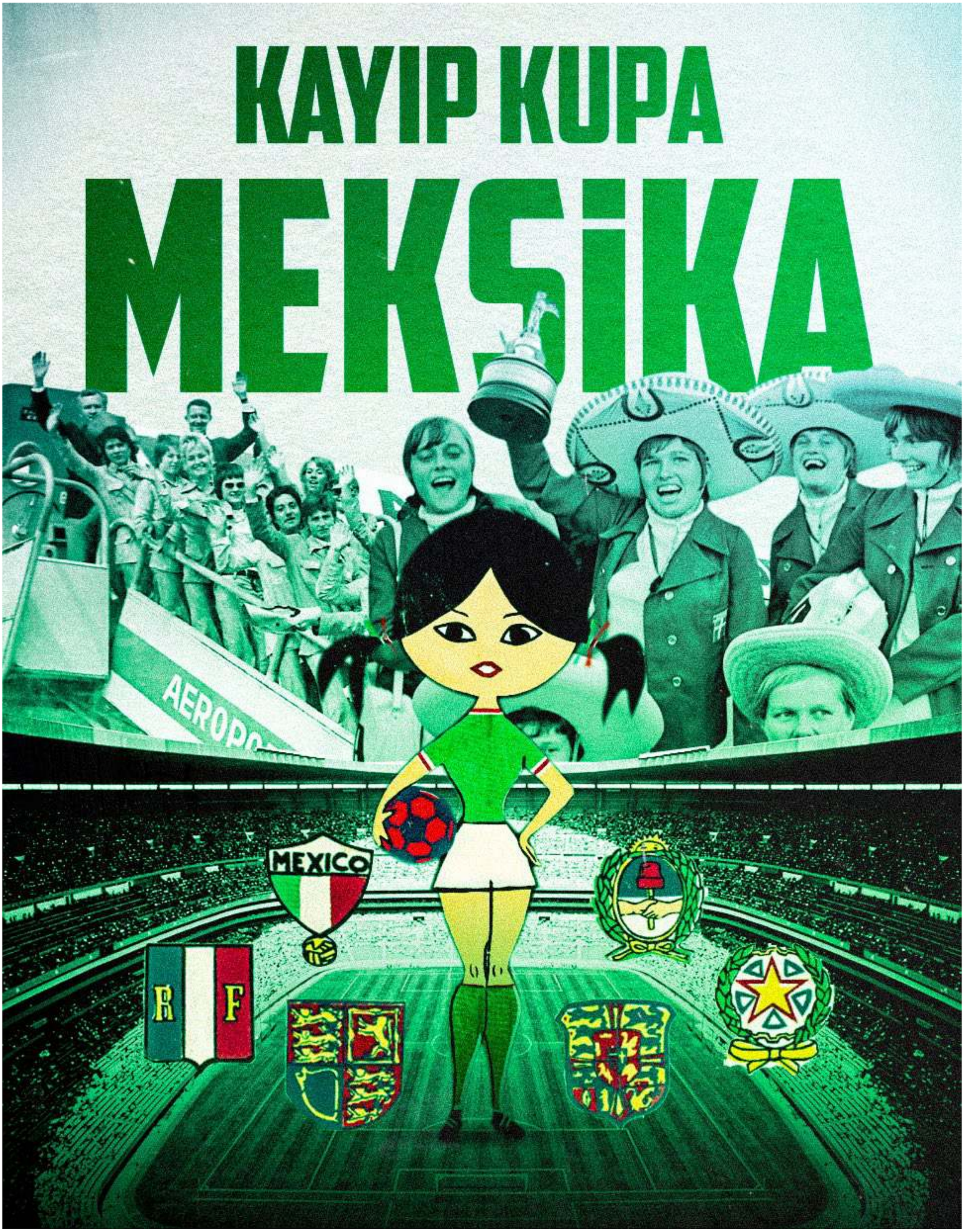
TENİS PODCASTİ

ANIL ARASLI
GÖKALP TAŞKESEN

Güncel tenis haberleri, özel oyuncu dosyaları ve daha fazlası. Tenise dair her şeyin konuşulduğu Türkçe tenis podcasti: Raket Servis. Evinize tenis getiriyoruz!

@raketservis

Spotify®

EURO 2020

Real Madrid Başkanı Florentino Perez'in UEFA'yı, hatta FIFA'yı devre dışı bırakmaya yönelik Avrupa Süper Ligi planı şimdilik rafa kaldırılmış gibi duruyor. Kabaca, 'büyük' kulüplerin maddi anlamda daha çok kazanabilmesi için tasarlanan bu sistem, UEFA'ya veya FIFA'ya karşı tarihteki ilk başkaldırı değildi. Benzer bir olay, 1960'lı yılların sonlarına doğru kadın futbolunda yaşanmıştı. O dönemlerde ne FIFA ne de UEFA kadın futbolunu tanıyordu. Üstelik Avrupa'nın pek çok noktasında kadınların futbol oynaması, ülke federasyonlarınca yasaktı. Erkekler tarafında ise futbol yeni yeni endüstrileşmeye başlıyordu. Hikâyenin devamında da daha iyi anlayacağımız gibi, aslında Florentino Perez'inkine oldukça benzer bir motivasyonla, resmî olmayan bir 'Kadınlar Dünya Kupası' planlandı ve iki kez de düzenlenebildi. Projenin ana aktörü, alkollü içecek şirketi 'Martini & Rossi'ydi.

Ömrü çok uzun olamasa da, şaşırtıcı bir şekilde o yıllarda İtalya'da bir profesyonel kadın futbol ligi vardı. Martini & Rossi önderliğindeki şirketlerin sponsorlukları bunu mümkün kılmıştı. Şirket, futbolla her koldan içli dışlıydı. Erkeklerde FIFA Dünya Kupası sponsorlukları da devam ederken, kadınlarda da bir dünya kupası oynatma fikirleri gelişti. Fakat FIFA, buna hiç de sıcak bakmıyordu ve ilgilenmedi. Geri adım atmayan Martini & Rossi, kendilerine yeni bir konfederasyon kurdu; 'Avrupa Bağımsız Kadın Futbolu Federasyonu' (FIEFF). Bu isim altında, sponsor olmanın da ötesine geçerek, organizatörlüğünü üstlendikleri üç adet uluslararası turnuva oynatmayı başarabildiler. İlk olarak, bir nevi test minvalinde bir Avrupa Şampiyonası ile bir mini dünya kupası gerçekleştirdiler. 1970'te, anavatanları İtalya'da düzenledikleri o ilk mini kadınlar dünya kupası başarıyla sonuçlanınca özgüvenleri iyice artmıştı. Takımların tüm masraflarını üstlenen Martini & Rossi, stadyumlarda da önemli taraftar sayılarına ulaştı. Dolayısıyla sıra, artık hayal ettikleri büyük organizasyonu gerçekleştirmeye gelmişti.

Meksika; 1968'de Olimpiyat Oyunları'na, 1970'te ise FIFA Dünya Kupası'na ev sahipliği yapmıştı. Ülkede spora ilgi had safhadaydı. Bir yıl önce, FIFA'nın sponsoru olarak ülkede bulunan Martini & Rossi için de daha iyi bir seçim olamazdı. Derhal kollar sıvandı ve elemeleri geçebilen altı ülke; Arjantin, Danimarka, Fransa, İngiltere, İtalya ve ev sahibi Meksika için organizasyon şekillenmeye başladı. Şirket, erkekler dünya kupalarında ne varsa aynısını, 'kadınlaştırarak' yapmaya çabalıyordu. 'Xochitl' adı verilen Meksika formalı bir kız futbolcu figürü, turnuvanın maskotu olarak ilan edildi. Çoğunluğu üzerinde bu maskotu taşıyan çokça hatıra ürünü satışa çıkarılmıştı. Medyanın da pür dikkat turnuvaya odaklanması sağlanmış, özel dergiler çıkarılmış, programlar düzenlenmiş ve tüm maçlar canlı yayınlanmıştı. Bu ilgi, halkta da karşılık bulmuştu elbette. Taraftarlar tüm takımlara, ülkeye adım attıkları anlardan itibaren çok büyük bir ilgi gösteriyor, imza alabilmek için birbirleriyle yarışıyorlardı.

Turnuva büyük bir profesyonellikle yürütülüyor gibi gözükse de, katılan takımların iç yüzüne bakıldığında aynı şeyleri söyleyebilmek pek de mümkün değildi ne yazık ki. Meksikalı oyuncular, bir yılı aşkın bir süredir hiçbir ücret almadan antrenman yapıyor; forma, eşofman gibi ihtiyaçlarını bile karşılayamaz bir durumdaydılar. 1970'teki turnuvanın şampiyonu Danimarka da futbol federasyonu, milli takımlar düzeyinde kadın futbolunu tanımıyordu. Bu sebeple, ilk turnuvaya sadece tek bir kulüp takımının oyuncuları katılmıştı. Bu turnuva içinse Danimarka Kadın Futbolu Birliği kurularak resmî olmayan bir milli takım oluşturulmuştu. Bir oyuncu hariç iki ekibin kadrosu tamamen farklıydı. Kadın futbolunun yasak olduğu İngiltere'de, kulüp takımları, antrenmanlarını ancak parklarda yapabiliyordu. Eşiyle birlikte bu kulüplerden birini yöneten, İspanya İç Savaşı gazisi Harry Batt, bir şekilde turnuvanın organizatörlerine ulaştı ve İngiltere'yi elemelere dâhil etti. Çoğunluğunu kendi takımından oyuncularla oluşturduğu, yalnızca iki tanesinin 20 yaş üstünde olduğu 14 kişilik oyuncu grubuyla Meksika'ya gidebilmişlerdi. Ancak takım, resmî olarak İngiltere milli takımı olmadığı için kendilerine 'Britanyalı Bağımsızlar' diyor, formalarında üç aslanlı logoyu taşıyamıyordu.

1970'teki turnuvadan oldukça rahatsız olan FIFA, Meksika Futbol Federasyonu'na bağlı hiçbir stadyumda maç yapılmasına izin vermedi. Böylece turnuvanın maçları, yalnızca özel işletilen stadyumlarda yapılabilecekti. Neyse ki bunlardan biri de görkemli Aztek Stadyumu'ydu. Turnuvanın ana stadyumu olarak kullanılan stadyum, özellikle ev sahibi ekibin maçlarında hıncahınç doluyordu. Organizatörler, önceki sene FIFA Dünya Kupası'na da ev sahipliği yapan stadyuma birkaç özel dokunuşta bulunmuştu. Kale direklerine pembe şeritler çekilmiş, tüm stadyum görevlilerine ve takımların tercümanlarına pembe üniformalar giydirilmişti. Meksika'nın finale kadar yükselebilmesi de turnuvaya olan ilgiyi oldukça artırıyordu elbette. Resmi bir sayı yok ancak Meksika'nın Danimarka'ya karşı 3-0 kaybettiği final maçını, yaklaşık olarak 110.000 kişinin izlediği tahmin ediliyor. Final maçından biraz önce ise ufak ama çarpıcı bir kriz yaşanıyordu. Meksikalı oyuncular, turnuva boyunca hiçbir ücret almadıkları için maça çıkmayı reddettiklerini açıklamışlardı. Stadyumlar doluyor; turnuvaya özel üretilen ürünler, dergiler, yayınlar yok satıyor ancak hiçbir takıma bunlardan bir pay ödenmiyordu. Meksikalı futbolcuların bu çağrısına organizatörlerden bir yanıt gelmedi. Futbolcular da taraftarları hayal kırıklığına uğratmamak adına oynama kararı aldı. Maçın sonunda yine organizatörlerin bir dokunuşu olarak, şampiyonluk kupasıyla beraber pembe renkli şampanyalar da verildi Danimarkalılara.

Modern kadın futbolu için dönüm noktası, ABD'de düzenlenen FIFA 1999 Kadınlar Dünya Kupası olsa da ondan tam 28 yıl önce, komşu Meksika'da, günümüzde bile hâlâ ulaşılamamış, hatta hayal gibi gözüken bir coşkuyla Kadınlar Dünya Kupası gerçekleştirildi. Başta Martini olmak üzere pek çok alkollü içecek markasının reklam panolarını süslediği statlar, oyunculara da en azından manevi anlamda daha önce hiç yaşamadıkları deneyimler tattırdı. O zamanlar 15 yaşında olan İngiliz futbolcu Chris Lockwood, "Narnia'ya gitmek gibiydi, bambaşka bir dünyaya ışınlanmıştık. İnanamadık; televizyondaydık, maçlara polis eskortuyla gidiyorduk ve insanlara imza dağıtıyorduk." diye anlatıyor yaşadıklarını.

Rüya gibi geçen bu turnuvanın hemen ardından tüm futbolcular için bir uyanış başladı. Danimarkalıların Kopenhag Havalimanı'nda şampiyonluk kupalarını kaybedişi, bu uyanışın işaret fişeği gibiydi. Ticari anlamda böylesi başarılı geçen bir turnuvanın ardından FIFA'nın, UEFA'nın ve ülke federasyonlarının geri adım atarak takımları tanımasını, kadın futbolu ligleri veya turnuvaları organize etmesini beklemek kulağa oldukça mantıklı geliyor. Fakat realitede hiç de öyle şeyler olmadı. Çok kısa bir süre içinde FIFA, FIEFF'i dağıttı. Böylece Martini & Rossi, kadın futbolundan çekilmiş oldu. UEFA, tüm federasyonlarına 'Kadın sporcularınızı kontrol altına alın!' mesajı gönderdi. Mesajı alan Danimarka Federasyonu, Kadın Futbolu Birliği'ni tanımadığını açıkladı ve kadınların ancak yerel liglerde mücadele edebileceğini duyurdu. İngiltere Federasyonu ise o yıl kadın futbolu yasağını kaldırsa da 'Britanyalı Bağımsızlar'a dâhil olanların hiçbir kulüp takımında forma giyemeyeceğini, profesyonel kadın futbol ligi kurmaya hazırlanan Harry Batt ve eşi June Batt'ın ise ömür boyu futboldan men edildiğini açıkladı.

FIFA, ilk resmî kadınlar turnuvasını tam 20 yıl sonra, 1991'de organize etti. 1985'te, bir gazete büfesinde çalışırken vefat eden Harry Batt'ın hayali olan profesyonel kadın futbol ligi, tam 48 yıl sonra ancak kurulabildi. Havalimanında kaybolan kupa hâlen bulunamadığı gibi, Danimarka Kadın Milli Takımı da hâlâ hiçbir resmî turnuvada altın madalya kazanamadı. 45 yıl sonra, Meksika'da profesyonel kadın futbol ligi kurulsa da, futbolcu maaşları yaşamlarını sürdürebilmeleri için hâlâ yeterli olmadığından futbolcular, tutkuları ile yoksulluk arasında bir seçim yapmaya zorlanıyor.

EMRE YOSMAOĞLU

Darüşşafaka'nın 2003'lü yıldızı, kariyer hedefleri ve çok daha fazlasını Deplase Dergi'ye anlattı.

GELECEĞİN A MİLLİ TAKIM "GUARD"I: EMRE YOSMAOĞLU

"Yakın gelecekte önce Darüşşafaka A takımında kendimi ispatlayıp, daha sonra EuroLeague'de üst sıralara oynayan bir ekipte oynamak istiyorum." diyen Emre, "Milli formayla kupalar kaldırmak, en büyük hayalim. Hedeflerime giden yolda adım adım ilerliyorum." ifadelerini kullandı.

Türk basketbolunun temel problemlerinden ikisidir belki de; oyun kurucu ve uzun sorunsalları. Çok uzun yıllar geçse de bu mevkileri dolduracak isimler ender gelip çıkarlar parkeye... Basketbol kamuoyunun son senelerde adından sıkça söz etmeye başladığı bir isimden bahsetmek istiyorum; Emre Yosmaoğlu.

Fenerbahçe'de geçirdiği yılların ardından Darüşşafaka'da A takım düzeyine gelen 2003 doğumlu başarılı oyun kurucu; gerek yetenekleri gerekse karakterinden dolayı "Geleceğin A milli takım guard'ı" olarak gösteriliyor. Emre, bu konu hakkında "Üzerimde herhangi bir baskı oluşmuyor, aksine daha çok çalışıp söylenenlerin hakkını vermek istiyorum." diyor. Şimdi sözü fazla uzatmadan Emre'ye bırakma vakti geldi.

HIRS, MÜCADELE VE KAZANMAK

Emre Yosmaoğlu kendini anlatacak olsa, hangi yönlerinden bahsederdi? Yani, "Emre Yosmaoğlu kimdir?" sorusunun yanıtı sana göre nedir?

Sanırım beni açıklayabilecek en iyi kelime "hırs"tır. Küçüklüğümden beri 'öylesine' bir maç olsa bile onu kazanmak için elimden ne geliyorsa yaparım. Konu basketbol olunca, "Daima en iyimi yapıp kazanmalıyım." diye bakıyorum. Çocukken neredeyse her kaybettiğim maçtan sonra hemen gözlerim dolardı. Tabii yaşım ilerledikçe kazanmak için bir sonraki maçı beklemem gerektiğini öğrendim. Sonuçtan bağımsız olarak, ben ve takım arkadaşlarımın daima 'en iyimizi' yapmamız gerektiğine inanıp bunun için sahaya çıkarım.

Peki, basketbol tutkun ve kariyerin nasıl başladı?

Ailem beni hayatımda da, basketbol kariyerimde de daima destekledi. Babam Bahadır, annem Zübeyde, ablalarım Saniye ve Aleyna Sude'ye ne kadar teşekkür etsem az. Şimdiye dek bir şeyler başardıysam ve bundan sonra başaracaksam; %50 benim, %50 de onların çabaları sayesindedir. 2011'de ablam Aleyna Sude'yi voleybola yazdırmak için annemle bir kursa gitmiştik. Voleybolda yer yoktu ancak gitmişken ben basketbola kayıt oldum. O zamandan beri de tutkum hiç durmadan, artarak devam ediyor.

Fenerbahçe yıllarından ve Darüşşafaka'ya geçişinden bahsedelim mi?

Tabii ki. Darüşşafaka da, Fenerbahçe de çok değerli ve köklü camialar. Daha şimdiden bu iki kulüpte görev alabildiğim için kendimi şanslı hissediyorum. Fenerbahçe seçmelerine girdiğim andaki heyecanımı hâlen hatırlıyorum o günkü gibi.Basketbol oynadığım her ortamı kendi ailem gibi sahiplenirim. Fenerbahçe'deki yıllarımın ardından Darüşşafaka camiasına gelişimi önemli bir adım olarak görüyorum. Böyle değerli iki kulüp için çıktığım her antrenman ve maç, benim adıma ayrı bir gurur kaynağıdır.

Kendini bundan 5 yıl sonra nerelerde görüyorsun? İdol olarak benimsediğin basketbolcu veya koçlar var mı?

Beş yıl sonra kendimi; Darüşşafaka A takımında rüştünü ispat etmiş ve EuroLeague'de üst sıralarda oynayan bir

takımda ciddi süreler alabilen bir oyuncu olarak görüyorum. EuroLeague'de gerekli adımları attıktan sonra da, tabii ki her basketbolcu gibi NBA hayalimi devreye sokmayı arzu ediyorum.Bunun için de her gün bulunduğum durumun üzerine koyarak ilerlemek için mücadele ediyorum. İdol olarak benimsediğim oyuncu; Damian Lillard. Maçın son anlarında bulduğu isabetler, ona duyduğum ilgiyi artırıyor. İleride onun gibi bir "clutch time" oyuncusu olmayı isterim.

SEAD OK'UN YERİ APAYRI

Hayatında Sead Ok isminin teşkil ettiği büyük bir önem var. Sead Ok'un sana kattıklarından bahsedecek olursak, neler söylemek istersin?

Sead Ok, benim için ailemin bir üyesidir. Onunla daima antrenör-oyuncu ilişkisi içinde değil de hep ağabey-kardeş olduk. Lisenin başından beri her zaman birlikteyiz. Gerek saha içi, gerek saha dışı, her zaman yanımda olup neye ihtiyacım varsa yardımıma koştu. Ondan karakter olarak çok şey öğrendim. Bana her zaman sadece yetenekli olmanın iyi bir oyuncu olmaya yeterli olmayacağını, büyük oyuncu olmak için saha içi ve saha dışı nasıl bir karakterimin olması gerektiğini öğretti ve öğretiyor.

HER ŞEY MİLLİ FORMA İÇİN

Her sporcu gibi senin de A milli takım hayalin var. Alt yaş kategorilerinde bu formayı giydin. Şu an da basketbol çevrelerinde, "Geleceğin A milli takım guard'ı" olarak anılıyorsun. Bu, sende nasıl bir etki yaratıyor? Gelecekte o günleri hayal ediyor musun?

Tabii ki böyle anılmak beni çok mutlu ediyor fakat bu bende rahatlama yerine daha fazla çalışma isteğini doğuruyor. Böyle anılıyorum fakat bu yeterli değil. Oralara ulaşmak belki kolay bir şey değil ama ben de oraya gelebilmek için her şeyi yapıyorum ve yapacağım. En büyük hayalim, o formayı terletmek ve ülkeme yakışır bir şekilde kupalar kaldırarak unutulmaz zaferler yaşamaktır.

Dünyada tek bir şeyi değiştirme şansın olsaydı -global anlamda- bu ne olurdu?

Herkesin her anlamda eşit bir dünyada yaşama hakkı var. Bir şansım olsaydı bunun için kullanırdım.

En sevdiğin ve sana ilham veren film, dizi, kitaplar hangileri?

En sevdiğim dizi, Prison Break. Ne kadar izlesem de sıkılmayacağım bir dizi. En sevdiğim kitapsa, babamın önerisiyle başladığım Zeljko Obradovic'i anlatan, "Yaşayan Efsane Obra" adlı kitabı.

Ünlü bir sporcu ya da antrenörün aklında hep yer edinen bir sözü var mı? Şahsi bir motton var mı?

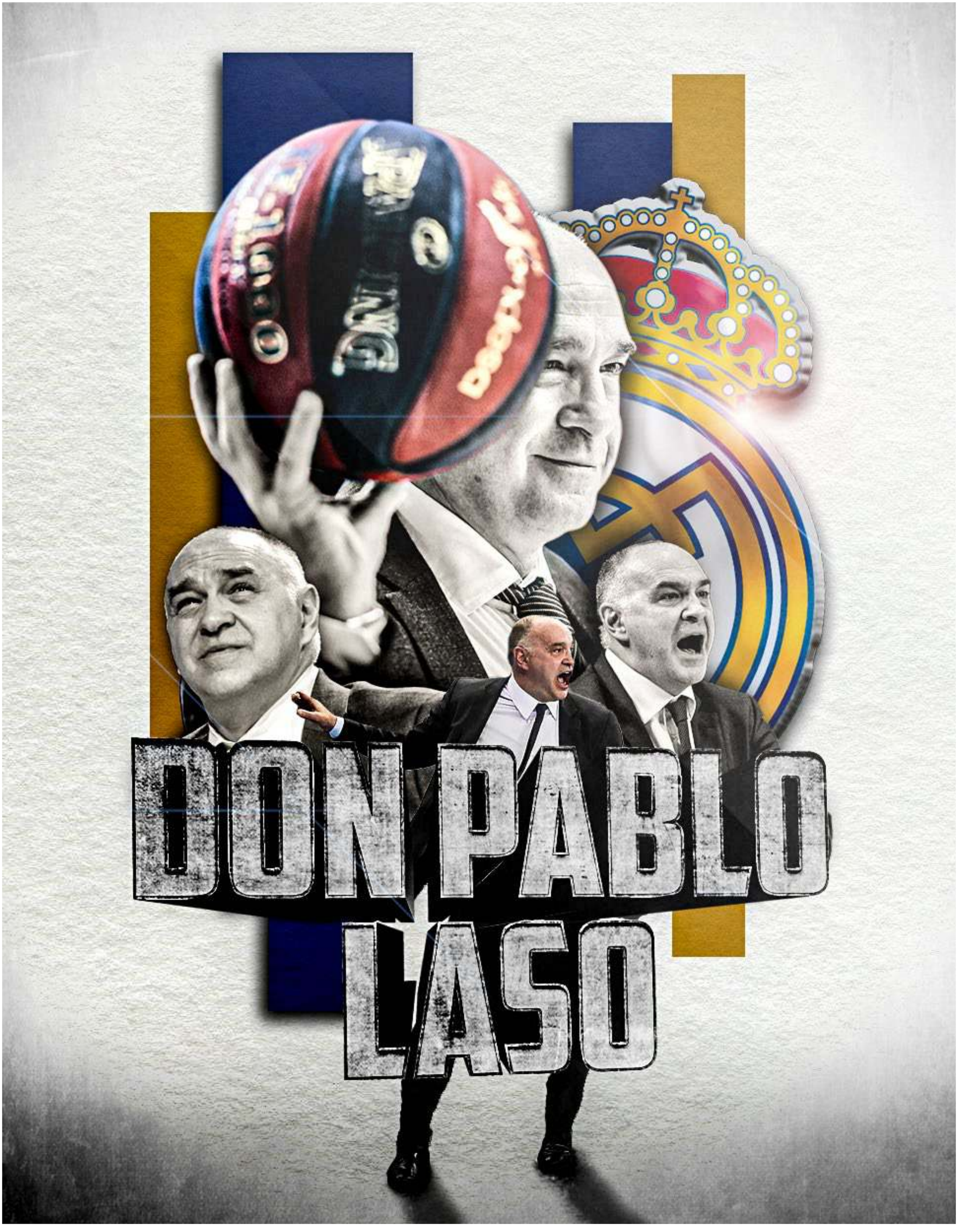
Kobe Bryant'ın bir sözü var; hep aklımda ve çıkmıyor da, "İnsanlar, kazanmak konusunda ne kadar takıntılı olduğumu anlamıyorlar."

Peki, acaba Emre Yosmaoğlu'na göre "Başarı" ve "Başarısızlık" nedir?

Benim için başarı kazanmak, başarısızlık da en net hâliyle kaybetmek tabii ki. "Elimizden geleni yaptık, olmadı." sözüne inanmam. Eğer elinden geleni yaparsan kazanırsın. Bu, her maç için geçerli olmasa de konuya genel bakışım bu şekilde...

3+1
2+1
2+1
3+1
3+1
2+1
2+1
2+1
3+1
BASKET
BİR DE
FAUL
"2+1 olacak"
İLKER DURALI
GÖKHAN ARGUN
ANIL UYSAL
YouTube

BON PABLO
LASO

Takvim yaprakları birer birer dökülüp mayıs ayını gösterdiğinde, basketbolseverler neyin yaklaştığını bilirler. Turkish Airlines EuroLeague'de play-off bitmiş, nihayet Final Four zamanı gelmiştir. Tuttuğunuz takım orada olsa da olmasa da Final Four'u izlemek çok büyük bir heyecandır. Neticede aylardır devam eden sezon sona erecek ve EuroLeague'in yeni şampiyonu belli olacaktır. Yazıya biraz Final Four heyecanını yansıtarak giriş yaptım ancak çok kısa süreliğine araya girmek istiyorum. Aslında geçtiğimiz ay yazdığım "Andrea Trinchieri ve Bayern Münih" yazısının ardından bu ay EuroLeague içeriği çıkarmayı düşünmüyordum. Gelgelelim, Turkish Airlines EuroLeague'in play-off turunda izlediğimiz olağanüstü maçlardan sonra kendimi buna mecbur hissettim. Bu yazıda ise yaklaşan Final Four'u değil, filmi biraz geriye alarak bir koç ve takımı için sezonu bütünüyle ele alacağız. Bu sezon takımının yaşadığı birçok olumsuzluğa rağmen geleneği sürdüren ve imkânsızlıklardan imkân doğuran bir başantrenör: Don Pablo Laso.

Avrupa basketbolunda son yılları düşündüğümüzde akla gelen "üst düzey" koçlar belli sayıdadır. Bu koçlardan biri de hiç şüphesiz, 53 yaşındaki İspanyol başantrenör Pablo Laso. Real Madrid ile onuncu sezonunu geçiren koç, bu süreye birçok başarı sığdırmayı başardı. Laso, yıllar boyunca farklı noktalarda eleştiriler alsa da, geçtiğimiz dokuz sezona iki şampiyonluk ve altı Final Four sığdırdığını hatırlatmak gerekebilir. Tüm bu başarı ve başarısızlık durumlarını kenara bırakırsak, onun genç oyuncular üzerinde yaptığı koçluk bambaşka bir hikâye olabilir. Pablo Laso, genç oyuncuları işin içine ne zaman dâhil edeceğini çok iyi biliyor. Önceki senelerde bunun birçok örneğini gördük. Başta şu an bir süper yıldız olan Doncic olmak üzere, NBA'e gönderilen birçok oyuncu hatırlıyoruz. Bu oyuncuların yetenek tavanları ne kadar yüksek olursa olsun, onlara genç yaşlarında Avrupa'nın en zorlu arenasında verilecek sürelerin çok iyi seçilmesi gerekiyor. Yalnızca bu bile, Pablo Laso'nun bu konudaki cesaretini görmemize imkân veriyor. Kuşkusuz, Real Madrid'in basketbol altyapı organizasyonları ve bu konuya yaptıkları devasa yatırım, Avrupa'da eşine kolay rastlanamayacak bir durum. Çok küçük yaşlarda birçok farklı ülkeden altyapıya katılan potansiyeller, üst düzey altyapı eğitimleri alıp profesyonel arenaya hazırlanıyorlar.İş, profesyonel arenaya çıkmaya geldiğinde; onlara güvenecek ve gelişimlerine direkt katkıda bulunacak bir koç, bu potansiyelli gençlerin tavanlarına ulaşmasındaki en önemli figür olabilir. Pablo Laso'nun bu noktadaki etkisine uzun yıllardır tanık oluyoruz.

Giriş kısmının ardından konumuza, Real Madrid ve Pablo Laso'nun 2020-21 sezonu macerasına dönelim. Koç Laso, takımını tüm olumsuzluklara ve eksikliklere rağmen önce Turkish Airlines EuroLeague play-off'una soktu, sonrasında ise Final Four'un kıyısından dönülen bir eşleşme yaşattı. Burada Real Madrid'in play-off'taki rakibinin temsilcimiz Anadolu Efes olduğunu hatırlatmakta da fayda var. Real Madrid, normal sezonu üçüncü bitiren temsilcimiz Anadolu Efes karşısında seriyi 2-0'dan 2-2'ye getirmeyi başarmış ve tarih yazmaya çok yaklaşmıştı. Buna rağmen, eşleşme sonunda gülen taraf biz olduk ve Köln bileti almaya hak kazandık. Bu eşleşmeyi daha detaylı şekilde inceleyeceğiz, şimdiyse dilerseniz sezonun başına dönelim. Real Madrid, yıldızlarla dolu geniş kadrosu ile geçtiğimiz sezonun önemli şampiyonluk adaylarından biriydi. Öyle ki, COVID-19 nedeniyle tamamlanamayan 2019-20 sezonunda 22 galibiyet ve 6 mağlubiyetle ikinci sırada yer alıyorlardı. Bu yüzden koç Pablo Laso ve ekibini yeni sezonun favorilerinden biri olarak görmek gayet olağandı. Real Madrid'in yıldızlarla dolu kadrosundan Jordan Mickey ve Salah Mejri ayrılmış, yaz ayında kadroya yalnız bir transfer yapılmıştı. O isim, İspanya basketbolunun son dönemde öne çıkan isimlerinden birisi olan Alberto Abalde idi. Abalde, Valencia ile EuroLeague macerasında göz dolduran bir performans sergilemiş ve bu performansıyla Real Madrid'e transfer olmuştu. Uzun rotasyonunda özellikle Mickey gibi önemli bir ismin ayrılığından sonra Real Madrid'in bu sezon için planı biliniyordu. Halihazırda geçtiğimiz yılda da kadroya giren genç yıldız Usman Garuba, ana rotasyona dahil edilecekti. Usman Garuba'nın potansiyelinin çok yüksek

olduğunu biliyoruz, hazırlık dönemini de etkileyici şekilde geçirmişti. Abalde haricinde, Laso'nun kadrosunda geçtiğimiz sezondan farklı olarak Carlos Alocen de yer alacaktı. İspanya basketbolu için çok önemli bir potansiyel olan 20 yaşındaki Carlos Alocen, Zaragoza altyapısından yetişmiş ve 2018-19 sezonunun sonunda Real Madrid'e transfer olmuştu. Madrid ise onu 2019-20 sezonunda Zaragoza'da kiralık olarak tutmuş ve daha fazla süre alarak gelişimini sürdürmesini istemişti. Alocen, Zaragoza ile geçirdiği kiralık yılda Basketbol Şampiyonlar Ligi'nde "yılın genç oyuncusu" ödülüne de layık görülmüştü. Mevcut kadrosunu düşündüğümüzde, sezon başında önemli Final Four adaylarından birinin Real Madrid olduğunu söylemek yanlış olmazdı. EuroLeague takımlarının, yıldızlarını diğer Avrupa devlerinden saklaması mümkün olsa da, iş NBA'e geldiğinde bu durum hiç kolay olmuyor. Nitekim yaz aylarında hem Gabriel Deck hem de Facundo Campazzo için NBA ile ilgili birçok dedikodu çıkmış ve Campazzo'nun ayrılacağı resmileşmişti.. Facundo Campazzo, sezona Real Madrid ile girecek ama NBA'de yeni sezon başlayacağı zaman takımdan ayrılıp Amerika'nın yolunu tutacaktı. Aslında bu olay, Real Madrid'in sezonu için çok önemli bir parametreydi çünkü Real'in Facundo Campazzo yerine oyun kurucu transferi yapıp yapmayacağı, takımın tavanını doğrudan etkileyecekti.

Nihayet sezon başladı. Her ne kadar geçtiğimiz sezonun içine dâhil edilse de Real Madrid, Kral Kupası finalinde Sarunas Jasikevicius'un Barcelona'sı ile karşı karşıya geldi. Campazzo'nun maç sonundaki sihriyle maçı kazanan Real Madrid, kupayı müzesine götürmeyi başarmıştı. Kral Kupası finalinin sonundaki sekans, Facu'nun takım için önemini gözler önüne seriyordu. Tabii ki onun önemini, ayrılığından sonra fazlasıyla anlama şansımız oldu. Kazanılan kupanın ardından, Madrid ekibi için EuroLeague sezonu felaket başladı. Sezonu 13 farklık Baskonia mağlubiyetiyle açan Laso'nun takımı, beş maç sonunda yalnızca bir galibiyet elde edebilmişti. Bu mağlubiyetlerin üçünün İspanya takımlarına karşı olduğunu hatırlatmakta fayda var. Real Madrid'in, geçmiş dönemde EuroLeague arenasında İspanya takımlarına karşı üstünlüğünü biliyoruz. Bu sene ise İspanya takımlarına karşı oynanan maçlardan bir galibiyet bile çıkaramadılar. Bu nedenle EuroLeague'de sezonun ilk beş maçının ardından eleştiri oklarının hedefinde Pablo Laso'nun olması olağan bir durumdu. Kötü başlangıç sonrasında adeta yeniden dirilen Real Madrid, 23 Ekim'deki El Clasico mağlubiyetinin ardından EuroLeague'de oynadığı 12 maçın 11'inden galibiyetle döndü. Real Madrid, yakaladığı galibiyet serisi ile 17 maç sonunda beş mağlubiyet ile üçüncü sıraya yerleşmeyi başarmıştı. Bu galibiyet serisinde Pablo Laso'nun rotasyonda yaptığı değişiklikler ve tercihler de büyük önem taşıyordu. Artı olarak, içinde Facundo Campazzo'nun EuroLeague arenasındaki son maçı olan Fenerbahçe Beko galibiyeti de bu dönemde gelmişti. İspanya devi, bu konuda kararını vermiş ve sezona Campazzo yerine transfer yapmadan devam etmeyi seçmişlerdi. Tabii ki tüm sezon takımın yakasından düşmeyen sakatlıklar bu dönemde de etkisini gösteriyordu. Hâlihazırda Fabien Causer, sakatlığından dolayı uzun süre forma giyememişken; Real Madrid için sezonu etkileyecek ikinci büyük olumsuzluk da gelmişti. Campazzo'nun ayrılığından sonra takımın hücumda belki de bir numaralı silahı olan Anthony Randolph, Olympiacos maçında sakatlanarak sezonu kapatmıştı. Bu sakatlığın ardından Real Madrid, tek sezon ortası transferini gerçekleştirdi. Son olarak Basketbol Şampiyonlar Ligi'ndeki temsilcimiz Galatasaray'ın formasını terleten Alex Tyus kadroya katıldı. Alex Tyus, oyuncu profili olarak Anthony Randolph'a uzaktan yakından benzemiyor. Bu transferin gerçekleşmesindeki en önemli etken, Tyus'ın sahip olduğu İsrail pasaportuydu. ACB Ligi'ndeki yabancı oyuncu kuralı nedeniyle bu şekilde bir hamle yaptıklarını söylemek gerekiyor. Real Madrid'in sezonunu etkileyen en önemli iki olumsuzluğa değindik ama sakatlıklar yalnızca bu durumla sınırlı değildi. Dediğim gibi Fabien Causer, sezonun başında ayak sakatlığı ve COVID-19 nedeniyle birçok maç kaçırmış; Sergio Llull ve

Rudy Fernandez gibi kurt isimler ise sezonun belli bölümlerinde sakatlıkları nedeniyle ortadan kaybolmuşlardı. Rudy Fernandez, lig sonuna doğru üst üste birçok maçta yer almamış ve normal sezonun sondan üçüncü maçında dönmüştü. Sergio Llull ise normal sezonda son 11 maçın 10'unda oynamamış ve kritik Fenerbahçe Beko mücadelesiyle takıma tekrar dahil olmuştu. Arada da bazı oyuncular ufak tefek sakatlık durumları nedeniyle kadroda yer almıyor ve Real Madrid'in rotasyonu, zaman zaman ciddi manada daralıyordu. Bu noktada en istikrarlı isimlerden biri, 2002 doğumlu genç yıldız Usman Garuba desek yanlış olmaz. Garuba, Alberto Abalde ile birlikte Real Madrid'in bu sezon EuroLeague'de oynadığı 39 maçın tamamında forma giyen iki oyuncudan biri olmuştu.

Real Madrid, beş mağlubiyetle üçüncü sırada yer aldığı 17. haftanın ardından tamamen inişli çıkışlı bir grafiğe geçiş yaptı. Bu noktada Anthony Randolph'un sakatlığının büyük bir etken olduğunu kolayca anlayabiliyoruz. Pablo Laso da zaman zaman ciddi eleştirilere uğruyordu. Özellikle İspanya takımlarına karşı takımının çizdiği başarısız grafik ortadaydı. Madrid ekibi, 24. ve 25. maç haftalarında sırasıyla TD-Systems Baskonia ve Valencia'ya mağlup olmuş ve altıncı sıraya gerilemişti. Aslında bu durumda sıralamanın pek bir önemi yoktu çünkü takım dokuzuncu sıradaki Zalgiris Kaunas'ın yalnızca bir galibiyet üzerindeydi. Real Madrid, halen çok önemli isimlere sahipti ancak takımın yaratıcılık anlamında inanılmaz derecede kısırlaştığı ortadaydı. Facundo Campazzo gibi Avrupa'nın bu anlamda en üst düzey oyuncusu ayrılmış ve yerine transfer yapılmamıştı. Oyun kurucu rotasyonunda Laso'nun sezon başında göndermek istediği Nicolas Laprovittola, sakatlıklar ve ilerleyen yaşı nedeniyle eski performansının çok gerisinde olan Sergio Llull ile genç oyun kurucu Carlos Alocen vardı. Pablo Laso ise sezon boyunca bu sorunu çözmek için farklı planlara gidiyordu. Fabien Causer, Alberto Abalde gibi isimlere direksiyonu teslim ederek daha fizikli beşlerle çözüm arıyordu. Bu formül, özellikle sezonun bir bölümünde çözüm olsa da tekdüzelikten uzaklaşmak için kesin bir sonuç değildi. Bu yıl Real Madrid'in yarı sahadaki tek üretiminin 38 yaşındaki Jaycee Carroll'ın perde çıkışı üçlüğü olduğu bölümlere çokça şahit olduk. Bunu iyi bilen Pablo Laso da onu rotasyonda saklıyor ve daha az yıpranmasını istiyordu. Bu yüzden Carroll'ı birçok maçta sadece ikinci yarıda kullanıyordu. Normal sezon kısmını fazla uzattığımın farkındayım, biraz daha hızlı şekilde play-off kısmına geçelim istiyorum.

Real Madrid, play-off potasının hemen üstünde yer aldığı dönemde bazı kırılma maçları oynadı. Bence, üç maç onlar adına çok belirleyiciydi. Bunlardan ilki; felaket bir sezon geçiren Khimki mağlubiyeti sonrası, deplasmanda alınan Zenit Saint Petersburg galibiyeti olmuştu. Real Madrid'in Khimki Moskova yenilgisi ardından play-off yapamayacağını düşünen kısım, iyiden iyiye artmıştı. Sonraki maçta ise Pablo Laso'nun öğrencileri, Jaycee Carroll, Jeffrey Taylor ile Walter Tavares'in önderliğinde Petersburg'dan çıkmayı başarmıştı. Bana göre bir diğer kırılma maçı da kesinlikle deplasmandaki ASVEL galibiyetiydi. ASVEL, her ne kadar sezonu alt sıralarda bitirse de kendi evinde çok başka oynayan bir takımdı. Sezon içinde bir sürü sürprize imza attıkları da ortadaydı. Real Madrid, ASVEL karşılaşması öncesi üst üste Barcelona ve CSKA Moskova mağlubiyetleri yaşamış ve play-off potasından düşmeye çok yaklaşmıştı. Zor günler geçiren İspanyol ekibi, Pablo Laso'nun doğru stratejisiyle galibiyeti elde etmişti. Özellikle maça başlangıç planı olan fiziksel beş yine devredeydi ve Usman Garuba'yı üç numarada görüyorduk. Garuba'nın kısa savunmasındaki meziyetlerini kullanmayı amaçlayan Pablo Laso, buradan istediği verimi de almıştı. Son anlara kadar müthiş çekişmeye sahne olan maç sonunda Real Madrid, kazanmayı bilmişti. Pablo Laso ve Real Madrid için normal sezonun en önemli sınavıysa, son hafta oynanan Fenerbahçe Beko mücadelesi olacaktı.

İspanya temsilcisi, maçı kazanması halinde play-off'ta olacak; kaybetme durumunda ise dışarıda kalabilecekti. Temsilcimiz Fenerbahçe Beko'nun özellikle Jan Vesely'nin sakatlığından ötürü maç konsantrasyonu biraz farklı olsa da, Real Madrid çok net bir oyun ortaya koymuştu. Pablo Laso, özellikle Fenerbahçe'nin zafiyetlerine iyi çalışmış ve bu noktada devamlı üç top yönlendiriciyi sahada konumlandırarak ikili oyunları doğru şekilde işlemişti. Rotasyonları da sezon geneline göre çok farklı kullanan Laso, Fenerbahçe'nin savunma stratejisini sırtı dönük top yönlendirerek cezalandıran Gabriel Deck'i 39 dakika sahada tutmuştu. Fenerbahçe Beko karşılaşmasında kariyer maçını oynayan Laprovittola da, sezon ortalaması olan 18 dakikanın çok üzerinde süre alarak 33 dakika sahada kalmıştı. Koç Laso'nun ekibi, bu galibiyetle beraber normal sezonu altıncı sırada tamamladı ve play-off'a katılmaya hak kazandı. Bu maçtan sonra ise pek rastlamadığımız bir olaya tanıklık ettik. Arjantinli forvet Gabriel Deck'in, Oklahoma City Thunder ile sözleşme imzaladığı ve takımdan ayrılacağı duyuruldu. Yani Real Madrid'in play-off'a ulaşmasında çok büyük rol oynayan Gabriel Deck, takımıyla son maçına çıkmıştı. Sezon başında Campazzo'nun gidişi ve devamında Anthony Randolph'un yaşadığı sakatlığa, Deck'in ayrılığı da eklenmişti. Real Madrid'in, Anadolu Efes ile karşılaşacağı play-off serisinden önce eli iyice daralmıştı.

Yavaş yavaş sona doğru gelelim. Real Madrid, Koç Pablo Laso önderliğinde play-off kültürüne son derece hâkim bir takımdı ancak mevcut kadrosuyla temsilcimiz Anadolu Efes karşısında şansı azdı. Aslında serinin başı itibarıyla pek de farklı bir tablo izlemedik. Serinin ilk maçıyla ilgili bana göre en önemli detay, Pablo Laso'nun son dönemde ACB'de de bolca süre verdiği genç uzun Tristan Vukcevic'i ilk beş başlatmasıydı. Tristan Vukcevic, ilk EuroLeague maçına play-off arenasında çıkmış ve o karşılaşmaya ilk beş başlamıştı. Laso'nun genç oyuncular konusundaki tavrını, zaten yazının başında da belirtmiştim. Birinci maçın açılış devresinde, Pablo Laso ve Real Madrid'in istediği oyun oynanmıştı. Buna rağmen devre, dört sayılık üstünlüğümüzle sona ermişti. İkinci yarıda ise maç tamamen koptu. Anadolu Efes, Real Madrid'in hücumda tek planı gibi gözüken ikili oyunlara müthiş çalışmış olacak ki adeta derslik bir savunma örneği izledik. Öte yandan, Ergin Ataman'ın Carroll özelindeki savunma stratejisi de başarılıydı. İstanbul'daki iki maçın başlangıcında Real Madrid oyunun içinde yer alsa da temsilcimiz, rakibi rahat kırıyor ve farka gidiyordu. İlk maç 27, ikinci maç ise 23 sayılık farklarla sona ermişti. Ayrıca Walter Tavares, birinci maçta sakatlanmış ve serinin son maçına kadar forma giyememişti. Laso'nun o maçlardaki çaresizliğini, serinin ikinci mücadelesinde oyuna 41 yaşındaki Felipe Reyes'i sürmesinden anlayabiliyoruz. Walter Tavares, varlığıyla birçok açıdan fark yaratan bir oyuncu. Gelgelelim, temsilcimizin doğal olarak planını onun üzerine yaptığını düşününce; kadroda olmaması, diğer maçlarda rakibe bir nebze avantaj sağladı. Serinin İspanya'ya taşındığı üçüncü maçta da olağan senaryoya doğru gidiyorduk. Son dört dakikaya girerken 13 sayıyla üstün konumdaydı ve Final Four'a doğru ilerliyorduk. Buradan sonra ise ibre tamamen Laso'nun istediği şekle döndü. Öncelikle serinin başından beri Usman

Garuba'yı zaman zaman tam sahada, zaman zaman da yarı sahada kısalarla eşleştiren Pablo Laso, savunmadaki eşleşmeli alan savunması stratejisiyle istediğini almıştı. Üçüncü maçın sonunda tam 17-2'lik seriye imza atan Real Madrid, buraları bilen oyuncuları Sergio Llull ve Rudy Fernandez direksiyonda olmak üzere galibiyete ulaştı. Seri, deplasmanda 2-1'e gelmişti. Dördüncü maçta ise yine alıştığımız senaryoya şahit oluyorduk. Temsilcimiz, son çeyrekte çift haneli üstünlüğe sahipti ama Real Madrid, bir kez daha büyüsünü göstermeyi başarmıştı. Geçtiğimiz maçtaki "box and one" savunmasını muhteşem işleyen Madrid ekibi, bu alan savunmasının tepesine Usman Garuba'yı yerleştirmiş ve kısalarımızı devamlı onunla bire bir oynamak durumunda bırakmıştı. 2002 doğumlu Usman Garuba ise hem hücumda hem de savunmada olağanüstü işler çıkarmış ve seriyi 2-2'ye getiren maçın ana aktörü olmuştu. Real Madrid; takımdan ayrılan Facundo Campazzo, Gabriel Deck ikilisi ve sakatlıkları olan Anthony Randolph ile Walter Tavares'ten yoksun şekilde seriyi 2-2'ye getirmeyi başarmıştı. Hem de bunu, temsilcimiz Anadolu Efes gibi hücum potansiyeli inanılmaz yüksek bir takıma karşı yapmışlardı.

Pablo Laso, temsilcimizi iyi analiz edip doğru bir plan hazırlamış ve bununla beraber rotasyonunu da ilk iki maçtan çok daha farklı tutmuştu. İlk iki maçta sorumluluk verdiği bazı oyuncuları devre dışı bırakmıştı. EuroLeague tarihinde 2-0'dan seri döndüren bir takım yoktu, Real Madrid ise bunu gerçekleştirmek için İstanbul'a konuk olmuştu. Nitekim bu olay, yine gerçek olmadı. Temsilcimiz Anadolu Efes, Koç Ergin Ataman önderliğinde üst üste ikinci kez Final Four'a adım atmayı başardı ve bizleri bir kez daha gururlandırdı. Eşleşmeyi kazanan ekibimiz olsa da, Real Madrid'i mücadeleleri için tebrik etmek gerekiyor. Şöyle bir dönüp baktığımızda, Pablo Laso ve ekibi, çok değerli bir seriye imza atıp Final Four'un kıyısından dönmüş oldular.

Koç Pablo Laso, Real Madrid'in geleneğini sezon içinde yaşanan tüm olumsuzluklara rağmen sürdürmeyi başardı. Hem normal sezonda hem de play-off döneminde kendileri adına yaşanan olumsuz durumlara rağmen (sakatlık ve ayrılıklar), takımını play-off'a soktu ve Final Four için üst düzey şekilde mücadele etmelerini sağladı. Şu anda ACB Ligi'ne, 33 maçta yalnızca bir mağlubiyetle devam ediyorlar. Bakalım; bu sezona çok özel bir hikâyeyle şampiyonluk sığdırabilecekler mi, göreceğiz...

Fotoğraf: Hakan Tabakan, kaplanpenche.org / TFF 2. Lig 2007-08 sezonunda Adanaspor'un Yükselme Grubu'na kalmayı garantilediği İskenderun Demir Çelik maçı.

"Eski, güzel günlerden. Takım ile taraftarın bir bütün olduğu Adanaspor özlemi…"

Bir taraftarın kulübünden beklentisi nedir? Potansiyeline göre, şampiyonluklar veya bulunduğu ligde kalıcı olmak sayılabilir. Bununla beraber taraftar iyi futbolcuların, iyi bir teknik direktörün takıma katılmasını bekler.Saha dışında iyi temsil edilmek ister. Muhatap alınmak ve değer görmek ister. Lisanslı ürünlerde seçenekleri olsun ister. Bir vizyon çerçevesinde sürekli ileri giden bir camia olmak ister. Taraftar, her zaman beklenti içerisindedir. Taleplerinin bazıları karşılanır, bazıları karşılanmaz. Ama taraftarı diri tutan, her zaman taleplerinin gerçekleşeceğine olan umududur. Takımı küme düşse bile, gelecek sezon yeniden şampiyonluk yaşayıp bu kez kalıcı olmayı hayal eder. Çünkü taraftar, kulübü için hep en iyisini ister ve ummaktan vazgeçmez.

Gelgelelim Adanaspor taraftarları, kulübüne dair hiçbir konuda pozitif bir beklenti içerisine giremiyor yıllardır. Ve yıllardır saha içerisini bile konuşamaz oldular. Kulüp yönetiminin; ticari hedeflerini, Adanaspor menfaatlerinin önüne koyması, camianın yavaş yavaş erimesine neden oluyor. Transfer döneminde başka takımlarda imrenerek izledikleri oyuncuların Adanaspor'a dahil olamayacağını, yıllar içinde defalarca tecrübe etti taraftarlar. Sadece başka kulüplerden teklif alamayan oyuncuların son tercihi haline gelen kulüp, aynı durumu teknik direktör tercihlerinde de yaşıyor. Daha önce kulüpte görev almış isimler sırayla tekrar deneniyor, verim alınamayınca da aslında altyapı sorumlusu olan bir nöbetçi hocanın eline kalıyor takım.Yapılan yanlış tercihlerin getirdiği sportif başarısızlıklar, rakamlara da net bir şekilde yansıyor. Son 75 maçın 62'sini kazanamayan Adanaspor, son iki sezonu sırasıyla 17. ve 14. bitirdi...

Taraftarlara gereken değerin verilmemesi, bir diğer konu. Süper Lig'de mücadele edilen 2016-2017 sezonunda Adanaspor yönetimi, İstanbul takımlarına ek kontenjan vererek rakip takım taraftarlarının neredeyse statta daha kalabalık olmasına sebep oldu. Aynı sezon Antalyaspor maçında ise kendi tribününe, deplasman tribününden daha pahalı bilet satan yönetim yine tepki çekmişti...

Saha dışına bakacak olursak; Adanaspor'un mazisine yakışmayan eski bir tesiste yer aldığını, altyapısının ise idman yapacak sahası ve binası bile olmadığını ve 5 Ocak Stadyumu'nun altında ufacık bir odaya hapsedildiğini görüyoruz. Bununla beraber kendisinden daha alt liglerde bulunan takımların dahi 'store' açmış olmasına rağmen Adanaspor, hâlâ lisanslı ürün satışı yapmıyor.

Mevcut kulüp yapısında seçim sisteminin olmaması, başkan değişikliğinin sadece başkanın isteğiyle gerçekleşebilecek olması, Adanaspor'un geleceğinin karanlık olmasına neden oluyor.Durum böyle olunca da Adanaspor taraftarının isyan etmesi kaçınılmaz oldu. Geçtiğimiz günlerde "Adanaspor için Özgürlük" sloganıyla başlayan imza kampanyası, kısa sürede 1000 imzayı aştı. Taraftarların buradaki esas amacı, A.Ş. statüsündeki yapının feshedilip Adanaspor'u yeniden taraftarın yapabilmek... Tek bir ailenin elinde olan kaderini yeniden kendisi çizmek, başarının ya da başarısızlığın kendi tercihleri sonucu olmasını istiyor ve bu yolda kararlılıkla mücadele ediyorlar.

Zamanında ülkemizi UEFA Kupası'nda temsil etmiş Adanaspor'un amatör bir takım gibi yönetilmesine daha fazla tahammül edilemeyeceğini söylüyorlar ve kulüp yönetiminde taraftarların söz hakkı olmasını talep ediyorlar. Mevcut yapının verdiği maddi manevi zararların izlerini silip, yeniden eski günlerine dönebilmeyi en azından hayal edebilmek için...

ŞAMPİYON SENSİN
2020-2021 Süper L
ŞAMPİYON
beko
beko